

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د
روزنې او د ساینس د مرکز معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د
تالیف لوی ریاست

د ښوونکي کتاب

د پښتو ژبې د تدریس لارښود

یوولسم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۲ هـ. ش.

د پوهنې وزارت
د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د روزنې او
د ساینس د مرکز معیتیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د
تألیف لوی ریاست

د ښوونکي لارښود

پښتو ژبه او ادبیات

یوولسم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۲ هـ.ش.

ليکوالان:

- __ مؤلف محمد سهراب ديدار
- __ مؤلف ميرويس خدران
- __ مؤلف محمد عزيز حسين خېل
- __ د سرمؤلف مرستيال عبدالظاهر گلستاني

د ژبې اډيتور:

- __ محمد قاسم هيله من

دينی، سياسي او فرهنگي کمېټه:

- __ حبيب الله راحل د پوهنې وزارت د تعليمي نصاب د پراختيا په لوی رياست کې سلاکار.

د څارنې کمېټه:

- __ دكتور اسدالله محقق د تعليمي نصاب، د بنوونکو د روزنې او د ساينس مرکز معين
- __ دكتور شيرعلي ظريفي د تعليمي نصاب د پراختيا د پروژې مسؤل
- __ د سرمؤلف مرستيال عبدالظاهر گلستاني د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تاليف لوی رئيس

کمپوز:

- __ صدرالدين ابراهيم خېل

ډيزاين:

- __ صفت الله مومند

د چاپ د سمون چارې: محمد کبير حقل د پوهنې وزارت د نشراتو او اطلاعاتو رئيس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي	پامپریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هېواد به تل ځلیري	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مودی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزیر پیغام گرانو استادانو او ښوونکو،

ښوونه او روزنه د هر هېواد د پراختیا او پرمختګ بنسټ جوړوي. تعلیمي نصاب د ښوونې او روزنې مهم توکی دی چې د علمي پرمختګ او ټولنې د اړتیاوو له مخې چمتو کېږي. څرګنده ده چې علمي پرمختګ او ټولنیزې اړتیاوې تل د بدلون په حال کې وي. له دې امله لازمه ده چې تعلیمي نصاب هم د وخت له غوښتنوسره سم علمي او رغنده پراختیا ومومي. البته نه ښایي چې تعلیمي نصاب د سیاسي بدلونونو او د اشخاصو د نظریو او هیلو تابع شي.

د ښوونکي د لارښود دا کتاب چې ستاسو په لاس کې دی، پر همدې بنسټ چمتو او ترتیب شوی دی. د تدریس د نوو میتودونو له مخې فعالیتونه او معلوماتي مواد په کې ورزیات شوي دي چې په ډاډ سره به د زده کړې په بهیر کې د زده کوونکو د فعال ساتلو لپاره ګټور او اغېزمن وي.

هیله من یم د دې کتاب منځپانګه، چې د فعالې زده کړې د میتودونو د کارولو له لارې تالیف او چمتو شوې، ستاسو درنو استادانو د ګټې وړ وګرځي. له فرصت څخه په استفادې د زده کوونکو له میندو او پلرونو څخه غوښتنه کېږي د خپلو لوڼو او زامنو په باکیفیته ښوونه او روزنه کې پرله پسې مرسته وکړي چې په دې توګه د پوهنې د نظام موخې او هیلې ترسره شي او ځوان نسل او هېواد ته ښې پایلې او بریاوې ور په برخه کړي.

زموږ گران استادان او ښوونکي د تعلیمي نصاب په رغنده پلي کولو کې ستره دنده او دروند مسؤلیت لري.

د پوهنې وزارت تل زیار کاږي چې د پوهنې تعلیمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دین له بنسټونو او ارزښتونو، د ټولنې د څرګندو اړتیاوو، ملي ګټو او وطنپالنې له روحیې او د ساینس او ټکنالوژۍ له نوو علمي معیارونو سره سم پراختیا ومومي. ددې سترې ملي موخې د تر لاسه کولو لپاره د هېواد له ټولو علمي شخصیتونو، د ښوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له میندو او پلرونو څخه هیله لرم چې د خپلو نظریو او رغنده ګټورو وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي او د ښوونکي د لارښود کتابونو په لا ښه تالیف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو څخه، چې ددې کتاب په چمتو کولو او ترتیب کې یې برخه اخیستې او همدارنګه له ملي او نړېوالو درنو موسسو او نورو ملګرو هېوادونو څخه، چې د نوي تعلیمي نصاب په چمتو کولو، تدوین او د درسي او د ښوونکي لارښود کتابونو په چاپ او وېش کې یې مادي یا معنوي مرسته کړې ده، مننه او درناوی کوم او د لا نورو مرستو هیله یې لرم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د پوهنې وزیر

لړلیک

مخ	سرلیک
۱	سریزه:
۱	ښوونیز یا تعلیمي نصاب څه شی دی؟
۲	د افغانستان د پوهنې ښوونیزه او روزنیزه پالیسي
۴	په افغانستان کې د ښوونې او روزنې عمومي موخې (هدفونه)
۱۰	د تدریس لارې چارې (ستراتیژي) او نمونې
۱۶	د پښتو ژبې د زده کړې د لوست کتابونه
۱۸	د مضمون د تدریس لارښود
۲۰	لومړی لوست: مناجات
۲۳	دویم لوست: سيرة النبي ﷺ
۲۷	درېم لوست: د سولې ارزښت
۳۰	څلورم لوست: ټولنه او نوی نسل
۳۳	پنځم لوست: تشبیه (د بیان علم)
۳۷	شپږم لوست: مېرمن ملاله
۴۰	اووم لوست: پښتو ډرامه
۴۶	اتم لوست: بايزيد روښان
۵۵	نهم لوست: په افغانستان کې د مطبوعاتو لنډ بهیر
۶۱	لسم لوست: ترکیب او له جملې سره د هغه توپیر
۶۷	یوولسم لوست: پښتو قصیده: شیخ اسعد سوري
۷۲	دولسم لوست: د چاپیریال ساتنه
۷۵	دیارلسم لوست: د پښتو ادبیاتو دویمه دوره
۸۲	څوارلسم لوست: په ټولنیز ژوند کې د ښځو ونډه
۸۶	پنځلسم لوست: ژمنه: یوه روزنیزه کیسه
۹۰	شپاړسم لوست: د لیکنښو سمه کارونه
۹۳	اوولسم لوست: قیام الدین خادم
۹۷	اتلسم لوست: پښتو ادبي سبکونه (روښان، خوشحال خټک، حمید مومند، رحمان بابا)
۱۰۲	نولسم لوست: ادبي لیکونه: لور ته د چارلي چاپلن لیک
۱۰۷	شل لوست: نشه یي توکي (هیروین)
۱۱۰	یوویشتم لوست: درواغجنه ونه (یوه روزنیزه کیسه)
۱۱۶	دوه ویشتم لوست: ارزاني خېشکی
۱۲۱	درویشتم لوست: د معلولیت عوامل
۱۲۳	څلرویشتم لوست: مرادعلي صاحبزاده (رح)
۱۲۷	پنځه ویشتم لوست: په پښتو ادب کې د مېرمنو برخه
۱۳۱	شپږویشتم لوست: پوهان ولفگانگ فون گویته
۱۳۴	اوویشتم لوست: د بشري حقوقو تاریخچه
۱۳۷	اته ویشتم لوست: ادبي معاصر نثر

سريزه:

ښوونيز يا تعليمي نصاب څه شی دی؟

په دې اړه چې تعليمي نصاب څه شی دی، هرڅوک بېلابېل نظر لري، څوک يې درسي مفردات گڼي او څوک يې درسي کتاب بولي. د ښوونې او روزنې پوهانو يې بېلابېل تعريفونه کړي دي. تعليمي نصاب له ټاکلې پوهې، مهارتونو او ذهنتونو څخه عبارت دی چې يوه تعليمي موسسه يې زده کړه د خپلو زده کوونکو لپاره په پام کې نيسي. په بله وينا تعليمي نصاب د يوې تعليمي موسسې د ښوونيزو او روزنيزو زده کړو د پروگرام ټولې زده کړې دي چې درسي کتاب، درسي مرستندويه توکي، د ښوونکي لارښود، تجربې او عملي کارونه پکې شامل دي. په لنډ ډول ويلای شو، چې ښوونيز يا تعليمي نصاب هغه لارښود دی چې د ښوونې او روزنې ټول فعاليتونه پکې شامل او تر لاسه کول يې هدف دی.

په افغانستان کې د ښوونې او روزنې عمومي هدفونه، د افغاني ټولنې د ارزښتونو او د علم او پوهې د هراړخيزې پراختيا په پام کې نيولو سره ښوونې او روزنې ته د يوې ټولنې د اړتياوو پر بنسټ ټاکل شوي دي. تعليمي نصاب تل د بدلون په حالت کې دی او د بشري ټولنې ورځنيو غوښتنو ته د ځواب ويلو په خاطر لا پسې غوړېږي او پراختيا مومي.

هغه څه چې نن يې د ښوونې او روزنې د ماهرينو پام ځانته اړولی، ددې پوښتنې ځواب دی، د مفرداتو چمتو کوونکي او د درسي کتابونو ليکوال بايد په ټاکلو لارو چارو څه شی، څرنگه او څومره زده کوونکو ته ورزده کړي چې په اوسني او راتلونکي ژوند کې يې گټور وي؟

ټول په دې نظر دي چې کوچنيان په بېلابېلو شرايطو کې وده کوي او په راتلونکې کې له نوو موضوعگانو سره مخامخ کېږي. له دې امله زياتره ددې پېژندل ډېر سخت دي، چې هغوی ته د څه شي زده کړه اړينه او د څه شي ورته نه ده او د زده کړې تر ټولو اغېزمنه لاره کومه يوه ده.

له بله پلوه د ځوانۍ پېر د خپلواکۍ پرېکړې د نيولو، د مسؤليت د منلو، راتلونکې ته د کتنې او په مسايلو کې بيا غور په خبر ځانگړتياوو له مخې دا پېر له نور پېرونو څخه جلا کوي. ځوانان له ټولنې سره رغنده راشه درشه او د لويانو نړۍ ته د ورننوتو لپاره د بېلابېلو وړتياوو موندلو ته اړتيا لري. هغوی بايد پوه شي هغه ټولنه څنگه ده چې دوی پکې اوسېږي او څومره پوهه او علمي وړتياوې ورته پکار دي. هغوی ځان پېژندنې ته اړتيا لري، پېښو او حوادثو ته څنگه گوري، حقايق څنگه درک کولای شي، څنگه انتخاب کولای شي او څنگه عمل کوي؟ هغوی هغه پوهې ته اړتيا لري چې يې فکر کولو، مطالعې او په ټولنيز ژوند کې تحقيق ته وهڅوي.

پورته وينا ته په پام د (اړوند ټولگي) د درسي مفرداتو په چمتو کولو کې، په داسې حال کې چې له علمي اړتياوو سره تړاو لري، د زده کړې په نوو لارو چارو ټينگار شوی، ترڅو زده کړه د پخوانيو لارو چارو پر ځای پر هغه زده کړې ډېر ټينگار وشي چې د فعالې، گډې، ابتکاري او انتقادي زده کړې په لارو چارو ولاړه وي.

په فعالې او گډې (مشارکتې) زده کړې يا فعالې زده کړې (Active Learning Method) کې ښوونکی د تدريس په بهير کې ستره ونډه لري. د ښوونکي دنده په دې نقش کې د معلوماتو او پوهې په لېږدونه پای ته نه رسېږي. هغه په زده کړې، تجربې، غوږ نيولو او حفظولو پورې تړلې نه بولي. په دې نقش کې ښوونکی د زده کړې لارښود او مرسته کوونکی دی. هغه د مطلبونو د يو اړخيز انتقال پر ځای د زده کړې پر لارو چارو، د تجربې په ترلاسه کولو او د مسئلې په حلولو ډېر ټينگار کوي. د ښوونکي د لارښود د کتاب يوه موخه هم د زده کړې لپاره د لارو چارو وړاندې کول دي.

د ښوونکي ددې لارښود د تالیف د نورو موخو او لاملونو په ترڅ کې د زده کړو د موخو څرگندول، د محتوا (متن) د ټاکلو اصول او د یوولسم ټولګي د پښتو ژبې د لوست د کتاب ارزول دي.

اړوند درسي کتاب د پښتو ژبې د زده کړې لپاره چمتو شوی او د زده کوونکو د زده کړې لپاره پکې د ډېرو تجربو رامنځته کول په پام کې نیول شوي دي، له دې امله د ښوونکي د لارښود د کتاب چمتو کول اړین بلل شوي دي. باید ومنو چې تدریس او زده کړه یو ابتکاري او تجربې کار دی او نوښتګر او مبتکر ښوونکي په دې برخه کې نوي، نوي شیان او لارې چارې رامنځته کوي. دا باید هم له یاده ونه ایستل شي چې د زده کړې د ستراتیژۍ په ټاکلو کې، موخو، د ارزونې لارو چارو، د زده کوونکو د ګډون شونتیا او نورو اصولو ته، چې د ارواپېژندنې، د تربیتي ارواپوهنې او د زده کړې له ارواپوهنې سره په همغږۍ کې زموږ په وړاندې پراته دي، سمه پاملرنه وشي. له یاده ونه ایستل شي، چې متن د کومو اصولو له مخې وټاکل شي، د محتوا د همغږي کولو اصول کوم دي؟ د تدریس او ارزونې لارې چارې کومې دي او څه اهمیت لري؟ دا چې د مهمو مفهومونو راییستل څنګه سرته رسیږي، د ښوونکي په دې لارښود کې څرګند شوي دي.

د ښوونکي لارښود

د ښوونکي لارښود د ښوونکو د زده کړې یوه وسیله ده؛ هغه کتاب دی چې له ښوونکي سره مرسته کوي د یو درسي ساعت او یا د تعلیمي دورې په اوږدو کې د خپل تدریس پلان چمتو کړي. د ښوونکي په لارښود کې د هر لوست عمومي او خصوصي موخې، د تدریس وسایل، لارې چارې، د زده کوونکو د انګېزې پارول، د ښوونکي فعالیتونه، د زده کوونکو فعالیتونه، د زده کوونکو د زده کړې د تحکیم برخه او ارزونه او په پای کې د لوست په اړوند اضافي معلومات او اخځلیکونه په پام کې نیول شوي دي. د ښوونکي لارښود ددې لپاره لیکل کېږي، چې ښوونکي د درسي پلان له جوړولو او د زده کړې په یو پړاو کې د ښوونې او روزنې له عمومي موخو سره بلد کړي. له ښوونکو سره مرسته وکړي د هر لوست مفاهیم او موضوعات وپېژني، د لوست په اړوند ورته اضافي معلومات چمتو کړي، د هېواد په ټولو ښوونځیو کې د درسي کتاب د یو ډول او همغږي تدریس لپاره لاره هواره کړي او په دې توګه د افغانستان په ټولو ښوونځیو کې د لوست تدریس په پام کې نیول شوې دورې کې سرته ورسوي او درسي کتاب بشپړ کړي. دا خبره اړینه کړي، چې درسي کتاب، هغسې چې د هېواد په پلازمېنې یا د بل لوی ښار په کوم عصري ښوونځي کې تدریسېږي، د هېواد د لرې پرتو ولسوالیو او بانډو په ښوونځیو کې هم هماغسې یو ډول او یو راز تدریس شي او لکه چې ویل کېږي د یو متوازن او هر اړخیز معارف لپاره په ټول هېواد کې لاره هواره کړي.

د افغانستان د پوهنې ښوونیزه او روزنیزه پالیسي

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د اساسي قانون په شپاړسمه، درې څلویښتمه، څلور څلویښتمه، پنځه څلویښتمه، شپږ څلویښتمه او اووه څلویښتمه ماده کې د درج شوو احکامو او د افغانستان د پوهنې د قانون د شپږمې، اوومې مادې او نورو احکامو له مخې او د هېواد د معنوي او مادي اړتیاوو او واقعیتونو ته په پام او د افغانستان د ښوونې او روزنې د نظام د اساسي لیکو د انځورولو په خاطر د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت د پوهنې ښوونیزه او روزنیزه پالیسي په لاندې ټکو کې رانغاړل کېږي:

۱. د خدای جلّ و علا پالنې، د اسلامي احکامو او ارزښتونو تطبیق ته د پابندۍ، وطن دوستۍ، د ملي یوالي ټینګښت، ګټه ژوند او بشر دوستۍ په روحې د هېواد د ماشومانو، تنکیو ځوانانو او ځوانانو لپاره، که ښځینه وي یا نرینه، د ښوونې او روزنې د زمینو چمتو کول،

۲. له خپلواکۍ، ملي واکمنۍ، د ځمکنۍ بشپړتيا، اسلامي ورورولۍ، ملي پيوستون، له سولې سره د مينې او فرهنگي بډايښې څخه د دفاع، د توپير او زور زياتي د ټولو ښو او ډولونو د له منځه وړلو د روحيې پياوړتيا،
۳. د ښوونيزو او روزنيزو موسسو بيا رغول، جوړول، پراختيا او سمبالول،
۴. په نړۍ کې له علمي مثبتو بدلونونو سره جوخت د هېواد د ښوونيز او روزنيز سيستم پراختيا،
۵. د نورو هېوادونو له ښوونيزو او روزنيزو رغندو او برياليو تجربو څخه ګټه اخيستن،
۶. د جنس، توکم، ژبې، مذهب، نژاد او ټولنيز دريځ له په پام کې نيولو پرته ټولو ته تر لومړنيو او منځنيو (۱-۹) ټولګيو پورې په جبري او وړيا توګه د لومړنيو زده کړو چمتو کول،
۷. په (دولتي او خصوصي) ښوونځيو کې په هغو ژبو تدريس، چې په اساسي قانون کې تسجيل شوي دي.
۸. د اسلام د سپېڅلې دين له زده کړو، د افغانستان د اسلامي جمهوريت د اساسي قانون د ارزښتونو او د افغاني ټولنې له دودونو سره سم او د پيداگوژيکي اصولو او عملي تجربو ته په پام او د افغانستان د ښوونې او روزنې د کيفي ښه والي په خاطر د افغانستان د پوهنې سيستم د هلکانو او نجونو د جلاوالي پر بنسټ ولاړ دی. له دې امله ګډه زده کړه د لومړنۍ دورې له دريم ټولګي څخه وروسته د زده کړې په هيڅ يوه موسسه کې، که دولتي وي يا خصوصي، په کورونو، ورزشي کلبونو او نورو ځايونو کې مجاز نه ده.
۹. د دريمو ژبو تدريس (د اساسي قانون ۱۶ ماده) په اړوندو سيمو کې د يو مضمون په توګه،
۱۰. د بېخايه شوو کورنيو، کډوالو او د ځانګړو اړتياوو لرونکو زده کوونکو ته د ښوونې او روزنې د زمينو چمتو کول،
۱۱. د اسلامي زده کړو د مدرسو، عمومي زده کړو، حرفوي او مسلکي ښوونځيو او د ښوونکو د روزنې موسسو پراخوالي او د هغوی سمبالول،
۱۲. د ښوونکو د علمي او مسلکي سويې لوړول،
۱۳. د ښوونکو د ژوندانه د حالت سمول،
۱۴. د بيسوادۍ د له منځه وړلو، د حياتي سواد او د کارګري متمدن ښوونځيو (نرينه او ښځينه) د پراخوالي لپاره هلې ځلې،
۱۵. د افغانستان د پلي شوو قوانينو په اډانه (چوکاټ) کې د پوهنې د مسلکي تخصصي، اداري ظرفيتونو په رغولو، سمبالولو او لوړولو کې د هېوادونو، نړيوالو موسسو، غير دولتي موسسو او اشخاصو له بي غرضه او بشر دوستانه مرستو او ونډې څخه ملاتړ،
۱۶. د متوازن معارف پياوړتيا او د هېواد په مرکز او ولايتونو کې د ښوونيزو او روزنيزو امکاناتو سم او عادلانه ویش،
۱۷. د تاوتریخوالي، تبعيض، ناروا جګړو، نشه يي توکو، مسکراتو او اخلاقي مفاسدو په څېر د ناوړو پدېدو پر زيانونو د زده کوونکو خبرول،
۱۸. ازادۍ، سولې، سوله ييز ګډ ژوند، شورا او دموکراسۍ، بشري حقونو ته درناوی او د استوګنې د چاپيريال د ساتنې په څېر غوره ارزښتونو ته د زده کوونکو لارښوول،
۱۹. له اسلامي احکامو او ارزښتونو سره سم د نجونو ښوونې او روزنې ته هراړخيزه پاملرنه او د نجونو او هلکانو د ښوونځيو ترمنځ د توازن رعايت،

۲۰. خاصو زده کړو (ډېرو هوښيارو، پندو، کڼو او ذهني وروسته پاتې زده کوونکو) ته پام او د ښوونې او روزنې لپاره يې اغېزمنې او ګټورې لارې چارې لټول،
۲۱. د هېواد د پلي شوو قانونونو په اډانه کې د افغانستان د اسلامي جمهوريت د پوهنې د تعليمي نصاب، په (دولتي او خصوصي) ښوونځيو کې له تدريس او درسي موادو څخه د ګټې اخيستنې څارنه او نظارت،
۲۲. د ورزش، سپورت او بدني روزنې د ودې لپاره د زمينې چمتو کول،
۲۳. د علمي برياوو او مسلکي تجربو د راکړې ورکړې په موخه د تعليمي نصاب د پراختيا، د اسلامي زده کړو د معينيت او د ښوونکو د روزنې، د ساينس د مرکز د رياستونو او په هېواد کې د اړوندو پوهنتونونو او نورو ارګانونو تر منځ د اړيکو ټينګښت او د لا زياتې همغږۍ رامنځته کول،
۲۴. د افغاني ټولنې له اړتياوو سره سم د اسلامي زده کړو د مدرسو هراړخيزه وده، پراختيا او رغنده کول.
- د لوی خدای ﷻ په مرسته به د هېواد په پوهنه کې ددغې پاليسۍ په پلي کولو لاندې لويې پايلې ترلاسه شي:**
- په اسلامي روحيې د هېواد د اولاد روزل، د الله جل جلاله د رضا ترلاسه کول او د يوې سوکاله او ښکمرغې ټولنې رامنځته کول،
 - د ملي هويت ساتنه،
 - د مسلمانو، هېوادپالو، ګټورو، ژمنو او متمدنو انسانانو په توګه د هېواد د اولاد سالمه روزنه،
 - د نړۍ او ټولنې له علمي معيارونو سره سم د بريمن تطبيق په موخه د پوهې، مهارتونو او رغنده تفکر تر لاسه کول،
 - د کار موندلو لپاره د لازمو وړتياوو د ترلاسه کولو او د کار مارکيټ ته په بري سره د ننوتو په منظور د زده کوونکو د پوهې د کچې لوړول،

په افغانستان کې د ښوونې او روزنې عمومي موخې (هدفونه)

د هېواد د ښوونې او روزنې نظام د افغانستان د اسلامي جمهوريت د اساسي قانون د احکامو، د پوهنې د قانون او پاليسۍ پر بنسټ او د افغاني ټولنې اړتياوو او واقعيتونو ته په پام د زده کوونکو د سالمې روزنې په خاطر لاندې موخو ته ځان رسوي:

الف — عقيدتي او اخلاقي موخې

۱. د اسلام د سپېڅلي دين پر اساساتو او ارزښتونو د ايمان او عقيدې پياوړتيا، د قرآني زده کړو او د پيغمبر صلی الله عليه وسلم د حديثو پر بنسټ د اسلامي ليد پراخوالی،
۲. د خدای ﷻ د پېژندنې په منظور د ځان پېژندنې د روحيې پياوړتيا،
۳. پر ځان د وينا او پر اخلاقي ښيګڼو د پابندۍ د روحيې پياوړتيا،
۴. د نظم او د دسپلين د منښت د روحيې وده او روزنه او د قانوني احکامو او ارزښتونو منل،
۵. د ديني، ټولنيزو، ښوونيزو او روزنيزو ارزښتونو په وړاندې مسؤليت ته د غاړې ايښودلو د روحيې پياوړتيا،

ب — د زده کړې او روزنې موخې

۱. د زده کړې د مهارتونو لاسته راوړل او پياوړتيا، لکه: اوریدل، خبرې کول، لوستل، ليکل، په رسمي او بهرنيو ژبو کې د شمېر او حسن خط کارول،
۲. د پوهنو، فنونو او معاصرې ټکنالوژۍ زده کړه او د اړتيا وړ فردي او ټولنيزو مهارتونو ترلاسه کول،
۳. د زده کړې د وړتياوو وده او د زده کړې په اوږدو کې ځانې زده کړه او ارزونه،

۴. په علمي، ادبي، فرهنگي او فني ډګرونو کې د تفکر، استدلال، مطالعې، څيړنې، تشخيص او نوبت د وړتياوو وده او پراختيا،
۵. د فردي او ټولنيزو ستونزو د پېژندلو او هواري-لپاره د وړتياوو ترلاسه کول،

ج — فرهنگي، ادبي او هنري موخې

۱. د فرهنگ، ادب او رغنده هنر په برخو کې د زده کوونکو د فطري وړتياوو وده او پراختيا او د تاريخي، فرهنگي، ادبي ميراثونو او شتمنيو د پېژندلو، ساتلو او د درناوي-روحيه،
۲. د افغانستان، اسلامي تمدن او د نورو هېوادونو له تاريخ، ادب او فرهنگ سره پېژندګلوي،
۳. د فرهنگ، ملي هنرونو، د افغاني ټولنې د غوره او سالمو ادابو او دودونو پراختيا او د هغوی د اصالت ساتنه،
۴. د تمرين او يوکسيزو او ډله ييزو فعاليتونو له لارې د ادبي او هنري مهارتونو پراختيا،

د — مدني او ټولنيزې موخې

۱. د خپلواکۍ، وطن دوستۍ او آزادۍ غوښتنو، د اسلامي ارزښتونو او ملي نواميسو د ساتنې د روحيې پياوړتيا او د انسانانو د حقوقو د عدالت او رعايت په بنسټ د کورنيو اړيکو ټينګښت،
۲. د اسلامي ورورولۍ، مرستې، سولې، ټولنيز عدالت، ملي او نړيوال پيوستون د روحيې پياوړتيا،
۳. د خير غوښتنې د حس پراختيا، د اخلاقي فضايو لوړتيا او له زور زياتي او ناروا جګړو سره ضدیت، له نشه يي توکو، مسکراتو، اخلاقي او ټولنيزو مفسدو سره مبارزه،
۴. قانون ته د درناوي او د هغې د منښت د روحيې پياوړتيا او د توکم، جنس، عمر، اقتصادي او ټولنيز دريځ او سياسي تړاو له په پام کې نيولو پرته د هېواد د ټولو اتباعو د قانوني حقوقو ملاتړ،
۵. په ټولنيزو اړيکو کې د زغم، سربښندنې او ايتار د روحيې پراختيا او ټولنيزې ګټې پر فردي ګټو پومي کول،
۶. د انتقاد او انتقاد منلو، زغم او د نورو رايو ته د درناوي د روحيې پياوړتيا،
۷. انساني کرامت ته د درناوي د روحيې پياوړتيا او پراختيا، د اشخاصو د حرمت ساتل، د معاشرت او په ټولنيزو اړيکو کې د ادابو او بشري حقونو رعايت،
۸. په سوله ييز او رغنده ډول د توپيرونو او شخړو د هوارولو د روحيې پياوړتيا،
۹. د زغم او د نورو د منلو د فرهنگ پياوړتيا،
۱۰. د بشري ټولنې له علمي او تخنيکي تجربو او مثبتو برياوو څخه د ګټې اخيستنې د روحيې پياوړتيا،
۱۱. د هر ډول تبعيض د ردولو او له منځه وړلو د روحيې پياوړتيا او پراختيا،
۱۲. د بشري انساني دريځ ته د درناوي د روحيې پياوړتيا او له بشخو څخه ملاتړ،
۱۳. د مور پلار، مشرانو، ګاونډيانو، هېوادوالو او د نورو انسانانو حقونو ته د درناوي د روحيې پياوړتيا،
۱۴. د استوګنې د چاپيريال او سمسورتيا د ساتنې د روحيې پياوړتيا، پر څارويو زړه سوي او طبيعي ژوندانه او نباتاتو ته پاملرنه.
۱۵. د اوبو د زيرمو د ساتنې د روحيې پياوړتيا، د اوبو په کارولو کې زياتي (افراط) نه کول او د سيندونو، وياړو، کاريزونو او څاګانو د اوبو له ککړتيا څخه مخنيوی.

هـ — اقتصادي موخې

۱. په انساني ژوند کې د اقتصاد پر ارزښت پوهېدل، د ټولنې پراختيا او اقتصادي ودې او له کورني اقتصاد او فردي سلوک سره د اقتصادي فعاليتونو تړاو ته پاملرنه،
۲. د کار پر ارزښت او اهميت پوهېدل او د بيوزلۍ د له منځه وړلو په خاطر په گټورو دندو کې د کار د روحيې پياوړتيا،
۳. د سپما، قناعت، د روحيې رامنځته کول او د اسراف او تجمل مخنيوی.
۴. د هېواد د اقتصادي سرچينو پېژندل او له هغو څخه د استخراج په سمو لارو چارو پوهېدل او د ملي گټو، شتمنيو او پانگو د ساتلو د روحيې پياوړتيا،
۵. د تکنالوژۍ له پرمختگ سره يوځای د بيلابيلو حرفو او توليدي دندو پېژندل، د ملي عايداتو د زياتوالي او د بېکارۍ او د بل پر اوږو د بارېدو د مخنيوی په موخه د لاسي او سيمه ييزو صنايعو احيا او دودول،
۶. په معاملو او اقتصادي فعاليتونو کې د اخلاقي اصولو د رعايت د روحيې پياوړتيا او د نامشروعو اقتصادي فعاليتونو پر خلاف مبارزه،

۷. د حرفه يي فعاليتونو د زده کړې هڅول،
۸. د عرضې او تقاضا پر اړيکو د زده کوونکو د پوهې د کچې لوړول،
- د انصاف او د کار د اخلاقو دودول او پر کار د گومارونکو او کارکوونکو ترمنځ د کار قانون ته درناوی.

و — روغتيايي موخې

۱. د پاک ساتنې (حفظ الصحي) او د فردي او ټولنيزې روغتيا په اړه د ژوند په لارو چارو پوهېدل،
۲. د عمومي حفظ الصحي او د چاپېريال د پاک ساتنې د روحيې پراختيا،
۳. له ناروغيو څخه د ساتلو په موخه له روغتيايي پوهې څخه برخمن کېدل او د اساسي مهارتونو پياوړي کول،
۴. د لارو چارو او شرايطو په رامنځته کولو د بدني او رواني روغتيا تامينول او د سالمو تفريحگانو لپاره د بدني روزنې، ورزش او د سمسور چاپېريال چمتو کول،
- د مور او ماشوم روغتيا ته پاملرنه او د هغوی ننگه او ملاتړ.
- و — ثانوي دوره (له ۱۰ — ۱۲ ټولگي)
- د تيرو ښوونيزو او روزنيزو دورو د برياوو ځواکمنول او لوړو زده کړو ته چمتووالی،
- د تفکر د ځواک وده او لا پراختيا، په ديني مسايلو او اعتقادي بنسټونو کې ژور فکر او د معلوماتو تر لاسه کول او د ژوندانه د نظام په توگه د اسلام د دين له زده کړو سره د زده کوونکو زيات بلدول،
- د نفس پاکوالی او پر خدای جل جلاله او اسلامي لارښوونو باندې د ايمان پر بنسټ د اخلاقي فضيلتونو پياوړي کول،
- په زده کوونکو کې د ښوونې او روزنې د روحيې پياوړتيا او د مناسبو زمينو چمتو کول،
- د پوهنو، بشري تجربو او پرمختللي تکنالوژۍ په مرسته په طبيعت کې د موجودو قوانينو او د نړۍ د اسرارو د پېژندلو لپاره هلې ځلې،
- د رسمي او مورنۍ ژبې لا ښه زده کړه، د زده کوونکو د ادبي پوهې پراختيا او د بهرنيو ژبو زده کړه،
- د اړتيا وړ پوهنو او فنونو زده کړه او د فردي او ټولنيزو مهارتونو ترلاسه کول،

- له اسلامي ارزښتونو او د ملي فرهنگ له مثبتو غوښتنو سره سم له هنر سره د زده کوونکو بلدول او له هغو څخه معقول ګټه اخیستل،
- د هېواد د ادبي، فرهنگي، هنري او تاریخي میراثونو د ساتنې د روحې وده،
- د مرستې روحې او رغنده سیالیو ته د زده کوونکو د مینې وده او پراختیا،
- د ملي نوامیسو د ساتنې د روحې پیاوړتیا او د اسلامي حقوقو او اخلاقو پر بنسټ د کورنیو اړیکو د بنسټ ځواکمنول،
- د خیر غوښتنې د حس پیاوړتیا، د اخلاقي فضیلتونو او د سوله غوښتنې د فضایلو لوړتیا، له تاوتریخوالي او ناروا جګړو سره ضدیت، له نشه یي توکو، الکولي څښاک او اخلاقي مفاسدو سره مبارزه،
- مسؤلیت ته د غاړې ایښودلو د روحې پیاوړتیا، د کورنیو او ټولنیزو چارو سم سرته رسول او په اسلامي، فرهنگي او ټولنیزو چارو کې ونډه اخیستل،
- په ټولنیزو اړیکو کې د زغم، سربښندنې او ځان تېرېدنې د روحې پیاوړتیا او ټولنیزو ګټو پر فردي ګټو لومړیتوب،
- د سبا ورځې لپاره د زده کوونکو چمتو کول، د کورنۍ د جوړښت له ارزښت او په هغې پورې له اړوندو شرعي احکامو څخه خبرتیا،
- د اقتصاد ارزښت ته پام او د زده کوونکو معنوي بشپړتیا او سوکالۍ ته د رسیدو د یوې وسیلې په توګه د هغې رغنده وده،
- د ښوونې او روزنې په بهیر کې د ځاني ارزونې د وړتیاوو ځواکمنول،
- له ورزش سره د زده کوونکو د مینې پارول او د بدني او رواني روغتیا څارنه،
- د فرهنگي یرغل په وړاندې له زده کوونکو سره مرسته او له بیځایه پېښو او تقلیدونو څخه د هغوی د مخنیوي او د افغاني او اسلامي ارزښتونو او هویت د ساتلو له لارې د وخت مثبتو پرمختګونو او ټکنالوژۍ څخه د استفادې د روحې پیاوړتیا،
- د زده کوونکو د استعدادونو د روزلو په موخه په فرهنگي او ټولنیزو فعالیتونو کې د هغوی د ګډون د روحې پیاوړتیا،
- د مطالعې او د کتاب لوستلو د فرهنگ وده.
- د منځپانګې د غوره کولو لارې چارې**
- د منځپانګې په غوره کولو کې لاندې اصول په پام کې نیول شوي دي:
- له اړتیاوو او علاقه مندی سره همغږي، اعتبار (د منطقي، پرله پسې والی، له پلټنو او تایید شوو کتابونو او له لومړنیو او مستندو سرچینو څخه ګټه)، د ټولګي دننه او بهر د زده کوونکو له عمر او ذهني وړتیاوو سره سم د لازمو فرصتونو چمتو کول.
- د منځپانګې د تنظیم او ترتیب اصول**
- د منځپانګې په تنظیم او ترتیب کې له لاندې لارو چارو څخه ګټه پورته کېږي:
- پرله پسوالی، همغږي، د زده کوونکو د فردي او ټولنیزو اړتیاوو تر منځ سمون، د تدریس د لارو چارو او منځپانګې تر منځ سمون،
- د لوست د اصلي پیغامونو په نښته کول (Key Concepts)**

لومړۍ ښايي د «اصلي پيغامونو» معنا او مفهوم وپېژنو. هر لوست پوهنيزه موخه يا موخې لري. دا موخه يا موخې د يوه يا څو مفهومونو د زده کړې لپاره چمتو شوي دي. دا د لوست هماغه اصلي پيغامونه دي. ددې سريزې له مخې د لوست له اصلي پيغامونو څخه د ارزونې لپاره هم کار اخيستل کېږي؛ ځکه د زده کوونکو له خوا ددې عمل سرته رسول دا معنا لري چې هغوی لومړنۍ پوهه ترلاسه کړې ده.

کېدای شي د مختلفو متنونو د زده کړې او مطالعې مهارت او وړتيا (د لوست د اصلي پيغامونو په ښه کول) د زده کړې او ارزونې په پړاو کې د يوه عمده مهارت په توګه وګڼل شي او په زده کوونکو کې د هغې رامنځته کول او پياوړي کول يوه موخه بلل کېږي.

د لوست لنډيز

د «لنډيز» فعاليت هم پخپله يو اساسي مهارت دی او هم د ارزونې لپاره کارول کېږي، چې ښايي زده کوونکي يې زده کړي.

د «لوست د لنډولو» وړتيا د تفکر يو مهم مهارت دی. د لوست د لنډولو له لارې کېدای شي پراخ معلومات په لنډ ډول بيان شي، ترڅو د لوست د متن موخه اسانه په لاس راشي. لنډيز په لنډه وينا د لوست د اصلي مفهومونو بيان دی. لنډيز په يوه وينا کې د ټولو جزياتو نغښتل دي. د لنډيز توپير د لوست د اصلي پيغامونو له رايستلو سره دادی چې د اصلي مفهومونو د يادولو پر ځای زيار ايستل کېږي مفهومونه يو ځل بېلا بېل سره يوځای شي او بيا بېرته نوی متن لاسته راشي.

د لنډيز لپاره ځينې لارښوونې

- ۱ - که غواړئ يو مطلب لنډ کړئ، زيار وباسئ له ليکلو او يادداشتولو پرته پرې پوه شئ.
- ۲ - تر مهمو کلمو او مفهومونو لاندې کرښه وکارئ. په دې کار هغه معلومات مخې ته نه راځي چې ګټه يې لږه وي.

۳ - لنډيز په خپلو عبارتونو وليکئ. د اصلي متن د جوړښت په څېر يې مه ليکئ. په دې کار ډاډ تر لاسه کوئ چې خپل شخصي عقيدې مو په لنډيز کې نه دي راوستي. د لنډيز هره کلمه او عبارت بايد پر متن ولاړ وي. لنډيز بايد د ټول متن ۱۵ - ۲۰ سلنه وي.

۴ - له لنډيز څخه وروسته د خپل ډاډ لپاره هغه له اصلي متن سره پرتله کړئ.

ارزول (Evaluation)

ارزونه د زده کړې موخو ته د زده کوونکي د پرمختګ د معلوماتو او ټاکلو لپاره له منظم بهير څخه عبارت دی. منظم بهير په دې معنا چې ارزونه ښايي د پلان له مخې منظمه سرته ورسېږي. په دې ترڅ کې د «زده کړې موخې» ددې لپاره دي چې په ارزونه کې بايد د زده کړې موخې له وړاندې ټاکل شوې وي. په دې توګه د زده کړې ارزونه د تدريس له څرنگوالي سره د مرستې، د ښوونکو په اړه د لوړپوړو چارواکو د پرېکړې، له زده کوونکو سره د مرستې او د تدريس په برخه کې د پلټنې په اړه د لارو چارو د معلوماتو په منظور سرته رسېږي.

په ارزونې کې اساسي لارې چارې په دې بڼه وي چې د زده کړې د دورو موخو ته متوجه وي او پايلې يې زده کوونکو او ښوونکو ته د لارښوونې او له هغوی سره د مرستې لپاره وکارول شي. همدا راز ارزونه ښايي موخو، د تدريس لارو چارو او د درسي مضمون بېلابېلو توکو ته په پام سرته ورسېږي.

ارزونه د زده کړې د بهير د سمون لپاره سرته رسېږي. د زده کوونکو په اړه قضاوت بايد د هغوی د کړنو، چال چلن او د شخصيت په اړه د هر اړخيزو معلوماتو پر بنسټ ترسره شي، نه دا چې د ازموينو د نومرو له مخې. له بل پلوه زده

کونکي بنيای په ارزونه کې ورگډ شي، ترڅو خپل ځان پخپله وارزولای شي. په لنډ ډول باید د ارزونې لپاره غوښتونکي شرایط په پام کې ونیول شي.

په زده کړه کې د ارزونې اهمیت او اړتیا

د زده کړې ارزونه دوې گټې لري:

۱ - زده کوونکي پوهیږي چې په زده کړه کې یې څومره پرمختګ کړی او څومره بريالیتوب یې ترلاسه کړی،

۲ - ښوونکي پوهیږي چې د مضمون تدریس یې څومره بريالی و.

له خپل بريالیتوب څخه د زده کوونکو خبرتیا ددې لامل کیږي چې زده کوونکي په سم ډول او ټاکلي لاره د خپل پرمختګ په اړه قضاوت وکړای شي او د زده کړې او بريالیتوب لپاره د زیات مسؤلیت احساس وکړي. زده کوونکي خپل کمزوري ټکي وپېژني او ویې مني او د هغې د له منځه وړلو لپاره زیار وباسي. که چېرته ارزونه په ښه نیت او سم ډول سرته ورسېږي، پر ځان د زده کوونکو ویا پیاوړي کیږي.

د مضمون د تدریس له بريالیتوب څخه د ښوونکي خبرتیا ددې لامل کیږي چې ښوونکي د لاسته راغلو معلوماتو له مخې د درسي مضمون په کمزورو او قوي ټکو پوهیږي او د تدریس لاره چاره د هغې له مخې سمه کړي او د تدریس فن د زده کړې په بېلابېلو لارو چارو او د تدریس د نوو مهارتونو د زده کړې له لارې بډای کړي.

د ارزونې بڼې

ارزونه د وخت او موخو له مخې په درېو ډلو ویشل کېدای شي:

تشخيصي، پرله پسې او وروستنۍ ارزونه.

الف: تشخيصي ارزونه د زده کړې په هر نوي پړاو کې د زده کوونکو د مخکنيو زده کړو او مهارتونو د معلومولو په موخه سرته رسېږي.

ب: پرله پسې ارزونه له منظمې او پرله پسې ارزونې څخه عبارت ده چې د ښوونیز کال په اوږدو کې په هر څپرکي یا لوست کې د زده کوونکو ترلاسه شوې زده کړه او پوهه ازمويل کېږي.

ج: وروستنۍ ارزونه د يوه ښوونیز کال په پای کې په هر ټولګي کې د زده کوونکو د مفهومونو او مهارتونو د زده کړې د معلومولو لپاره تر سره کېږي.

اړتیاوې:

د زده کړې د گټورو پایلو د تر لاسه کولو او د پښتو ژبې د لوست د عمومي او خصوصي موخو د رښتینولۍ لپاره باید د تدریس پر مهال لاندې ټکو ته پام واړول شي:

- د زده کوونکو په ذهن کې د کتاب د بېلابېلو برخو د انسجام او پیوستون او د لوستونو د سمبالښت او عمومي مفهوم د څرګندولو د میتود لارې،

- د پښتو ژبې د زده کړې د لازمو او بنسټیزو توکو په ډلې کې د ژبې د مهارتونو (اورېدلو، خبرو کولو، لوستلو، لیکلو) پیاوړتیا،

- تر پام لاندې موخو ته د رسېدو په خاطر د تدریس لپاره د لارو چارو او مناسبو علمي بېلګو کارول،

- د زده کړې د پروګرام (فعال تدریس) د اړخونو او د زده کړې د محتوا د عملي کېدو لپاره د تمرینونو او فعالیتونو پر کارندې برخې ټینګار،

- د لوستونو د محتوا ارزولو ته پام او د محتوا (د لوست طرح) د چمتو کولو له لارې د هر لوست د هدف او د مناسب تدریس د لارې ټاکل.

د تدریس لارې چارې (ستراتیژي) او نمونې

تدریس د پلان جوړولو یو ډول دی. له دې امله د پلان او طرحې د اصولو او بنسټونو تابع دی. زده کوونکو ته د کتاب د محتوا (لوست) د سم تدریس لپاره یوازې یو میتود موجود نه دی. که چېرته درسي پروگرام په منطقي او اصولي ډول جوړ شوی وي، نو د تدریس مناسبو لارو چارو ته هم اړتیا پیدا کیږي. له دې امله له گرانو ښوونکو څخه هیله کیږي د هر لوست محتوا داسې وړاندې کړي چې :

۱- په زده کوونکو کې ژبنۍ وړتیاوې (مهارتونه) (اورېدل، خبرې کول، لوستل، لیکل) پر ځان ویسا، نوښت، د څېړنې او څیړتیا او د رواني - حرکتی مهارتونو خپلواکه روحیه پیاوړې شي.

۲- په زده کوونکو کې د نوښتگر او څېړنیز ذهن د راپیدا کېدو تر څنګ د هنري اثرونو د درک او تخلیق وسه او توان پیدا شي. د ښوونې روزنې او زده کړې څېړنو ښودلې ده چې په یو لوست کې د یو ځانګړې میتود کارول اغېزمن نه دي. ښه به دا وي چې د پروگرام د جوړښت، د ژوند او د زده کوونکو د اړتیاوو په پام کې نیولو سره موجود میتودونه په ګډه او تلفیقي توګه وکارول شي.

۳- ګډه او تلفیقي میتودونه دې داسې چمتو شي چې زده کوونکي د ټولګي په بحثونو او فعالیتونو کې د ځان آزمایشو په ځوابونو کې ښکېل او شریک کړي. دا باید په یاد ولرو چې د ښوونکي او د درسي پروگرام اصلي دنده زده کوونکو ته د بشپړې او هراړخیزې ودې د زمینه چمتو کول او همدارنګه د زده کوونکو د فردي وړتیاوو او استعدادونو پالل او هغوی ته وده ورکول دي چې په یوې ازادې ټولنې کې ارزښت او اهمیت لري. د زده کوونکو د دننیو ځواکونو خپلواکول او بشپړول د ښوونې او روزنې اصلي موخه او د ځان پوره ښه او سمه پېژندنه د هغې ډېر ستر ارمان ګڼل کیږي. اوس له گرانو ښوونکو سره د مرستې لپاره د تدریس په یو څو نمونو رڼا اچوو. هیله ده چې د ګڼې وړ به وي.

۱ - د ګډ کار د تدریس میتود:

دې نمونې ته جان دیوی ګوته نیولې ده. وروسته نورو پوهانو هغه بشپړه کړه. ګډ تدریس د زده کړې لپاره د زده کوونکو ډله ییز کار ته ویل کیږي. ګډ تدریس د زده کړې یوه منظمه نمونه ده چې د یوې ډلې غړي په کې د پرله پسې اړیکو د ټینګولو له لارې لوست زده کوي. په دې نمونې کې زده کوونکي د زده کړې په کار کې فعال ګډون کوي او له زده کړې سره یې مینه او علاقه پیاوړې کیږي.

پر ۵ - ۶ کسيزو ډلو باندې د زده کوونکو وېش او د هغو پوښتنو د ځوابونو په وړاندې د هغوی هم نظري ددې میتود ظاهري بڼه ده چې ښوونکي یې هغوی ته سپاري.

په دې میتود کې ښوونکي لوست نه توضیح کوي، بلکې مخکې له مخکې جوړې شوې پوښتنې پر زده کوونکو ویشي. په دې میتود کې د ښوونکي اصلي کار د مناسبو پوښتنو جوړول دي.

له بحث او خبرو اترو دمخه د ډلې هر غړی د نوي لوست په اړه خپل معلومات ارزوي. له هغې وروسته د لوست متن لوستل کیږي. وروسته هر زده کوونکی هغو پوښتنو ته ځوابونه وایي چې ورسره دي. د ډلو غړي تر هغې په خپل منځ کې د پوښتنو په اړه بحث او خبرې اترې کوي چې توافق ته نه وي رسیدلي.

ښوونکي کولای شي له سمعي او بصري توکو څخه کار واخلي او د سم ځواب د پیدا کولو لپاره زده کوونکو ته لارښوونه وکړي. په پای کې د زده کوونکو د ډلو پوهه او پوښتنې آزمایش کیږي چې د زده کړې کچه وارزول شي. نشي کېدای په دې میتود کې د یو غلي او ارام ټولګي توقع ولرو. ټوکې ټکالې او خندا د ټولګي فضا خوندوروي.

۲- مخکې له مخکې سازمانونکي میتود:

د مخکې له مخکې سازمانونکي میتود بنسټ د (آزویل) نظریه جوړوي.

په دې میتود کې د پېژندنې جوړښت او هغه بدلونونه چې د زده کړې په بهیر کې رامنځته کېږي، د زده کړې اصلي بنسټ ګڼل کېږي. د پېژندنې له جوړښت څخه منظور د سازمان شوو اطلاعاتو، مفاهیمو او بهیرونو مجموعه ده چې زده کوونکو لا له وړاندې د پښتو ژبې په لوستونو کې تر لاسه کړي دي.

دا میتود له زده شوو لوستونو سره د نوو لوستونو پر اړیکو ټینګار کوي. په دې معنا چې که نوي او تازه مطلبونه له مخکنيو مطلبونو سره تړاو ونه لري، زده کړه به بې معنا وي او د زده کوونکو په ذهن کې به ځای ونه نیسي. مخکې له مخکې سازمانونکي میتود د زده کوونکو د پېژندنې د جوړښت د پیاوړتیا او ټینګښت لپاره تدوین شوی دی. له دې مخکې چې نوي موضوع وړاندې شي، باید د مخکنيو موضوعګانو پر ټینګښت او پایښت یو څه زیاتوالی راشي. هره علمي برخه د یو لړ مفهومونو جوړښت لري. دا مفهومونه د مرتبو د لړیو په بڼه جوړېږي. په دې ډول چې ددې جوړښت په لور څوکه کې عمومي مفاهیم او په ټیټه برخه کې بې جزئي مفاهیم راځي.

۳- د مفهوم د تر لاسه کولو میتود:

د مفهوم د تر لاسه کولو نظر (برونر) رامنځته کړ (۱۹۵۶). وروسته د ښوونې او روزنې نورو پوهانو هغه بشپړ کړ. (بروس جویس) او ملګري یې د وروستنیو پوهانو په ډلې کې وو چې دا نظریه یې وړاندې کړه (۱۹۹۲). د ژب پېژندنې د ګرامر د تدریس لپاره له دې میتود څخه کار اخیستل کېدای شي.

۱- د مفهوم د تر لاسه کولو د زده کړې لارې چارې:

ټولګې ته له ننوتلو دمخه زده کوونکو ته د تمرین او ښوولو لپاره نمونې، بېلګې او پوښتنې چمتو کړو.

۲- زده کوونکو ته په مفهومونو باندې د بحث کولو زمینه چمتو کړو چې د نوو موضوعګانو د درک لپاره تیار

شي.

۳- (د مخکې له مخکې سازمان شوي میتود) ته په پام کېدای شي داسې نمونې زده کوونکو ته وړاندې شي چې د پېژندلو په جوړښت او د ذهن په پیاوړتیا کې اغېزمن او موضوعګانو ته په ښې ورکولو کې هدفمندې وي.

۴- له زده کوونکو څخه وغواړو چې د نمونې په لیدو یې ذهن ته څه شی راغلی او تر هر څه د نمونې کومې برخې ته یې زیات پام کړی او ولې یې دا پام کړی دی؟

۵- له زده کوونکو څخه دې غوښتنه وشي چې خپلې فرضيې او اټکلونه په څو کسيزو ډلو کې ولیکي.

۴- د استقرایي تفکر میتود:

دا میتود د (هیلداتابا) په نوم یو پوه ازمایلی دی. ددې میتود له مخې ښوونکي د هدفمنډو پوښتنو له لارې زده کوونکي د لوست لوري ته بیايي. په دې کار د زده کوونکو ذهن له جزیي څخه کلي (استقرا) لوري ته ځي او د لوست په پای کې په تر پام لاندې مفهومونو باندې پوهیږي او ډاډ ترې تر لاسه کوي.

د استقرایي تفکر میتود د مفهوم د پیدا کولو له میتود سره ورته والی لري.

۵- د واحد (فردی - ډله ییز) کار میتود:

په دې میتود کې زده کوونکي له اورېدونکي سر بېره د ښوونکي له لارښوونې او د ډلې په مرسته کولای شي خپلې

زده کړې پیاوړې او په بشپړ ډول یې مهارتي او کارنده کړي. په نوموړي میتود کې زده کوونکي په بشپړ ډول فعال او د

ټولگي د وخت له زياتې برخې څخه گټه اخلي. د دېوالي جريدي، د هغې په مضمونونو غور کول او سمول، پرتله او داسې نور مهارتونه د کار د واحد ميتود له لارې د تدريس وړ دي.

بنسټونکي د يو لوست په هکله له لازمو څرگندونو وروسته کولای شي هرې کاري ډلې ته د بشپړولو لپاره يوه موضوع وسپاري. د کار په پای کې ډلې د خپل کار پایلې د خپل استازي له لارې ټولگي ته وړاندې کوي. په دې ميتود کې کېدای شي آن د تدريس بهير هم د کار ډلو ته وسپارل شي. د بېلگې په توگه، په ليک باندې د وينا تبديلولو لپاره ټولگي په پنځو ډلو وېشل کېږي او هرې ډلې ته يوه وينا ورکول کېږي چې په ليک يې واړوي. په پای کې هره ډله هغه توپيرونه چې پام يې ورته اوښتی، تر خبرو اترو لاندې نيسي. په پای کې دا توپيرونه جمعبندي کېږي. کېدای شي دا کار له ټولگي بهر هم دوام وکړي. کورنۍ دنده هم د کاري ډلو په بني وسپارل شي.

٦- د پرتلې ميتود

دا ميتود په ليکوالۍ کې ډېر اغېزمن او فعال رول لري. د بېلگې په توگه، غواړو ((علمي ليکوالۍ)) او ((ادبي ليکوالۍ)) تدريس کړو. لومړی يوه علمي او ادبي ليکنه يوځای زده کوونکو ته ورکړو:

- علمي ليکنه:

((معمولا قيد په يوې جملې کې د مبتدا يا صفت اندازه څرگندوي. کله يو قيد د يو فعل په اړه څرگندونې کوي او يا ټوله جمله مقيدوي. کېدای شي دا څرگندونه پراخه وي...))

- ادبي ليکنه:

((د هغوی کوډله د رود پر غاړه په نمناکو خاورو او وښو کې پټه وه. داسې برېښېده چې تا به ويل، منگولې يې په ځمکې کې منډلې او ترهغې لاندې يې په خپل زور ځان په ځمکه کې ټينگ کړی دی. باران يې سر او مخ پرېولی و.))

وروسته د هر متن په ځانگړتياوو خبرې کوو او سره پرتله کوو يې.

- په لومړۍ ليکنه کې هره کلمه څرگنده او دقيقه معنا لري، خو په دويمه ليکنه کې کلمې څو، څو معنا گانې لري.

- په لومړۍ ليکنه کې ادبي ښکلا، لکه تشبيه، استعاره، مجاز او نور نه تر سترگو کېږي، خو په دويمه ليکنه کې (کوډلې ... منگولې په ځمکې کې منډلې دي). کارول شوې ده.

- په لومړۍ ليکنه کې پيغام په لږو او لنډو کلمو څرگند شوی دی، خو په دويمه ليکنه کې د يو پيغام څو اړخونو ته پام اړول شوی دی.

- او نور

د تدريس لپاره د پرتلې د ميتود کارول او زده کوونکو ته د هغو لېږدول د يوې موضوع د تشرېح او څرگندولو لپاره مناسب او د کارولو وړ دی. د پرتلې د ميتود په واسطه د څو مسئلو يا موضوعگانو ترمنځ توپيرونه او ورته والی په ډېره اسانۍ بيانولای او څرگندولای شو.

٧- د ډله ييزو خبرو اترو ميتود:

په دې ميتود کې د داسې منظم او سنجول شوي بحث چې د يو ټولگي د ټولو زده کوونکو په خوښه وي، د ليکوالۍ د يو اړتيا په هکله مطرح کوو. په نوموړي ميتود کې زده کوونکو ته فرصت ورکول کېږي چې د يوې موضوع يا مسئلې په اړه د خپلو نظريو او تجربو په هکله خبرې اترې وکړي. د بېلگې په توگه، د يوې سفرنامې په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړو. لومړی په دې هکله يو لړ پوښتنې کوو. په لاندې ډول:

- سفرنامه څه شی دی؟

- څه گټه لري؟

- خو ډوله سفرنامې شته؟
- له کوم مهال راهيسې د سفرنامو په ليکلو پيل شوی دی؟
- په يوې سفرنامې کې څه ډول معلومات راټولېږي؟
- سفرنامه زموږ په ټولنيزو، تاريخي، ژبنيو او ادبي څېړنو کې څه مرسته کولای شي؟
- کومه يوه مشهوره سفرنامه پېژنئ؟
- يوه سفرنامه څنگه ليکلای شو؟
- د يوې سفرنامې د ليکلو لپاره بايد کوم اصولونه په پام کې ونيول شي؟
- او نور

ښوونکي کولای شي زده کوونکو ته د لوست موضوع له وړاندې ووايي چې هغوی يوشه معلومات راټول کړي. ښوونکي بايد د خبرو اترو څارنه وکړي او د ټولگي د وخت د ضايع کېدلو مخه ونيسي. همدارنگه هڅه دې وکړي چې خبرې اترې ساده او د پوهېدلو وړ وي.

په دې ميتود کې د لوست له وړتيا پرته نورې وړتياوې هم پياوړې او غښتلې کيږي، لکه: د خلکو په وړاندې د نظر څرگندول، له خلکو سره د نظر همغږي کول، د نورو د نيوکو او انتقادونو په وړاندې زغم او د لارښوونې وړتيا، د مسئلو پېژندل او د هغوی هوارولو ته د لارو چارو لټول، غوږ نيول او خبرې کول.

۸- د پوښتنو او ځوابونو ميتود:

کېدای شي د يوه مهارت د تدريس بهير د پوښتنو او ځوابونو له لارې تر سره شي. دا ميتود اوږده مخينه لري. له ميلاد څخه دمخه په پنځمې پېړۍ کې سقراط دا ميتود کارولی دی. ښوونکي کولای شي د لوست اساسي مفهومونه او معلومات د ټولگي پر درې وليکي او د زده کوونکو په مرسته ورته ځوابونه پيدا کړي.

پوښتنې بايد ساده او د لوست اصلي مفهومونه پکې غښتل شوي وي؛ منطقي پېوستون (پرله پسې والی) پکې وي؛ د ټولگي خبرو اترو او د زده کوونکو ذهن ته لوری ورکړای شي؛ د زده کوونکو په ورکړ شوو ځوابونو کې توافق رامنځته شي؛ ټول زده کوونکي په کې په فعال ډول برخه واخلي او پوښتنې له ساده وو پيل او په سختو پای ته ورسېږي. د بېلگې په توگه، غواړو په يوې ليکنې کې تشبيه وپېژنو. لومړی يو متن پر درې ليکو چې تشبيه په کې کارول شوي وي. لکه، ((ناڅاپه په خبرو راغی. خبرې يې د يوې ماشيندارې د گوليو په څېر له خولې راووتې، لکه د تسپو تار چې وشلېږي.))

بيا يو څو پوښتنې کوو:

- خبرې له څه شي سره تشبيه شوي دي؟
- د خبرو او د ماشيندارې د گوليو تر منځ څه اړيکې ليدل کيږي؟
- ليکوال ولې دا اړيکې په گوته کړي دي؟
- ستاسو په اند خبرې له بل کوم شي سره پرتله کېدای شي؟
- په پورته توگه د پوښتنو د ځوابونو له لارې تشبيه په ښه ډول تدريسولای شو.

۹- د تمرين ورکولو ميتود:

ښوونکي له هغه وروسته چې د ليکوالۍ يو مهارت يې تدريس کړ، زده کوونکي د يو يا څو تمرينونو له لارې د نوموړي مهارت کارونې ته هڅوي. د بېلگې په توگه د ليک ښوونکي وروسته ښوونکي زده کوونکو ته يو متن ورکوي

چې ليک نښې په کې نه وي کارول شوي او غوښتنه ترې کوي چې هغې ته لازمي ليک نښې کښېږدي. يا داسې يو متن چې پراگرافونه يې بيل شوي نه وي او له زده کوونکو څخه غوښتنه کوي چې پراگرافونه د منطقي تسلسل له مخې جلا کړي. ښوونکي کولای شي له دې میتود څخه په پرله پسې توگه کار واخلي.

۱۰ - د (فردی - ډله ییزې) څېړنې میتود:

دا میتود زده کوونکو ته وړتیا ورکوي چې د فردی یا ډله ییزې څېړنې له لارې خپلې ستونزې هوارې کړي. د نوموړي میتود له لارې باید هر یو زده کوونکی د څېړنې اصول او بنسټونه زده کړي. په دې میتود کې باید ښوونکی مخکې له مخکې زده کوونکو ته د څېړنې لارې چارې زده کړي او پخپله هم ورباندې لاسبری وي. هغه فعالیتونه چې دا میتود په کې کارول کېږي، لاندې دي:

- د یوې موضوع د څېړلو لپاره له کتابتون څخه گټه اخیستل،
- د یوې موضوع په اړه د مرکې یا پوښتنلیک له لارې څېړنه،
- کتابتون ته مراجعه او د یوې موضوع په اړه د گډو سرلیکونو څانگړي کول،
- د یوې تاریخي ودانۍ په اړه د یوې پنځه کسيزې کاري او څېړنیزې ډلې جوړول،
- او نور.

۱۱ - د مسئلې د حل میتود:

په دې میتود کې منطقي تفکر پیاوړی کېږي. کېدای شي له دې لارې زده کوونکي ته ورزده کړای شي چې د پدیدو تر منځ تازه اړیکې ومومي. دا میتود زده کوونکي ته ورزده کوي چې په یوازې ځان او د منطقي تفکر له لارې د تر پام لاندې موضوع په هکله پوځه ولیکي.

د بېلگې په توگه، غواړو ((د لیکلو ساده ترا میتود)) د مسئلې د حلولو د میتود د نمونې له لارې زده کوونکو ته ورزده کړو. ددې کار لپاره د لاندې پنځه گونو پړاوونو د وهلو له لارې زده کوونکو ته وښیو چې لیکوالي یو اسان او شونې کار دی:

- د مسئلې ټاکل،
 - د مسئلې د لاملونو په اړه گومان یا د هغې څانگړې کول،
 - د حل شونو او ممکنو لارو په پام کې نیول،
 - د حل د ترټولو ښې لارې غوره کول،
 - د حل د ټاکلې لارې سرته رسول.
- د بېلگې په توگه:

۱ - احمدنه پوهېد چې د فرهنگ په اړه لیکنه څنگه او له کومه ځایه پیل کړي؛ کومه موضوع په کې راولي او څنگه یې سرته ورسوي.

۲ - هغه لومړی هڅه وکړه د خپلې بېوسۍ لاملونه له پامه تېر کړي. احمد کولای شي د فرهنگ په اړه خبرې وکړي، خو د خپلو خبرو د لیکلو وسه ورسره نشته.

۳ - احمد د ښوونکي او د خپلو مخکښو زده کړو په مرسته د حل څو لارې په پام کې ونیولې:

الف - لومړی یې یو څو پوښتنې جوړې کړي او بیا یې هرې یوې ته لنډ، لنډ ځوابونه ولیکل او وروسته یې منظم

کړل.

ب - د فرهنگ په اړه بنسټيزې کلمې او مفهومونه يې راټول او هغوی ته يې پراختيا ورکړه. د هر مفهوم په اړه يې يو څو کرښې وليکلې او وروسته يې منظمې کړې.

ج - د فرهنگ په اړه يې له ځان سره يو څو دقيقې خبرې وکړې او هغه يې ثبتې کړې. وروسته يې هغه خبرې له ټيپ ريکارډر څخه د کاغذ په مخ وليکلې.

د - د تحقيق او مطالعې له لارې يې د فرهنگ په اړه ياداشتونه چمتو کړل. وروسته يې دا ياداشتونه تنظيم او د کار لنډيز يې د يوې مقالې په توگه وليکه او ټولگي ته يې وړاندې کړل.

۴ - احمد د موضوع د ماهيت له مخې د ((الف)) او ((د)) له لارو څخه گټه واخيسته.

۵ - هغه ددې کار لپاره لومړی څو پوښتنې جوړې کړې.

■ فرهنگ څه شی دی؟

■ د فرهنگ جوړوونکي عناصر کوم دي؟

■ له سواد سره د فرهنگ اړیکې څه شی دي؟

■ د فرهنگ د ساتلو لپاره بايد څه وکړو؟

■ د يو هېواد د فرهنگ د غوړېدا لارې کومې دي؟

له هغې وروسته يې د هرې پوښتنې لپاره د تحقيق له ميتود او له منابعو څخه په گټې اخيستنې لنډ ځوابونه چمتو کړل. خپله ليکنه يې يوه پلا خپل يو ملگري ته ولوستله. په پای کې يې هغه ادیت او له سره يې پاکه وليکله.

۱۲ - د تدريس عمومي نمونه

په اصل کې د تدريس عمومي نمونه د لوست د طرحې ډول دی او په عمومي مفهوم يو ټاکلی چوکاټ دی چې د

تدريس مهم توکي په کې پيشيني کېدای شي.

د تدريس ميتودونه د زده کوونکي د فعاليت يا نه فعاليت پر بنسټ په فعالو او غير فعالو دوو ډلو ويشل کېږي. د

فعال ميتود په تدريس کې زده کوونکي پخپله د زده کړې په بهير کې گډون کوي او د هغې محور (شاگرد محوره) دی.

په غيرفعال ميتود کې يا ښوونکی په پرله پسې خبرې کوي او کار کوي او زده کوونکی چوپ او بېحرکته پاتې کېږي (معلم

محوره) او يا دا چې ښوونکی او زده کوونکي هر يو خپل، خپل کار کوي او يو د بل په کار کې لاس نه وهي.

څرگنده ده چې د زده کړې پرمختگ د زده کړې په بهير کې د زده کوونکي د برخې اخيستنې او فعاليت پورې

تړلی دی. د تدريس عمومي نمونه د زده کړې د بهير د هر ډول سريزه گڼل کېږي.

دا نمونه د لومړي ځل لپاره په ۱۹۶۱ کال کې (رابرت گليزر) معرفي کړې او پنځه پړاوونه لري:

۱ - د زده کړې د موخو ټاکل: د زده کړې د موخو (عمومي - جزيي) په ټاکلو کې دې پوهې، وړتيا او ذهنيت ته

پام واړول شي.

- د مخکښو زده کړو معلومول او د لوست د پيل ارزونه: ښوونکی د زده کړې لپاره د زده کوونکي له چمتووالي

څخه د ډاډمن کېدو په موخه د هغوی مخکنۍ پوهه پيشيني کوي او د څرگندو کړنو له لارې يې بيانوي. ښوونکی د زده

کوونکو د مخکښۍ پوهې د معلومولو لپاره پوښتنې جوړوي چې له تدريس دمخه يې له زده کوونکو څخه کوي. له دې

ارزونې څخه لاس ته راغلي معلومات ښوونکی په دې پوهوي چې آیا زده کوونکي د نوي لوست زده کړې ته چمتووالی

لري او که نه. آیا دې ته اړتيا شته چې د لوست له پيل څخه دمخه د تمرين په توگه يو څو پوښتنې وشي او که نه.

- ۳ - د زده کړې د وسایلو او میتود ټاکل: په دې پړاو کې باید د هر لوست د تدریس لپاره د هغې د وړ او مناسب میتود (توضیحي وینا، د رول لوبول، پلټنه او څېړنه، د رپوټ چمتو کول، مرکه، پوښتنې او ځوابونه او ...) څخه گټه واخیستل شي. همدارنگه د زده کړې له وسایلو او درسي مرستندویه موادو څخه استفاده وشي.
- ۴ - د شرایطو او د زده کړې د فعالیتونو سمبالښت: ښوونکي باید د تدریس په هکله لازم معلومات او امکانات پیشبیني او چمتو کړي. وروسته ټول شیان یو د بل تر څنګ داسې کنسیرډي چې موندل، معنا لرونکي او منسجم وي.

د پښتو ژبې د زده کړې د لوست کتابونه

د پښتو ژبې په نوو درسي کتابونو کې هر لوست له سرلیک او انځور پرته له درېو برخو څخه جوړ شوی دی:

- د لوست سریزه یا وړودي برخه،

- د لوست متن یا اصلي برخه،

- د لوست د پیاوړتیا او تحکیم برخه

لومړۍ، د لوست سریزه:

د لوست سریزه په عمومي توګه لوست ته د ننوتلو لاره پرانیزي. د لوست ارزښت په ګوته کوي او کله ناکله له تېر لوست سره د نوي لوست اړیکې ټینګوي او یو منطقي ارتباط ټاکنوي. کیدای شي دا برخه په یوې، دوو پوښتنو پیل شي او یا په پای کې یوه نیمه پوښتنه راشي. زده کوونکي نوموړو پوښتنو ته وار له واره ځوابونه نه وایي، بلکې هغه له ځان سره ساتي. دا پوښتنې زده کوونکو ته د لوست په اړه انگیزه ورکوي، د زده کوونکو فکر هڅوي، لوست ته زده کوونکي متوجه کوي او په دې توګه هغوی ځیر کیږي چې پوښتنه د لوست په کومه برخه کې ځوابیږي.

دویم، د متن برخه:

دا د لوست اصلي برخه ده. په دې برخه کې د لوست پیغام نغښتل شوی. د زده کوونکو پوهه پراخېږي، د نوو کلمو زېرمه یې زیاتوي، نوې مفکوره تر لاسه کوي او په دې توګه د نوو لیکنو او متنونو د لیکلو وړتیا مومي او ژبني مهارتونه یې پیاوړي کیږي. د لوست همدا برخه ده چې د زده کوونکو پوهه، وړتیا (مهارت) او ذهنیت پیاوړی کوي او په سلوک یې مثبت بدلون راولي.

درېم، د لوست د پیاوړتیا او تحکیم برخه:

په دې برخه کې د متن لنډیز، فعالیتونه او کورنۍ دنده راځي. د متن په لنډیز کې عموماً د لوست مهمې برخې تکرارېږي او زده کوونکو ته د لوست ارزښت په ګوته کوي. فعالیتونه د ښوونکو په لارښوونه پخپله د زده کوونکو له خوا ځوابیږي او ښوونکي له دې لارې د زده کوونکو د پوهې، وړتیا او ذهنیت د کچې په لوړولو کې مرسته کوي او په پای کې لوست ارزوي.

ښاغلی ښوونکي دې هڅه وکړي، د لوست پیل، که ممکن و، له تېر لوست، د تېر ټولګي له لوست یا بلې کومې اړوندې موضوع سره وتړي. په بېلابېلو پوښتنو او لارو چارو زده کوونکو ته د نوي لوست په اړه ذهنیت ورکړي. بیا دې د متن په لوستلو پیل وکړي. په ورو او څرګنده ژبه متن ولولي او د متن نوو کلمو ته دې د زده کوونکو پام واړوي. د لوست لنډیز دې په خپله ژبه زده کوونکو ته ووايي او د لوست پر څرګند پیغام دې زده کوونکي وپوهوي. د فعالیتونو په سرته رسولو کې زده کوونکو ته لارښوونه وکړي او ټول زده کوونکي دې د لوست په فعالیتونو کې شریک کړي. هېڅ زده کوونکي دې له دې بهیر څخه نه بې برخې کیږي. د لوست په پای کې دې زده کوونکي وارزوي او ډاډ دې تر لاسه کړي چې د لوست پیغام زده کوونکو اخیستی وي او په پوهه، وړتیا او فکر کې یې مثبت بدلون راغلی وي.

پاتې دې نه وي چې هر لوست د يوې اوونۍ لپاره چمتو شوی دی. ښاغلي ښوونکي کولای شي، هر لوست د اوونۍ په ساعتونو وويشي او د ښه تدريس لپاره هره برخه پر زده کوونکو ښه تکرار کړي. د زيات تکرار او د هر زده کوونکي د فعالې ونډې اخيستلو په پايله کې زده کړه په زړه پورې سرته رسېږي.

د ښاغلو ښوونکو د تدريس خپلې تجربې د لوست په پرمخ وړلو کې ډېر مهم رول لري. گران ښوونکي دې هڅه وکړي له خپلو تجربو څخه په گټې اخيستني د تدريس بهير گټور کړي.

له ثانوي دورې (لسم، يوولسم او دولسم ټولگي) څخه فارغ زده کوونکي ښايي د پښتو ژبې د جوړښت او مخينې په اړه پوره معلومات ولري. په هر درسي ساعت کې د لوست تر څنگ بايد د وينا او خبرو وړتيا په ځان کې وروزي. سمه او رغنده ليک او وينا وکړي. داسې وروزل شي، چې له ستونزو پرته په راډيو او تلويزيون کې وياندې وکړای شي، شعر ولولي او ادبي ټوټه وړاندې کړي. ليکنه يې تر دې کچې پياوړې شوې وي، چې د يو غوښتنليک، خپلو خپلوانو ته ليک، د وثيقي، حجت ليک، تړونونو، د دوو تنو يا دوو يا زياتو ډلو تر منځ د هر راز جوړجاړي د ليک د ليکلو، ... وړتيا ولري. د اړتيا په صورت کې بل چاته اړ نشي. ددې موخې تر لاسه کول د ښوونکي دنده ده او په هر درسي ساعت کې د هغه د کار او زيار په څرنگوالي اړه لري. ښايي درانه ښوونکي له زړه سوي او مسؤليت څخه ډک چلند وکړي، له زده کوونکو سره ددې موخې په تر لاسه کولو کې مرسته وکړي او له دې لارې د افغانستان په راتلونکې کې د خپل کار او زيار او نه سترې کېدونکو هلو ځلو روښانه انځور ننداره کړي.

يادداشت:

له مورنۍ ژبې پرته د پښتو لوست کتابونه دري ژبو سيمو ته هم ليکل شوي دي. د افغانستان د اساسي قانون د ۱۶ مادې له مخې پښتو او دري د افغانستان دوه رسمي ژبې دي. د افغانستان هر اوسيدونکی ښايي د خپلې مورنۍ ژبې ترڅنگ دا بله رسمي ژبه هم زده کړي. يو زده کوونکی بايد له ښوونځي څخه تر فراغت وروسته پردواړو ژبو وپوهيږي، افهام او تفهيم پرې وکړای شي او د امکان تر بريده پرې خپلې اړتياوې پوره کړي. ددې موخو د تر لاسه کولو لپاره د دويمې ژبې په توگه د پښتو د لوست د کتابونو د تاليف په اړه له پوره غور او سوچ څخه کار اخيستل شوی. هڅه شوې هر لوست د زده کوونکو د عيني اړتياوو پر بنسټ چمتو شي ورځنۍ اړتياوې، د جملو جوړښت او ساده گي، د نوو کلمو کارول، د جملو منطقي تسلسل او داسې نور په پام کې ونيول شي. که د پښتو دا کتابونه د ښاغلو ښوونکو له خوا په سمه او رغنده توگه تدريس شي، باور دی، چې له ښوونځي څخه تر فراغت وروسته به زده کوونکي وکړای شي خپلې ورځنۍ اړتياوې له ستونزو پرته هوارې کړي.

ښايي يادونه وشي، چې په مورنۍ ژبې کې يو زده کوونکی خبرې کولای شي او په اورېدلو يې مفهوم تر لاسه کولای شي، خو يوازې لوستل او ليکل نشي کولای. په داسې حال کې چې له مورنۍ ژبې پرته خبرې کول، اورېدل، لوستل او ليکل، څلور واړه، د زده کړې له لارې ترسره کېږي. په دې توگه د دويمې ژبې په زده کړه کې تر هرڅه دمخه پر خبرو کولو او پر خبرو پوهېدلو (اورېدلو) ټينگار کېږي. لوستل او ليکل په دويم پړاو کې راځي.

د دويمې ژبې په توگه د پښتو لوست په کتابونو کې د لوست د متن په پرتله په فعاليتونو او تمرینونو زيات زور اچول شوی دی. درانه ښوونکي دې، دې ټکي ته پوره پام وکړي، چې د متن د منځپانگې (محتوی) له مخې زده کوونکي ډېر فعال وساتي، د ټولگي مخې ته يې راوغواړي او خبرې پرې وکړي، که څه هم په لومړي سر کې دا خبرې پوره معنا ور نه کړي. په ورو ورو زده کوونکي له خبرو سره مينه پيدا کوي، خپلو نيمگړتياوو ته پام کوي، ډاډمن کېږي او له ډاره پرته د نورو په وړاندې خبرې کوي او د نورو پر خبرو ځان پوهوي. ښوونکي ته سپارښتنه کېږي، تر ډېره بريده په ټولگي کې له زده کوونکو سره په پښتو خبرې وکړي او هغوی هم وهڅوي، چې د پښتو په درسي په ساعت کې په پښتو وغږېږي. ښاغلي

ښوونکي دې د یو لوست موضوع د اوونۍ په اوږدو کې بیا بیا تکرار کړي او ډاډ دې ترلاسه کړي، چې د زده کوونکو په خبرو کولو او سمو اوږدولو کې ښه والی راغلی دی. درانه ښوونکي دې د خپلو تدریسي تجربو له مخې له بېلابېلو میتودونو او لاروچارو څخه ګټه واخلي او هڅه دې وکړي لوست د زده کوونکو له مینې سره برابر چمتو کړي. د ټولګي دننه د غونډو جوړول، تمثیل، د مقالو لیکل، د جړېدو جوړول او د ورځنیو اړتیاوو په اړه خبرې کول داسې فعالیتونه دي، چې زده کوونکي د ژبې زده کړې ته هڅوي او مرسته ورسره کوي.

د لوست په دې کتابونو کې د ورځنیو موضوعاتو په اړه یو لړ مرکې راغلي. ښوونکي دې دا مرکې په زده کوونکو سرته ورسوي. توپیر نه کوي، که مرکې ټکي په ټکي د کتاب له متن سره سمون ونه لري. درانه ښوونکي دې زیار وکاږي، ددې مرکو په څېر نورې په زړه پورې موضوعګانې پیدا او زده کوونکو ته دې لارښوونه وکړي، چې په لنډو مرکو یې سرته ورسوي. دلته د ښوونکو مهارت، وړتیا، تجربه، مینه، مسؤلیت او نه ستړی کېدونکي کار خورا ډېر اغېزمن واقع کېږي. له دولسم ټولګي څخه د دویمې ژبې فارغ زده کوونکي باید تر ډېرې کچې په پښتو خبرې وکړای شي، نورو ته خپل مفهوم او غوښتنه له ستونزو پرته ورسولای شي، د نورو پر خبرو او ویناوو پوه شي او هغه څه چې غواړي له ستونزې پرته پخپله ولیکلای شي.

د داسې یوې ورځې په هیله، چې د افغانستان ټول وګړي له ستونزو پرته د یو واحد ولس په توګه یو د بل په ژبه وپوهېږي او خپلې اړتیاوې پوره کړي.

د ثانوي دورې د پښتو ژبې درسي کتابونه د افغانستان د تعلیمي نصاب د عمومي هدفونو پر بنسټ په دې موخه تالیف او تدوین شوي دي چې زده کوونکي په ټولنیزو اړیکو کې د ژبې پر ارزښت، د معیاري ژبې پر پېژندنې او د ملي، دیني او فرهنګي ارزښتونو په پیاوړتیا کې د هغې په رول وپوهېږي. ښه او رغنده تدریس د زده کړې د عمومي پروګرام یوه برخه ده او ټاکلو موخو ته رسېدل اسانوي.

د مضمون د تدریس لارښود

ددې لارښود په لومړي څپر کې چې د درسي مضمون له عمومياتو او لومړنیو خبرو او د تدریس او ارزونې له لارو چارو سره بلد شوی. په دې څپر کې چې به د تدریس له کلني پلان او د هر لوست د تدریس له لارو چارو سره بلد شي.

د تدریس کلنی پلان

د تدریس کلنی پلان څرګندوي چې د لوست کتاب پر یوه تعلیمي کال څنګه وویشل شي. زموږ په هېواد کې تعلیمي کال د سپرو او تودو سیمو لپاره یو له بله توپیر کوي. په تودو سیمو کې تعلیمي کال د مني د فصل په پیل پیلېږي. د مرغومي د میاشتې په دوه اوونیو کې څلور نیم میاشتې. ازموینه اخیستل کېږي. وروستی دوه اوونۍ زده کوونکي رخصتېږي. د پسرلي د فصل په وروستی میاشت، یعنې غبرګولي کې په دوو لومړنیو اوونیو کې ازموینه اخیستل کېږي او له هغې وروسته زده کوونکي د کال وروستي رخصتي اخلي.

په سپرو سیمو کې تعلیمي کال د وري په لومړۍ پیلېږي. څلورنیم میاشتې. ازموینه د چنګاښ په میاشت کې اخیستل کېږي. زده کوونکي له ازموینې څخه وروسته د زمري په دوو لومړنیو اوونیو کې رخصتېږي. د تعلیمي کال په پای کې د لیندۍ د میاشتې په لومړیو دوو اوونیو کې کلنۍ ازموینې پیلېږي او له هغې وروسته زده کوونکي د ژمي په رخصتۍ ځي. تعلیمي کال ۲۸ اوونۍ دوام مومي. د کلني پلان د تنظیم لپاره د لوست د کتاب مخونه پر ۲۸ سرلیکونو وېشل کېږي. لاسته راغلې شمېره په یوې اوونۍ کې د لوست د کتاب د تدریس برخه څرګندوي. د هر لوست په ورځني پلان کې د هر لوست د زده کړې موخې، د تدریس او ارزونې لارې چارې، د تدریس توکي، د تدریس فعالیتونه (د لومړنیو فعالیتونو سرته

رسول، لکه سلام، روغبړ، د حاضری-اخیستل، د پخواني لوست پوښتنه، د انگېزې رامنځته کول، د نوي لوست وړاندې کول او د زده کوونکو د زده کړې ارزول)، د لوست د متن او پای په اړه پوښتنې او د زده کوونکو او ښوونکو لپاره د اضافي معلوماتو برخه جوړوي. هغه په ځیر وگورئ او په پوره زړه سوي او رغنده ډول یې د شونتیا تر کچې پر خپلو زده کوونکو عملي کړئ. د لسم، یوولسم او دولسم ټولگي د پښتو د لوست کتابونه ۲۸ لوسته لري. هر لوست په یوې اوونۍ کې تدریسېږي. د وروستي ساعت په پای کې ښوونکی ډاډ تر لاسه کوي چې زده کوونکي د لوست ټولې موخې تر لاسه کړي دي؛ پوهه یې زیاته شوې؛ ژبنۍ وړتیا یې پیاوړې شوې او ذهنیت یې مثبت بدلون موندلی دی. په دې موخو کې د ژبې زده کړه، خبرې کول او لوستل تر هرڅه دمخه دي.

لومړۍ لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	مناجات	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د مناجات په معنا، مطلب او مفهوم به پوه شي. - مناجات به له حمد سره توپیر کړای شي. - د مناجاتو لوستل به زده کړي. - د مناجاتو له ویلو سره به یې مینه پیدا شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، پوښتنې او ځوابونه، انفرادي فعالیت، ډله ییز فعالیت	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، کتابچه، تخته، تباشیر، قلم او تخته پاک	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د یادداښت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	سلام، روغې او له زده کوونکو سره پېژندګلوي	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د ژبې د زده کړې په اړه له زده کوونکو سره خبرې کوي او د هغې اهمیت او ارزښت ته یې پام رااړوي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي زده کوونکو ته د نوي تعلیمي کال د رارسېدو له امله مبارکي او ښه راغلاست وایي او د هغوی د هڅو او د لوست د زده کړې د ګټو په اړه معلومات ورکوي. بیا له هر زده کوونکي څخه د تعلیمي کال د پای د رخصتۍ د تېرولو په اړه پوښتنې کوي. - د نوي تعلیمي کال په اړه زده کوونکو ته سپارښتنې کوي او په جلا جلا توګه یې لوست ویلو ته هڅوي او د زده کړې په اهمیت او ارزښت یې پوهوي.	- زده کوونکي د ښوونکي درناوی کوي. هر یو په خپل وار له ښوونکي او د زده کوونکو په روزنه کې د هغه له نه ستړي کیدونکو هلو ځلو ستاینه کوي. بیا هر یو په خپل وار د تعلیمي کال د رخصتۍ د تېرولو په اړه لنډې خبرې کوي. - زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي او د هغه سپارښتنې مني.	
- په نوي تعلیمي کال کې د پښتو ژبې د لا ښې زده کړې په اړه زده کوونکو ته خپل پلانونه څرګندوي او د ژبې د زده کړې موخې ورته بیانوي.	- زده کوونکي د ښوونکي پلانونه او د ژبې د زده کړې موخې لیکي، ځانونه پرې پوهوي او د تعلیمي کال په اوږدو کې یې عملي کوي.	
- لا له همدې پیل څخه له زده کوونکو غواړي چې په خپلو ځانونو کې د خبرو او بیان ځواک پیاوړی کړي، ښې او ادبي لیکنې وکړي او د نشر او شعر د ویلو او	- زده کوونکي د ژبې پر ارزښت ځانونه پوهوي او ګوري چې ښه وینا او ښه لیکنه څومره مهمه ده. د ښو ادبي لیکنو پر ځانګړتیاوو ځانونه پوهوي او هوډ کوي چې د نشر او	

شعر د ویلو وړتیا په ځان کې پیاوړې کړي. — زده کونکي د ناسم پوهاوي یا سوء تفاهم او په له منځه وړلو کې یې د وینا پراهمیت او ارزښت ځانونه پوهوي او هڅه کوي چې تل څرگندې او روښانه خبرې وکړي او په خپله وینا کې داسې کلمي وکاروي چې اورېدونکي ترې د هغه مطلب په ښه او سمه توګه واخیستلای شي او د ناسم پوهاوي منځه ونيولای شي. — زده کونکي متن ته غوږ نیسي او د مناجاتو د لوستلو او ویلو لارې چارې زده کوي. — زده کونکي د مناجات ځانګړتیاوې پېژني، له حمد، شعر او ساده نثر سره یې پر توپیر ځانونه پوهوي. — زده کونکي د متن پرستونزمنو برخو ځانونه پوهوي او د نوو کلمو معنا زده کوي. — زده کونکي هڅه کوي په پښتو ادبیاتو کې د مناجاتو بېلګې وګوري او ځینې یې له ځان سره یاداشت کړي. — زده کونکي په متن کې یا د متن په اړوند خپل معلومات بشپړوي او د ناڅرګندتیا په صورت کې له ښوونکي پوښتنه کوي. — زده کونکي د لوست پر لنډیز ځانونه پوهوي او د ښوونکي پوښتنوته ځوابونه ورکوي. — زده کونکي ګوري چې په لوست کې یې کوم نوی شی زده کړی، د لیک او لوست وړتیا یې څومره ځواکمنه شوې او په فکر کې څومره بدلون راغلی دی. — زده کونکي فعالیتونه ځوابوي او کورنۍ دنده اخلي.	لوستلو وړتیا په ځان کې ځواکمنه کړي. — په ورځنیو چارو کې زیاتره د دوو تنو یا د یوې ټولنې د غړو تر منځ د ویونکي د اصلي پیغام د نه پوهېدو له امله ناندري-راولارېږي. ښوونکي ددې نیمګړتیا د لېرې کولو لپاره د خبرو او ژبې له لارې په سم ډول د پیغام رسولو او د پوهولو او راپوهولو د تخنیک (Communication) پر اهمیت زده کونکي پوهوي او د سوء تفاهم د راولارېدو پر معنا او مفهوم یې پوهوي. — ښوونکي د همدې هڅونې له مخې د لوی خدای ﷻ په نامه په نوي لوست پیل کوي. مناجات په ډېر زړه را کښونکي غږ لولي او له زده کوونکو غواړي د مناجات د لوستلو په ډول ځانونه وپوهوي. — ښوونکي د مناجاتو د متن پر ځانګړتیا زده کونکي پوهوي. — ښوونکي د متن له لوستلو وروسته د متن ستونزمنې برخې تشریح او نوې کلمې یې معنا کوي. — ښوونکي په پښتو ادبیاتو کې د مناجاتو بېلګې راوړي او زده کوونکي پرې پوهوي. — ښوونکي د زده کوونکو پوښتنو ته ځوابونه وایي. — ښوونکي په لنډ ډول لوست تکراروي او زده کوونکي ارزوي. — ښوونکي ډاډ تر لاسه کوي چې د لوست پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې تر لاسه شوي دي. — ښوونکي د لوست د فعالیتونو په ځوابولو کې له زده کوونکو سره مرسته کوي او په پای کې کورنۍ دنده ورکوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: مناجات پاک خدای ﷻ ته له عجز او زاری-څخه عبارت دی. په مناجات کې بنده خپله بېوسي او نیمګړتیا څرګندوي او له خدای ﷻ څخه مغفرت او ښښه غواړي. په پښتو ادبیاتو کې بیت نیکه (رح) لومړنی شخص و، چې د شعر په ژبه یې خدای ﷻ ته زاری-کړي او د خپلو نیمګړتیاوو د پوره کولو غوښتنه یې ځنې کړې ده. بیت نیکه په ځینو لرغونو تاریخونو کې (بیت) (شیخ بیتي) او شیخ بتن په نوم هم یاد شوی دی، د ژوند وخت یې ۳۰۰ او ۴۰۰ کلونو ترمنځ اټکل شوی دی. بیت نیکه دوه وروڼه یې درلودل چې مشرې سړبن او بل یې غرغښت نومیده. د پښتنو زیاتره قبایل همدغو نیکونو ته منسوب او په	

بيټني، سړيني او غرغښتي با نډې مشهور دي

و انك لعلی خلق عظیم [یقینا ته د لوړو اخلاقو خاوند یې. القلم سورت، ۴ آیت]

(ربه، ای له ما څخه ماته نژدې او له ما څخه پر ماباندې مهربانه، ... ما وېښه، له ماسره له خپل کرم نه کار واخله، زما عمل ته مه گوره، پر ما کار واچوه، زما تر وسې راباندې بار واچوه، هغسې نه چې زما تر مخه دې پر نورو اچولي وو. زما له شان سره راسره برابره معامله وکړه، زما کړه پر ما تاوان او ستا کرم پر ما احسان.)

د بقرې د سورت ۲۸۶ وروستی آیت: "لا یكلف الله نفسا الی وسعها. لها ما کسبت و علیها ما کتسبت. ربنا لا تواخذنا ان نسینا و اخطئنا. ربنا و لاتحمل علینا اصرا کما حملته علی الذین من قبلنا. ربنا و لا تحملنا ما لا طاقة لنا به. واعف عنا. و اغفر لنا. و ارحمنا. انت مولنا فانصرنا علی القوم الکفرین"

ژباړه: الله هیڅ نفس ته د هغه له وسې نه پورته مسؤولیت نه متوجه کوي. چا، چې څه ښه کړي دي، د هغو میوه د هماغه ده او چا، چې څه بدې کړې ده، د هغې گناه پر هماغه ده. (مؤمنانو تاسو دا دعا وکړئ). ای زموږ ربه، که له موږ نه څه هیږه او خطا صادره شي، موږ پرې مه نیسه. څښتنه، پر موږ هغه پټی مه ږده چې له موږ نه پر مخکښو خلکو دې ایښی و. زموږ څښتنه، د کوم پټي د پورته کولو چې په موږ کې وس نشته، هغه پر موږ مه ږده. له موږ سره اساني وکړه. و موږ له (گناهونو) څخه تېر شه. پر موږ رحم وکړه. ته زموږ کار جوړوونکی یې. د کافرانو په مقابل کې زموږ مرسته وکړه.

د فعالیتونو په اړه معلومات او د پوښتنو ځوابونه

دیکلمه: په خواږه او ښکلي غږ د متن یا شعر لوستل

له ځانه مې پردی او خپل ځان ته مې نږدې کړه. مطلب یې دا دی چې ای خدایه ما له خپل نفس او هوس لرې کړه چې تا ته نږدې شم او ستا په عبادت بوخت شم.

ښوونکي ته اضافي معلومات:

د پښتو ادبیاتو د معاصرې دورې لیکوال او شاعر، گل پا چا الفت د نورو موضوعگانو تر څنګ مناجات هم ویلي او لیکلي دي. دلته د هغه دا لیکنه رااخلو:

لویه خدایه!

که زه ښه وکړم، ته راسره ښه کوې. که بد وکړم د بدو سزا راکوې. که ستا مینه زما په زړه کې وي، په محبت راته گورې. که زه بې مینې شم، ستا مهرباني کمېږي.

ستا د رحمت باران په ما با نډې هغه وخت ورپرې چې زما په زړه کې رحم وي. زه چې هرڅه وکړم ته هماغسې راسره کوې. نیکبختي او بدبختي زما په عمل پورې اړه لري او جنت یا دوزخ ته تگ زما د عمل نتیجه ده.

زموږ عقل او فکر همدغه دی، موږ چې تاته په خپله آینه کې وگورو، ستا په باب دغه شان فکر کوو. که موږ ځانته ونه گورو، ستا لوی شان ته گورو، ته زموږ له خیال او فکر نه ډیر لوی یې. موږ چې د ځان غوندې خلکو لپاره کالي نیسو او هغه د سر په سترگو نه وینو یا به لنډ وي یا به اوږده. پوهیږو چې ستا ستاينه له موږ نه پوره نه ده. موږ ډیر واړه او کوچني یو، ته ډیر لوی یې. دا زموږ کار دی چې د ښو په مقابل کې ښه وکړو او د بدو په مقابل کې بد. که موږ څوک ووهو حاکمان موږ وهي. که موږ په ځمکه کې غنم وشیندو او اوبه ورکړو، ډیر غنم را کوي او زموږ اوبه او دانه ځمکه هم بې عوضه نه پرېږدي. که د یوه نیالګي پالنه او روزنه وکړو، خوږه میوه او یخ سیوری را کوي. که سوداګر ته پیسې ورکړو، هرڅه چې وغواړو راوړي یې. که له یوه ماشوم سره مینه وکړو، هغه له موږ سره مینه کوي. ستا شان له مخلوق نه ډیر اوچت دی. ستا اراده زموږ د ارادې تابع نه ده. ستا کړه زموږ له کړونه نه پیدا کیږي. ستا محبت زموږ د محبت مولود (زېږنده) نه ده. ته خالق یې او موږ مخلوق یو...

دویم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم سیرت	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې ترلاسه کړي: - د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم د سیرت په اړه به معلومات پیدا کړي. - د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم سیرت او اخلاق به د خپل ژوند د لارې مثال وگرځوي. - د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم د سیرت او اخلاقو په اړه به نورو ته معلومات ورکړای شي. - د لیک او وینا وړتیا به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سر، سرته ورسولای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، اوریدل، پوښتنه او ځواب، ډله ییز کار او یوکسیز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، کتابچه، تخته، تباشیر، قلم او تخته پاک	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	سلام، روغې، د کورنۍ دندې لیدل او د تیر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځته کول	- سیرت څه ته وايي؟ - د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له سیرت څخه مو څومره په ځان کې عملي کړي دي؟	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي متن لولي. - ښوونکي د متن پر ځینو برخو له زده کوونکو سره خبرې کوي. - ښوونکي زده کوونکو ته وار ورکوي چې د متن یو، یو پراگراف ولولي. - ښوونکي له څو تنو زده کوونکو څخه غواړي چې په وار سره د ټولګي مخې ته راشي او د حضرت محمد صلی الله علیه	- زده کوونکي ښوونکي ته غوږ نیسي او د متن ستونزمنې برخې په نښه کوي. - زده کوونکي د ښوونکي د څرګندونو یادداشت اخلي. - زده کوونکي په وار سره د متن یو، یو پراگراف ولولي. - څو تنه زده کوونکي په وار سره د ټولګي مخې ته راځي او د ګران پیغمبر صلی الله علیه وسلم د سیرت او اخلاقو په اړه خبرې کوي او څرګندوي چې ولې د پیغمبر سیرت او اخلاق د هر مسلمان د لارې مثال دی.	

- زده کوونکي متن لولي اوپر نوو کلمو ځانونه پوهوي.	وسلم د غوره اخلاقو په اړه خبرې وکړي. - ښوونکی زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د متن نوې کلمې پیدا او پر معنا یې ځانونه وپوهوي.
- زده کوونکي په ډلو کې په خپل وار د گران پیغمبر صلی الله علیه وسلم پر اخلاقو خبرې کوي. یو تن د ډلې د غړو خبرې لیکي او په پای کې د لنډیز په توګه نورو ته اوروري. په ډله کې هر زده کوونکی خپل نظر څرګندوي او په وار سره د ډلې مشري او د ډلې په استازیتوب وینا کوي.	- ښوونکی زده کوونکي په مناسبو ډلو ویشي او دنده ورکوي چې په خپلو منځونو کې د محمد صلی الله علیه وسلم پر غوره اخلاقو باندې خبرې وکړي او وروسته دې یو تن د ډلې د خبرو لنډیز نورو ټولګیوالو ته واوروي.
- زده کوونکي گوري چې له لوست څخه کومه نوې پوهه تر لاسه کړه، د وینا او لیک وړتیا یې څومره توپیر وموند او په فکر کې د خپلو اخلاقو څومره بدلون راغی.	- ښوونکي د متن لنډیز تکراري او د لوست پر اصلي پیغام زده کوونکي پوهوي.
- زده کوونکي په ډېره مینه د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه وایي. که اړتیا یې درلوده د لازياتو معلوماتو لپاره دې له ښوونکي څخه پوښتنې وکړي.	- ښوونکی له یوڅو تنو زده کوونکو څخه د لوست په اړه پوښتنې کوي او خپل لوست ارزوي.
- زده کوونکي د لوست د پای فعالیتونه په یوازې سر ځوابوي.	- که اړتیا وه، ښوونکي د لوست د پای په فعالیتونو کې له زده کوونکو سره مرسته کوي.
- زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې ځوابوي. هڅه کوي لیکنه یې ښکلې او ادبي رنگ ولري.	- په پای کې په خپله خوښه زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي. له کورنۍ دندې څخه باید موخه د زده کوونکو د لیک او وړتیا پیاوړي کول وي.

د متن د ستونزمنو برخو روښانول

سیرت د باطني او ظاهري خوی او اخلاقو او چال چلن مجموعه ده. و انک لعلی خلق عظیم [یقیناً ته د لوړو اخلاقو خاوند یې. القلم سورت، ۴ آیت] سیرت النبی: د هغه کتاب نوم دی چې د حضرت محمد ﷺ سیرت او صورت په اړه په کې څرګندونې راغلي دي.

د فعالیت د درېمې پوښتنې سم ځواب:

هرکله به چې د اسلام د ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ مخې ته دوه کارونه پراته وو، نو ډېر اسانه به یې ترې غوره کاوه، په دې شرط چې په هغې کې به گناه نغښتې نه وه. هیڅکله یې له چا څخه غچ نه اخیست، مګر دا چې شریعت به تر پښو لاندې شوی و. د خدای رسول له قهر او غوسې ډېر لیرې و. حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په ورکړه او سخا کې داسې مقام درلود چې د بل چا وسه ورته نه رسېده. وایي چې له رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څخه داسې شی نه و غوښتل شوی چې هغه یې په وړاندې ((نه)) ویلې وي. گران پیغمبر تر ټولو زړور و او تل به په سختو شرایطو کې

اضافي معلومات:

حضرت محمد ﷺ د عبدالله زوی، د عبدالمطلب لمسی، د هاشم کړوسی او د مناف کودی دی. د رسول ﷺ کورنۍ د ده د نېکه نوم هاشم بن عبد مناف ته منسوبه ده، یعنې د «هاشم» په کورنۍ یا دېرې. حضرت محمد ﷺ د دوشنبې په سهار د ربیع الاول په (۱۲) نېټه دنیا ته سترگې وغړولې.

له دې کبله چې الله ﷻ خپل رسول ته د شفاعت او لویې درجې لورینه کړې او مسلمانانو ته یې بنسټونه کړي چې مینه ورسره وکړي، ځکه له هغه سره مینه له الله ﷻ سره مینه ګڼل کېږي. لکه چې الله تعالی د آل عمران د سورت په ۳۱ آیت کې فرمایي:

[ژباړه: ورته ووايه، که تاسې رښتیا هم له الله جل جلاله سره مینه لرئ، نو له ما سره مینه وکړئ. الله پاک به تاسې خوښ او ګناهونه به درته وښيي.]

د همدغو بنسټونو په رڼا کې زړونه د رسول اکرم ﷺ د مینې په لور ورمات شول او د هغو چارو په لټه کې شول چې له رسول الله ﷺ سره یې اړیکې نژدې او بیا پخې کړي. نو ځکه موږ گورو چې د اسلام له پیل څخه مسلمانان د رسول اکرم ﷺ د ښیګڼو په یا ډولو او د هغه د ښکلو اخلاقو او سیرت د خپرولو په میدان کې یو له بل څخه ځان وړاندې کوي. د رسول اکرم ﷺ سیرت د هغه له خبرو، کړنو او غوره خوښو او عاداتو څخه عبارت دی. حضرت عایشه رضی الله تعالی عنها فرمایي: د رسول الله ﷺ اخلاق قرآن و. هغه څوک چې د دومره لوړو اخلاقو څښتن وي، نو ځکه به د الله ﷻ د ټولو بندګانو د مینې او محبت نمونه وي. رسول اکرم ﷺ د هومره سپیڅلو اخلاقو څښتن و چې د قلم په څوکه یې لیکل اسان کار نه دی. همدغه غوره والی و، چې زړونه ورته رامات او میرني دې ته تیار وو چې د خپلو سرونو په بدل یې وژغوري. هغه چې ورسره نژدې اوسیدل ترهغه پړاوه یې مینه ورسره وه چې د خپلو سرونو په قیمت یې هم د هغه د یو نوک ګریدل نشوای زغملای. دې مینې او محبت له دې بله هېڅ انگیزه نه درلوده چې دده په انډول ښکلي او زړه وړونکي خوښونه یې په بل چا کې نه وو لیدلي. که څه هم د هغه مبارک د ټولو خوښو، عاداتو او کړنو بشپړه لیکنه زموږ له وس پورته ده، بیا هم هڅه کوو چې په دې هکله نقل شوې روایات په لنډ ډول په لاندې کرښو کې ولیکو:

د حضرت محمد ﷺ ښایست:

د اسلام ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ په ځان ګډې یو صفتونو او زړه راښکونکو خوښوښمبال و چې د همدغه ویاړ، اخلاقو او صفاتو په وسیله یې د نړۍ گوټ گوټ ته د اسلام سپیڅلی دین ورساوه، ځکه خو یې اسماني کتاب د سترو اخلاقو یادونه کوي. حضرت محمد ﷺ د داسې ښکلو او نیکو اخلاقو څښتن و چې زړونه ورته تسلیمیدل. دا یو څرګند حقیقت دی چې رسول الله ﷺ د ټول بشریت لپاره ستر لارښود و. د هغه په امانتدارۍ، رښتینولۍ او صداقت د هغه وخت کا فرمانو هم اعتراف کاوه. د ډېرو سپیڅلو او خوږو اخلاقو له امله صحابه کرامو ورسره دومره مینه درلوده چې په خپله یې مرګ مانه، خو داسې یې نه غوښتل چې د هغه یو وینسته ته هم زیان ورسېږي. دلته د محمد ﷺ د صفاتو او اخلاقو په اړه په ترتیب سره له یو لړ باوري سرچینو څخه یو څو نظره رااخلو:

د نړۍ سردار حضرت محمد ﷺ برابر قد درلود، لوړوالي ته مایل و، مبارکه خبره یې غمښت و، د سر وښتان مبارک یې نه ډېر نیغ او نه ډېر ول ول وو، مخامخ غاښونه مبارک یې سره بېل بېل وو چې د خبرو پر وخت به یې رڼا کوله، سترګې مبارکې یې تورې او باڼه یې اوږده وو، ورېځې مبارکې یې سره بېلې وې، مبارک مخ یې غوښن و، پوزه مبارکه یې نرۍ اولورده وه، سر مبارک یې هم برابر لږ غټ و، ږیره مبارکه یې دومره ګڼه وه چې سینه مبارکه یې پرې ډکیده (پټیده)

غاړه مبارکه يې هم تر ټولو خلکو بنا يسته وه، بدن مبارک يې نه ډېر ډ نگر او نه ډېر غټ و، برابر وجود يې درلود. په نور بدن يې ډير وينستا نه وو، د اوږو منځ او سينه مبارکه يې پراخه وه، سينه او گيلوه مبارکه يې سره برابره (هواره) وه. د بدن بندونه مبارک يې غټ او مضبوط وو، د لاسونو ورغوی مبارک يې غوښن وو، د تلو په وخت کې به يې قدمونه په قوت سره اوچتول تا به ويل چې مخ پرځورې روان دی او همېشه به يې ځمکې ته کتل. جابر بن سمره رضي الله عنه فرمايي چې د سترگو مبارکو په سپينو کې يې سرې کرښې وې، لوړه خندا يې نه کوله، سترگې به يې په رنجو توري ښکاريدي، خو په حقيقت کې به يې رانجه نه وو کړي. له بي بي عايشې رضي الله تعالى عنها څخه روايت دی چې نبی کریم به په تياره شپه کې هم داسې ليدل، لکه په رڼا کې. جابر رضي الله عنه فرمايي: يوه شپه سپوږمۍ راختلې وه، رسول الله صلى الله عليه وسلم ته مې وکتل او بيا مې سپوږمۍ ته وکتل، هغه سرې جامې اغوستې وې، زما په سترگو کې تر سپوږمۍ ښکلې اوځليدونکې بريښيد. انس رضي الله عنه فرمايي: ما داسې خوږ بوی (مشک او عنبر) نه دی بوی کړی چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم تر بدنه دې خوږ وي. رسول الله صلى الله عليه وسلم به چې کله له چا سره ستري مشي وکړه، ټوله ورځ به يې له لاسونو څخه خوږ بوی تلو، يا د کوم ماشوم پر سر چې به يې لاس کېښود، د ماشومانو په منځ کې به بيا پيژندل کېده، ځکه چې له هغه څخه به خوږ بوی تلو. رسول الله صلى الله عليه وسلم يوه ورځ د انس بن مالک رضي الله عنه په کور کې ویده و، رسول الله صلى الله عليه وسلم خوله شو، د انس مور بي بي يوه شیشه راوړه او د هغه مبارک خوله يې پکې ټولوله. رسول الله صلى الله عليه وسلم پوښتنه وکړه دا څه کوي؟ هغې ورته وويل: دا موږ په خپلو عطرو کې گډوو، ځکه دا تر هر څه خوږ بويه او غوره دي. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي، يقينا زما سترگې ويدې کيږي، خو زړه مې وېښ (بيدار) وي. له انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ای خلکو! زه ستاسو امام یم له ما څخه په رکوع او سجده کې مه مخکې کيږئ، ځکه چې تاسو ماته مخکې هم ښکاري او شاته هم. رسول الله صلى الله عليه وسلم ډېرې داسې ځانگړنې درلودې چې اسلامي امت به يې د نورو پيغمبرانو د ځانگړنو په لړۍ کې ونه مومي، د دې ټولو فکري، روحي، صورتی او سیرتی ځانگړنو په لړ کې يې لويه ځانگړنه دا وه چې دده مبارک له بدن څخه به هر لوري ته تل خوږ بوی او وږمې ته خپريدې، آن تر دې چې ډېر ځله به د ده خوږ بوی صحابه کرامو ته د ده راتگ زيری ورکاوه.

اخځليکونه:

حقيقت لار، خپلواکه ديني، ملي، فرهنگي او ټولنيزه مياشتنۍ خپرونه، دريم کال، حمل، نهمه گڼه ۱۳۸۹، لمريز کال.

دریم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د دقیقې	د مطلبونو شرحه	د مطلبونو سرلیکونه
	د سولې ارزښت	د لوست موضوع
	- د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د سولې پر معنا، مفهوم او ارزښت به پوه شي. - له سولې سره مینه او له جگړې څخه کرکه به پکې پیاوړې شي. - د سولې په اړتیا پوه شي. - زده کوونکي به وپوهېږي چې د سولې په تامین کې باید کومو اصولو ته پام وشي. - د سولې له تامین سره به یې مینه پیدا شي. - د سولې په اړه به یې د وینا او لیک وړتیا پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په خپلواک ډول ځواب کړي.	د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې
	لوستل، لیکل، اوریدل، پوښتنې، ځواب او ډله ییز کار	د تدریس لارې
	درسي کتاب، کتابچه، تخته او تباشیر	د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي
	شفاهي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه.	د ارزونې لارې او وسیلې
۴ دقیقې	سلام، روغې، د کورني کار لیدل او د تېر لوست ارزونه	د زده کړې او تدریس فعالیتونه
۶ دقیقې	- ایا تاسو له چاسره له زړه بدوالي وروسته روغه کړې؟ - روغه جوړه، پخلاینه او سوله څنگه کلمې دي؟ - د سولې ارزښت په کوم وخت کې سړي ته څرگندېږي؟	د انگیزې رامنځته کول
۳۵ دقیقې	د زده کوونکو فعالیتونه	د ښوونکي فعالیتونه
	- زده کوونکي د نوي لوست متن ته غوږ نیسي. - زده کوونکي غوږ نیسي چې د سولې ګټې کومې دي او جگړه څه تاوان لري. له ښوونکي سره دې ځان د نظر په وړاندې کولو سره شریک کړي. - زده کوونکي متن له ځان سره لولي او پر مفهوم یې ځانونه پوهوي. - خوښه زده کوونکې د نوبت له مخې یو، یو پراګراف لولي	- ښوونکي متن لولي. - ښوونکي د سولې د ارزښت او اړتیا په اړه له زده کوونکو سره خبرې کوي. د سولې پر ګټو او د جگړې پر تاوان او زیانونو زده کوونکي پوهوي. - زده کوونکو ته وایي چې په جگړې کې هر راز معنوي او مادي شتمني له منځه ځي. - ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې متن له ځان سره ولولي او پر مفهوم یې فکر وکړي.

او د ښوونکي لارښوونو ته غوږ نيسي. خو زده کوونکي په وار سره د ټولگي مخې ته راځي او د سولې د گټو او د جگړې پر زیانونو خبرې کوي. دوه، دوه تنه زده کوونکي په وار د ټولگيمخې ته راځي او د سولې او جگړې په اړه په خپلو کې خبرې کوي. موضوع باندې په خپلو ډلو کې خبرې کوي. زده کوونکي په ډلو تقسیمېږي او د ورکړل شوې موضوع په اړه پخپلو کې خبرې کوي. بیا د هرې ډلې استازی د خپلې ډلې نظر د ټولگي په وړاندې نورو زده کوونکو ته بیانوي. ټول زده کوونکي کولای شي له ډلو له استازو څخه خپلې پوښتنې وکړي. زده کوونکي سولې ته د ولسونو او هېوادونو د اړتیا په اړه د ښوونکي په بحث کې ځانونه شریکوي. زده کوونکي د خپلو شخصي تجربو له مخې د کور او کلي د خلکو تر منځ د (پولې، پټي، د اوبو لگولو، گاونډیانو...) اختلافاتو د هوارېدو پر لارو چارو خبرې کوي. زده کوونکي د لوست لټونیز ته غوږ نيسي او گوري چې د سولې د گټو او د جگړې د بدمرغيو په اړه یې په پوهه او وینا کې څومره بدلون راغلی دی. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د سولې د ارزښت او د جگړې د زیانونو په اړه په کورونو کې یوه ښکلې مقاله لیکي او په بله ورځ یې د پښتو مضمون په ساعت کې د نورو په وړاندې لولي.	ښوونکي یو څو تنه زده کوونکو ته وایي چې یو، یو پراگراف ولولي. ښوونکي د هغوی نیمگړتیاوې سموي. ښوونکي څو تنه زده کوونکي په وار سره د ټولگي مخې ته رابولي چې د سولې د گټو او د جگړو پر زیانونو یو، دوه دقیقې خبرې وکړي. ښوونکي دوه تنه زده کوونکي د ټولگي په وړاندې راغواړي چې د سولې او جگړې په اړه یو له بل سره مرکه وکړي. ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو ویشي او دنده ورکوي چې د لاندې موضوع په اړه په خپلو کې خبرې وکړي او په پای کې د هرې ډلې استازی د خپلې ډلې نظر نورو ته څرگندوي: "څنگه کولای شو د خلکو په د هنونو کې د سولې ساتنې اصل وروزو؟" ښوونکي پر دې ټکي رڼا اچوي چې په جگړې کې ښکېل ولسونه او هېوادونه ولې سولې ته اړتیا لري. ښوونکي دوه تنه داوطلب زده کوونکي د ټولگي مخې ته راغواړي او ورته وایي په دې اړه خبرې وکړي، چې د کور او کلي اختلافات څنگه هوارېدای شي؟ ښوونکي متن په لنډو خبرو تکراروي او د پوښتنو له لارې ارزوي چې د لوست پوهنیزې، مهارتي او ذهینې موخې لاس ته راغلي او که نه؟ ښوونکي زده کوونکو ته دنده سپاري چې د سولې د ارزښت او د جگړې د زیانونو په اړه یوه ښکلې مقاله ولیکي او په بله ورځ یې په ټولگي کې ولولي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: له دې متل څخه: "که زه وایم چې زه یم او ته وایې چې زه یم؛ نه به زه یم، نه به ته یې. خو که زه وایم چې ته یې او ته وایې چې ته یې؛ هم به زه یم، هم به ته یې." څخه موخه وحدت دی. په ځانځانۍ کې سپری تباہ کېږي او په یووالي او وحدت کې سپری سوکاله او هوسا کېږي.	

دويم فعاليت:

د سولې په اصولو کې په يوې موضوع کې د بنسټيزو دواړو يا ټولو لورو گټو او زيانونو ته په متوازن او برابر ډول پام کېږي او يوازې يوه لوري ته گټې او امتيازونه، نه ورکول کېږي.

د سولې په اړه د خبرو اساسي ټکي هماغه دي چې جگړه او اختلاف يې رامنځته کړي دي.

د لاندې کلمو متن:

سوله، انساني، ژوند، بنسټ، سوله، رنگ او خوند، خوابدي، اړيکې، شلېږي، ژوند، ترخېږي.

[سوله د انساني ژوند بنسټ جوړوي. سوله ژوند ته رنگ او خوند ورکوي، خو دا رنگ او خوند هغه مهال سړي ته څرگندېږي چې سوله نه وي. سوله له دوو تنو څخه نيولې، بيا د کورنۍ د غړو، قومونو او ولسونو او په پای کې د يو هېواد دننه د استوگنو خلکو تر منځ د هغوی په ورځني ژوند اغيز کوي. که دوه تنه په خپل منځ کې پر يوه شي خوابدي شي، نو اړيکي يې شلېږي؛ که په يوې کورنۍ کې د پلار او مور، د مور او پلار او اولادونو يا د اولادونو په خپلمنځي اړيکو کې تاوتریخوالی راشي، ژوند يې ترخېږي.]

د اصطلاحگانو مفهوم:

د لاس غوټه په خولې پرانيستل: ځانته د يو کار پخپله سختول. که يو کار د سولې او تفاهم له لار هوار شي، جگړې ته اړتيا نه پيدا کوي.

د ټوپک په شپېلۍ خبرې کول: جنگ جگړه کول او يو بل پر ټوپک ویشتل.

د ژوند څرخ په تپه درېدل: له ناخوالو او بدمرغيو سره لاس او گريوان کېدل، د پرمختګ نشتوالی لاس په سر کېدل: تمه پرې کول، د يو کار له دوام څخه په نهيلۍ او مايوسۍ مخ اړول.

جگړه د هر ولس تدریجي ځان وژنه ده: يعنې جگړه ورو، ورو ټوله مادي او معنوي شتمني له منځه وړي او ولسونه د بدمرغۍ، غم، کړاو او رنځ پر تېر کښيږي.

اضافي معلومات:

اړتيا نه لري.

څلورم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	ټولنه او نوی نسل	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - په ټولنه کې د ځوان نسل (لوستو پیغلو او ځوانانو) پر اهمیت او ارزښت به پوه شي. - په ټولنیزو کارونو کې به په مسؤلولانه ډول ونډه واخلي. - د خپلې ټولنې په اصلاح او سمون کې به خپلې دندو او مسؤولیتونو ته پام وکړي. - د موضوع په اړوند به په شفاهي او لیکلي ډول معلومات ورکړای شي. - نورو پیغلو او ځوانانو ته به د لارې مشال شي. - په خپلو کورونو، ځم او ګاونډي کې به د ناسم دود، پر نشې د روږدې کېدو، د کوکنارو د کرکېلې او نورو ناوړو دودونو په مخنیوي کې له مشرانو سره مرستندوی شي. - د لیک او وینا وړتیا به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به له مرستې پرته ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لیکل، لوستل، اوریدل، پوښتنه او ځواب او ډله ییز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، کتابچه، تېاشیراو تخته	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	سلام روغې، د کورنۍ کار لیدل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځته کول	- ځوان نسل چاته ویل کیږي؟ - وايي پیغلې او ځوانان د یوې ټولنې د ملاتیر جوړوي. څه معنا؟ - تاسې د یوې پیغلې او ځوان په توګه په خپل کور، ځم او ګاونډي څه کولای شئ؟ - له خپل ځان څخه ستاسو تمه او توقع څه شی ده؟	۶ دقیقې

۳۵ دقیقې	د زده کوونکو فعالیتونه	د ښوونکي فعالیتونه
	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي. په دې مطلب ځان پوهوي چې ځوان نسل څوک دی. په ټولنه کې د هغوی ارزښت څانګه مجسموي. د ښوونکي له لارښوونې سره سم څو تنه د نورو زده کوونکو په وړاندې په ټولنه کې د پېغلو او ځوانانو د ونډې په اړه خبرې کوي.	- ښوونکي د لوست د ورودې برخې له مخې د نوي یا ځوان نسل په اړه له زده کوونکو سره خبرې کوي. له ټولنې سره د هغوی اړیکې او په ټولنه کې د هغوی پر ارزښت رڼا اچوي. له څو تنو زده کوونکو څخه غواړي په خپله خوښه د پېغلو او ځوانانو د دندو او مسؤولیتونو په اړوند خبرې وکړي.
	- زده کوونکي متن ته غوږ نیسي او په دې ټکي ځانونه پوهوي چې ولې پېغلې او ځوانانو د ملا له تیر یا شمزۍ سره پرتله شوي دي. په دې اړه دې په عمومي خبرو اترو کې ځانونه ورګډ کړي.	- ښوونکي ورو، ورو او څرګند ډول متن لولي. په ټولنه کې د پېغلو او ځوانانو ارزښت د انسان په بدن کې د ملا د تیر یا شمزۍ له هلوکو سره پرتله کوي. څنګه چې انسان له شمزۍ پرته ودرېدای نشي او خوځښت نشي کولای، داسې یوه ټولنه هم له ځوانانو پرته پر خپلو پښو نشي ودرېدای.
	- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونو سره سم یو، یو پراګراف هغسې لولي، چې د تلویزون یو ویاند یې لولي. زده کوونکي هڅه کوي چې په ټولګي کې د متن د لوستلو له لارې په ځانونو کې د ویاندۍ وړتیا ورزوي.	- ښوونکي پر څو تنو زده کوونکو یو، یو پراګراف متن لولي او د متن د لوستلو پر لارو چارو یې پوهوي.
	- زده کوونکي په وار د ټولګي مخې ته ځي او د پېغلو او ځوانانو د ارزښت په اړه خپل نظر بیانوي.	- ښوونکي په وار څو تنه زده کوونکي د ټولګي مخې ته راغواړي چې د پېغلو او ځوانانو د اهمیت او ارزښت په اړه خپل نظر څرګند کړي.
	- زده کوونکي په ډلو کې ځانونه تنظیموي او د ښوونکي له لارښوونو سره سم په ډله کې فعاله ونډه اخلي، خپل نظر څرګندوي او هغه لارې چارې په ګوته کوي چې ټولنه د ښکمرغۍ او سوکالۍ لوري ته بیايي. هر زده کوونکي مکلف دی چې خپل نظر وړاندې کړي. هر څوک د نظر د ورکولو حق لري، په سم او ناسم نظر خبرې نه کېږي. د نورو نظر ته د درناوۍ حق لا له همدې ځایه باید په ځانونو کې وروزل شي. زده کوونکي دې په وار د ټولګي مشرتوب او استازیتوب وکړي، ترڅو یې وړتیا وروزل شي.	- ښوونکي زده کوونکي په ډلو ویشي او هرې ډلې ته دنده ورکوي چې په ټولنې کې د ښو کارونو د دودولو او د ناوړو دودونو (په ودونو او مړو کې بیخایه لګښتونو د مخنیوي، نشه یې توکو د کرکېلې او کارونې ...) په اړوند په خپلو کې خبرې وکړي او په پای کې د هرې ډلې یو تن استازی د خپلې ډلې پرېکړې د ټولګي په وړاندې نورو زده کوونکو ته ووايي.
		- ښوونکي دې دوو زده کوونکو ته دنده ورکړي، چې د ډلو پرېکړې یادداشت کړي. - ښوونکي د لوست لښیز تکراروي او پر زده

- زده کوونکي د لوست لنډيزته غوږ ږدي او د ښوونکي لارښوونې د زړه په غوږونو اوري او عملي کوي يې.	کوونکو سپارښتنه کوي چې لومړی ځانونه وروزي او بيا د خپلې کورنۍ او ټولنې په اصلاح او سمون کې له مسؤليت څخه ډک گامونه واخلي.
- زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او په بل درسي ساعت کې يې راوړي.	- ښوونکی د پښتو د لوست په لومړي او دويم درسي ساعت کې پخپله خوښه او په درېمه ورځ د لوست د پای دنده وسپاري او په بله ورځ دې وگوري.

د متن د ستونزمنو برخو روښانول:

متن ستونزمنې برخې نه لري.

اضافي معلومات:

ځوانان د ټولنې هغه مهم پورکی دی چې ټولنه د هغوی له غوښتنو سره سم حرکت کوي. ځکه ځوانان د فزیکي، فکري او بدني پلوه دومره پیاوړي او غښتلي دي چې نور څوک ورسره سیالی نشي کولای. پېغلې او ځوانان په عمومي توگه د ډیرو پاکو احساساتو خاوندان او د خپلو هېوادوالو د خدمت په لاره کې سربښندو او هلو ځلو ته تیار دي. پېغلې او ځوانان ډېره انرژي لري. که چیرې له دوی سره لږه مرسته او لارښوونه وشي، کولای شي د ځان او هېواد لپاره خپله انرژي په یوه ډیره گټوره لاره وکاروي. که مناسبې لارښوونې ورته وشي او ښه وروزل شي، نو ټولنه به د سوکالۍ او ښکمرغۍ لوري ته یوسي. نن سبا ساینس او تکنالوژي ډیره پرمخ روانه ده، د نړۍ دا بیساری پرمختگ د تعلیمي سیستمونو دنده د بریالو هڅو زیږنده ده. دا پرمختگونه د رسالتمندو ځوانانو د هاند او هڅو پایله ده. موږ غواړو د تعلیمي سیستم او فني زده کړو له لارې زموږ پېغلې او ځوانان خپل ځانونه د علم او تخنیک په نوو گانو سمبال کړي، له هېواد سره د مینې پر بنسټ وروزل شي او د هېواد په بیا ودانولو کې د ټولو مخکښ شي. پېغلې او ځوانان د ټولنې د آبادۍ او پرمختگ ستر رسالت پر غاړه لري، خو دا رسالت او د هغې سرته رسول په تشو خبرو نه کیږي، باید خپل تیر تاریخ مطالعه او د نړۍ اوسني شرایطو په پام کې ونیول شي. پېغلې او ځوانان باید ددې ټولنې د راتلونکي مسؤولیت منونکي مشران وي او خپل مسؤولیت د علم او پوهې او سالمې روزنې له لارې سرته ورسوي.

زموږ ځوانان او پېغلې کولای شي د پوهې او سالمې روزنې په لاسته راوړلو د نړۍ د پرمختگ په کاروان کې مخکې لاړ شي او هم سره یو او یو موی شي او د شیرشاه سوري په وینا له قومیت څخه ووځي او ملت جوړ کړي. زموږ ځوانان باید په هېواد کې د پرتو نیمگړتیاوو د لیري کولو په لاره کې د ودانولو خواته هڅې وکړي او پرتې بدبختۍ په خپل یووالي اومینې سره له منځه یوسي. زموږ ځوانان باید دینداره، هیوادپال او د علم په گانه سمبال وي او د هغوی ټول حرکتونه او عملي مهارتونه د ټولنې د آبادۍ بنسټونه ټینګ کړي. راځئ چې د خپل هېواد ځوانان د خپل هېواد د راتلونکي لپاره یو بل ته د وروړۍ په پاکه روحیه وروزو او د تمدن له کاروان سره جوخت لاړشي.

اخځلیکونه:

- ۱_ ځوانان او شخصیت جوړېدنه، ډاکتر تاج الدین (ملت مل)
- ۲_ تلو سه ننگرهار، خپلواکه، کلتوري او معلوماتي خپرونه، څلورم کال، لومړۍ مخه، ۱۳۸۷ کال.

پنځم لوست

تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	تشبيه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - زده کوونکي به د تشبيه پر معنا او مفهوم پوه شي. - زده کوونکي به په شعر کې تشبيه وپېژني او کله ناکله به يې پخپله هم وکاروي. - زده کوونکي به په شعر کې د تشبيه د کارونې ښکلايي اړخ درک کړي. - په زده کوونکو کې به د شعر د لوستلو قريحه پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به له مرستې پرته ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، د شعر ديکلمه، اوریدل، پوښتنه او ځواب او ډله ییز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، دشعرونو یوه ټولگه یا دېوان، کتابچه، تباشیر او تخته	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفا هی پوښتنې، څارنه، د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	سلام، روغې، د کورني کار لیدل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځته کول	کله مو په شعر کې د تشبيه کلمه اوریدلې ده؟	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي د پښتو ادبیاتو د لرغونې دورې پر ځانگړتیاوو او پر هغې د اسلام د سپېڅلي دین او عربي ژبې او ادب د اغېز په اړه لنډې خبرې کوي. ښوونکي په خپلو خبرو کې دا څرگندوي چې ادبي صنعتونه (بدیع، بیان، عروض او قافیه) له عربي ژبې څخه پښتو او دري ته راننوتې او پښتو شعر او ادب یې اغېزمن کړی دی. - ښوونکي له زده کوونکو څخه د مشابه، تشابه، تشبيه او ورته والي د کلمو پوښتنه کوي او وروسته په لنډو جملو کې زده کوونکو ته تشبيه د یو ادبي صنعت په توگه ورپېژني او په لوست پیل کوي. - ښوونکي لوست په مناسب غږ لولي او په هره برخه	- زده کوونکي د ښوونکي څرگندونو ته غوږ نیسي او پر دې ځانونه پوهوي چې د اسلام د سپېڅلي دین له راتگ وروسته عربي ژبې څومره زموږ افغاني ادبیات تر اغېز لاندې راوستي دي. - زده کوونکي د خپلو لومړنیو معلوماتو له مخې د ښوونکي پوښتنو ته ځواب وايي او دې ټکي ته پام کوي چې تشبيه د یو ادبي صنعت په توگه څه ته وايي. - زده کوونکي له ښوونکي سره ملگرتیا کوي، لوست	

ته غورښسي، شعرونه اوري او پام کوي چې په شعرونو کې تشبیه او د هغې اړوند توکي څنگه وپېژني او پخپله یې ومومي. – زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په شعرونو کې د تشبیه وجهه، د تشبیه غرض، ډولونه او اړخونه په نښه کوي او نورو ته یې څرگندوي. – یو، یو تن زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي مخې ته راځي، شعر پر تخته لیکي او د تشبیه اړخونه او لوست پکې څیړي. نور زده کوونکي ورته پام کوي او د اړتیا په صورت کې ورسره مرسته کوي. زده کوونکي له اجازې او نوبت پرته خبرې نه کوي او د ټولګي نظم مراعاتوي. – زده کوونکي د پوهې د کچې په پام کې نیولو سره په ډلو کې تنظیمېږي او ورکړل شوې دنده څیړي او د خپل یو استازي په واسطه یې نورو ته اوروي. – زده کوونکي فعالیتونو ته ځوابونه وايي او که اړتیا وه له ښوونکي څخه مرسته غواړي. – زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او د ښوونکي له لارښوونو سره سم یې په کورنو کې سرته رسوي.	کې یو بېلګه ییز شعر راوړي او زده کوونکو ته مشبه، مشبه به او د تشبیه توری ورپېژني. بیا له زده کوونکو غواړي پخپله داسې یو شعر پیدا کړي چې تشبیه پکې راغلې وي او پنځه واړه رکونه یې وښودلای شي. – ښوونکي په شعرونو کې د تشبیه وجهه، د تشبیه غرض، ډولونه او نور اړخونه وڅیړي او پر زده کوونکو یې تر هغه مشق او تمرین کړي، چې هغوی وکړای شي پخپله یې په شعرونو کې ومومي او نورو ته یې څرګند کړي. – ښوونکي دې له مشق او تمرین څخه وروسته یو، یو تن زده کوونکي د ټولګي مخې ته راوغواړي، شعر دې ورته ورکړي، زده کوونکي دې پر تخته ولیکي او ودې شي. – ښوونکي دې زده کوونکي په ډلو وویشي او دنده دې ورکړي چې ټولو زده کوونکي شعرونه پیدا کړي او د تشبیه لوست په کې وڅیړي. ډېر ټینګار دې پر هغو زده کوونکو وشي چې لږه مینه او وړتیا یې له ځانه ښودلې وي. – ښوونکي دې له زده کوونکو سره د فعالیتونو او په فعالیتونو پسې و راوړل شوو بیتونو په ځواب کې مرسته وکړي. – ښوونکي دې زده کوونکو ته دنده ورکړي چې په کورونو کې د پخوانیو شاعرانو یو یا څو شعري دیوانونه ومومي، شعرونه ترې راواخلي او د تشبیه د لوست ټولې برخې دې پکې وڅیړي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: تشبیه: په لغت کې تشابه او ورته ګڼلو ته ویل کېږي او په اصطلاح کې دور ته وايي. هغه اړیکې دي چې د یوه ځانګړي غرض لپاره یې ویونکي د دوو یا ډېرو ترمنځ د مشترکو صفتونو له امله د اداتو په واسطه څرګندوي. تشبیه په خبرو کې ښکلا، خوند او کیف زیاتوي. د تشبیه ارکان له مشبه، مشبه به، وجه شبه، عبارت دي. د تشبیه توري یا کلمې: په شان، غوندې، په دود، په مثال، په رنگ، په څیر او نورې دي.	

لکه خس د سیلاب خلاص له گمراهۍ یم

پر اوږو د رهبر سپـــــــــــــور یم تر منزله

«د سیلاب، چې هر خیز په مخه راشي، له خانه سره یې تر وروستي ځایه وړي. زه هم تر خپل منزله پورې د رهبر پر اوږو سپور یم.»

اضافي معلومات:

تشبيه: تشبيه په خبرو کې ښکلا، خوند او کیفیت زیاتوي او څرگندوي. که موږ د یوه شي لپاره یو صفت راوړو او وغواړو چې دغه صفت ښه څرگند شي، په د هن کې ښه مصور شي او یا د پیژندلو وړ شي، نو یو بل داسې شی پیدا کوو چې دغه صفت پکې لا زیات څرگندوي او بیا یې له هغه سره ورته بولو، لکه: که وغواړو چې د علم ښه والی او رڼا وښايو او ناپوهۍ تیاره او بدې څرگنده کړو، نو وایو: علم د لمر غوندې روښانه او جهل د تروړمۍ په څیر تیاره دی. که ووايو: تورپیکۍ ښکلې ده. دا یوه عادي خبره ده، خو که ووايو تورپیکۍ د گل غندې ښکلې ده، نو دلته له گل سره تشبيه وشوه. په «تشبيه» کې اصل «مشبه به» وي په دې معنا چې د «مشبه وجه» پکې نسبت «مشبه» ته ډېره قوي وي. «مشبه او مشبه به» ته د «تشبيه» دوه خواوي یا اړخونه هم ويل کيږي.

د تشبيه ادات:

د تشبيه ادات هغه لفظ ته ويل کيږي چې تشبيه ترې څرگنديږي او مشبه او مشبه سره تړي. پښتو کې د تشبيه ادات دادي: ۱- لکه، ۲- غوندې، ۳- ورته، ۴- په شان، ۵- ته به وايي، ۷- په ډول، ۸- په رنگ، ۹- په دود، ۱۰- کټ مټ، ۱۱- داسې، ۱۲- هغسې، ۱۳- هسې، ۱۴- دغسې.

بېلگې يې دادي:

زلمی لکه زمري دی. گلاب د ياقوت غوندې سور دی. د گلالي څيره سورگل ته ورته ده. ځمکه د هندواني په څير گرده ده. چمن د زمردو په شان شين دی. مالوچ داسې سپين دی ته به وايي چې واوره ده. ماشوم د گل په ډول ښه ښکاري. سوډانی د کارغه په رنگ تور دی. شينواري د مومندو په دود مېلمه پال خلک دي. فيصل کټ مټ زير غوندې دی. په پسرلي کې غرونه داسې ښه ښکاري، لکه گلدار ټوکر چې پرې غوړېدلې وي.

د تشبيه ډولونه:

لومړی ویش (د دواړو خواوو له مخې)

تشبيه د دواړو خواوو (مشبه او مشبه به) له مخې په دوه ډوله ده. ۱- حسي ۲- عقلي.

حسي تشبيه: حسي تشبيه هغې ته ويل کيږي چې د هغې درک او پیژندنه په پنځو څرگندو حواسو کېدای شي. او عقلي تشبيه هغې ته ويل کيږي چې درک او پیژندنه یې په عقل سره کيږي.

د تشبيه دویم وېش:

د تشبيه دویم وېش د افرادو او ترکیب له مخې دی چې د تشبيه دواړه خواوې (مشبه او مشبه به) به یا: مفردې وي، لکه د کارغه غوندې مخ چې (مخ) مشبه دی، (کارغه) مشبه به دی او دواړه مفرد دي. یا به مرکبې وي لکه د وړکتوب زده کړه لکه د کاني کرښه ده. (د وړکتوب زده کړه) مشبه ده او مرکب دی او د (کاني کرښه) مشبه به ده او دا هم مرکبه ده. یا به مشبه مرکبه وي او مشبه به مفرده وي، لکه: د ليلا غاښونه د ږلۍ غوندې دي (دليلا غاښونه) مشبه دي او مرکب دي (ږلۍ) مشبه به ده او مفرد ده. یا مشبه مفرده وي او مشبه به، به مرکبه وي، لکه: علم لکه د لمر رڼا ده. (علم) مشبه او مفرد دی (د لمر رڼا) مشبه به او مرکبه ده.

مفصله تشبيه:

دا هغه تشبیه ده چې د مشبه وجه (د ورته والي لامل) پکې څرګند یاد شوی وي، لکه عبدالحمید بابا چې وايي:

لکه سر د پسه اور غاښونه سپین کا

ما له نن له ډېره غمه خندا راغله

مجمله تشبیه:

دا هغه تشبیه ده چې د ورته والي لامل پکې څرګند نه وي یاد شوی، سپین ګل لکه زمري دی، چې زړورتیا پکې نه ده

یاد ه شوي

نږدې سپکه (قریبه مبتدله) تشبیه:

دا هغه تشبیه ده چې څرګنده وي او له مشبه نه مشبه به ته د هن ډېر ژر او په اسانۍ سره انتقال کوي او کوم دقت او فکر ته اړتیا نه لري. لکه د ښکلي مخ تشبیه چې له سپوږمۍ سره ورکړي یا د انګو تشبیه د ګلاب سره ورکړي.

ابتدال (سپکوالي) ته ویل کېږي، نو دې تشبیه ته ځکه قریبه مبتدله ویل کېږي چې د ورته والي لامل ډېر په اسانۍ سره او ډېر ژر پېژندل کېږي، نو په ذهن ډېره سپکه تمامېږي او د فکر او دقت درندوالي ته اړتیا نه پېښېږي.

لرې نا اشنا (بعید ه غریبه) تشبیه:

دا د مبتدلي تشبیه په خلاف ده چې ډېره څرګنده نه وي او له مشبه نه مشبه به ته ذهن ژر او په اسانۍ سره نه راځي بلکه

دقت او اند ته اړتیا پېښېږي

د تشبیه ګټې:

تشبیه د ډېرو غرضونو او ګټو لپاره راوړل کېږي او دا ټول په مشبه کې وي لکه تحسین، د پټ حال او وصف څرګندول، نا اشنا اشنا ګرځول د اورېدونکي په ذهن کې ښه کښېنول، دروند ګڼل، سپکاوی، نادر او سخت ګڼل او داسې نور.

د تشبیه ځینې بېلګې:

تشبیه یو داسې بحر دی چې ساحل نه لري او ځینې مشهورې او مستعملې بېلګې یې دادي.

لکه: د ښکلي مخ تشبیه له سپوږمۍ سره، د بد رنگ مخ له تبي او کارغه سره او د زلفو له مارانو سره، د زړور له زمري سره او د بې زړه له ګیدې سره، د مکرجن او چلباز له ګیدې سره او د کم عقل له خره سره، د جنگیالي او غورځنګي له باز سره، د غفلت له خوب سره او د علم او عدل له رڼا سره، د ناپوهۍ او ظلم له تیاري سره، د کلکوالي له تیرې، اوسپنې، فولادو او سندان سره، د نازکوالي د ګل او پیروي سره، د لوړوالي له غره او اسمان سره، د ټیټوالي له کنډې، کوهي او تحت الثری سره، د نه کیدونکي، نه پیدا کیدونکي او نه راګرځېدونکي له عنقا سره، د پاریدلي او هیجان له طوفان سره، د غضب، غوسې او مصیبت له اور سره، د سوړوالي له واورې، ډلۍ او اوبو سره، د تېز اس له باد سره، د ښو خبرو له مرغلرو سره، د بې ځایه مداخله کوونکي له مچ سره، د زیان رسوونکي له مار او لږم سره، د سخي له حاتم طایي سره، د حریص له کارغه او ګوڼګټ سره، د ګرځندوي له باد سره، د ګرم او تېز له مرچک سره، د بې شرم او سپین سترګي له سپي سره، د ضدیت له ابوجهل سره، د رېښتوني له حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه سره، د عادل له حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه او حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنه سره، د سخي له حضرت عثمان رضی الله عنه سره، د زړور له حضرت علي کرم الله وجهه سره، د ظالم له حجاج بن یوسف سره.

شپږم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	پېغله ملالۍ	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې ترلاسه کړي: - پېغله ملالۍ به د يوې افغانې اتلې په توگه وپېژني او د هغې له کارنامو څخه به خبر شي. - د پېغلې ملالۍ له زړورتيا او سربښندو څخه به زده کړه وکړي او د هېواد په ساتلو کې به هغه د ځان سرمشق کړي. - د پېغلې ملالۍ د اتلولۍ په اړه به ليک او وينا وکړای شي. - په عمومي توگه به يې د ژبې او ليک وړتيا پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په خپلواک ډول ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، ليکل، اوریدل، پوښتنې او ځواب او انفرادي او ډله یيز کار.	
د تدریس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، کتابچه، تخته او تبا شیر	
د ارزونې لارې اووسيلې	شفا هي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعاليتونه	سلام، روغې، د کورنۍ کار ليدلو او د تېر لوست ارزونه	۴ دقيقې
د انگيزې رامنځ ته کول .	د هېواد په ساتلو کې د پېغلې ملالې په خبر د هېواد د باتورو او ننگيالو زلمو د کارنامو په يادولو د نوي لوست زده کړې ته لار هوارول.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي د لوست په پيل کې د هېواد د خپلواکۍ په ساتلو کې د پېغلو او زلمو د سربښندو او د هېواد په تاريخ کې د پرديو ديرغلونو په وړاندې د ملي يووالي د اغېز په اړه خبرې کوي او هېواد په تېر تاريخ رڼا اچوي. - د گران هېواد له يرغلگرو سره د جگړې او سربښندو په ډگرونو کې د افغاني مېرمنو ونډه او زړورتيا څرگندوي او د هغوی په ونډو خبرې کوي. افغاني مېرمنو د جگړې په ډگرونو کې يا پخپله ونډه اخيستې او يا يې غازيانو ته باروت، گولۍ، اوبه او ډوډۍ وړې او يا يې د تپيانو درملنه کړې. همداراز په	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نيسي او د اړتيا په صورت کې پوښتنې کوي. زده کوونکي د ملي يووالي اهميت په گوته کوي. - زده کوونکي غوږ نيسي چې د هېواد د خپلواکۍ گټلو له مبارزو څخه په ډک تاريخ کې د مېرمنو ونډه څومره درنه وه. زده کوونکي په ملي جگړو کې د افغاني مېرمنو په گډون او څرنگوالي ځانونه پوهوي او په جگړو کې د حماسي سندرو او لنډيو اهميت او ارزښت ځانونه پوهوي.	

خپلو ملي سندرو او پښتني لنډيو يې د هغوی وینې په جوش راوړستي او د غليم په وړاندې يې هرو مرو بري ته هڅولي دي. - ښوونکی لوست لولي او ځای ځای زده کوونکو ته معلومات ورکوي. - ښوونکي په هېواد کې د یادگاري څلو او د هغوی له ډلې څخه د میوند وټ د نومورکي سرتیري د څلي په اړه زده کوونکو معلومات ورکوي او د څلو د ودانولو پر اهمیت او ارزښت يې پوهوي. - ښوونکی زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست له ځانه سره ولولي. - ښوونکی څو تنه زده کوونکو ته بلنه ورکوي چې د لوست یوه یوه برخه د نورو په وړاندې ولولي. - ښوونکی زده کوونکي په پنځو ډلو ویشي او د لوست د دویم فعالیت د اجرا دنده ورکوي. زده کوونکي هڅوي چې د ډلې په کار کې په فعال ډول برخه واخلي او خپل نظر څرگند کړي. - ښوونکی څو تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راغواړي چې د پېغلې ملالۍ د اتلولۍ کیسه په خپله ژبه نورو ته واوروي. - ښوونکی د لوست لنډیز بیانوي او د لوست د پای په فعالیتونو کې له زده کوونکو سره مرسته کوي. - ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د لوست د پای شعر په ښکلي نثر واپوي. - ښوونکي زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي. زده کوونکي لوست ته غوږ نیسي او د نه پوهېدو په صورت کې له ښوونکي پوښتنې کوي. زده زده کوونکي د یو بل په مرسته د هېواد د څلو او تاریخي ځایونو په اړه د ښوونکي معلومات اوري او خپل معلومات ورزیاتوي. زده کوونکي لوست له ځان سره لولي. څو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه لوست لولي. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په ډلو کې ځانونه تنظیموي. په ورکړ شوي موضوع کې خپل نظر څرگندوي او د ډلې په کار کې فعاله ونډه اخلي. هر زده کوونکي په وار د ډلې استازیتوب کوي او نورو ته د ډلې نظریاتوي. څو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د ټولگي مخې ته راځي او د پېغلې ملالۍ د اتلولۍ کیسه بیانوي. ښوونکی د لوست لنډیز ته غوږ ډي او فعالیتونه ځوابوي. زده کوونکي د لوست د پای شعر په نثر اړوي او لیکي يې. زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي.	خپلو ملي سندرو او پښتني لنډيو يې د هغوی وینې په جوش راوړستي او د غليم په وړاندې يې هرو مرو بري ته هڅولي دي. - ښوونکی لوست لولي او ځای ځای زده کوونکو ته معلومات ورکوي. - ښوونکي په هېواد کې د یادگاري څلو او د هغوی له ډلې څخه د میوند وټ د نومورکي سرتیري د څلي په اړه زده کوونکو معلومات ورکوي او د څلو د ودانولو پر اهمیت او ارزښت يې پوهوي. - ښوونکی زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې لوست له ځانه سره ولولي. - ښوونکی څو تنه زده کوونکو ته بلنه ورکوي چې د لوست یوه یوه برخه د نورو په وړاندې ولولي. - ښوونکی زده کوونکي په پنځو ډلو ویشي او د لوست د دویم فعالیت د اجرا دنده ورکوي. زده کوونکي هڅوي چې د ډلې په کار کې په فعال ډول برخه واخلي او خپل نظر څرگند کړي. - ښوونکی څو تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راغواړي چې د پېغلې ملالۍ د اتلولۍ کیسه په خپله ژبه نورو ته واوروي. - ښوونکی د لوست لنډیز بیانوي او د لوست د پای په فعالیتونو کې له زده کوونکو سره مرسته کوي. - ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د لوست د پای شعر په ښکلي نثر واپوي. - ښوونکي زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي.
د لوست د پای د درېم فعالیت ځواب: [له دې پورته څرگندونو دښکاري چې <u>ملاله</u> د <u>میوند</u> په همدې تاریخي جگړې کې د <u>شهادت</u> مقام ته رسیدلې او تلپاتې نوم يې په برخه شوی دی. دغه ستره <u>ویارلې</u> کارنامه يې زموږ د هیواد په <u>تاریخ</u> کې په <u>زینو کربنو</u> لیکل شوې. تر هغه چې افغان او افغانستان وي، له جابه نه هیرېږي او په <u>ډېر درناوي</u> به لمانځل کیږي. ددې <u>نوميالی</u> او <u>ننگیالی</u> پېغلې قبر په میوند کې معلوم او ډیر خلک يې زیارت ته ورځي. روح دې يې تل ښاد او یاد وي!]	
ښوونکي ته اضافي معلومات افغاني میندې: افغاني میندې په ټولنه کې داسې د افتخار وړ ښځې تېرې شوې دي او یا اوس هم ژوند کوي چې د افغاني	

نارینه گانو پگړۍ او شملې پرې نېغې او لوړې دي. دا افغاني مېرمنې دي چې احمد شاه بابا، میرویس نېکه، بایزید روښان، غازي محمد اکبرخان، غازي محمد ایوب خان، غازي امیر امان الله خان، غازي محمدجانخان وردگ، محمد داود خان او د هغوی په څېر نور غښتلي اتلان یې روزلي دي. همدا افغاني مېرمنې دي، داسې باتور ځوانان یې په دې خاوره کې روزلي چې په میړانه یې د خپل هیواد دفاع کړې او هیوادوال پرې ویاړي، لکه زرغونه انا، نازو انا، مېرمن عینو، بي بي زینه، سرداره غازي، توریالی، توریکی، غازي ادې، ملي اتله ملاله اوداسې نور.

اووم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	ډرامه څه ته وايي؟	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د پښتو ادبي نثر د یوې څانګې په توګه به ډرامه وپېژني. - د ډرامې ادبي ارزښت او د ټولنې په سمون کې به د هغې ونډه وپېژني. - د ډرامې کومیدي او تراژیدي برخې به وپېژني. - د ډرامه لیکنې وړتیا به پکې وروزل شي. - ژبنۍ او لیکنۍ وړتیا به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې توګه سرته ورسولای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، اوریدل، پوښتنه او ځواب او ډله ییز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، کتابچه، تباشیر، تخته او د ډرامې کومه نمونه	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې، څارنه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	سلام، روغېر او د کورني کار لیدل	۴ دقیقې
د انګیزې رامنځته کول	- له زده کوونکو دې وپوښتل شي چې آیا د راډیو یا تلویزیون له لارې یې کومه ډرامه لیدلې او یا اورېدلې، آیا کومه تمثیلي ټوټه یې لیدلې، آیا د ډرامې په اړه څه معلومات لري. - دوه تنه زده کوونکي دې د ټولګي مخې ته وبلل شي چې د پلار او زوی په رولونو کې یوه موضوع نندارې ته وړاندې کړي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي د ادبي نثر او د هغې د ډولونو په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکوي. [د زیاتو معلوماتو لپاره ۲۸ لوست وګورئ.] بیا په پښتو کې د ادبي نثر د پیل په اړه خبرې کوي. - ښوونکي ډرامه تعریفوي او ډولونه یې بیانوي. د ستیج، راډیو او تلویزیوني ډرامې له بېلګو سره څرګندوي. - ښوونکي د ډرامې د ژبې د څرنگوالي په اړه معلومات	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي او د ادبي نثر پر مفهوم ځانونه پوهوي. - زده کوونکي غوږ نیسي او د ډرامې په اړه نوي معلومات له ځانه سره لیکي. - زده کوونکي غوږ نیسي او پوښتنې کوي، د بېلګې په	

توگه ولې په ډرامه کې ځانگړې ژبه پکارېږي. زده کوونکي پر دې ځانونه پوهوي چې پر خلکو د یوې ډرامې اغیز ولې تر بل هر څه ډېر دروند دی. زده کوونکي ځانونه پوهوي چې ځای، وخت او عمل څنگه په ډرامې کې اهمیت لرلای شي. زده کوونکي د ډرامې د لیکوالو نومونه لیکي او د امکان په صورت کې یې د ډراموبېلگې لولي. زه کوونکي لوست ته غوږ نیسي او ترلاسه شوي معلومات د لوست د متن له لارې پخوي. زده کوونکي له لوست وروسته لیکل شوي ډرامه لولي او پر مفهوم یې ځانونه پوهوي. د وخت او امکان په صورت کې نوموړې ډرامه په عملي توگه تمثیلوي. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم یوه لنډه موضوع ټاکي او تمثیلوي یې. زده کوونکي په ډلو کې ځانونه تنظیموي او په گروپي کار کې فعاله ونډه اخلي. دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د لوست لنډیزوایي او ټول زده کوونکي فعالیتونه ځوابوي. زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي.	ورکوي او د تراژیدي او کوميډي ډرامې تر منځ توپیر او پر لیدونکو او اورېدونکو د هغې د اغیز په اړه څرگندونې کوي. ښوونکي زده کوونکو ته وایي چې د ټولنې په سمون کې د ادیبانو او په تېره بیا د ډرامې رول څنگه دی. ښوونکي په ډرامه کې د وخت، ځای او عمل حالتونه د بېلگو په وړاندې کولو روښانوي. ښوونکي په پښتو کې د ډرامې د مخینې او د هغو لیکوالانو نومونه یادوي چې ډرامې یې لیکلي دي. ښوونکي لوست لولي او په هره برخه کې وړاندې شوي معلومات یو ځل بیا تکراروي او له زده کوونکو غواړي د ډرامې په ډولونو، محتوا او نورو ځانگړنو ځانونه پوه کړي. ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د ډرامې بېلگه له ځانه سره ولولي او پرمحتوا یې ځانونه پوه کړي. ښوونکي په وار. سره دوه، دوه داوطلب زده کوونکو ته بلنه ورکوي، چې د ټولگي په وړاندې د خپلې خوښې یوه موضوع د ډرامې په بڼه وړاندې کړي. ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو ویشي او هرې ډلې ته د یوې ډرامې د موضوع د پیدا کولو، لیکلو او لوبولو دنده ورکوي او پرې یې عملي کوي. ښوونکي د لوست لنډیز په یو، دوه زده کوونکو تکراروي او د فعالیتونو په ځوابولو کې ورسره مرسته کوي. ښوونکي زده کوونکو ته د یوې ډرامې د لیکلو دنده ورکوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: د ادبي نثر د پیژندنې لپاره دې د همدې کتاب ۲۸ لوست ته مراجعه وشي.	
اضافي معلومات: ډرامه (Drama) ډرامه: یوه یوناني کلمه ده چې د (عمل) یا کړنې مانا لري. په ټولنیزه توگه ډرامه هغه ادبي اثر ته ویل کیږي چې د خبرو اترو په بڼه (فورم) لیکل کیږي او د تياتر لپاره جوړېږي. په دې پېژند (تعریف) کې ټول ډراماتيک ژانرونه شامل دي. په لويديځ کې ډرامه په ۱۸ پېړۍ کې د یوه ادبي ژانر په توگه رامنځته شوی. دا هغه مهال و چې د خلکو په نمایندګۍ د	

لوړې طبقې په وړاندې د ادب له لارې تبلیغ او د ډرامو د ژانرونو په تمثيل کې د هغو پېښې او منازعات او غوښتنې مطرح کېدې. د لوړې طبقې پر ځای له عادي وگړو څخه لوبغاړي ټاکل کېدل پيل شوي او د ښکته پورې د خلکو د ژوند د کړاوونو، بدو شرايطو او نابرابرو انساني کړو وړو په ښودلو او ننداريز ډول د ډرامې ژانر را پيل شوی دی.

ډرامه له ډېرو اړخونو حماسې ته ډېره نژدې ده، تر دې پورې چې په خپل اصل کې يو حماسي تخليق دی. توپير يې دا دی چې ډرامه د کيسه کوونکو له خبرو او الفاظو څخه بې برخې وي. په حماسي اثر کې داسې ښکاري لکه د لوستونکي په وړاندې چې مؤلف د کيسه کوونکي په ډول د پېښې تفصيل وړاندې کوي، اتل يا هيرو ښيي او له خپله انده (نظره) د پېښو او واقعاتو او منازعاتو شرح کوي. په ډرامه يا ننداره کې بيا دريمگړی وجود نه لري. په هغه کې لوبغاړی (پرسوناژ) او اکتور مستقيماً د صحنې پرمخ عمل ترسره کوي. ننداره کوونکي په خپله هغې نتيجه ته رسېږي، چې په حماسي اثر کې د مؤلف له خوا وړاندې کېږي. يا په بله وينا په حماسي اثر کې د يوې پېښې کيسه او په ډرامه کې د هغې اجراء او عمل وړاندې کېږي. د کلاسيزم په دوره کې د کوميډۍ او تراژيدۍ ترمنځ ټينگې پولې او بريدونه موجود وو. داسې ژانر موجود نه و، چې د دواړو (تراژيدي او کوميډۍ) توکي او عناصر ولري. د ټيټې طبقې د ژوندانه ستونزې يوازې په کوميډي ژانر کې تمثيلېدې.

په ډرامه کې دغو توکو او عناصرو ته ځای ورکړ شوی چې د نندارې او ډرامې خورا مهمه ښه ده. د ډرامې دغه ښه د (ديډرو) ۱۷۱۳-۱۷۸۴ د (ډراماتيک ادب په باره کې) په رسالې کې ښه څرگند ده. ډرامه کله د "جدي او اغېز ښوونکي" ژانر، کله بيا د (عادي انسان د تراژيدۍ) او کله د "جدي کوميډۍ" او په پای کې د "ډرامې" په نامه يادوي.

په هغه وخت کې ډرامه د هنري ځواک او ارزښت له پلوه د کلاسيزم د کوميډيو او تراژيديو په نسبت بيخي کمزورې او کښته وه. د بېلگې په توگه د ديډرو "ولد زنا" او "د کورنۍ پلار" نومې ډرامې له ادبي اړخه نشي کولای، د هغه وخت د (کورنيل او رسين) د تراژيديو او يا هم د مولېر د کوميډيو په ليکه کې ودرېږي. همدا ډول د لېسنگ (Lessing) (۱۷۲۹-۱۷۸۱) ډرامې په جرمني ادب کې د هغه د تراژيديو او کوميډيو په وړاندې ډېرې کمزورې دي. له همدې کبله ځينې کره کتونکي د ډرامې لومړی بنسټ اېښودونکی شکسپير بولي.

ادبپوهان وايي، د ډراماتيکو حرکتو د پيدا کېدو تاريخ د ژبې له پيدايښت څخه هم لرغونی دی. لومړني انسانان چې لا د ژبې په افاده بشپړ قادر نه وو، کوم ښکار چې به يې ښکيل کړ، يا به يې چېرې خوراكي توکي او زېرمې وموندې، نو له ډېرې خوښۍ به يې په ځانگړو حرکتو او چيغو پيل وکړ. همدغه حرکات او پېښې د خپل وخت د ډراماتيکو نندارو حيثيت درلود.

هر وخت دغه ډول حرکتونه (ژستونه) د اخترونو د مېلو، جشنونو او ساعت تېريو په مهال د انساني کلتور د دودونو په توگه دوام درلود او دوام لري. له هغو زمانو را هيسې ډرامه د انسان د ژوند ملگري گڼل شوې ده. ډرامې ته د ژوندانه د مختلفو اړخونو (ژوندۍ کيسه) هم ويل کېږي. هغه ادبي ژانر ته ډرامه ويل کېږي چې پېښې د الفاظو او خبرو اترو په شکل کې له حرکتو سره مل پر يوه ټاکلي ځای او ستيج باندې لېدونکو ته د لوبغاړو په وسيله په ژوندۍ بڼه وښودل شي. په دې ژانر کې ډېرې مهمې برخې عبارت دي، له:

۱- کوميډي (خندوونکي يا خوشحالوونکې) ډرامه

۲- تراژيدي (د غم او خپگان) ډرامه.

دغه ژانرونه د څو ساعتونو لپاره ليدونکي يا نندارچيان بوخت ساتلی شي. د خوښۍ او خپگان شېبې ورته د ژوند او ريښتني انځور په ډول ورښيي، په داسې ډول چې د ليدونکو هيجان را پاروي او د ريښتني ژوند گومان پرې کوي او په هنري ادبياتو کې د تخليق يوه په زړه پورې برخه جوړوي.

په نړيواله کچه ډرامه اوږد تاريخ لري. د هرې سيمې او هيواد د ډرامې د شاليد (پس منظر) له مخې سره توپير لري. موږ له هغو څخه تېرېږو. دلته يوازې په لنډه توگه د پښتو ډرامې يادونه کوو. په پښتو ژبه او دودونو کې هم داسې لوبې او نندارې موجودې وې او دي چې د ولسي تياتر او د ولسي ډراماتيکو نندارو بڼه لري. د ساري په ډول د (سپين ږيرې) لوبه چې د ودونو او خوبنيو په مجلسونو کې له ټنگ ټکور سره يو ځای اجرا کېږي. يا د هنرمندانو يا بنځينه وو له لوري د ټوکو او مسخرو په ډول وړې وړې تمثيلي سندرې او لوبې چې د خدا او هيچان لامل گرځي اوس هم په ولسي ادب کې شته. ډرامه په پښتو ادبياتو کې د يو ځانگړي ژانر په توگه ډېر لرغونی تاريخ نه لري.

د لويديځ د استعمار په راتگ او د لويديځ تمدن په نفوذ سره ډراماتيکو ژانرونو زموږ پښتو ليکلي ادب ته لاره پيدا کړه. په پوره باور سره دا نشو ويلای چې په پښتو ادب کې به تر ټولو لومړی کومه ډرامه د صحنې په مخ بڼکاره شوې وي، خو د ثبتو شويو ډرامو په لړ کې تر ټولو مخکې د (عبرت) په نامه ډرامه ده چې په (۱۹۱۶م) کال کې قمر سرحدي ليکلې وه او له هغې وروسته بيا نوموړي ژانر په پښتو ادب کې وده وکړه.

پښتو ډرامې د پرديو تاراکونو او د انگريزي استعمار د راتلو سره سم سر را پورته کړي او د ه يې موندلې وه. پښتو لومړۍ ډرامه د عبدالاکبر اکبر (درې یتيمان) يا (تهذيب جديد تعليم جديد) په نامه يوه انقلابي ډرامه ښودل شوې چې په (۱۹۲۷م) کال د اتمانزو د خپلواک ښوونځي د تاسيس د کليزې په وياړ په يوه ستره غونډه کې نندارې ته وړاندې شوې و. د نوموړي مبارز دويمه ډرامه د (تربور) په نامه په ۱۹۲۸م کال، درېمه (د خدايي خدمتگار) په ۱۹۳۰ م کال کې د خلکو د راوينولو لپاره مبارزې ته د رابللو په موخې ليکل شوې وي.

ورپسې بيا نورې ډرامې لکه د اميرنواز جليا (درد)، (خدايي خدمتگار) د عبدالخالق خلیق (د جنت مانی) د مياعبدالرزاق (شهيد ه سکنه) تراژيدي د عبدالخالق خلیق ليکل شوې. همدا ډول په بره پښتونخوا کې بيا د محمد اعظم اياز ي (د افغان ازاد او د يو سپين ږيري يو له بله محکمه) چې موضوع يې د پښتو ژبې د رواجونو او عامولو لپاره تبليغ کول او د نړۍ له ژبو سره سيال کولو ته وقف شوې ده. نوموړې ډرامه د کندهار په (پښتو) مجله کې د هغه مهال د ادبي ټولنې له خوا خپره شوې ده.

له دې وروسته بيا د پوهاند علامه حبيبي د (توريالی. پښتنه) په نامه ډرامه لومړی ځل په ۱۳۱۵هـ ش کال په طلوع افغان کې خپره شوې ده. له دې را وروسته په پښتو ادب کې ډېرې ډرامې ليکل شوې او ډېرې ژباړې هم له نورو ژبو څخه ترسره شوې دي چې د پښتو ادب باغ يې رنگين کړی دی.

خرنگه مو چې ورته د مخه اشاره وکړه د ډرامې ژانر په دوو لويو برخو ويشل کېږي چې يوې ته (کوميډي ژانر) او بلې ته يې (تراژيدي ژانر) وايي.

تراژيدي:

د ډراماتيکو ژانرونو په لړ کې ډېر اوچت ژانر، تراژيدي ده. ددې ژانر بنسټ او پيدايښت د لرغوني يونان له ادب څخه را پيلېږي. تراژيدي په لرغوني يونان کې په پنځمه ميلادي پېړۍ کې پراختيا موندلې وه. په هغه وخت کې مذهبي مراسم او ټولنيز دودونه د هنر په مختلفو بڼو او ژانرونو کې ترسره کيدل. په لرغوني يونان کې د تراژيدۍ پيدايښت بنسټ د رب النوع (ديونيس Dionis) په وياړ د اخترونو په سندرو او نڅاگانو او د نمانځنې په دودونو ولاړ و. په هغه وخت کې د زراعت ښه توليد، ښه حاصل ورکوونکی کال، ښه موسم، د پسرلي راتگ، د چارو ښه تنظيم او پرمختيا د (ديونيس) له نامه سره تړي او د هغه له برکته يې بولي. د (ديونيس) په وياړ چې به کوم جشنونه جوړيدل په هغو کې به يو قرباني شوی (ورغومي) په اتنونو، نڅاگانو او د سندرو د (ديونيس) لور حضور ته وړاندې کېد. په دغو سندرو او کورسونو کې به هغه پېښې ستايل کېدې، چې به د يونانيانو په عقیده د (ديونيس) په ژوند کې واقع شوې وې.

د تراژیدي اصطلاح له دوو د (تراگوس Tragus) یعنې (ورغومی) او (Ode) ودې د (سندرې) په معنا چې ورڅخه د (ورغومې سندرې) جوړېږي.

هغه سندرې چې د (دیونیس) کړاوونه، سرگردانۍ، تکلیفونه او د هغه مړینه پکې ستایل شوې وه تراژیدي بلل کېده. د همدې سندرې په اساس د تراژیدۍ بنسټ کېښودل شو.

همدا ډول هغه سندرې چې د نوموړي بیا ژوندي کیدل، په مرگ بری، په کړاوونو لاسبری او د فتحو ستاینه د راتلونکي (کومیلۍ) بنسټ کېښود. په لرغوني یونان کې (ایسخیل) د تراژیدۍ پلار ګڼل شوی دی. سوفوکل او یوروپید منځته راغلل چې ددغو لیکوالو د تجربو پر بنسټ د لرغوني یونان فیلسوف، مفکر او پوه ارسطو د تراژیدۍ ذاتي نښې او نښانې په ګوته کړې. د ارسطو په قول په تراژیدۍ کې داسې پېښې تمثیلېږي، چې په هغو کې حق، رښتیا، فتح، د انساني عقل او احساس بریالیتوب، د اخلاقي شهکار یوه ښکلا او لوړتیا څرګندېږي.

د ارسطو د وینا له مخې په تراژیدۍ کې تل د وېرې او خواخوږۍ احساس رامنځته کوي.

تراژیدي په لرغوني یونان کې پیدا او پرمختیا وموندله، خو په منځنیو پېړیو کې یې چندان بدلون نه دی موندلی. د رنسانس د دورې له پیل سره یې په مختلفو هېوادونو او ولسونو کې ځانګړې بڼې د هماغې ټولنې د ځانګړنو سره سم خپلې کړې او ډېره پراختیا یې وموندله. په اسپانیا کې (لوبي دي وېګه او کلدیرون) په ۱۵۶۲ – ۱۵۳۵ م کال، په انگلستان کې لوی لیکوال (شکسپیر) په فرانسه کې (کورنیل او راسین) په جرمني کې لویو لیکوالانو (ګوته، شیلر) او په روسیه کې پوشکین په دې اړه خورا په زړه پورې لیکنې کړې او نوموړی ژانر یې غني کړی دی. دوی په خپلو تراژیديو کې انساني لوړې موخې د انساني ژوند لوړتیا، کړاوونه، انګیرنې، اخلاقي معیارونه او ښېګڼې ټولنې ته وښودلې. په تراژیدۍ کې د مرکزي اتل یا هیرو برخه لیک تر ډېره مړینه وي او یا هم په داسې کړاوونو اخته کېږي چې په لیدونکو کې ویر او خپګان رامنځته کوي چې همدغه د تراژیدۍ د ژانر ستره ځانګړنه ګڼل شوې ده.

کومیلۍ:

د ډرامې په لړ کې بله ستره برخه د (کومیلۍ) ژانر جوړوي. کومیلۍ د یوناني ژبې له کلمې (Comodia) څخه اخیستل شوې چې د (سندرې، تمثیل یا نندارې) معنا لري. نوموړی ژانر هم په لرغوني یونان، پنځمه قبل المیلاد پېړۍ کې رامنځته شوې او هلته یې د یو ادبي ژانر په توګه وده کړې ده. د تراژیدۍ په څیر دې ژانر هم د (دیونیس) په ویاړ د خوښۍ سندرې او جشنونه د تراژیدۍ برعکس په دې ژانر کې ترسره کېدل. د لرغوني یونان کومیلۍ د ارسطوفان (Aristofan) (۴۴۵ – ۳۸۵ ق.م) له نامه سره زیات تړاو لري. نوموړی د خپل وخت د کومیلۍ ژانر پلار ګڼل شوی دی. په هغه وخت کې به کومیلۍ د درې تنو اکتورانو له خوا تمثیلېدله چې کورس او نڅاوې به ورسره ملګري وو.

د لوبغاړو حیرانونکو نقابونو او ماسکونو به د نندارچیانو ځانګړې پاملرنه ځانته اړوله.

ارستوفان په کومیلۍ کې ټولنیز او سیاسي ستونزو ته ځای ورکړ. نوموړي په ښکاره ډول په ټولنه کې هغه اداري عناصر او مناسبات وغندل چې د هغه په نظر به سم نه وو او ټولنې ته به یې زیان رساوه. د ده په کومیلۍ کې یوه مهمه موضوع هغه مهال د (سولې موضوع) وه چې تل ورته انسانان ترهر څه زیاته اړه لري. په هغه وخت کې ارسطوفان هغه اوږده او تباه کوونکې جګړه چې د (پلوپوني Peloponni – ۴۳۱ – ۴۰۴ ق.م) په نامه روانه وه، په (اخریان – Axarnyan) او (لسیسترات – Lisistrat) نومو کومیلو کې چې ډېرې مشهورې وې، سخته وغندله. دا هغه جګړې وې چې یوازې د زغرو، ترور او جګړه ییزو وسایلو موسسو خاوندان یې شتمن کول او نورو ته یې زیان رسېده.

دده په کومیديو کې د ډېرو ټولنيزو نا خوالو څرگندونه کېدله، په کومیديو کې به يې عادي خلکو او ساده څېرو ته ځای ورکاوه.

په شتمنو به يې ملنډې وهلې او د هغو غندنه به يې کوله، د ښو صفاتو لرونکي به يې تل ستايل، ده په کومیديو کې ټولنيز مضمون ورځای کړ.

د ارستوفان هره کومیدي له څو برخو څخه جوړه وه چې هغه برخې داوي:

لومړی: د کومیديو د پيل برخه يا سريزه (prologos) چې پکې د کومیديو موضوع څرگندېدله.

دويم: (پروډوس – parodos) د کومیديو د عمل د لامل صحنه.

درېيم: (اگون – agonos) د عمل يا کړنې د اجرا کولو صحنه.

څلورم: (ايکسود – exodus) د پایلې يا نتيجه ښوولو برخه.

په وروستيو برخو (اگون او ايکسود) ترمنځ د لوبغاړي له صحنې څخه وتل او پر ځای به يې يو (کورس) وړاندې کېده. سره د دې چې دغه ډول جوړښت له هغه وروسته بيا دوام نه مومي او په جوړښت کې يې په هره مرحله او پېړۍ کې بدلون را منځته کېږي. په (۱۸) پېړۍ کې د کومیديو ژانر بله د پرمختګ مرحله د فرانسوي ليکوال ۰مولير – Moleire (۱۶۲۲ – ۱۶۷۳ م) له نامه سره اړه لري. نوموړي په خپلو کومیديو کې د ټولنې لپاره نصيحت، عبرت او اخلاقي درسونه ځای کړي دي. د لوړې طبقې عياشي، بد اخلاقي، ریاکاري او د خلکو تېر ايستنه يې د کومیديو ژانر موضوع او هدف ګرځوي او غندي يې.

لنډه دا کومیدي د ډراماتيک تخليق يو ډول دی چې په هغې کې په ټولنيزو منفي پېښو او کړو وړو پورې ملنډې وهل کېږي.

دغه ژانر هم د ټولنيزې روزنې لپاره د صحنې پرمخ په ژوندي ډول ننداره کوونکو ته وړاندې کېږي. د غندنې (هجوې) او ټوکو توکي (عناصر) پکې ډېره ونډه لري. په دې ډول ډرامه کې اتل يا هېرو په خپله مبارزه کې د پېښو او کړاوونو څخه ژوندي او بريالی راوځي.

په کوميک ډول پېښې يوازې په الفاظو کې نه څرګندېږي، بلکې ورسره د عمل يووالی، د صحنې خندوونکي انځور (تصوير) او ترسيم هم لازمي وي. تل د خپل هېرو په سلوک او کرکټر کې هغه د ژوند عناصر او توکي را ټولوي چې د خندا موجب ګرځي. په کومیديو ژانر کې د هر پرسوناژ (کرکټر) لپاره بېلابېل انځور وړاندې کېږي.

اخځليک:

دوست شينواری، د ادب د تيورۍ اساسونه، کابل، دولتي مطبعه ۱۳۶۵هـ ش کال، مخ (۲۳۳).

اتم لوست

د تدریس وخت: په اونی کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	بایزید روښان	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهنيې موخې	زده کوونکي به د لوست په پای کې لاندې موخې تر لاسه کړي: - بایزید روښان به وپېژني او پښتو ادب ته به د هغه پرخدمتونو پوه شي. - په روښاني غورځنگ او پښتو ادبیاتو ته به د هغې پر ارزښت پوه شي. - د خیرالیان د لیک ژبه (مسجع نثر) او محتوا به وپېژني. - د روښاني غورځنگ په رامنځته کیدو او د هغه مهال د روانو حالاتو په اړه به خبرې وکړای شي. - د لیک، لوست او وینا پیاوړتیا به یې ځواکمنه شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په خپلواک ډول ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، ویل، اوریدل، سوال او ځواب، ډله ییز کار او یوکسیز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، تخته، تبا شیر او تخته پاک	
د ارزونې لارې اووسیلې	شفاهي، عملي ارزونه، څارنه او د ښوونکي یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	۱ حوال پوښتنه، د حاضری-اخیستل، د ټولګي تنظیم او د کورنۍ دندې	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځ ته کول	ښوونکي دې په پښتو ادبیاتو کې د روښاني پېر په ارزښت د معلوماتو ورکولو له لارې زده کوونکي لوست ته چمتو کړي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي دې په روښاني پېر کې په روانو حالاتو د رڼا اچولو له لارې د روښاني غورځنگ په اړه زده کوونکو ته لنډ معلومات ورکړي او څرګنده دې کړي چې ولې هغه مهال د خپلواکۍ د تر لاسه کولو لپاره عرفاني او تصوفي لارو ته اړتیا لیدل کېده. - ښوونکي دې زده کوونکو ته عرفاني او تصوفي لارې او پر خلکو د هغوی د اغېز په اړه څرګندونې وکړي. - ښوونکي دې د پیر روښان د غورځنگ بهیر او د هغه د لارې د لارویانو په اړه زده کوونکو ته معلومات	- زده کوونکي دې د ښوونکي څرګندونو ته غوږ ونیسي او د هغه مهال پر حالاتو دې ځانونه پوه کړي. - زده کوونکي د عرفان او تصوف پر معنا او پر خلکو د هغې د اغېز په اړه ځانونه پوهوي.	

- زده کوونکي د پيروښان غورځنگ او د روښان د وتلو پلويانو نومونه پېژني. - زده کوونکي پير روښان او اخون درويزه پېژني او د هغوی تر منځ پر اړيکو ځانونه پوهوي. - زده کوونکي مسجع نشر پېژني او پر دې نشر د خيرالبيان د ليکنې پر اړتيا ځانونه پوهوي. - زده کوونکي لوست ته غوږ نيسي او پر ځينو برخو د نه پوهېدو پرمهال پوښتنې کوي. - خو تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او يوه يوه دقیقه خبرې کوي. - زده کوونکي د ولسونوپه وينستيا کې د ادبياتو په ونډې ځانونه پوهوي او له ښوونکي سره په خبرو اترو کې ځانونه شريکوي. - زده کوونکي فعاليتونه ځوابوي او د اړتيا پر مهال له ښوونکي څخه پوښتنې کوي. - زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي.	ورکړي. - ښوونکي دې زده کوونکو ته د پير روښان او اخون درويزه د اړيکو په اړه معلومات ورکړي. - ښوونکي دې د مسجع او عادي نثرونو تر منځ توپير څرگند کړي او و دې وايي چې ولې پير روښان خيرالبيان په مسجع نشر وليکه. - ښوونکي دې لوست ورو ورو ولولي او ځای ځای دې زده کوونکو ته معلومات ورکړي. - ښوونکي دې څو تنه زده کوونکي په وار د ټولگي مخې ته راوبولي او ورته دې ووايي چې د روښاني غورځنگ د رامنځته کېدو د ضرورت په اړه يوه دقیقه خبرې وکړي. - ښوونکي دې زده کوونکو ته روښانه کړي چې ادبيات د ولسونو په وينستيا کې څه ونډه لري. - ښوونکي دې د زده کوونکو پوښتنو ته ځوابونه ووايي او د فعاليتونو په ځوابولو کې دې ورسره مرسته وکړي. زده کوونکي دې زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکړي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانه کول: التصوف: ځان په شرعي ادابو ښکلی کول، په داسې ډول چې له ظاهر څخه پر باطن حکم وشي او يا باطن چې له باطن څخه په ظاهر حکم وشي. تصوف: يو کړنلاره ده چې شتون يې د نفس سپيڅلتيا او د روح د لا لوړوالي لپاره په فضايو ښکلي کېدو ته اړتيا لري. د تصوف علم: د هغو مباديو مجموعه ده چې متصوفه ورباندې عقیده لري او دهغو ادابو مجموعه ده چې متصوف يې په خپلو ځانگړو مجتمعاتو کې کاروي. الصوفي: هغه چا ته ويل کېږي چې د تصوف د لارې لاروی وي او يا هغه چا ته ويل کېږي چې په تصوف کې پوره معلومات ولري. د دوی په حق کې مشهور خبره داده، دوی ته صوفی په دې خاطر ويل کېږي چې دغه ډول خلک د ورينو جامو په اغوستلو ځان ښايسته کوي.	

التصوف:

تصوف د باب مصدر دی او له الله تعالی سره د ریښتینولۍ، د دنیا له اغېز څخه د ازادۍ او له خلکو سره د ښه او نیک تعامل کولو په معنا دی. دا بې شرعي اړخ او بل اړخ بې دادی چې ځینې خلک پکې ورداخلوي او وایي، تصوف له قرآن او سنتو څخه د انحراف په معنا دی. لکه چې "وحدت الوجود"، "حلول" او د "شرعي تکالیفو" له منځه تلل او داسې نور پکې راځي. دا اړخ بې کفر دی، ضلالت دی او انحراف دی.

التصوف:

د داسې اصولو لرونکی یو علم دی چې د ظاهري او باطني اعمالو د تصمیم او سمون په نتیجه کې منځ ته راځي.

التصوف:

انساني پاکي او سپېڅلتیا ده چې ویلی شو په ټولو انساني ټولنو او تمدنونو کې په یوه ښه، نه په یوه ښه شتون لري او ورڅخه پاکي. ته د روح په لیوالتیا او له مادي قیوداتو او ناولتیاوو څخه ژغورنې ته رغبت او د روحي او اخلاقي سپېڅلتیا او کمال لوړو پوړیو ته بې د رسیدلو تعبیر کېږي.

د تصوف تعریفونه ډیر زیات دي:

ځینې علما یې په عملي اړخ ټینګار کوي، لکه هغه څوک چې د نفس په مجاهدې او د شهوتونو په وړاندې یې مقاومت ته زیاته پاملرنه کړې ده. لکه: ذکر، مراقبه، له نفس سره محاسبه او له دنیا سره بې رغبتی. ځینې وایي، تصوف له کم خوراک، الله تعالی ته له نژدېوالي او له خلکو څخه له لږوالي څخه عبارت دی. یا تصوف د حواسو ساتنې او په ترتیب سره ساه اخیستنې ته ویل کېږي. ځینې نور علما یې بیا اخلاقي اړخ ته پام کوي، چې د تصوف له مهمو ارکانو څخه دي. د هر نیک خوی موندلو او له هر ناوړه خوی څخه ځان ساتلو ته تصوف وایي. ځینې عالمان بیا معروف ته زیات پام اړولی دی او وایي چې تصوف عبارت دی له الهامي معروف څخه چې د صوفیه کرامو د اعتزاز او فخر موضوع ده، لکه چې شیخ عطار رحمة الله علیه وایي، تصوف د عمل او حال پایله ده، تکرار ته پکې اړتیا نشته او علم لدن دی، نه کسبي. ځینې نور عالمان بیا وایي، تصوف له مخلوق سره د اړیکو پرې کول او د مخلوق له رب سره د اړیکو جوړول دي. له ابوبکر شبلي رحمة الله علیه څخه پوښتنه وشوه چې تصوف څه ته وایي:

هغه وویل، یو له بل سره ښه کولو او له تکلیف څخه مخ اړولو ته تصوف ویل کېږي. له دې هم ښه دا چې تصوف د زړونو خالي کول دی د علام الغیوب ذات لپاره او له هغه څخه هم ښه داده چې تصوف د الله ﷻ د امر تعظیم او د الله ﷻ په بنده ګانو باندې شفقت ته ویل کېږي.

ابوبکر الغیري رحمة الله علیه وایي: تصوف له محارمو څخه ځان ساتنې او په ځان کې د مکارمو را ټولونې ته وایي.

په پورته ډول د تصوف زیات تعریفونه شوي، خو د یو جامع او کره تعریف وړاندې کول ستونزمن بریښي. د پورته تعریفونو ترڅنګ لاندې تعریف یو څه بشپړ بریښي.

«تصوف الله جل جلاله ته د شریعت د احکامو، له ګناه او د متعال خدای له نافرمانۍ د لږوالي له لارې د نفس د پاکوالي او ترکیب په اړه له هلو ځلو څخه عبارت دی.»

د یادولو وړ خبره ده، چې د نبوت او کرامو اصحابو په زمانه کې د تصوف په نامه څه شی موجود نه و. له دې امله «تصوف» او «صوفي» په قران کریم او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په سنتو او د کرامو اصحابو او تابعینو په اثارو کې

نه پیدا کړي. تصوف د تابعینو له مهاله وروسته کارول شوی او خپور شوی دی. د نفس د پاکوالي، (د نفس ترکیه)، له معاصي او گناهونو څخه لرېوالی، د ښو او نیکو کارونو سرته رسول، د عبادت تداوم، د ښو اخلاقو لرل او له خلکو سره نیک چال چلن کول د اسلام د سپېڅلي دین نه بېلېدونکې برخې دي، چې تصوف هم پرې ټینګار کوي. د تصوف په اړه بله خبره داده چې له بده مرغه له تصوف سره د طریقو له لارې زیات اعتقادي انحرافات یوځای شوي دي چې بدعتونه او ناسم رسم او رواجونه یې په اسلامي ټولنو کې رامنځته کړي دي. د اسلام د دین د حقیقتونو او انحرافاتو او بدعتونو تر منځ توپیر د قران کریم احکام او د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سنتو او د اسلامي شریعت قواعد دي. هر هغه څه چې د اسلام له شریعت سره سمون لري، روا او هر هغه څه چې له هغې سره مخالفت ولري، ناروا بلل کړي.

اورمړ: دا قوم اصلاً د سلطان محمود غزنوي په وخت کې له غزني څخه وزیرستان ته تللی دی. وزیرستان: وزیرستان د افغانستان سهیل ختیځ ته د کرمې او ګومل تر منځ یوه قبایلي سیمه ده کاني ګورم: کاني ګورم په وزیرستان کې یوه سیمه ده اخوند دروېزه: اخوند دروېزه د اخوندګدا زوی او د زرم هجري کال په شاوخوا کې یې ژوند کاوه. قبر یې د پېښور په هزارخانۍ کې دی. د پیر روښان د نظر خلاف و. روانه شاعري یې کړې ده او د مخزن الاسلام د کتاب لیکوال دی. انصاري: انصاري د اورمړو یوه پښه ده. سېک: سېک لارې او طریقي ته وايي او هغه ځانګړنې دي چې یولیکوال له هماغې لارې څخه په کار اخیستلو سره ادبي او هنري اثار رامنځته کوي او له نورو سره یې توپیر کولای شو جلال الدین اکبر: په هند کې مغولي پاچا و چې ترمړګ وروسته یې زوی شاه جهان پاچا شو.

اضافي معلومات:

د لسمې هجري پېړۍ دریمه لسیزه وه چې مغولي بابر له اوسني افغانستان څخه وروسته د هند د نیولوپه فکر کې شو. په دې وخت کې په هند کې د پښتنو لودي کورنۍ واکمنه وه. د لودي کورنۍ وروستی مشر ابراهیم لودي د مغولو په مقابل کې ودرید. په ۱۵۲۵ م کال کې د پاني پت جګړه را منځته شوه. په دې جګړه کې په زرګونه پښتانه ووژل شول. په نتیجه کې جنګ د بابر په ګټه پای ته ورسید او د هغه وخت هندوستان یې په خپله واکمنۍ کې داخل کړ. په هندوستان باندې د بابر له واکمنۍ دمخه د بایزید پلار، شیخ عبدالله د پنجاب په جالندر نومې ځای کې اوسیدو او رسمي دنده یې درلوده.

بایزید روښان د پنجاب په جالندر کې په ۹۳۱ هـ ق کال زیږېدلی دی. شیخ عبدالله په اووم پښت کې شیخ سراج الدین انصاري ته رسېږي. د عبدالله نیکه او د بایزید د مور (بنین) پلار سره وروڼه وو چې د لودیانو په وخت کې هند ته تللي او هلته یې رسمي دندې درلودې. شیخ عبدالله خپل زوی ملا پاینده ته کښیناوه او نوموړي ورته قران شریف وښود. له خپل پلار، ملا پاینده، ملا سلیمان کالینجری او خواجه اسمعیل څخه یې د وخت دودیزې زده کړې وکړې. په ځوانۍ کې یې له لودي کورنۍ څخه (شمسې) په نامه له یوې جلۍ سره واده وکړ. د مشر زوی، شیخ عمر له زیږېدو وروسته کاني ګورم ته راغی. کله چې یې د وخت علوم زده کړل او د ځوانۍ پړاو ته ورسید، نو ورسره جوخت د مغولو پر خلاف د مبارزې زمینه برابریدله.

هغه وخت چا د واکمن پر خلاف مخالف حرکت نه شو کولای. پیر روښان لازمه وبلله چې د پېړۍ مقام ته ځان ورسوي، علمي مقام ترلاسه کړي او بیا د مغولو پر خلاف په مبارزه پیل وکړي. د پردیو یرغلګرو په وړاندې د پښتنو د مبارزو په

اوږد تاریخ کې د بایزید روښان مبارزه ډیره مشهوره ده. بایزید روښان د تاریخ په داسې وخت کې ژوند کاوه چې د مغولو واکمني زور اخیستې او د پاني پت د جگړې په وخت کې اووه کلن و. مغولو په اوسیدونکو ډیر ظلمونه کول. په هم دې وخت کې د پیرې اومریدۍ طریقې په اوج کې روانې وې. بایزید روښان له مذهبي عقیدې سره یو ځای ملي مبارزې ته ملا وتړله.

د بایزید روښان مبارزه ځانگړی ارزښت لري. هغه وکړای شول له مذهبي عقیدې سره ملي مبارزه ملگري کړي. هغه خپلو مریدانو ته نه یوازې دیني درسونه ورکول، بلکې د سیاسي واک د ترلاسه کولو لپاره یې هم هڅول. د هغه وخت د شرایطو په پام کې نیولوسره یې لازمه گټله چې د ظالم او دښمن پر خلاف تورې ته هم لاس کړي.

بایزید روښان خپله خزانه، خپل تشکیلات او خپل مهر درلود. پیر روښان نه یوازې د وخت په پیرۍ او مریدۍ او د مغولو پر خلاف مبارزو کې نامتو ونډه درلوده، بلکې علمي، سیاسي، ادبي او روحاني شخصیت یې هم درلود. له دې امله ښه ده چې یو ځل د پیر روښان د ژوند او بیا یې د مبارزې په باره کې خبرې وکړو.

دده د قوم په باره کې ویل کېږي چې د سلطان محمود په زمانه کې د اورمړو قبیلې له سلطان محمود غزنوي سره ډیرې مرستې کړې وې. هغه هم ورسره د مرستې ژمنه وکړه او دوی ته یې وویل یو ځای خوښ کړئ او پکې واوسېږئ. دوی په وزیرستان کې د کاني گورم غرنۍ سیمه خوښه کړه. نوموړي سلطان ورته گاني گورم ورکړ او دوی هلته میشت شول. له هغه وخت نه د اورمړو قوم پکې اوسېږي او په خپلواکه ژبه خبرې کوي چې په تاریخي لحاظ له غزني نه هلته تللي او اوس هم هلته استوگن دي. بیا د بایزید کورنۍ د لودیانو په وخت کې د هند بنجاب ته تللي ده. کله چې بابر واکمن شو، دوی بیرته کاني گورم ته راغلل. په مخزن الاسلام کې لیکي چې عبدالله اورمړ دی او بایزید په مهر کې بایزید انصاري یاد کړی دی. د دولت د دیوان په حاشیه کې یوه نامعلوم سړي لیکلي، دا چې روښان ځان ته انصاري ویل او که نه، نوموړی اورمړ دی. د قیام الدین خادم په وینا که انصاري هم وي، داچې څو نسلونه یې په پښتنو کې تیر شوي، نو پښتون دی.

اوس راځو د هغه مبارزې ته. په هغه وخت کې بایزید روښان مجبور و چې لومړی مرید او بیا پیر شي او له دې لارې نه په استفادې د مغلو په وړاندې مبارزه وکړي. دغې پېښې د بایزید په ذهن او فکر کې بدلون راوست او په دې فکر کې شو چې باید د مغلو له نارواوو نه خپله خاوره او خلک خلاص کړي.

پیر روښان په لنډه موده کې ډیر مریدان پیدا کړل او د هغه وخت د سیمو خلک دده په فکر او مبارزې په نیت پوه شوی وو. په هغه وخت کې دده په مقابل کې اخوند درويزه ولاړ و. هغه د وحدت الشهود د تصوفي طریقې پیرو. نوموړی د پیر بابا شاگرد و، چې په سید علي ترمذي مشهور او د وحدت الشهود د تصوفي طریقې پیر و. پیر بابا د پیر روښان پر خلاف منفي تبلیغات کول، د پیر تاریک نوم یې ورباندې کیښود، یو د بل په وړاندې یې اثار ولیکل، د بیلگې په توگه یې په مخزن الاسلام کې ډیر څه ورباندې ولیکل. دغو اثارو له یوې خوا د مغولو په خلاف مبارزې تودې کړې او له بلې خوا یې پښتو ژبه بلای او د مسجع نثر سبک یې رامنځته کړ.

روښان د دغو تبلیغاتو د شنولو لپاره په خپلو اثارو کې دلایل وړاندې کړل او اثار یې ولیکل، خو عامه ذهنونه بل خوا کیدل. د دغو منفي تبلیغاتو د له منځه وړلو لپاره روښان او د هغه پیروانو هم پراخې هلې ځلې وکړې. په هغه وخت کې د پیر روښان لیکلي اثار د منفي تبلیغاتو تر اغیز لاندې و. لوستونکو یوازې د هغو اثارو د مطالعې هڅه کوله چې هغه به د پیر روښان پر خلاف لیکل شوي وو.

پیر روښان ډیر اثار ولیکل، لکه خیرالبیان، صراط التوحید، مقصود المومنین، مکتوبات پیر روښان، رسم الخط پښتو، تذکره میا روښان، تذکره د علم، فرحت المجتبی او معتبر اثر، حالنامه یې اوس موجود او چاپ شوي ده. دده په اثارو کې ډیر نامتو اثر، خیرالبیان دی چې په هکله یې په درسي کتاب کې ډیر معلومات راغلي دي.

روښان د مغولو د ظلمونو پر خلاف په هره سيمه کې خپلو مريدانو ته د مبارزې لارښوونه وکړه، ډير ملي مبارزين راپاڅيدل او په کلونو يې د مغولو او د هغوی د پلويانو په مقابل کې خپلو ملي مبارزو ته دوام ورکړ.

بايزيد روښان د ملي مبارزې په پراخ ډگر کې اتلولي وگټله او د پښتنو په تاريخ کې يې خپل نوم په زرينو کربنو ثبت او يوشمير ادبي او عرفاني اثار يې و ليکل چې په درسي کتاب کې يې نومونه راغلي دي. ځينې يې د وختونو په اوږدو کې له منځته تللي يا د مخالفينو لاسته ورغلي او ترې تم شوي دي.

بايزيد د روښان، پير روښان، مسکين او انصاري په نومونو ياد شوی دی. اخوند درويزه هغه د پيرتاريک به نامه ياد کړی دی. بايزيد روښان په ۱۵۷۲م کال کې د شينوارو په تور راغه کې جل وواهه، بيا په هشنغر کې مړ او هورې ښخ شو. وروسته يې زامنو قبر وکيندلو او د هغه جسد يې په صندوق کې له ځان سره گرځولو. د يوسفزو په جگړه کې اباسيند ته واچول شو. احتمال لري چې قبر يې په وزيرستان کې وي.

له روښان وروسته د نوموړي اولادې او پيروانو ۱۶۰ کاله مبارزه وکړه چې له کندهاره تر سواته او له اباسينه نه تر کابله يې د مبارزو سيمه وه. د هغوی د مبارزو او اتلوليو په وياړ په ننگرهار په ولايت کې د احدات او الايي او د لغمان په ولايت کې د روښان په نامه ليسې نومول شوي دي. د مغولو پر خلاف دده د اولادې او پيروانو مبارزې آن تر شاه جهان پاچا پورې روانې وې. تر ټولو وروستی يې کریم داد و چې خپلې مبارزې ته يې دوام ورکړ.

د روښاني غورځنگ په هکله نه يوازې د هيواد په دننه، بلکې له هيواد نه بهر هم په نورو هيوادونو کې څيړنې شوې او کيږي او ډير اثار ورباندې ليکل شوي دي. د وخت په شرايطو کې يې دغه غورځنگ اړين، ملي، اصلاحي او کلتوري بللی دی.

موږ دا منو، چې پير روښان يو سياسي، ادبي او مذهبي مشر او د يوه ملي غورځنگ پر مخ وړونکی او د ادبي مکتب بنسټ اېښودونکی و. څرنگه چې ملي نهضت د مختلفو عواملو زېږنده ده؛ کله چې موږ په پير روښان او دده په غورځنگ څه ويل غواړو؛ نو له دغو پوښتنو سره مخامخ کېږو، چې بايزيد په څه راز محيط او ماحول کې ژوند کاوه او هغه عوامل، چې دی يې ميدان ته راوکښ او دده د تحريک موجب شول، څه شی وو؟

د بشريت تاريخ د وينو بهولو او د انسانانو د وژلو او پنا کولو په ډېرو ویرجنو پېښو لړلی دی؛ خو ظلم، تجاوز، تالا او تېری تل پر مظلومو خلکو کې اتلان پيدا کوي، تالا شوې ویرزې ډله د هر تېري په مقابل کې خپله کرکه په هر ډول راباسي، چې يو شکل يې د تاريخي اتلانو او ملي مېړونو راوتل او د خلکو ډله ييز غورځنگونه دي. داسې اتلان کله کله له وگړنۍ ډلې، مظلومو او استثمار شويو انسانانو د ویرژنو احساساتو او د ناوړين وهلو وگړو خوږمنو جذباتو ښکارندوی او خواخوږي سره راځي او د دوی د خلاصون لپاره لارښوونه او مشرتوب کوي. کله کله د سربازۍ او اتلولۍ چارې هم ترسره کوي.

په لسمې او يوولسمې پېړۍ کې بايزيد روښان، دده کورنۍ، پيروان او يو شمېر معاصرین د هېواد د خپلواکۍ او ملي واکمنۍ د تر لاسه کولو په خاطر د وطنپالنې د پاک احساس له مخې نه ستړي کېدونکې مبارزې کړې. په دې لاره کې يې خپل سرونه قربان کړي او له بلې خوا د تصوف او مذهب په جامه کې يې ډېر پښتانه د خپلواکۍ په روحیه روزلي او هم يې په پښتو ادبياتو کې د خپلو خلکو د وینبولو په خاطر له ارزښت څخه ډکه پانگه زياته کړې ده. سره له دې چې دښمنانو هڅې کولې، تر څو د روښانيانو د ژوند کارنامې او مبارزې پټې کړي او پير روښان د (پير تاريک) په نامه ونوموي؛ خو دغو کارونو دښمنو ډلو ته د اميد لار نه ده پرانستلې؛ بلکې د پير روښان د ژوند او مبارزې په هکله يې د کورنيو ليکوالانو په څنگ کې ډېرو ناروېژانو، انگرېزانو، ايټالويانو، فرانسويانو، جرمنيانو او (پخواني شوروي اتحاد) يو شمېر ختيځ پېژندونکيو هم ددغه مترقي غورځنگ په هکله ليکنې کړې دي.

دا ښکاره خبره ده، چې په نړۍ کې ستر بدلونونه او انقلابونه د هغو کسانو له خوا رامنځته شوي، چې د محرومیت دردونه یې لیدلي، په همدې اساس ویلای شو، چې روښاني غورځنګ (نهضت) د پردیو څېښاکګرو قوتونو پر ضد لومړنۍ ملي او مترقي غورځنګ دی، چې په آگاهانه توګه پیل او هڅه یې کوله د بابر د کورنۍ جرړې له بېخه وباسي. ددغه مترقي غورځنګ په سر کې پخپله پیر روښان ولاړ و.

روښانیانو د بایزید په لارښوونه د هندي مغولو د بشپړ له منځه وړلو او د پښتنو د پخواني برم د بیا تر لاسه کولو په خاطر داسې تحریک رامنځته کړ چې د پښتنو په تاریخ او ادب کې د (روښاني غورځنګ) په نامه ونومول شو. دغه غورځنګ له یوې خوا په افغانانو کې سیاسي شعور را ژوندی کړ او له بلې خوا یې دوی د هېواد د آزادولو لپاره د مغولو پر ضد مبارزې ته چمتو کړل.

بایزید له خپل تره شېخ خدا داد او خپلې مور سره په (۱۵۳۰ز کال) له هند څخه (کاني ګرم) ته راغی او په دې سیمه کې یې ژوند اختیار کړ. بایزید د خپل کوچنیوالي زیاته موده خپل تره، خدا داد سره تېره کړې ده. پیر روښان خپلې لومړنۍ زده کړې له خپل پلار او د هغه د شاګردانو خلیفه ملا پاینده او ملا سلیمان کالنجرې په مرسته سر ته رسولې دي او نورې زده کړې یې د کورنیو ستونزو له کبله سر ته ونه شوای رسولې، ولې بیا هم د روحانیت او پوهې په چاپېریال کې وروزل شو. ده له کوچنیوالي څخه د تصوف له مسلک سره پوره مینه درلوده، هڅه یې کوله چې دغې مرتبې ته د رسېدو په خاطر یو کامل پیر پیدا کړي.

د ځوانۍ په وخت کې هم له ډېرو اقتصادي ستونزو سره مخامخ شوی، خان یې د سوداګرو له کاروان سره یو ځای کړی او د اسونو په خرڅولو او رانیولو یې لاس پورې کړی. د اسونو پېرودلو او رانیولو په خاطر یې ډېر عمر په سمرقند کې تېر کړی او له هغه ځایه څخه بېرته پنجاب ته راغی، څه موده یې دلته تېره کړې ده. په همدې وخت کې یې د اسماعلیه پیروانو له ملا سلیمان سره هم لیدنه کړې، چې دغې لیدنې ورباندې پوره اغېزه وکړه او په راتلونکي کې یې د روښانیانو تحریک ته دده پوره پاملرنه راګرځولې وه.

کله چې بایزید د خپل ترېور، خواجه اسماعیل څخه لاسنیوی وکړ، پلار یې د خپل زوی په دغه عمل خوش نه و، دا ځکه چې پلار یې په نظر کې لرل بایزید د شېخ بهاولدین ذکر یا مرید شي؛ خو بایزید له خپل تصمیم څخه وانه وښت. کله چې بایزید د تصوف له مرحلو څخه د قربت او وصلت درجې ته رسېدلی و؛ خپل پلار او ورور (یعقوب) یې له قاضیتوب او رشوت څخه منع کول. هماغه وو چې دده او د کورنۍ تر منځ فکري تضاد او مخالفت لا پسې څرګند شو. کله چې بایزید له خپلې مېرمنې او کوچني زوی (عمر) سره خپل کلي (کاني ګرم) ته راستون شو؛ نو له خپل پلار او خپلوانو سره یې په مناقشو لاس پورې کړ. ددغو مناقشو په ترڅ کې د دوی تر منځ د اختلاف څپې لا پسې تېزې شوې. بایزید خپل تبلیغ له خپل کلي څخه پیل کړ؛ خو د مبارزې او تبلیغ په لومړیو کلونو کې له سختو مخالفتونو سره مخامخ شو. په پای کې دې ته مجبور شو له خپل کلي څخه بلې خوا ته ولاړ شي، ننگرهار ته راغی، د سلطان احمد مومند کره دېره شو او د خپل مسلک په هکله یې پښتنو ته تبلیغ کاوه.

پیر روښان (تیرا) د خپل غورځنګ مرکز وټاکه او په لږه موده کې یې د خپل نظر ډېر زیات پلویان وموندل. کله چې روښان خپل دریځ او نفوذ په ټولنه کې درک کړ او په دې پوه شو، چې د مبارزې په سنگر کې یوازې نه دی؛ نو د مغولو پر ضد یې د خپل هېواد خپلواکي په ډاګه اعلان کړه، دا هغه وخت و، چې جلال الدین اکبر په هند او کابل کې داسې لارې چارې لټولې، چې له یوې خوا خپل قدرت ټینګ کړي او له بلې خوا افغانان داسې سره پخپلو منځو کې ونښلوي، چې هېڅکله د یووالي او آزادۍ فکر ورته پیدا نشي. اکبر دغه هدف ته د رسېدو په خاطر (زر، زور او مذهب) د ځان ملګري کړل.

روحانيون يې ځكه د ځان ملگري كړل چې د اسلام په جامه كې پښتانه د اكبر اطاعت ته راوبولي. ددغه كار د ترسره كولو په خاطر يې سيد علي ترمذي پښتونخوا ته ولېږه. خيبر او اټك د گورگاني مغولو لپاره د سترگو اغزي و، ځكه ددغو سيمو خلكو تل د ډهلي مغولو پر ضد مبارزې جاري ساتلې. دغو سيمو ته د سياسي مقصد په خاطر د سيدعلي ترمذي راتگ اړين و. د گورگاني مغولو ايجنټانو غوښتل په دغو سيمو كې د دين او روحانيت له لارې د ډهلي د دربار مخالفان بدنم او ناكام كړي او ددغو سيمو خلك د ډهلي د دربار اطاعت ته راوگرځوي.

پير روښان خپلو مريدانو او د نظر پلويانو ته په ډاگه د گورگانيانو ظلم او د هغوی پر ضد تبليغ پيل كړ، هغوی ته يې لارښوونه او امر وكړ، چې نور د هندي گورگانيانو له مرييتوب څخه ځانونه وژغوري او د هغوی د نارواوو پر وړاندې پولادي سنگر شي.

بايزيد روښان خپله د طريقت او روحانيت لاره د مغولو له جفغ نه د خلاصون يوازېنۍ موثره او كاميا به لاره گڼله. روښان او روښانيانو د مغولو پر ضد د خلكو د يووالي او پاڅون لاره داسې وټاكله، چې نارينه او ښځې په شعوري ډول د مغولو پر ضد يووالي او پاڅون كې گډون وكړي. دی يوازېنۍ شخص و، چې د خپلو مبارزو په لړ كې يې د ښځو او نارينه وو لپاره مساوي حقوق اعلان كړي وو.

روښان خپل تېر وياړلي تاريخ ته افغانان متوجه كړل او ټينگار يې كاوه چې د مغولو پر ضد خپلې مبارزې جاري وساتي. پښتنو ته يې وويل: تاسو ډېر قوي تېر ياست، ټولو سياسي قدرتونو ستاسو له زور او مټ څخه كار اخيستی، تاسو يې د نورو پر وړاندې استعمال كړي ياست او هم يې بېرته پر تاسو حكمراني كړې، تاسو تر ډهلي پورې سلطنت درلود. اوس د مغولو مريان شوي ياست. د دوی ظلمونه كالي. راشی، چې دا د غلامۍ كړۍ د تل لپاره له خپلې غاړې لرې او خپل ملي حكومت جوړ كړو. په دې توگه ډېرو افغانانو د مغولو پر وړاندې خپلې سينې ډال او له دوی سره يې ډېرې جگړې وكړې.

پير روښان د خپل ژوند تر پايه د خپلواكۍ ديوه په لاس په افغانانو وگرځېده، د پښتنو زړور او په خپلواكۍ مېن بچيان له دښمنانو سره د وطن د خپلواكۍ او اتلولۍ په روحيه په اشغور، چوري، تور راغه او داسې نورو سيمو كې په مېړانه وجنگېدل، چې د جگړې هر ډگر يې د دښمن په وينو رنگ كړ.

كه څه هم د پير روښان ارمان دده په ژوند پوره نه شو او نه ده د آزادۍ خوند وليد، اما دده تبليغات او وسله والې جگړې بې تاثيره پاتې نشوې. په عمومي ډول يې پښتني شعور بيدار كړ او په ټوله پښتونخوا كې يې د آزادۍ نارې خورې كړې. لكه څنگه، چې مخكې اشاره وشوه پير روښان د خپل وخت سياسي، ادبي او مذهبي مشر او په سياست كې يې پوره لاس درلود، چې سياسي افكار يې كولاى شو په لاندې درې اساسو بنا وبولو:

لومړی د افغانانو آزادي:

الف: د ظالمانو او ظلم پر وړاندې په كلكه سره مبارزه، د روښان د سياسي مبارزې او غورځنگ يو عمده عامل دا و، چې مغولو پر افغانانو ناوړه ظلمونه كول. ده د مغولو دغه ناوړه ظلمونه د سر په سترگو ليدل؛ نو هماغه وو، چې د افغانانو په ملاتړ او دفاع يې توره وكښله.

ب: له مغولو سره نه دوستي او اجتناب: دا په دې خاطر، چې روښان خپلو پيروانو او مريدانو ته ويل تاسو بايد له مغولو سره هېڅ ډول مرسته ونه كړئ.

ج: سربازي، قرباني او نه تسليمېدل: په دې پړاو كې د روښانيانو په سياسي تگلارې كې سر بابل وو، چې په دغه لاره كې د روښانيانو نارينه او ښځو خپل سرونه د خپلواكۍ په خاطر قربان كړي، پخپله ميا روښان، دده زوی جلال الدين، احدات د روښان لمسی او نورو مريدانو او پيروانو يې په دې لاره كې سرونه ايښي دي.

دويم د افغانانو د حکومت بيا جوړول:

په دې برخه کې پير روښان ته پوره څرگنده وه، چې افغانان يو زړور او غښتلی ټبر دی، چې پر هندوستان يې هم د خپلې امپراتورۍ د مامې خپرې وې. په هغه وخت کې، چې روښان ژوند کاوه د افغانانو د اسارت دوره او هم د بابر او د هغه اولادې د گنگا له غاړو څخه تر امو درياب پورې واکمني درلوده او افغانان د اسارت په سور اوړ کې وريټېدل. پير روښان پخپل ژوند کې د افغانانو سياسي مشر و، روښانيانو سياسي تشکيلات لرل دا ځکه چې پير روښان پښتنو پخپل شرعي امامت منلی و او ده ته به يې شرعي عشر او خراج ورکاوه. د افغانانو حکومت يوه خزانه هم درلوده، عشر او ماليات به يې له خلکو څخه ټولول، لاسته راغلي عايدات به يې د ملي روغې جوړې په برخه کې لگول.

دريم د افغانانو شاهنشاهي:

روښانيانو سربېره پر دې چې يې غوښتل له خپل منځ څخه يو عادل امام او حکمران ولري او آزاد ژوند وکړي، دا عزم يې هم درلود، چې لومړی خپله واکمني ټينگه کړي او وروسته د غزنويانو او لوديانو په څېر بېرته هندوستان تر خپلې واکمنۍ لاندې راولي او په دغه سيمه کې د پښتنو د پخواني عظمت ډيوه روښانه کړي.

پير روښان خپلو پيروانو او مريدانو ته په غوڅه توگه يادونه کوله، چې حاکمه ډله ستاسو ستر دښمنه ده، لازمه ده، چې د دوی د چپاول او تېريو پر وړاندې نه پخلا کېدونکې مبارزه وکړو او تل به يې خپل پيروان د گورگانيانو پر وړاندې په نه پخلا کېدونکې روحیه روزل.

له بلې خوا ده او دده پيروانو په پښتو ادب کې يوه لويه او ارزښتناکه پانگه زياته کړې ده. د پير روښان د سياسي او ټولنيزو مبارزو تر څنگ ادبي او فرهنگي بدلونونه هم موازي راغله او پښتو ژبه، چې په هغه وخت کې درباري ژبه نه وه؛ بلکې عوامي ژبه بلل کېده، فرهنگي ژبې ته ارتقا وموندله، ښه تکړه شاعران پکې پيدا شول؛ لکه ارزاني، ميرزا خان انصاري، دولت لوانی او نور، چې د صوفيانه ادب په خصوصيت سره لوړ مقام لري. پخپله بايزيد هم په دغه برخه کې لويه برخه لري.

پورتنۍ څېړنه موږ ته دا پايله را په گوته کوي، چې بايزيد له دې نړۍ څخه په ناکامۍ لاړ؛ خو د غورځنگ (نهضت) دانه يې لا تر اوسه په پښتونخوا کې د ودې او مېوې ورکولو په حال کې ده او پرله پسې د آزادۍ غوښتنې مبارزې او غورځنگونه؛ لکه: ميرويس نيکه له کندهار کې، د خوشحال خان او اېمل ان غورځنگ په خيبر کې، د لوی احمدشاه بابا شاهنشاهي جوړېدل په هند کې وینو، چې د زورگيرو قوتونو په مقابل کې يې د خپلواکۍ بيرغونه رپولي دي. افغانانو ته دا ثابته شوې ده، چې د استقامت، يووالي او عزت نفس په لرلو سره کولای شو، چې خپل مرام ته ورسېږو. دا هغه عالي مفکوره ده، چې د هر غورځنگ او هرې دورې تحول د محيط او ماحول د ټولنيز، اقتصادي او سياسي عواملو له بدلون سره سره په نه شلېدونکې او نه پخلا کېدونکې بڼه دوام لري.

اخځليکونه:

۱ _ حالنامه، ميا روښان، مؤلف علي محمد مخلص کندهاري شينواری، د چاپ کال ۱۳۸۸هـ ش کابل

۲ _ مخزن الاسلام د اخوند درويزه تاليف

۳ _ بايزيد روښان، قيام الدين خادم

نهم لوست

د تدریس وخت: په اونی کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	په افغانستان کې د مطبوعاتو لنډ بهير	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	ددې لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - په هېواد کې به د مطبوعاتو پر مخينې او پراختيايي بهير پوه شي. - د ټولنې په پرمختگ کې به د رسنيو اړتيا، ارزښت او اهميت وپېژني. - د رسنيو بېلا بېلې بڼې به وپېژني. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. د لوست د پای فعاليتونه به پخپله ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، ويل، اوريدل، سوال او ځواب، ډله ييز کار او يوکسيز کار	
د تدريس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک، تباشير، د امکان په صورت کې يوه، دوه ورځپاڼې او مجلې...	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	شفاهي، عملي، څارنه او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د ارزونې لارې اووسيلې	احوال پوښتنه ، د ټولگي تنظيم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقيقې
د انگيزې رامنځ ته کول	ښوونکي په دې انگيزوي پوښتنو د زده کوونکو پام لوست ته رااړوي: - آيا کېدای شي رسنۍ د مثبت لوري پر ځای کله ناکله منفي اړخونه هم ولري؟ څنگه؟ - په هيواد کې مطبوعات د کوم پاچا په واکمنۍ کې رامنځته شول؟ په ملي يووالي کې د رسنيو د ارزښت په اړه څه پوهيږئ؟	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه:	د زده کوونکو فعاليتونه:	۳۵ دقيقې
- ښوونکی دې د لوست له پيل څخه مخکې زده کوونکو ته رسنۍ او د هغې بېلابېلې بڼې وروپېژني.	- زده کوونکي د ښوونکي څرگندونو ته غوږ ونيسي او د بېلا بېلو رسينو نومونه دې وليکي.	
- ښوونکی دې زده کوونکو ته د رسنيو د اهميت په اړه او دا چې ولې رسنيو ته د دولت د څلورم رکن په سترگه کتل کېږي، معلومات ورکړي.	- زده کوونکي دې د يو دولت د څلورم رکن په توگه د رسنيو پر اهميت ځانونه پوه کړي.	
- ښوونکی دې زده کوونکو ته د رسنيو د ناپلويتوب د اړتيا په اړه خبرې وکړي او څرگنده دې کړي چې د ناپلويتوب اصل د رسنيو په دندې او رسالت کې څومره ارزښت لري.	- زده کوونکي دې په دې ځانونه پوه کړي، ناپلويتوب يو خورا مهم او اړين اصل دی، چې رسنۍ يې ښايي په پام کې ونيسي. که نه، رسنۍ خپل ارزښت له لاسه ورکوي او د خلکو باور پرې له منځه ځي.	
- ښوونکی دې زده کوونکو ته په افغانستان کې د مطبوعاتو د رامنځته کولو د نظريې مخکښان	- زده کوونکي د هېواد هغه شخصيتونه پېژني چې رسنۍ يې د ټولنې د وينستيا لپاره اړيني بللي او په هېواد کې	

يې د هغې د رامنځته کولو سپارښتنه کړې ده. - زده کوونکي د چاپي، صوتي، تصويري او برېښنايي رسنيو پر ښو او مفهوم او د معلوماتو په راکړې ورکړې کې د انټرنېټ پر اسانتياوو ځانونه پوهوي. - زده کوونکي لوست ته غوږ نيسي او ځای ځای په متن کې راغلي معلومات ذهن ته سپاري او د لوست پر مفهوم ځانونه پوهوي. - زده کوونکي په ټولگي کې د کاري غونډو، په دموکراتيک ډول د غونډې د مشر، منشي او وياند د ټاکلو په لارو چارو ځانونه پوهوي، د هغوی دندې پېژني او په ټولگي کې په وار سره د پورته يوې دندې لپاره ځانونه نوموي او په عملي توگه کار کوي. - دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او په افغانستان کې د رسنيو د رامنځته کېدو په اړه معلومات ورکوي. - زده کوونکي د رسنيو پر اهميت ځانونه پوهوي او معلومات تر لاسه کوي، ولې رسنۍ دومره مهمې دي چې د دولت د څلورم رکن يا څلورمې قوې په توگه ورته کتل کېږي، نور درې رکنونه يا درې قوې يې حکومت (اجرايي ځواک)، مقننه يا قانون جوړوونکي ځواک (پارلمان) او عدليه قوه يا (ستره محکمه) دي. - زده کوونکي د وينا يا بيان ازادي پېژني او پر دې ځانونه پوهوي چې وينا يا بيان تر کومې کچې ازادي لري.	وروپېژني. - ښوونکي دې د رسنيو د ښو او د برېښنايي رسنيو او انټرنېټ د رامنځته کېدو او د معلوماتو د راکړې ورکړې په اړه د رامنځته شوي انقلاب په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړي. - ښوونکي دې متن ورو، ورو ولولي او په هره برخه کې زده کوونکو ته څرگندونې وکړي. بيا دې زده کوونکو ته ووايي چې لوست له ځان سره ولولي او ناڅرگندې برخې دې په نښه او وروسته دې خپلې پوښتنې وکړي. - ښوونکي دې زده کوونکو ته د غونډو د جوړولو، د غونډې د مشر، منشي او وياند د ټاکلو اصول وروښايي او په عملي توگه دې د لوست د پای څلورم فعاليت سرته ورسوي. پخپله دې غونډه وڅاري او د اړتيا په صورت کې دې لازمه لارښوونه وکړي. - ښوونکي دې دوه تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوغواړي چې په افغانستان کې د رسنيو د رامنځته کېدو په اړه نورو ته خپل معلومات وړاندې کړي. - ښوونکي دې له زده کوونکو وپوښتي چې رسنۍ ولې د دولت د څلورم رکن په توگه گڼل کېږي او د دولت نور درې رکنونه به کوم وي. - ښوونکي دې له زده کوونکو وپوښتي چې د وينا يا بيان يا د مطبوعاتي ازادي څه شی ده او آیا دا ازادي پوښي او بريدونه هم لري او که نه. - ښوونکي دې زده کوونکو ته د ورځپاڼې، اوونيزې، پنځلس ورځنۍ، مياشتنۍ، درې مياشتنۍ، شپږ مياشتنۍ او کلنۍ خپرونو په اړه معلومات ورکړي او له زده کوونکو دې وغواړي چې په خپل ټولگي کې له پورته خپرونو څخه يوه جوړه کړي. يو تن دې د مسوول چلوونکي، درې تنه دې د کتپلاوي، يو تن دې د خبريال دنده واخلي او خپلې خپرونې ته دې د ټولو په
--	---

خوښه يو ښه ادبي نوم غوره کړي. (د موقوته او غير موقوته خپرونو په اصطلاح دې وپوهوي.) - ښوونکي دې له دې وروسته د پښتو مضمون په هر درسي ساعت کې يو، يو تن ته دنده وسپاري چې د ټولگي په وړاندې يوه يا دوه دقيقې وياندې يا انانسري وکړي. - ښوونکي دې لوست په لنډو جملو کې يو وار بيا تکرار کړي او د فعاليتونو په ځوابولو کې دې له زده کوونکو سره تخنیکي مرسته وکړي. - د اوونۍ د هر درسي ساعت د لوست په پای کې دې کورنۍ دنده ورکړي. زده کوونکي د موقوته او غير موقوته خپرونو پر مفهومونو ځانونه پوهوي او په عملي توگه د ښوونکي له لارښوونو سره سم د يوې خپرونې په جوړولو کې ونډه اخلي. کېدای شي د ټولگي د زده کوونکو د شمېر او مينې له مخې له يوې څخه زياتې خپرونې رامنځته شي. زده کوونکي يوې غونډې ته د وينا، انانسري لپاره په ټولگي کې ځانونه چمتو کوي، د ټولگي مخې ته راځي او د رادېو يا تلويزيون د وياندانو په څېر وياندي (نطافي) کوي. دې کار ته د پښتو مضمون په راتلونکوساعتونو کې دوام ورکوي. زده کوونکي د لوست لنډيز ته غوږ نيسي او که پر کومې برخې نه وي پوهېدلی، پوښتنې کوي. زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او له لارښوونې سره سم يې په کورونو کې سرته رسوي.	د متن د ستونزمنو برخو روښانول: رسنۍ، مطبوعات، ميډيا (Media) ټول هغه وسايل او لارې چارې دي، چې له يو نسل څخه بل ته د فرهنگ په لېږدولو کې مرسته کوي، د خلکو ذهنونه روښانوي، خلک د هېواد له تازه او نوي حالت څخه خبروي، خپلو نيمگړتياوو او ناسمو کړنو ته د حکومت او چارواکو پام راگرځوي، ټولنه يوې سوکاله، هوسا، سوله ييزه ټولنه وژوند، پوهاوي، زغم او د يو بل منلو ته چمتو کوي. ژمنې او متعهدې رسنۍ د ولسونو او پرگنو په حال او راتلونکي ډېره مثبت اغېزه کوي او سمې او رغنده لارې ته يې لارښوونه کوي. رسنۍ عموماً چاپي (ورځپاڼه، مجله، جريده)، غږيزې يا صوتي (راديو، تليفون)، تصويري (تلويزيون، سينما) ويب پاڼې، برېښنالیک (برېښلیک)، انټرنېټ او نورې بڼې لري. سراج الاخبار: د سراج الاخبار جريده په ۱۹۰۶م کال کې د جنورۍ په يوولسمه نيټه د مولوي عبدالرؤف کندهاري له خوا له چاپه راووته. د لومړۍ گڼې له خپرېدو وروسته بنده شوه او بيا دويم ځل د محمود طرزي په مشرۍ په ۱۹۱۱م کال کې خپره شوه. مولوي عبدالرؤف کندهاري: مولوي عبدالرؤف کندهاري د مشروطه پاچاهۍ د غورځنگ له بنسټ ايښودونکو څخه و. د سراج الاخبار لومړۍ گڼه دده په مشرۍ خپره شوه. محمود طرزي: د هيواد نامتو ليکوال، ژورنالست او سياسي شخصيت و. د اميرعبدالرحمن په واکمنۍ کې له هيواده تبعيد شوی و. کله چې هيواد ته راستون شو، د سراج الاخبار په نامه يې يوه جريده رامنځته کړه. په هيواد کې د ژورناليزم د پلار په نامه يادېږي.
--	--

مولوي صالح محمد کندهاری: مولوي صالح محمد کندهاری [۱۲۶۹ - ۱۳۳۹] کال کې په کندهار کې زیږیدلي. ځینې پښتو لیکنې لري.

غلام محی الدین افغان: غلام محی الدین افغان [۱۲۷۹-۱۳۳۹ هـ ق] د عبدالرشید زوی، په کندهار کې زیږیدلي، په څو ژبو پوهیده. لیکوال او شاعر و. هند ته تبعید شوی او هلته یې عصري زده کړې، کړي دي. امان افغان: دا جریده په ۱۹۱۰م کال کې خپره شوه او په خپریدو سره یې په پښتو ادب کې نوې بڼې (ژانرونه) رامنځته شول.

عبدالهادي داوی: داوی [۱۲۷۲ - ۱۳۶۱ هـ ش] سیاسي او فرهنګي شخصیت او د کندهار اوسیدونکي و. په دولت کې یې دندې درلودې. د امیر عبدالرحمن خان د واکمنۍ پر مهال کابل ته راغلي و. د زیاتو اثارو خاوند دي.

اتفاق اسلام: یوه اوونیزه خپرونه وه، مسؤول مدیر یې سرور جویا او په هرات کې خپریده.

طلوع افغان: یوه جریده ده چې په کندهار کې چاپ او خپریږي.

اصلاح: په ۱۳۳۰ کال کې تاسیس شوه او یوه دولتي ورځپاڼه ده.

وړانګه: دا اوونیزه خپرونه په ۱۳۴۶ کال کې د اطلاعات او کلتور وزارت له خوا په پکتیا کې خپره شوه.

نیمروز: دا جریده په ۱۳۳۳ هـ کال کې خپره شوه. په دري او پښتو دواړو ژبو یې خپرونې کولې. په ۱۳۳۷ هـ ش کال کې یې نوم بدل شو او د هلمند نوم پرې کینودل شو. لومړی مدیر یې محمد ابراهیم عطایي و.

هلمند: پنځلس میاشتني خپرونه وه. په ۱۳۵۰ کال کې د اطلاعات او کلتور وزارت له خوا چاپ او په ۱۳۵۷ ش کال کې له چاپ نه پاتې شوه.

سنایي: په ۱۲۵۱ ش کال کې په غزني کې د اطلاعات او کلتور وزارت له خوا چاپ او په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې له چاپ څخه پاتې شوه.

کنډز: په ۱۲۵۲ هـ ش کال کې تاسیس او په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې له چاپ څخه پاتې شوه.

ندایي خلق: په ۱۳۲۹ هـ ش کال کې تاسیس شوه. مدیر یې ډاکټر عبدالرحمن محمودي و.

انګار: ۱۳۲۹ هـ ش کال په دلو کې په کابل کې خپره شوه او مسؤول مدیر یې فیض محمد انګار و. په دري او پښتو یې خپرونې کولې.

وطن: د ۱۳۲۹ کال په حوت کې خپره شوه. اوونیزه وه. ګل پاچا الفت یې مشر و.

نیلاب: په ۱۳۳۰ کال کې خپره شوه او محمد فیروز یې مدیر و. په دري او پښتو یې خپرونې کولې.

د افغانستان موقتي اداره: په ۱۳۸۰ کال کې جوړه شوه.

د افغانستان انتقالي اداره: د ۱۳۸۱ کال په چنګاښ کې جوړه شوه.

اضافي معلومات:

په بیلابیلو هیوادونو کې د مطبوعاتو سیاسي، اجتماعي، فرهنګي جوړښت او د هغوی د ازادۍ حدود توپیر لري. په ځینو هیوادونو کې حکومت په رسنیو باندې حکومت کوي او په ځینو کې ورباندې څارنه او کنترول لري او په ځینو کې بیا د هغه کنترول کمزوری دی.

که چېرې رسنیو ته ازادي ورکړ شي او رسنۍ د قوانینو او خپل حقوقي رسالت په چوکاټ کې راشي، ویلای شو چې د دولت او خلکو تر منځ د ارتباط په برخه کې مهم رول سرته رسولای شي. مطبوعات د خپلې ټولنې په وړاندې رسالت او دنده لري چې د خلکو او ټولنې په خدمت کې وي. په افغانستان کې مطبوعات اوږده مخینه نه لري او پیل یې د امیر

شیرعلي خان واکمنی ته رسېږي، چې د شمس النهار په نامه لومړۍ جريده د هغه امير په وخت کې خپره شوه. له هغه وخت نه را په دې خوا زموږ په هيواد کې مطبوعات په بيلابيلو وختونو کې د شرايطو تر اغيز لاندې راغلي دي.

اميرشیرعلي خان د خپرونو د چاپ لپاره د کابل په بالا حصار کې د ليتوگرافي مطبعه جوړه کړه. يوه مجله به پکې په هره مياشت کې دوه، درې ځلې چاپېده. ژبه يې فارسي وه، خو سبک يې هندي او د اردو مطبوعاتو په ډول وه. د ارواښاد عبدالرووف بينوا په وينا د شمس النهار د جريدې دويم وار چاپ د سيدجمال الدين افغان په نوبت و چې د نورو اصلاحي پروگرامونو له پشنهاد سره يې د يوې جريدې د خپرېدو وړانديز هم کړی و. دويم ځلي خپرونه يې بيا د امير محمديعقوب خان په وخت کې په ۱۲۹۶ هـ ق کال بنده شوه.

زموږ په هيواد کې دويمه خپرونه د سراج الاخبار په نامه ورځپاڼه وه، چې د اميرحبيب الله خان د واکمنۍ په وخت کې په کابل کې خپره شوه. [۱۲۵۸ هـ ق د جدي ۲۲] کله چې يې لومړۍ گڼه خپره شوه، انتقادي مطالب په کې ډير وو. ۶ مياشتې يې خپرونې وکړې. د هغه وخت په انگرېزانو يې نيوکې ډيرې وې. هغه هم بنده شو، خو د محمود طرزي په هلو ځلو يې بيرته په ۱۲۹۱ هـ ق کال په خپرونو پيل وکړ. په ۱۲۹۷ هـ ق کال کې د خپلواکۍ له ترلاسه کولو وروسته خصوصي خپرونې را منځته شوې. د بنځو لپاره خپرونې پيل شوې او د راډيوي خپرونو مرکز جوړ شو. د امير امان الله خان د واکمنۍ په وخت کې د لويې جرگې له خوا لومړۍ اساسي قانون جوړ شو. پرهغې سربيره د مطبوعاتو لومړۍ قانون هم رامنځته شو. غيردولتي خپرونې او مطبوعاتي محکمه جوړه شوه. له امان الله خان څخه وروسته، په ۱۳۰۸ هـ ش کال کې واک ته د نادرخان د رسېدو په وخت کې مطبوعات تر څارنې لاندې ونيول شول. د مطبوعاتو د ازادۍ په باره کې وليکل شول: «مطبوعات و اخبارات داخله که خلاف مذهب نباشد، مطابق اصولنامه مخصوص ازاد مي باشد.» د محمدظاهر شاه په وخت کې چې ۴۰ کاله يې دوام وکړ، لومړنی صدراعظم يې سردار محمدهاشم خان و. دا دوره ۱۳ کاله وه [۱۳۲۵-۱۳۱۲ هـ ش] په دې دوره کې د هيواد مطبوعاتو بيلابيل پوځي امرونه ومنل. دا يوه سخته دوره وه چې ډير مطبوعاتيان بنديان شول او ډيرې خپرونې وځنډېدې.

که څه هم په ۱۲۱۸ هـ ش کال کې د مطبوعاتو خپلواک رياست جوړ شو. د انيس او اصلاح خپرونې رامنځته شوې، خو د دولت تر سانسور لاندې وې او په همدغه دوره کې د خبر رسولو رياست، باختر آژانس، هم جوړ شو چې کورني او بهرني خبرونه يې تنظيمول.

له هغه وروسته شاه محمودخان اووه کاله صدراعظم و. [۱۳۳۲-۱۳۲۵ هـ ش] په دې دوره کې مطبوعاتو ته پاملرنه وشوه او د مطبوعاتو قانون هم رامنځته شو. [۱۳۲۹ هـ ش] په دې دوره کې غير دولتي جريدې رامنځته شوې. په ۱۳۳۲ کال کې سردار محمد داود خان صدراعظم شو. دده دوره [۱۳۴۲-۱۳۳۲ هـ ش] لس کاله وه. نوموړی د مطبوعاتو د ازادۍ مخالف و.

په ۱۳۴۲ هـ ش کال کې داکترمحمد يوسف صدراعظم شو. په دې وخت کې يوه نوي سياسي دوره پيل شوه. په دې دوره کې [۱۳۴۲-۱۳۵۲ هـ ش] د مطبوعاتو قانون بدل شو. دا دوره د دموکراسۍ پر دورې مشهوره شوه. په دې دوره کې مطبوعات د دولت له سانسور څخه ووتل او تر چاپ دمخه سا نسور له منځه لاړ.

د ۱۳۵۲ هـ ش کال د چنگاښ په ۲۶ نېټه محمد داود خان جمهوري نظام رامنځته کړ. په دې دوره کې د غير دولتي ورځپاڼو مخه ونيول شوه او يوازې دولتي خپرونو ته پام وگرځول شو. په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې په هېواد کې د ثور له کودتا وروسته د څلور حکومتونو په بهير کې د نوي رامنځته شوي اساسي قانون په ۲۸ ماده کې وليکل شول: هيڅوک نشي کولای له حقوقو او دموکراتيکو ازاديوڅخه د افغانستان د دموکراتيک جمهوريت د گټو پر خلاف استفاده وکړي....

د داکتر نجيب الله د واکمنۍ په وخت کې د اساسي قانون په ۴۸ ماده کې وليکل شول: د افغانستان د جمهوريت اتباع د فکر او بيان د ازادۍ حق لري. د افغانستان اتباع کولای شي، له دغه حق څخه په علني او شفاهي او ليکلي ډول له قانون سره سم گټه واخلي. په ۵۱ ماده کې ليکل شوي و، د انتقاد په خاطر تعقيب منع دی.

له هغه وروسته په هيواد کې د افغانستان اسلامي جمهوريت اعلان شو. له ۱۳۵۷ کال څخه دمخه قوانين يې جاري کړل. د طالبانو په وخت کې [۱۳۷۴ هـ ش کال] مطبوعاتي فعاليتونه د اطلاعاتو او کلتور وزارت تر څارنې لاندې شول. په دې وخت کې هم خصوصي مطبوعات تعطيل شول. يوازې دولتي خپرونې پاتې شوې او راډيو يوازې دولتي خپرونې کولې. تلويزوني خپرونې بندې شوې.

په ۱۳۸۱ کال کې د نوې ادارې په جوړېدو د وينا او بيان ازادي خوندي شوه. په لسگونه تلويزيوني کانالونه، راډيوي ستیشنونه جوړ او په سلگونه خپرونې او خبري رسنۍ د هېواد په مرکز او ولايتونو کې جوړې شوې او تر ننه دا لړۍ لا پسې ډېره توده روانه ده. بايد يادونه وشي چې د رسنيو لپاره تر بل هرڅه د رسنيو بې پرېوالی او ناپليوتوب ډېر اړين دی، که نه، رسنۍ خپل اصلي ارزښت او اهميت نه شي خپلولای.

لسم لوست

د تدریس وخت: په اونی کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	ترکیب او له جملې سره د هغه توپیر	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخو ته ورسېږي: - د ژبې د ګرامر او نحوې په اړه به یې پوهه زیاته شي او په دې به وپوهېږي چې په یوې جملې کې د کلمو د ځای په بدلون د جملې معنا توپیر مومي. - زده کوونکي به ترکیب، اصطلاح او جمله او د هغوی تر منځ توپیر وپېژني. - زده کوونکي به پر دې وپوهېږي چې اصطلاحګانې د یوې ژبې لغوي پانګه جوړوي. - د زده کوونکو لیک او وینا به پیاوړې شي. - زده کوونکي به د لوست د پای فعالیتونه په خپله ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، ویل، اوریدل، سوال او ځواب، ډله ییز کار او یوکسیز کار	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک او تباشیر	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي، عملي، څارنه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغېر او احوال پوښتنه، د حاضرۍ اخیستل او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځته کول	ښوونکي دې له څو تنو زده کوونکو څخه د جملې د جوړښت، د جملې او ترکیب د توپیر او د جملو د برخو په اړه پوښتنې وکړي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیت	۳۵ دقیقې
- ښوونکي دې تیر لوست په څو پوښتنو وارزوي.	- زده کوونکي دې د ښوونکي پوښتنو ته ځواب ووايي.	
- ښوونکي دې زده کوونکو ته د ژبې ګرامر او په هغې کې د جملې په اړه معلومات ورکړي.	- زده کوونکي ګرامر، د هغې بېلا بېلې برخې او په هغې کې جمله وپېژني.	
- ښوونکي د جملې، عبارت، ترکیب او اصطلاح په توپیر زده کوونکي پوهوي.	- زده کوونکي جمله، عبارت، ترکیب او اصطلاح پېژني او توپیر یې بیانوي.	
- ښوونکي زده کوونکو ته د جملې د عمده برخو؛ اسمي (مسندالیه، مبتدا) او فعلی (فعلی، مسند، خبر) په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکوي او له زده کوونکو سره مرسته کوي	- زده کوونکي د جملې اساسي برخې (مبتدا او خبر) پېژني. هر زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه یوه، یوه جمله وایي او مبتدا او خبر یې په ګوته کوي. په همدې توګه ګوري چې که په یوې جملې کې د کلمې ځای بدلون ومومي، نو د جملو په	

مفهوم کې بدلون راځي او که نه. په یو څو جملو کې دې تمرین کړي.	چې یو څو جملې ووايي او بیا یې مبتدا او خبر په گوته کړي. همدا شان دې ښوونکي په جملو کې د کلمو د ټاکلي ځای او د جملې په مفهوم کې د کلمو د ځای د بدلون د اهمیت په اړه معلومات ورکړي او په بېلگو کې دې وښيي.
— زده کوونکي خج یا فشار پېژني، لومړی په کلمو او بیا په جملو کې یې تمرینوي او د جملې په مفهوم کې یې توپیر پېژني.	— ښوونکي دې په جملو کې د کلمو د خج یا فشار، آهنگ او نورو نحوي برخو اغېز وڅیړي او زده کوونکو ته دې معلومات چمتو کړي.
— زده کوونکي ترکیب پېژني، تمرینوي یې او له عبارت او اصطلاح سره یې پر توپیر پوهیږي.	— ښوونکي دې د ترکیب په اړه خبرې وکړي او د څو بېلگو په راوړلو دې له زده کوونکو سره د لا ښې زده کړې لپاره تمرین وکړي او د اصطلاح او ترکیب توپیر دې په بېلگو کې څرگند کړي.
— زده کوونکي د اصطلاح له پېژندو وروسته پر دې پوهیږي چې اصطلاحگانې د ژبې لغوي پانگه ده او د یوې ژبې بډاینه څرگندوي.	— ښوونکي دې زده کوونکو ته د یوې ژبې د لغوي پانگې په توگه اصطلاح وروپېژني او د ژبې په بډاینې کې دې د اصطلاح اغېز روښانه کړي.
— زده کوونکي په بېلگو کې څرگندوي چې عبارت او ترکیب جوړېدای شي، خو اصطلاحگانې د متلونو په څېر د یو ولس په فرهنگ کې پرته شتمني ده او نوې نه جوړیږي. زده کوونکي د لاسنې زده کړې لپاره جمله، ترکیب، عبارت او اصطلاحگانې تمرینوي او په جملو کې یې کاروي.	— ښوونکي دې له زده کوونکو وپوښتي چې عبارت او ترکیب جوړېدای شي، خو آیا اصطلاح هم جوړېدای شي؟ په دې برخه کې دې له زده کوونکو سره یو ځل بیا د عبارت، ترکیب او اصطلاح مفهومونه تکرار او په بېلگو کې دې تر هغه وکاروي، چې د زده کوونکو له زده کړې څخه ډاډ تر لاسه کړي.
— زده کوونکي لوست ته غوږ نیسي او ځای په ځای په لوست کې راغلي مفهومونه پېژني او د ښوونکي له لارښوونې سره سم هغه تکراروي.	— له دې وروسته دې ښوونکي د کتاب له مخې لوست ولولي او ځای ځای دې په اړوندو مفهومونو رڼا واچوي او پر زده کوونکو دې یې تکرار کړي.
— څو تنه زده کوونکي په وار د ټولگي مخې ته راځي او د جملو د توکو په اړه خبرې کوي او په بېلگو کې یې څرگندوي.	— څو تنه زده کوونکي دې په وار وار د ټولگي مخې ته راوغواړي چې د جملې او د جملې د توکو په اړه خبرې وکړي او بېلگې دې وړاندې کړي.

- زده کوونکي ځانونه په ډلو کې تنظيموي او د جملې پر اساسي توکو، عبارتونو، ترکیبونو او اصطلاحگانو خبرې کوي او د هرې یو تن استازې یې په وار د ټولګي په وړاندې نورو ته لولي. - زده کوونکي د لوست لندیز ته غوړ ږدي او پر لوست د پوهېدو ډاډ ترلاسه کوي. - زده کوونکي د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه وایي او پر لوست د پوهېدو ډاډ ترلاسه کوي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي.	- ښوونکي دې زده کوونکي په څو مناسبو ډلو وويشي او هرې ډلې ته دې دنده ورکړي چې د جملې اساسي برخې (مبتدا او خبر)، عبارتونه، ترکیبونه او اصطلاحګانې پیدا او وليکي. - ښوونکي دې لوستل شوی لوست په لنډ ډول تکرار کړي او ددې ډاډ تر لاسه کړي چې زده کوونکو لوست یاد کړی دی. - ښوونکي دې په لومړیو دوو ساعتونو کې زده کوونکو ته د لوست په اړوند کورنۍ دنده او په درېمه ورځ د لوست په پای کې راورل شوې کورنۍ دنده وسپاري.
د فعالیت په اړه معلومات او پوښتنو ته ځوابونه: کله چې د ترکیب او جملې د توپیر په هکله خبرې کوو، نو باید ترهرڅه لومړی د جملې او بیا د ترکیب په هکله یادونه وکړو. د دواړو ترمنځ توپیر په خپله روښانه کېږي. لکه څنګه چې په درسي کتاب کې یادونه شوي ده، جمله یوه عربي کلمه ده او د مجموعې په نامه یادېږي. له پخوا نه د جملې ډیرتعریفونه شوي دي او زیاتره یې د الفاظو په بدلون سره یوه موخه افاده کوي، خو ډیرو پوهانو د جملې په تعریف کې د یوناني پوه "دیونیسیوس تراکس" Diony Sius Thrax د جملې د تعریف پیروي کړې ده. نوموړی وايي جمله په نظم او نثر کې د الفاظو او کلمو مجموعه ده چې یوه معنا او مفهوم افاده کوي. تر دې وروسته ډیرو پوهانو د نوموړي پوه همدغه تعریف منلی دی. ایراني پوه، خانلري بیا له پورتنی تعریف څخه د نظم او نثر کلمې ایستلي دي، خو یوازې دومره یې ويلي دي، جمله د کلمو مجموعه ده چې بشپړ مفهوم ولري. د پوهانو له ډول، ډول تعریفونو څخه داسې ښکاري چې همدغه وروستی تعریف تر ډیره ځای په ځای دی. کله چې د کلمو یوې د کلمو یوې مجموعه بشپړه او مکمله وينا ورکړه او لوستونکو ته پکې کومه پوښتنه پیدا نشوه، نو هغې ته جمله وایي. کېدای شي جمله له دوو یا زیاتو کلمو څخه جوړه شوي وي. د جملې د جوړښتي برخې معنا داده چې د جملې د جوړوونکو توکو په واسطه څرګندېږي. دغه جوړښتي معنا د کلمو، ترتیب او تنظیم بلل کېږي چې د جملې په کلمو پورې اړه نه لري. که چیرې فورمونو په منظم ډول ترتیب او تنظیم موندلی وي، نو بیا به جوړښتي معنا ولري چې په دې ترتیب د اواز برابروالی، فونیتیکي ځانګړنې او د فورمونو انتخاب راځي. جمله د خبر، پوښتنې، تعجب او امر په ډول راتلای شي. هر نحوي واحد یې له دوو برخو: مبتداء او خبر یا مسند الیه او مسند څخه جوړ شوی وي. خو د اجزاوو له پلوه پر بسیط او مرکب شکل باندې ویشل کېږي. د جملې لپاره څلور ځانګړنې کارول شوي دي: - قیده شوي نه وي، - په وړو واحدونو ونه ویشل شي،	

– د جوړوونکو خواوو ترمنځ يې د نحوې له مخې ارتباط موجود وي،

– مبتداء او خبر ولري.

په بشپړه جمله کې مبتدا او خبر دواړه راځي. د نحوې واحدونو په جوړولو کې لفظي واحدونه خپله برخه لري. دغه واحدونه د ځای او نورو ځانګړتياوو له امله په ترکيبونو او جملو کې په نومونو، صفتونو، قيدونو، فعلونو او نورو ډولونو باندې ویشل کېږي. بيا دغه لفظي واحدونه خپلواک او ناخپلواک وي، روستاړی او مختاړی هم خپل ځای پيدا کوي. دغه لفظي واحدونه خپل ډولونه او ګرامري خصوصيات لري. په جمله کې نومونه او فعلونه جلا جلا ډولونه لري او هر ډول راتګ په جمله کې بدلون رامنځته کوي.

په جمله کې چې کله مورفيم بدلون مومي، جمله ورسره بدلون کوي، ځکه ژبپوهان وايي که چيرې د مورفيمونو د راوړلو په وخت کې د ځای او وخت تناسب ونه پېژندل شي، اصلي معنا په لاس نشي راتلاي. د پورتنیو ليکنو له مخې د جملې يو تعريف داسې کولای شو: جمله هغه نحوې واحد دی چې مبتداء، خبر، ټاکلی آهنگ، تون او لحن ولري. له دې امله د جملې په بيلولو کې نوموړې برخې ځانګړې ارزښت لري.

اوس چې مو د جملې په اړه خبرې وکړي، ترکيب، غونډ يا عبارت بشپړ مفهوم نشي ادا کولای. که موږ ووايو، احمد راځي. دا يوه ساده جمله ده؛ مبتدا او خبر لري. که څه هم د لا زياتې څرګندونې لپاره به نورو پوښتنو ته هم اړتيا ولري، خو په سملاسي توګه مخاطب قناعت کولای شي. که چيرې ووايو، چې: راځي. نو اوريددونکي او لوستونکي ته پوښتنه پيدا کېږي، چې څوک راځي؟ بيا دغه خبر ځوابوي. که څه هم په يوه جمله کې له مبتدا سره او هم له خبر سره نور مورفيمونه؛ يعنې کلمې په نحوې رابطه کې راتلاي شي او جملې ته لا زياته څرګندتيا ورکولای شي. دغه راز له خبر سره هم مورفيمونه راتلاي شي او جمله لا زياته بدلایوي. که چيرې په يوه جمله کې مبتداء له خپلو اجزاوو سره له جملې سره رانه وړل شي او يوازې خبر راوړل شي، نو دغه خبر ته ترکيب يا غونډ يا عبارت وايي. که چيرې خبر رانه وړل شي او يوازې مبتداء له خپلو اجزاوو سره راوړل شي، نو بيا ورته ترکيب وايي؛ يعنې په ترکيب کې يا مبتداء وي او يا يوازې خبر. لکه چې ووايو: ښکلې جلې، لوړه جلې، توره جلې يا داچې ووايو؛ تيزه راغله، ورو راغله. د مبتداء او خبر برخه په يوازې ډول بشپړ مفهوم نشي ورکولای. له دې امله ورته ترکيب وايي. که چيرې په يوه ترکيب کې يوازې د مبتداء برخه راغلي وي، نو داسې ترکيب ته اسمي ترکيب وايي او که يوازې د خبر برخه راغلي وي، نو داسې ترکيب ته فعلي ترکيب وايي. يوازې يو ترکيب پوره معنا نشي ورکولای. ويلای شو چې ترکيب د دوو يا زياتو خپلواکو او ناخپلواکو کلمو او مورفيمونو څخه جوړ شوي وي، چې برخې يې يو له بل سره ګرامري تړاو لري. د ترکيب ځانګړتياوو ته په پام سره چې په درسي کتاب کې راغلي دي، اوس د جملې او ترکيب د توپير په هکله ويلای شو چې په جمله کې مبتداء او خبر دواړه غبرګ او کله کله له خپلو ملحقاتو سره راځي، خو په ترکيب کې بيا داسې نه راځي. دغه برخې پکې کمزوري وي او يا نه وي.

لکه څنګه چې جملې ډولونه لري، دغه ډول ترکيبونه هم خپل ډولونه لري، لکه څنګه چې ساده او بشپړې جملې لرو، دغه ډول ترکيبونه هم ساده او مکمل ترکيبونه لري. په پښتو ژبه کې ترکيبونه په اسمي او فعلي ترکيبونو ویشل شوي دي.

که لږ وړاندې لارښو، وبه ووايو چې جمله زماني او مکاني سيستم لري. که دغوسيستمونو ته ونه کتل شي، له جملې څخه معنا اخيستلای نشو. سيستم هغه نظم او ترتيب دی چې په تغيير سره يې د جملې په جوړښت کې هم بدلون راځي.

تردې ځايه پورې مو د جملې په هکله يوڅه ولوستل، اوس به د ترکيب يا عبارت په هکله وغږېږو.

دمخه مو وويل چې يوه بشپړه جمله مبتداء او خبر لري. که چيرې په داسې يوه جمله کې که هر ډول جمله وي، مبتدا

لرې کړو او يوازې خبر پاتې شي، نو بيا له جملې نه وځي او يو فعلي ترکيب بلل کيږي. که له جملې نه خبر ليري شي؛ په دې سره هم يوازې مبتدا ته جمله نه ويل کيږي؛ بلکې د نوم ترکيب ورته ويل کيږي. په دې هکله په درسي کتاب کې هم مثال ورکړ شوی دی. لکه هلک ولويد. دا يوه ساده جمله ده، چې په دې کې هلک ته مبتداء ويل کيږي او لويدي د خبر په معنا راځي. که چيرې له هلک سره صفت يوځای شي او خبر ترې لرې شي او ووايو ښه او خوشحال هلک. د داسې کلمو يوځای کيدو ته، جمله نه ويل کيږي؛ بلکې د داسې کلمو ترکيب ته د نوم ترکيب وايي او په همدې ډول که مبتداء لرې شي او له فعل سره قيدونه او نور کلمات راوړل شي؛ نو بيا له مبتدا پرته ورته د فعل ترکيب يا عبارت وايي. لکه په زوره ولويد.

له پورته خبرو وروسته اوس د ترکيب په هکله ويلای شو چې ترکيب د دوو يا زياتو خپلواکو او ناخپلواکو کلمو له يوځای کيدو نه لاسته راځي او اجزا يې يوله بل سره گرامري تړاو لري. ترکيبونه که له يوې خوا د جملې په جوړولو کې رول لري، د نحوي واحدونو په جوړولو کې هم رول سرته رسوي. د ترکيب ځانگړتياوو ته په پام سره، چې په درسي کتاب کې راغلي دي، ويلای شو ترکيبونه د معنا او جوړښت په پام کې نيولو په ټاکلو او ناپاکلو ترکيبونو باندې ویشل کيږي. په ټاکلو کې د اجزاوو ترکيب ثابت وي او په ځای يې بله کلمه راوړلای نشو، لکه دکابل پوهنتون، خو په ناپاکلو کې بيا د اجزاوو ټاکلی او ثابت نه وي. لکه د ملالۍ کميس او داسې نورې جملې.

له پورته خبرو وروسته د جملې او ترکيب د توپير په هکله ويلای شو چې په بشپړه جمله کې مبتداء او خبر له خپلو ټولو اجزاوو سره راځي، خو په ترکيب کې دغه برخې نيمگړې وي.

په پښتو ژبه کې ترکيبونه په عمومي ډول په اسمي او فعلي ترکيبونو باندې ویشل کيږي. بيا په خپله اسمي ترکيبونه هم په خپل ذات کې په څو برخو ویشل کيږي، لکه:

اضافي ترکيبونه، توصيفي ترکيبونه، عددي ترکيبونه، قيدي ترکيبونه، اداتي ترکيبونه

په اضافي ترکيبونو کې د يو نوم نسبت بل نوم يا ضمير ته شوي وي يا داچې د اضافت (د) په واسطه يې ارتباط پيدا کړی وي. په اضافي ترکيبونو کې يو نوم مضاعف اليه او بل يې مضاعف راځي.

د ترکيبونو بل ډول يې فعلي ترکيبونه دي او خپله فعلي ترکيبونه او لاندې ډولونه لري:

۱. نوم + فعل

۲. نوم + د فعل مصدر

۳. قيد + فعلي ترکيب

۴. عدد + کومکي فعل

۵. د يم او وم له کومکي فعلونه له صفتونو سره

اوس مو د جملې او ترکيبونو په هکله په لنډ ډول معلومات ترلاسه کړل. د اصطلاحاتو په هکله به هم يوڅه رڼا واچوو. اصطلاحات په هره ژبه کې وي او د دولس مال او د ژبې شتمني بلل کيږي. اصطلاحات د متلونو په څير خلک په خبرو او محاورو کې کاروي او پوره خوند او خوږوالی لري. اصطلاحات خپل خصوصيات لري. هره اصطلاح له يوې کيسې نه رازيږيدلې وي او د خبرو په وخت کې په سملاسي توگه نه جوړيږي. اصطلاحات له پخوا نه جوړ وي او خلک يې له يوبل نه زده کوي او په خپلو خبرو کې يې وايي. په پښتو ژبه کې هيڅوک اصطلاحاتو ته بدلون ورکولای نشي او بله داچې د هرې سيمې اصطلاحات جلا جلا وي، خو بيا هم له يوې سيمې نه بلې ته لېږديږي. په پښتو ژبه کې د ترکيب ښه ځانته غوره کوي، لکه لور په لوټه اچول، اوبښ په بډه وهل او داسې نور مثالونه. د اصطلاحاتو کلمې په خپل ترکيب کې خپله معنا له لاسه ورکوي او که چيرې بيل بيل شي، خپله وروستۍ معنا هم له لاسه ورکوي. لکه، لار وهل، ژبه کول،

پښه نيول او لاس اخيستل، ... دغه ډول اصطلاحات د ټکي په ټکي ژباړې وړ نه دي. په داسې ترکيبنوکې خپلې ځانگړتياوې موجود وي. له هغوی نه يوه داده چې داسې ترکيبنه د ژبي د لغاتو په برخه کې خپله گرامري ځانگړتيا لري. په دې کې ثابت ترکيبنه د بشپړو جملو په ډول راځي. لکه، ابی مړه شوه او تبه يې وشليده. ځيني يې ثابتې نه وي او پوره معنا ترې لاسته نه راځي. لکه: د اسمان کټ، په جامو کې نه ځاييدل او نور.

په پښتو ژبه کې اصطلاحات هم په دوو ډولونو اسمي او فعلي خواوو ويشلې شو.

اسمي برخه يې، لکه: د تروو مچ

فعلي برخه يې، لکه: لور په لوټه تېره کول

اخځليکونه:

۱ _ صديق الله رښتين، پښتو اشتقاقونه او ترکيبنه. د ۱۳۲۷ هـ ش کال چاپ

۲ _ پښتونخواه، پوهندوی ډاکټر زرغونه رښتين زيور

۳ _ د پښتو ژبې لنډ گرامر (صرف او نحوه)، محقق سيد محی الدين هاشمي

یوولسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	پښتو قصيده: شيخ اسعد سوري	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	زده کوونکي به د لوست په پای کې لاندې موخې تر لاسه کړي: - په پښتو ادبياتو کې به قصيده وپېژني او د هغې پر مخينې به پوه شي. - د قصيدې جوړښت، برخې او څرنگوالي به وپېژني. - د موجودو سندونو له مخې به په پښتو ژبه کې د لاسته راغلې لومړۍ قصيدې ويونکی وپېژني. - د ليک او وينا ځواک به يې غښتلی شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په خپلواک ډول ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، ويل، اوريدل، سوال او ځواب، ډله ييز کار او يو کسيز کار	
د تدريس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک او تبا شير	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي، عملي، څارنه او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	سلام، روغبړ، احوال پوښتنه، د حاضری اخيستل، د ټولگي تنظيم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقيقې
د انگيزې رامنځ ته کول	- ښوونکي دې له زده کوونکوسره په لنډ ډول د نظم اوثر او د نظم د ډولونو په اړه خبرې وکړي او د يو څو پوښتنو په ترڅ کې دې د زده کوونکو معلومات و ارزوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي دې خپل لومړي فعاليت ته په دوام په پښتو ادبياتو کې د نظم او نثر او همدارنگه د قصيدې او د هغې د جوړښت په اړه معلومات ورکړي.	- زده کوونکي دې د ښوونکو خبرو ته غوږ ونيسي، د نظم ډولونه دې يوه پلا بيا له پامه تېر کړي، نومونه دې ياد کړي او قصيده دې وپېژني.	
- ښوونکی دې د پټې خزانې او د هغه د ليکوال په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړي.	- زده کوونکي دې پټه خزانه، د هغې ليکوال، د پټې خزانې ارزښت د يو تاريخي ادبي کتاب په توگه وپېژني او له ښوونکي دې لا زيات معلومات وغواړي.	
- ښوونکی دې پښتو ادبياتو ته د قصيدې او د نظم د نورو ډولونو، لکه غزل، مثنوي، رباعي، ... د راتگ په اړه معلومات ورکړي.	- زده کوونکي دې معلومات ترلاسه کړي چې قصيده، غزل، مثنوي، رباعي او نور نظمونه کله پښتو ادبياتو ته لاره پيدا کړه او لامل يې څه و.	
- ښوونکی دې زده کوونکو ته په پښتو ادبياتو کې د	- زده کوونکي دې ځانونه وپوهوي چې لومړۍ لاسته راغلې	

قصېده چا ويلې، مضمون يې څه شى دى، شيخ اسعد سوري څوك و او دا قصېده يې ولې ويلې ده؟	لاسته راغلې لومړۍ قصېدې د ويونكي، شيخ اسعد سوري په اړه لنډ معلومات وركړي.
زده كوونكي دې لوست ته غوږ ونيسي او ستونزمن ځايونه او كلمې دې په نښه كړي.	بنوونكي دې نوى لوست ورو ورو ولولي.
زده كوونكي دې د قصېدې جوړښت ته ځير شي، د هغې پيل، منځ او پاى دې ومومي او سره بېل دې يې كړي.	بنوونكي دې د قصېدې د لوستلو پر مهال د قصېدې د پيل، منځ او پاى برخې زده كوونكو ته روښانه كړي.
زده كوونكي دې د لوست ستونزمنې كلې له بنوونكي وپوښتي او ځانونه دې پرې وپوهوي.	بنوونكي دې د قصېدې د ستونزمنو كلمو او بيتونو پر معنا زده كوونكي وپوهوي.
زده كوونكي دې د ټولگي په وړاندې د قصېدې څو بيتونه ولولي.	بنوونكي دې هر زده كوونكي راوبولي چې د قصېدې څو بيتونه په سم ډول د نورو زده كوونكو په وړاندې ولولي.
زده كوونكي دې د بنوونكي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راشي او د خپلې خوښې پر يوې موضوع دې يوه دقيقه خبرې وكړي او يا دې وياندي يا انانسري وكړي. د بنوونكي لارښوونو ته دې ځير شي.	بنوونكي د تېر په څېر، د وخت په پام كې نيولو سره، دوه، درې تنه زده كوونكي د ټولگي مخې ته راوبولي چې د خپلې خوښې يوې موضوع په اړه يوه دقيقه خبرې يا وياندي وكړي. بنوونكي دې ورسره مرسته وكړي.
زده كوونكي دې د بنوونكي له لارښوونې سره سم ځانونه په ډلو كې تنظيم كړي.	بنوونكي دې زده كوونكي په مناسبو ډلو ووېشي. هرې ډلې ته دې دنده وركړي او د هغوى د كار پرمختگ دې وڅاري.
يو تن زده كوونكى دې نورو زده كوونكو ته د تشبيب په اړه معلومات وركړي.	بنوونكي دې د لوست د پاى فعاليتونه پر زده كوونكو كار وكړي او پخپله دې د يو سلاكار په توگه ورته د اړتيا په صورت كې لارښوونه وكړي.
يو تن زده كوونكى دې د قصېدې په متن كې اصلي ويرنه ولولي او په اړه دې يې څرگندونې وكړي.	
زده كوونكي دې په قصيده كې د شيخ اسعد سوري احساساتو ته پام او د هغې په اړه دې په وار خبرې وكړي.	
زده كوونكي دې په نوي لوست كې اسمي تركيبونه پيدا كړي او د تركيب او جملې پر توپير دې په وار خبرې وكړي.	
زده كوونكي دې د بنوونكي له لارښوونې سره سم كورنۍ دنده واخلي او په كورنو كې دې سرته ورسوي.	بنوونكي دې د تېر په څېر د پښتو د هر درسي ساعت په پاى كې كورنۍ دنده وركړي او د زده كوونكو وړتيا دې واوروي.

د متن د ستونزمنو برخو روښانول:

بغني: د هلمند د زمينداور سيمه پخوا د بغني په نامه يادېده.

آهنگران: د غور د مرکز، چخچران د جنوب لويديځ په لس كيلومترۍ كې يوه پرته سيمه ده.

امير محمد سوري: امير محمد سوري د علاء الدين حسين غوري ورور و. نوموړی د سلطان محمود غزنوي له خوا ونيول شو. وروسته امير محمد سوري په زندان كې له ډېره غيږته زهر وخوړل او مړ شو. علاء الدين حسين غوري په ۵۵۶ هـ كال كې د خپل ورور د غچ اخيستلو په موخه د غزني ښار ته اور واچاو او په علاء الدين جهان سوز مشهور شو. غوريان: تر اسلام دمخه په غوركې سيمه ييزه واكمني وه. له غوريانو څخه سلطان علاء الدين غوري د سلطان محمود غزنوي واكمني ماته كړه او د لومړي ځل لپاره يې د غوري دولت بنسټ كېښود. له ۶۰۲ هـ كال نه تر لسم هـ پورې يې دوام وكړ. د هرات لوی جومات او منار جام د غوريانو په وخت كې جوړ شوي دي. غور: د افغانستان په مركزي برخه كې يو ولايت دی.

د غور اميران پر آل شنسب باندې مشهور دي. هغوی په دوو ډلو ویشل شوي وو: يوې ډلې په غوركې واكمني درلوده، چې پلازمينه يې فيروزكوه وه. بله ډله يې د غور په شمال كې پرته وه، چې په تخارستان يې حكومت كاوه او پلازمينه يې باميان و.

مثنوي: هغه نظم دی چې هر بيت يې ځانته جلا قافيه ولري.

قصيده: لغوي معنا يې قصد او اراده ده. په اصطلاح كې هغه شعر دی چې تر يوې مطلع لاندې ويل كېږي. د بيتونو شمېر يې له غزل څخه زياتېږي او تر ۲۰۰ بيتونو پورې رسېږي.

غزل: هغه شعر دی چې له ۵ تر ۱۵ يا شلو پورې بيتونه ولري. په غزل كې شاعر د شعر په پای كې خپل نوم او تخلص راوړي، خو اوس دا دود كم شوی دی.

رباعي: هغه شعر دی چې څلور مسرۍ لري. دوی لومړۍ يې يو ډول قافيه او درېمه مسرۍ يې قافيه نه لري. څلورمه يې د لومړۍ او دويمې مسرۍ په څير قافيه لري.

لرغوني پښتانه، د شيخ كټه ليكلي كتاب دی، چې په پټه خزانه كې ترې ډيره گټه اخيستل شوې ده.

شيخ كټه: د شيخ يوسف زوی او د شيخ متي لمسی و. د لرغوني پښتانه كتاب يې ليكلي او محمد هوتک په پټه خزانه كې له نوموړي كتاب نه استفاده كړې ده.

خوشحال خان خټک: د شهباز خان زوی او د يحيي خان لمسی دی. په ۱۰۲۲ هـ كې زيږيدلی او په ۱۱۰۰ هـ كې په حق رسيدلی دی. د پښتو ژبې نامتو شاعر او ليكوال و. د مستشرقينو په وينا يې تر ۲۵۰ زيات اثار ليكلي دي.

شاه حسين په ۱۱۱۴ هـ ق. كال د كلات په سيوري علاقه كې وزېږيد. تر ۱۲ كلنۍ پورې يې د وخت زياتره دوديز علوم له ملا يار محمد څخه ولوستل. په ۱۴ كلنۍ كې يې پلار مړ شو. كله چې محمود پر ايران باندې لښكر كشي وكړه، د كندهار د چارو مشري يې ورته وسپارله. له هغه وروسته د نادر افشار تر بريد پورې په همدغه مقام پاتې شو. په ۱۱۵۰ ق كال كې شاه حسين له خپل اولاد سره مازندران ته تبعيد شو. نوموړي په ۱۱۵۲ كال د شعبان په مياشت كې په مازندران كې مړ شو.

خراسان: زموږ هيواد، افغانستان پخوا د آريانا او خراسان په نومونو يادېده، خو جغرافيايي موقعيت او سياسي بريدونه يې د اوس په څېر نه و. د احمدشاه بابا په وخت كې د افغانستان په نامه ونومل شو، چې له آمو نه تر ډهلي پورې پراخ و.

پټه خزانه د پښتو ادبياتو يو ډير ارزښتناك كتاب دى. محمد هوتك د شاه حسين هوتك په لارښوونه ليكلى، چې د پښتو ژبې د ادبياتو تاريخ يې تر ۱۳۹هـ پورې ورسولو؛ ځكه موږ ته د پټې خزانې په واسطه د امير كرور شعر لاسته راغلى. محمد هوتك په خپل ليكل شوې اثر، پټه خزانه كې د پښتو ژبې شاعران په دريو برخو وېشلي دي. په لومړۍ خزانه كې يې د ۲۲ تنو هغو شاعرانو پېژندنه او د شعرونو نمونې راغلي دي، چې تر هغه يې پخوا ژوند كړى و. په دويمه خزانه كې د ۲۱ تنو هغو شاعرانو پېژندنه راغلي ده، چې د محمد هوتك معاصر وو. په دريمه خزانه كې د شپږو تنو بنسټينه شاعرانو، نازو توخي، حليمي خټك، بي بي نيك بختي، بي بي زينب، زرغونې او رابعې پېژندنه او د شعرونو بېلگې راغلي دي.

اضافي معلومات:

د موجودو سندونو له مخې ويلاى شو چې د اسلام له مبارك دين څخه پخوا هم په عربي ژبه كې قصيدې موجود وې. په هغو كې يې محتوا د اوبسانو صفت، د طبيعت صفت او ستاينه، د غرني ژوند د كلو او كنډوالو او د هوسيو خرام په هكله خبرې كېدې. په عربو كې به شعر او شاعري په فصيحو او بليغو الفاظو كې روانه وه. د عربو قصيدې تر بن اميه دورې پورې د محتوا له مخې په همدې ډول وې. كله چې د اسلام مبارك دين افغانستان ته راغى، دلته هم قصيدې پوره رواج وې. ډير څيړونكې، د هغوى له ډلې څخه كريستن سن، په دې اند دى چې عربي قصيدو خپل خصوصيات درلودل او د فارسي د قصيدې قواعد له عربي څخه نه دي راغلي. ابوريحان البيروني هم په خپل كتاب الهند كې، چې د خليل بن احمد د عروضو قواعد او د سانسكريت د پخوانيو اوزانو ترمنځ مطابقت څيړي، وايي نوموړي له سانسكريت نه اوزان راخيستي دي. له دې رواياتو څخه ښكاري چې تر اسلام دمخه هم په خراسان كې قصيده موجوده وه او خپل شعري وزنونه يې درلودل. له څيړونو څخه جوتيږي چې په فارسي كې هم قصيده په خپلو اوزانو او ځانگړتياوو سره موجود وه. كه چيرې دا خبره ومنو، كله چې د دري ژبې په قصيده كې خپل اوزان او خپل خصوصيات موجود وو، او له عربي څخه يې اوزان اخيستي نه وي، نو پښتو قصيده خو د تاريخ په اوږدو كې له عربي ژبې څخه بيخي اغيزمنه نشو بللاى. بيا خو په ډاگه ويلاى شو چې پښتو قصيده خپل اوزان لري او خپلې ځانگړتياوې يې له عربي نه را اخيستي نه دي. پخوا داسې فكر كېده چې زموږ په پښتو ژبه كې قصيده د خوشحال خان خټك له وخت څخه ده. كله چې پټه خزانه لاسته راغله او په هغې كې د شاه حسين په امر د محمد هوتك په زيار او زحمت پټه خزانه وليكل شوه، دا ورڅخه ثابته شوه چې د مخه تر هغه هم په پښتو ادب كې قصيده موجود وه او د ځوانۍ دوره يې تيره كړې وه. لكه چې په پټې خزانې كې د امير كرور پښتو شعر په لاس راغلى دى. امير كرور د غور د منديش امير و. (۱۳۹ هجري كال) په پټه خزانه كې لاسته راغلى شعر هم ډير پوخ شعر دى او د شعر ډيرې ځانگړتياوې پكې دي، نو هغه قصيده چې د پټې خزانې په واسطه لاسته راغلي ده، تر ټولو پخوانۍ قصيده نه ده. محمد هوتك دا قصيده د شيخ كټه له لرغوني پښتانه كتاب څخه را نقل كړې ده. شيخ كټه نوموړې قصيده له تاريخ سوري څخه ليكلي ده. دا قصيده د شيخ اسعد سوري ده. كله چې د سبكتيگن كورنۍ په غزني كې واكمنه شوه، د سلطان محمود او ددغې غوري كورنۍ تر منځ اختلاف راغى. په دې وخت كې امير محمد سوري د غور امير و. د مؤرخينو په وينا ۴۰۴ يا ۴۰۵ هـ ق كې سلطان محمود نوموړى په اهنگران كې ونيو او بندي يې كړ. سوري په بند كې له غيږته زهر وخورل. (طبقات ناصري جلد ۱ - ۱۱۷ مخ)

شيخ اسعد سوري د امير محمد سوري له درباريانو څخه و. شيخ اسعد سوري له ډېره غمه د هغه په مړينه قصيده وويله. د دغه قصيدې لومړۍ برخه تشبيب دى. په تشبيب كې ۱۹ بيته د فلک له تيري او ظلم نه شكايت شوى دى، چې متن يې په كتاب كې شته. وروسته لومړى شكايت كوي او بيا نيغ پري ورځي او فلک له غياب څخه حضور ته راوړي، چې د ادبي صنعت له مخې دا برخه ډيره خوږه ده. مثلاً ورته وايي:

څه تيری څه ظلم کاندې ای فلکه
او په ورسټيو بېتونو کې لا تندېږي، وايي:

شین زړګی فلکه ولې لا ولاړ یې
ای د غور غرونو په څه نه شوی غبار

په دې قصیده کې د مخاطب برخه ۱۱ بیتونه ده چې مخامخ فلک ته شکایت کوي او په پای کې بیرته طبیعت ته ورګرځي. د پښتو دودیز ننگ بیانوي او ویاړنې ته یې فکر کېږي، لکه:

سخ په تا ای محمده! دغور لمر وې
په نړۍ به نه وي ستا د عدل سار

د غور په باعظمته امارت کې، چې د ۵۸۰ هـ ق شاوخوا کلونه یې نیولي وو، د بوللو د ویلو دود زیات و. په دغه دربار کې ښکارندوی وړ مقام درلود. کله چې سلطان معزالدين يا شهاب الدين د سلطان محمود په څیر هند ته روان و، ښايي ښکارندوی به هم ورسره و. کله چې شهنشاه په اباسین تیرېده، نو ښکارندوی دده په ستاینه کې هم یوه بلله ویلي چې تشبیب یې داسې پیل کړی دی:

د پسرلی ښکلونکي بیا کړل سینګارونه
بیا یې ولونل په غرونو کې لعلونه

تر دې وروسته د ستاینې برخې ته وردانګې، چې ټوله برخه یې رزمي رنگ لري.

د روښانیانو په دوره کې قصیدې وده وکړه، خو ددې وخت قصیدې داسې شوې چې په محتوا کې یې بدلون راغی. د وحدت او تصوف برخه پکې زیاته شوه. د خوشحال په وخت کې بیا تصوف ته دومره پاملرنه، نه وه.

موږ د پیر روښان په دوره کې د قصیدو ویلو په برخه کې د کریمداد، دولت، ارزاني او میرزا نومونه یادولای شو. د خوشحال خان په دیوان کې قصیدې زیاتې دي. په دې دوره کې د اشرف خان، قادرخان، سکندر خان او نورو شاعرانو نومونه لیدلی شو. په دې دوره کې شعر او شاعري په مجموع کې له هندي سبک څخه اغیزمنه ده. دلته د شاعرۍ ډګر ډیر ګرم دی. د غزل خواته ډیر پام اړول شوی. که چیرې موږ د پښتو ادب د شعر او شاعرۍ ډګر ته وګورو، د قصیدې بڼه لږه تته ښکاري او کېدای شي وجه یې دا وي چې زموږ ځوان شاعران د قصیدې لیکلو ته د قلم پورته کول نه غواړي. د ادب په ډګر کې د شعر او شاعرۍ غوښتنه داده چې د نظم ټولې خواوې په یو توازن کې حرکت وکړي.

یوه بله خبره هم د یادولو وړ ده او هغه دا چې نن سبا زموږ د لیکوالو شاعرانو ټوله پاملرنه د شعر او شاعرۍ تخلیقي خواته ده. څیرنیزې خواوې یې لږې دي، نو زموږ لیکوال او شاعران باید دغو کمزورو برخو ته پام واړوي ترڅو زموږ راتلونکي څیړونکي ددې وخت په ادبیاتو کې دا تشه ونه ګوري.

اخځلیکونه:

۱. کتاب فشرده تاریخ افغانستان، داکټر فاروق انصاري

۲. هوتکیها، عبدالرؤف بینوا

۳. تاریخ مختصر افغانستان، عبدالحی حبیبی

۴. پټه خزانه، د محمد هوتک لیکنه

۵. پښتانه شعراء، عبدالحی حبیبی

۶. د پښتو ادب په تاریخ کې قصیده، پوهاند عبدالحی حبیبی، ۱۳۵۷

دولسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	چاپیریال ساتنه	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	ددې لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - چاپیریال او د چاپیریال اړین توکي به وپېژني. - د چاپیریال ساتنې پر ارزښت به پوه شي. - د خپل ځم ګاونډ د چاپیریال په ساتنې کې به په خپله ونډه واخلي او نور به هغې ته وهڅولای شي. - د لیک او وینا وړتیا به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، ویل، اوریدل، سوال او ځواب، ډله ییز کار او یوکسیزکار	
د تدریس وسیلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک او تباشیر	
د ارزونې لارې او وسیلې	شفاهي، عملي، څارنه، د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	احوال پوښتنه، د ټولګي تنظیم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقیقې
د انگیزې رامنځ ته کول	ښوونکي د چاپیریال په اړه د یو څو پوښتنو له لارې د زده کوونکو پام د چاپیریال ارزښت ته اړوي او په لوست پیل کوي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي د یو څو بېلګو په وړاندې کولو سره زده کوونکو ته چاپیریال ورپېژني او ارزښت یې ور په ګوته کوي. - ښوونکي په چاپیریال کې د نوي کېدونکو او نه نوي کېدونکو توکو او په نړۍ کې د نفوسو د ډېرېدو او د ژوند له پايښت سره د هغوی د اړیکو په اړه زده کوونکو ته مفصل معلومات وړاندې کوي. - ښوونکي زده کوونکو ته د چاپیریال د پاک ساتنې پر ارزښت غږېږي او د ژوو پر ژوند د چاپیریال د ککړتیا اغېز څرګندوي. - ښوونکي زده کوونکو ته سپارښتنه کوي، چې چاپیریال په کاله کې د هغوی د ناستې له ځایه	- زده کوونکي چاپیریال او د هغې ارزښت پېژني او پر دې ځانونه پوهوي چې کوم شيان او ځایونه په چاپیریال کې راځي. - زده کوونکي په چاپیریال کې نوي کېدونکي او نه نوي کېدونکي توکي پېژني او خپله پوهه په دې ټکي څرخوي چې څنګه کولای شو د نفوسو ډېرښت ته پام هغه په سمه توګه ولګوو. د بېلګو له وړاندې کولو هر یو په بحث کې برخه اخلي. - د چاپیریال د ککړتیا روانې ستونزې ته په پام زده کوونکي د چاپیریال د پاک ساتلو لارې چارې لټوي او پر ژوندیو موجوداتو د ککړ چاپیریال اغېز بیانوي. - زده کوونکي پر دې ټکي ځانونه پوهوي چې چاپیریال په کاله کې د ناستې له ځایه پیلېږي او همداسې تر	

کوره، انگړه، کوڅه، چم ګاونډ او کلو بانډو، دښتو، غرونو، سیندونو، سمندرونو او ځنگلونو پورې پراخېږي. دې ټکي ته پام کوي چې د چاپېریال کوم توکي تر نورو زیات د هغوی پر ژوند اغېز لري.	پیلیږي، د کور انګړ، له کور بهر، کوڅه او کلي او همدارنګه بانډو او په ښارونو کې سپکونو، پارکونو او د اوسېدو ټولو ځایونو ته غځېږي.
زده کوونکي د چاپېریال د پاک تنې په اړه خپلې دندې او مسؤولیتونه پېژني او دا مفهوم ورته روښانېږي چې د چاپېریال په پاک ساتنې کې د هر فرد مسؤولیت تر نورو رومي دی.	ښوونکي زده کوونکو ته د چاپېریال په ساتنې کې د هغوی دندې او مسؤولیت روښانوي او علمي زده کړه ورکوي او ټینګار کوي چې د چاپېریال ساتنه د یو ټاکلي فرد، ادارې یا ښاروالۍ دنده نه ده، بلکې د یوې ټولنې ټول افراد پکې ګډ مسؤولیت لري.
زده کوونکي د ایکولوژۍ پر مفهوم ځانونه پوهوي او پېلګې یې په چاپېریال کې ګوري.	ښوونکي د ایکولوژۍ مفهوم زده کوونکو ته څرګندوي.
زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د نوي لوست یو، یو پراګراف لولي او پر مفهوم یې ځانونه پوهوي.	ښوونکي څو زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په وار د نوي لوست یو، یو پراګراف ولولي. ښوونکي مرسته ورسره کوي.
څو تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي په وړاندې د چاپېریال په اړه یوه، یوه دقیقه خبرې کوي.	ښوونکي څو تنه زده کوونکي په وار د ټولګي مخې ته راغواړي چې د چاپېریال په اړه یوه، یوه دقیقه خبرې وکړي.
زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په ډلو کې ځانونه تنظیموي. یو نفر د ډلې د منشي په توګه ټاکي. هر غړی په وار په بحث کې ونډه اخلي او خپل نظر بیانوي. د ډلې منشي نظرونه توحیدوي او په خپل وار یې نورو ټولګیوالو ته اوروي.	ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو ویشي. هرې ډلې ته دنده ورکوي چې د چاپېریال د ارزښت او پاکوالي په اړه خپل نظر وليکي او بیا د هرې ډلې استازې د ډلې د نظریاتو له توحید وروسته هغه نورو زده کوونکو ته واوروي.
دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د چاپېریال د ژوندیو او ناژوندیو موجوداتو تر منځ په اړیکو او پر چاپېریال د هغوی د اغېز په اړه خپل نظر بیانوي.	ښوونکي دوه تنه زده کوونکي رابولي چې په چاپېریال کې د ژوندیو او ناژوندیو موجوداتو تر منځ په اړیکو او پر چاپېریال د هغوی داغېز په اړه خبرې وکړي.
زده کوونکي د لوست لندیزته غوږ او که کومه برخه ورته روښانه نه وي، نو له ښوونکي پوښتنې کوي. د ککړ او پاک چاپېریال پر توپیر ځانونه پوهوي.	ښوونکي د لوست لندیز وایي او د چاپېریال پر ارزښت او پاکوالي ټینګار کوي، تر هغه چې زده کوونکي قناعت وکړي.
زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په لوستل شوي متن کې صفت او موصوف پیدا کوي او لیکي یې.	ښوونکي د پښتو له درېو ساعتونو څخه د یو درسي ساعت په پای کې زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي چې په لوستل شوي متن کې صفت او موصوف په ګوته کړي.

د متن د ستونزمنو برخو روښانول

ایکولوژي – Ecology ، Eco-system

* د ۱۳۸۸ کال نومول شوي تازه معلومات د ملگرو ملتونو د سازمان له خپرونو څخه د انټرنیټ له لارې اخیستل شوي.

اضافي معلومات:

چاپیریال (Environment) زموږ شاوخوا پراته شیان له چاپیریال څخه عبارت دي. د کور، خونې یا د دفتر په ځای کې د کار شاوخوا، د کور شاوخوا، ویالې، لارې کوڅې، ښار، بازار، چمنونه، کروندې، ونې، باغونه، ځنگلونه، سیندونه، دښتې، بیدیاوې او ټول هغه شیان چې زموږ سترگو ته راځي، له چاپیریال څخه عبارت دي. پخوا د نفوسو شمیره لږه وه، د انسانانو چاپیریال هم پاک و. د وخت په تیریدو د نفوس په زیاتېدو د چاپیریال د ککړتیا نښې هم رابښکاره شوې. نن څه ناڅه شل سلنه ډول ډول ناروغي له چاپیریال رامنځته کېږي. له دې امله د چاپیریال د ساتلو په اړه سپارښتنې زیاتې شوې او د پاکوالي په باره کې یې لارې چارې سنجول کېږي. د چاپیریال د پاک ساتنې موضوع هغومره ډېره اړینه ده، لکه چې یوانسان په ژوندانه کې څښاک او خوراک ته اړتیا لري. زموږ په ټولنه کې د چاپیریال د ساتلو په اړه، لکه څنگه چې لازمه ده، اغیزمن کارونه شوي نه دي. د چاپیریال د ککړتیا په لاملونو کې تر زیاتې کچې پورې د نفوسو زیاتوالی او د اوسیدونکو بې پروایي شامله ده. د خخلو او کثافتو دځای په ځای کولو په باره کې بې پروایي او یا د استوګنې په چاپیریال کې د هغوی د ځای په ځای کولو په لارو چارو نه پوهېدل. سربیره پر دې زموږ د ژوند چاپیریال د پرله پسې جګړو له امله ککړ شوی، ځنگلونه وهل شوي، زیاتره ژوي له منځه تللي او اوبه ککړې شوي دي. خخلې او کثافت په هر ځای کې ډېرې-ډېرې پراته دي او بېلا بېلې ساري ناروغۍ ترې راپورته کېږي. لازمه ده د چاپیریال په پاک ساتلو کې ټول په ګډه کار وکړو، د ځنگلونو د وهلو مخه ونیسو، نوې ونې کښینوو، د څښلو اوبو د پاکولو لپاره کار وکړو، هوا پاکه وساتو او د زهري کیدو مخه یې ونیسو. نه یوازې هڅې بلکې د پارکونو، باغونو، اوبو، ویالو او خپل ښار په پاک ساتلو کې زیار وباسو. په صنعتي هېوادونو کې د ګازونو د شتون له امله هوا توده شوي ده. که دا تودوالی دوام ومومي او زیات شي، نو د ځمکو په حاصلاتو او د چاپیریال په سمسورتیا کې به ستونزې رامنځته شي. د څښلو او خړوبولو اوبه به لږې شي. په نباتاتو او ژوو کې به کموالی رامنځته شي. که چیرته سیانس او تکنالوژي پرمختګ کوي او ژوند ورسره سوکاله کېږي، نوله بلې خوا ورسره چاپیریال هم ککړېږي او ژوو ته ګواښ پیدا کوي. د کارخانو جوړېدل ښه خبره ده، خو دود یې هواککړوي. که د برښنا له وسایلو کاراخلو، باید وپوهیږو چې هغه زهري وړانګې لري، حافظه کمزوري کوي، هوشیارتیا ته زیان رسوي، د لید توان کمزوری کوي او روغتیا ته زیان رسوي. په پای کې دې نتیجې ته رسیږو چې د چاپیریال د ککړتیا لاملونه ډېر دي. زموږ هیواد چې اوس یې له یوې خوا نفوس مخ په زیاتېدو دي، له بلې خوا ساینس او تکنالوژي مخ پر ودې روانه ده، که په دې برخه کې کار ونه کړو او پام ورته ونه کړو، نو چاپیریال به لا ډیر ککړ شي. تر ټولو ښه خبره داده چې د ټولنې هر شخص د خپل کور پاکوالي ته پام وکړي. باید ورکشا پوهه جوړشي او د چاپیریال د ساتنې په برخه کې د خلکو پوهه زیاته شي. په نړۍ کې له ناپاکه اوبو څخه د ورځې شاوخوا ۲۵۰۰۰ تنه خپل ژوند له لاسه ورکوي. زموږ هر هیوادوال باید د دغو ناپاکو اوبو پر ځای د څښلو لپاره د پاکو اوبو د رامنځته کولو او برابرولو لپاره هڅه وکړي

اخځلیکونه:

سیمای محیط افغانستان، پوهاند دوکتور احمدشاه جلال

محیط زیست افغانستان، غلام محمد ملکیار، ۱۳۸۳ کال

د ژوند چاپیریال، د چاپیریال ساتنې ملي اداره، دریمه څلورمه، ۱۳۸۸ کال

ديارلسم لوست

د تدريس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو څرگندونې	وخت
د لوست موضوع	د پښتو ادبياتو دويمه تاريخي دوره	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخو ته وروسيږي: - زده کوونکي به د پښتو ادبياتو د تاريخي دورو په لړ کې دويمه تاريخي دوره وپېژني او د هغې په اړه به معلومات پيدا کړي. - ددغې دورې د اثارو پر ځا ننگر تياوو به پوه شي او شاعران او ليکوال به يې وپېژني. - د پښتو ادبياتو د دويمې يا منځنۍ دورې بيلا بېل مهم پړاوونه به وپېژني. - د پښتو ادبياتو پر پرمختيايي بهير به پوه شي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای برخې فعاليتونه به په خپلواک ډول ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې چارې	لوستل، ليکل، پوښتنې او ځوابونه، ځا ننگري او ډله ييز کارونه	
د تدريس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتابونه، پخواني ديوانونه، توره تخته، تباشير او تخته پاک	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي ارزونه، سوال او ځواب، څارنيزه ارزونه او ليکنۍ ارزونه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	احوال پوښتنه، د حاضري اخيستل او د کورنۍ دندې کتل.	۴ دقيقې
د انگېزې د رامنځته کول	زده کوونکو ته د ادبي تاريخي دورو د وېش په څرنگوالي او په دې اړوند د يو، دوه پوښتنو له لارې د زده کوونکو پام نوي لوست ته اړول کېږي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي له څو تنو زده کوونکو غواړي چې د پښتو ادبياتو د تاريخي دور په اړه خپل معلومات له نورو سره شريک کړي. - ښوونکي زده کوونکو ته وايي چې ولې يو شمېر پښتو ليکلي اثار زموږ په لاس کې نشته او يوازې نومونه يې راپاتې دي. - ښوونکي د منځنۍ دورې څلور مهم پړاوونه، ددې دورې ليکوال، د هغوی اثار، د هغوی د اثارو د محتوا	- درې تنه زده کوونکي د ښوونکي په مرسته خپل نظر وړاندې کوي. - زده کوونکي ښوونکي ته غوږ نيسي او د پردېو يرغلونو، د افغانانو خپلمنځي جگړو او بې پروايۍ په څېر نور لاملونه پېژني چې د زياترو ليکلو ادبياتو د له منځه تگ لامل شوي دي. - زده کوونکي د پښتو ادبياتو په دويمه دوره کې څلور مهم پړاوونه، د هر پړاو ځانگړتياوې، شاعران او	

لیکوال او د هغوی اثار او لیکنې پېژني او ځانونه پرې پوهوي.	ترمنځ توپیر او د شعر او لیکوالۍ پرمختیایي بهیر زده کوونکو ته تشریح کوي.
- زده کوونکي په پښتو نثر کې مسجع نثر او په هغه پېر کې د هغې اړتیا پېژني او د پښتو ادبیاتو پر ودې ځانونه پوهوي.	- ښوونکی د پښتو نثر څرنگوالی (مسجع او روان نثرونه) او په دویمه دوره کې د هغې د ودې په څرنگوالي زده کوونکي پوهوي.
- زده کوونکي پښتو ادبیاتو ته د خوشحال خټک او د هغه د کورنۍ د ستاینې وړ خدمتونه پېژني او د هوتکیانو په دربار کې د پښتو ژبې د ودې په اړه معلومات پیدا کوي او پټه خزانه او د هغې ارزښت پېژني.	- ښوونکی په دویمه دوره کې پښتو شعر او نثر ته د خوشحال خټک او د هغه د کورنۍ پر خدمتونو او همدارنگه د هوتکیانو په دربار کې د پښتو ژبې په ودې رڼا اچوي او له بېلگو سره یې روښانوي.
- زده کوونکي ځانونه پوهوي چې یوه تاریخي ادبي دوره له بلې هغې څنګه بېلېږي.	- ښوونکی د ادبي تاریخي دورو د وېش او یو له بل څخه د جلاکېدو په څرنگوالي زده کوونکو ته معلومات ورکوي.
- زده کوونکي په وار لوست لولي او د اړتیا په صورت کې پوښتنې کوي.	- ښوونکی نوی لوست په وار پر زده کوونکو لولي او پخپله ځای ځای د راغلو موضوعګانو په اړه معلومات وړاندې کوي.
- زده کوونکي د لوست لندیز ته غوړ ږدي او د دویمې ادبي دورې د ځانګړتیاوو، شاعرانو او لیکوالو د هغوی د اثارو په اړه خپل معلومات بشپړوي او ډاډ تر لاسه کوي چې د لوست په مفهوم پوه شوي دي.	- ښوونکی په لنډ ډول د پښتو ادبیاتو په دویمې تاریخي دورې، لیکوالو، شاعرانو او د هغوی په اثارو خبرې کوي او لوست رانغاړي.
- دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د ټولګي مخې ته راځي او د ادبي تاریخي دورو په اړه لنډې خبرې کوي.	- ښوونکی دوه تنه زده کوونکي د ټولګي مخې ته راغوړي او ورته وایي چې په وار سره د پښتو ادبي تاریخي دورو په اړه لنډې خبرې وکړي.
- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم ځانونه په ډلو کې تنظیموي. د هر پړاو پر ځانګړتیاوو خبرې کوي، د لیکوالو او شاعرانو نومونه لیکي او بیا دي د هرې ډلې استازی د نورو په نمایندګۍ د ټولګي په وړاندې بیان کړي. ټول زده کوونکي دې په بحث کې برخه واخلي.	- ښوونکی زده کوونکي پر څلورو ډلو ویشي. هرې ډلې ته دنده ورکوي، چې په ترتیب سره د دویمې دورې له څلورو پړاوونو څخه په یو پړاو بحث وکړي، د هر پړاو ځانګړتیا وڅیړي، لیکوال او شاعران یې په ګوته کړي، د لیکلو اثارو نومونه یې واخلي او بیا دې د هرې ډلې استازی د نورو په وړاندې ولولي.
- دوه تنه زده کوونکي دې د ښوونکي په لارښوونه د ټولګي مخې ته راشي او د خپلې خوښې په یوې موضوع دې لنډې خبرې وکړي.	- ښوونکی دې دوه، درې تنه زده کوونکي د ټولګي مخې ته راوبولي چې د خپلې خوښې پر یوې موضوع د پخوا په څېر یو، دوه دقیقې خبرې وکړي.
- یو تن زده کوونکی د ښوونکي له لارښوونې سره سم د پټې خزانې په ارزښت خبرې کوي.	- ښوونکی دې یو تن زده کوونکی راوغواړي چې د پټې

- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په فعال ډول د لوست د پای فعالیتونو په ځوابولو کې ونډه اخلي. زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې لیکي. هڅه دې وکړي چې لیکنه یې ښه، روانه او په زړه پورې وي. توپیر نه کوي که لنډه هم وي، خو باید منطقي تړاو ولري او مفهوم څرگند کړي.	خزانې د ارزښت په اړه معلومات وړاندې کړي. - ښوونکي دې د لوست د پای فعالیتونه په وار پر زده کوونکو عملي کړي او پخپله دې د اړتیا په وخت کې لارښوونه او مرسته وکړي. ښوونکي دې زده کوونکو ته په لومړیو دوو ساعتونو کې له لوست وروسته پخپله خوښه او په درېم ساعت کې د لوست د پای کورنۍ دنده ورکړي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: بایزید روښان د عبدالله زوی و. د مغلو په وړاندې یې مبارزه کړې. د خیرالبیان د کتاب لیکوال دی. قلمي نسخه یې د جرمني د تیوبینګن په کتابتون کې خوندي ده. ارزاني: د پیرروښان مريد و. د برهان زوی دی. د شعر دیوان لري. په فارسي او هندي ژبه هم شعرونه لري. اخوند درويزه په تذکرة الابرار نومې کتاب کې د ارزاني یادونه کړې ده. علي محمد مخلص: د میرزاخان انصاري ملگری و. د بایزید روښان نیمګړې حال نامه یې پوره کړې ده. تر روښان وروسته یې د هغه د کورنۍ احوال ورزیات کړي. په ۱۰۲۹هـ ق کال کې هند ته تللی او د هند په رشیدآباد کې استوګن شوی و. اخوند درويزه: د اخوندګدا زوی و. د زر هجري په شاوخوا کې یې ژوند کاوه. قبر یې د پېښور په هزارخانۍ کې دی. د پیر روښان د عقیدې مخالف و. روانه شاعري یې کړې او د مخزن الاسلام د کتاب لیکوال دی. مسجع نثر: مسجع یا قافیه لرونکی نثر دی، چې وروستی کلمې یې د قافيو په ډول کارول شوي وي. قطعه: مطلع او مقطع نه لري. کله چې د کوم شعر د سر او پای مسره ولوېږي، نو بیا قطعه ورته وايي. مربع: دوه بیتیز وي. په سر کې څلور بیتونه یو ډول قافیه لري. بیا وروسته درې بیتونه یو ډول قافیه وي. وروستی نیم بیت یې د لومړنیو څلورو بیتونو په څیر قافیه لري. د مخمس هر بند پنځه بیتونه لري. د لومړیو پنځو قافیه یې یو ډول وي. بیا وروسته د څلورو بیتونو قافیه یې یو ډول وي او د پنځم بیت قافیه د لومړي بند په څیروي. مسدس، شپږ، شپږ مسرۍ لري. د لومړیو بیتونو قافیه یې یو ډول وي او وروسته بیا د پنځو بیتونو قافیه یو ډول وي او د شپږمې مسرۍ قافیه د لومړیو بیتونو په څیر وي. مثنی، د مثنی جوړښت کټ مټ د مسدس په څیر دی، خو د هر بند د مسرو شمیر یې اته وي. معشر، هر بند یې لس مسرۍ وي. د وروستي بند ۹ مسرۍ یې یوه قافیه لري او وروستی بند یې په قافیه کې د لومړي بند د مسرو له قافيو سره یوشان وي. په ترکیب بند کې تر هر بند وروسته یو بیت راځي، خو د داسې بیتونو قافیه په ټولو بیتونو کې توپیر لري. د ترجیع بند د بیتونو شمیره د پنځو او لسو تر منځ وي. لومړی څو بیتونه وي، وروسته یو بیت راځي، چې د بیت د دواړو مسرو قافیه یې یوشی وي. دا قافیه بیله وي او د بیت له هر بند نه تکرارېږي. خلاصه کیداني د میامحمد عمر څمکنی اثر دی. د فقهي مسایل پکې دي. قصیده برديه: په دې قصیده کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم صفت شوی دی او شرف الدین محمد لیکلي ده. یارمحمد هوتک د کندهار له علماوو څخه و، په منطق او فقه کې یې شهرت درلود. د شاه حسین هوتک استاد و. فوائد الشریعت: د اخوندقاسم پاپیني اثر دی. د اخوند درويزه پیرو و. د مخزن په سبک د فقهي مسایل پکې راغلي دي.	

واصل روښاني: د روښاني لړۍ یو نوميالی شاعر دی. د شعر دیوان لري. ژوند یې تر ۱۰۵۸ هـ ق پورې یقیني دی.

خواجه محمد: په قوم بنگېښ او د خوشحال خان د وخت شاعر او قصیده ویونکی دی.

کریمداد بنگېښ: د پښتو دیوان لرونکی شاعر دی. په پښتو او فارسي ژبو یې شعرونه ویلي دي. د هند په فرخ اباد کې اوسیدلی او ژوند یې تر ۱۰۵۶ هـ ق پورې باوري دی.

دولت لواني: نوم یې دولت الله لواني او په دولت لواني مشهور دی. شاعر او د دیوان لرونکی دی. ژوند یې د ۱۰۰۰ هـ په شاوخوا کې اټکل شوی دی.

قادر داد: د محمد زمان زوی، د پیرداد لمسی، د کمال الدین کړوسی او د پیر روښان کودی دی. شاعر دی او قصیدې لري.

بابوجان: په گلشن روه کې یې یادونه شوي ده. قبر یې په یوسفزو کې دی او شاعر تیر شوی دی.

خوشحال خټک: په قوم خټک د شهباز خان زوی او د یحیی خان لمسی دی. په ۱۰۲۲ کې زیږیدلی او په ۱۱۰۰ هـ کې په حق رسیدلی. د پښتو ژبې نامتو شاعر او لیکوال و. د مستشرقینو په وینا تر ۲۵۰ زیات اثار یې لیکلي دي.

دستار نامه د خوشحال خټک اثر دی، چې په ۱۰۷۶ هـ ق کال کې د هند د رنتبور په زندان کې لیکل شوې. بازنامه، فالنامه، فضل نامه، طب نامه، بیاض، ځنځیری، سوات نامه او داسې نور د خوشحال خان خټک د اثارو په ډله کې دي.

اشرف خان: د خوشحال خټک زوی او د هغه د سبک پیرو شاعر دی. د پلار په څیر یې له مغولو سره مبارزه کړې ده. لس کاله په بیجاپور کې د مغولو په بند کې و. هجري یې تخلص کاوه. د پښتو ژبې شاعر او مبارز تیر شوی دی.

عبدالقادرخان: د خوشحال خان خټک زوی او د هغه د سبک پیرو شاعر و. په ۱۰۶۲ هـ کې زیږیدلی او په ۱۱۱۸ هـ کې په حق رسیدلی دی.

سکندر خان: د خوشحال خټک زوی او د هغه د سبک پیرو شاعر دی.

صدر خان: د خوشحال خټک زوی او د هغه د سبک پیرو شاعر دی چې په صدر خوشحال هم مشهور دی. د شعر دیوان لري او دغه راز د خسروشرین کیسه یې ژباړلي ده.

بي بي حليمه خټکه: د خوشحال خټک لور او د هغه د سبک پیرو وه.

افضل خان خټک: د اشرف خان خټک زوی او د خوشحال خټک لمسی دی. د نیکه په څیر ادیب او شاعر و. د تاریخ مرصع نامتو کتاب یې لیکلی دی. دغه راز یې د کلیله او دمنه کتاب ژباړلی دی.

اشرف خلیل د خوشحال خټک د سبک پیرو و.

عبدالرحمن مومند یا رحمن بابا د پښتو نامتو صوفي شاعر د پېښور په بهادر کلي کې په ۱۰۲۴ هـ ق کې زیږیدلی، د شعر یو دیوان لري.

ماوراءالنهر، د سیحون (سند دریا) او جیحون (اموسیند) ترمنځ پرته سیمه ده.

یونس خیبری، مهین خلیل، حافظ الپوري، میانیم متي زی، نجیب سربندي او معز الله مومند د رحمن بابا د سبک پیروان وو.

معز الله، د ملک عبدالله زوی، د محبت خان کړوسی، د لنډي کوتل له اربابانو څخه و. د شعر دیوان یې د پېښور په اکاډمۍ کې خوندي دی، چې په ۱۱۵۹ هـ کال کې لیکل شوی دی.

اخوند گدا د احمد شاه بابا د وخت شاعر و، د نافع المسلمین په نامه کتاب یې لیکلی او د رحمان بابا د سبک پیرو و.

عبدالعظیم سواتي، د رحمن بابا د سبک پیرو او د سوات اوسیدونکی و. په ۱۱۶۷ هـ ق کې په سوات کې زیږیدلی دی.

گرگین، د گرجستان و. د شاه حسین صفوي په وخت کې مسلمان شو، بیا یې له ایران څخه کندهار ته د حاکم په

توگه را ولیږه، چې وروسته د میرویس نیکه له خوا په کندهار کې ووژل شو.

میرویس نیکه: میرویس (۱۷۱۰-۱۷۰۹) د بنالم خان زوی و. مور یې نازو انا نومیده. په [۱۰۸۴ هـ ق - ۱۶۷۳ ز] کال کې زیږیدلی دی. نوموړي د پردیو له واک څخه د خپلې خاورې د ژغورلو لپاره مبارزه پیل کړه او د افغانستان په یوه برخه کې یې ازادي ترلاسه کړه. په [۱۱۲۷ هـ ق] کال کې مړشوی دی او د کندهار د کوکران په سیمه کې بنسټ شوی دی.

نازو انا: د کلات په تازي نومي ځای کې زیږیدلې ده. د میرویس خان مور وه. پرهیزگاره او شاعره بنسټه تېره شوې او د شعر دوه زره بیتیز دیوان لري.

شاه حسین د میرویس خان نیکه زوی و چې د پټې خزانې کتاب دده په امر لیکل شوی دی. بي بي زينب: د میرویس لور وه. د علم او پوهې څښتنه وه. د شعر دیوان یې ترلاسه شوی نه دی، خو شعرونه یې پټې خزانې خوندې کړي دي.

ریدی خان: د غیاث الدین زوی او پلار یې د میرویس نیکه ملگری و.

محمود نامه: د ریدي خان اثر او ۴۰۰۰ بیته لري.

داود هوتک د قادرخان زوی او د محمد هوتک پلار دی.

بابوجان د اخوند درويزه د زامنو معاصر و. ۱۰۵۰ هـ کال په شاوخواکې ژوندی و. لومړی بېدینه او بیا مسلمان شوی و. د خیرالبیان او محزون الاسلام د سبک پیرو و. یو بل بابوجان هم شته چې د کرم خان زوی او په اټغر کې اوسیده.

د شها او گلان نکل په مشنوي لیکل شوی دی.

اغراق: د مبالغې یو ډول دی چې مدعا یې د عقل له مخې امکان لري، خو عاداتا امکان نه لري.

مبالغه: که یو شاعر له اندازې څخه زیات د یو شي صفت وکړي، ښه والي او بدوالي ته یې شدت ورکړي.

غلو: د مبالغې یو ډول دی چې عقلا او عاداتا امکان ونه لري.

عبدالحمید مومند: په قام مومند او د پښتو ژبې نامتو نازک خیال شاعر تیر شوی دی. د شعر دیوان او نور اثار لري.

کامگار خټک: په ۱۱۶۵ هـ ق کال کې وفات شوی دی. د اشرف خان لمسی دی.

کاظم خان شیدا، د افضل خان زوی او په ۱۱۳۵ هـ ق کال په اکوړه خټک کې زیږیدلی دی. په ۱۱۸۱ هـ ق کال کې یې خپل دیوان بشپړ کړی دی. لفظي او معنوي صنایع په کې ډیرې دي.

تیمورشاه: (۱۷۹۳-۱۷۷۳ کال) د لوی احمدشاه بابا زوی و. لومړی د هرات والي و. بیا په ۱۷۴۲ کال کې د پلار له مرگه وروسته پاچا شو. په ۱۷۹۳ کال کې په پېښور کې ناروغه او کابل ته راغی. په همدغه کال کې مړ شو. قبر یې په کابل کې دی.

شاه شجاع: د تیمورشاه زوی، له ۱۸۰۳-۱۸۰۹ پورې د لومړي ځل لپاره سلطنت کړی دی.

پیرمحمدکاکړ: د احمد شاه بابا د دربار شاعر و. د معرفه الافغاني کتاب یې لیکلي دي.

حافظ گل محمد مرغزی: د پېښور د صوابی د سیمې اوسیدونکی و. احمدشاهي شاهنامه یې لیکلي ده.

ماخذونه:

افغانستان در مسیرتاریخ، د غبار لیکنه، ۱۳۶۸

پښتانه شعراء، عبدالحی حبیبی

اضافي معلومات:

دمخه ټولو ليکل شوو اثارو ته ادبيات ويل کيدل، خو د وخت په تيريدو او له څيرنو وروسته د اثارو او ليکنو لپاره ځانگړې جلا شوې. يوازې هغه اثار د ادبياتو تر چوکاټ لاندې راغلل، چې پکې هنري ارزښتونه موجود وي او تخيل او عواطفو ته پکې ځای ورکړ شوی وي. ادبيات پر يو ځانگړي خط روان نه وي. د ټولنې بيلابيل عوامل ورباندې اغيز کوي او د هغو عواملو تر اغيز لاندې پکې بدلون راځي. له دې امله د هر هيواد ادبيات په دورو ويشل کيږي. په هره دوره کې ځانگړي خصوصيات وي. له دې امله ويلای شو چې د يوې دورې ادبي اثار له بلې سره توپير لري او يوه له بلې څخه اغيزمنه وي. په دې معنا چې يوه له بلې څخه را زيرې. په يوه دوره کې د بلې لپاره شرايط را منځته کيږي او په هره نوې دوره کې نوې ځانگړنې وي او د تيرې دورې ځانگړنې تر ډيره هم پکې روانې وي. دمخه مو وويل چې ادبي دورې په هر هيواد کې په جلا ډول ډلبندي کيږي. د بيلگې په ډول په ځينو هيوادونو کې د شاهانو د کورنيو، په ځينو کې د تاريخونو او په ځينو کې د تاريخي پيښو له مخې جلا کيږي. په هره ادبي دوره کې اثار له يو بل سره توپير لري او يو له بل څخه اغيزمن وي. په دې معنا چې په يوه دوره کې بله دوره رازيرې. په هره نوي دوره کې نوې ځانگړنې هم وي او د تيرې دورې ادبي خواوې هم تر ډيره ځايه پکې روانې دي. د ادبي تاريخ په څيرلو کې يو څيړونکی مجبورېږي تاريخي پيښو ته ورننوي او د هغوی دننه د ادب دورې وټاکي. دا کار ستره ستونزه بللای شو، ځکه د څيړونکو نظريو له بله توپير لري او هرڅوک يې په خپله خوښه ټاکي. دا کار بايد ونشي او څيړونکي په دې کې شخصي ذوق داخل نه کړي. ارواښاد محمد صديق روهي ليکي، ادبي تاريخ د ادبي جريانونو تاريخ دی. کله چې يو ادبي مکتب خپل ځای بل ته خوشي کوي، د ادب تاريخ بله دوره پيلېږي. ادبي مکتبونه له ټولنيزو، اقتصادي او سياسي پيښو سره اړه پيدا کوي. کله ناکله ادبي دورې د تاريخ د سترو پيښو او د پاچاهانو د کورنيو له مخې جلا شوي وي. محمد صديق روهي په دې هکله (د پښتو ادبياتو تاريخ) په نامه کتاب کې اشاره کوي، وايي که چيرې د شاهانو د کورنيو په اساس دورې وويشل شي، نو د ادبي سبکونو يا ژانرونو له تحليل سره مرسته نشي کولای. ځکه دا د کوم پاچا په امر او حکم منځته راتلای نشي. دغه راز موږ ادبي دورې د تاريخونو په اساس هم نه شو ټاکلی، ځکه تاريخونه ثابت وي، حال دا چې پر ادبي خواوو د نوو اغيزو رامنځته کېدل مجرد او ثابت نه وي او يو دم د خبرې په څير سر نه راپورته کوي.

که چېرې دادبي تاريخ دورې د سياسي، اقتصادي او اجتماعي دورو په اساس وويشل شي، د يوې ادبي دورې دننه نور زيات ادبي جريانونه رامنځته کيږي. د مثال په توگه په پانگه والي دوره کې زيات ادبي مکتبونه راپيدا شوي دي، نو د يوې تاريخي دورې تر سرليک لاندې ټول ادبي جريانونه مطالعه کولای شو.

موږ په پښتو ژبه کې هم دورې په بيلا بيلو ډولونو ويشل شوي دي:

پوهاند حبيبي د پښتو ادب دورې په څلور برخو ويشلي دي:

لومړۍ دوره يې تر اسلام دمخه بللي ده. دويمه يې د اسلام له پيل څخه تر ۱۰۰۰ هـ پورې، درېمه يې له ۱۰۰۰ څخه تر ۱۳۰۰ هـ ق پورې او څلورمه يې له ۱۳۰۰ هـ ق راوروسته.

پوهاند رښتين لومړۍ دوره له ۱۰۰ څخه تر ۸۰۰ پورې، دويمه يې له ۹۰۰ هـ ق څخه تر ۱۱۰۰ هـ ق پورې، درېمه يې له ۱۱۰۰ - ۱۲۵۰ هـ پورې څلورمه يې له ۱۲۰۰ څخه تر ۱۳۵۰ هـ پورې بللی ده.

د روحي صاحب په اند هره دوره پراوونه لري. يوه دوره لا پای ته رسيدلې نه وي، چې دننه يې سبکونه او ژانرونه راځي او نور ادبي جريانونه رامنځته کيږي.

پر څلورو دورو د ادبي تاريخ ويشل:

لرغونی دوره: په هغې کې قبيلوي نظام دی. له امير کړور نه د بايزيد روښان تر ظهور پورې په ۱۶ پيړۍ کې د هغه وخت د مغولي سلطنت په زمانه کې په ادبياتو کې بدلون راغی. د نمانځنو، وياړنو او ويرونو موضوعات رامنځته شول. منځنۍ

دوره له ۱۶ میلادي پېړۍ څخه تر شلمې پېړۍ پوري رسېږي. په دې دوره کې سیاسي او ایډیولوژیکي مبارزه پیل کېږي. میا روښان رامنځته کېږي، د خټکو مبارزې پیلېږي. خوشحال خټک د پښتو ادبیات د مضمون، شکل او قالب له مخې غني کړل، لکه مثنوي، غزل، قصیده، رباعي او مخمس په ادبي اثارو کې زیات شول. د منځنۍ دورې ادبیاتو له پخوانیو هغو سره د شکل او مضمون له مخې توپیر پیدا کړ. معنوي صنایع رامنځته شول، تخیلات رامنځته شول. د حمید او کاظم شیدا په څیر نازکخیال شاعران په کې رامنځته شول. په منځنۍ دوره کې درې پړاوونه، فکري، سیاسي او هنري رامنځته شول. فکري د بایزید روښان، سیاسي د خوشحال خان او هنري د رحمان بابا، حمید مومند او حنان بارکزی او نور.

اوسنۍ دوره د شلمې پېړۍ له دویمې لسیزې څخه پیلېږي. دا دوره په خپله انکشاف نه کوي. په دې دوره کې هم یو شمېر پړاوونه رامنځته کېږي. د روانۍ، ویښتیا او اوبښتون پړاوونه او څلورم د سمون پړاو بللی شو. د مضمون او محتوا له مخې په اوسنۍ دوره کې نوي فکري او سیاسي تمایلات او نور هنري میتودونه، نوي ادبي ژانرونه لکه ناول، لنډه کیسه، نوي شعر، طنز او داسې نور رامنځته کېږي.

د شلمې پېړۍ په لړ کې د روښانتیا په پړاو کې چې شرایط برابر شول، فابریکې جوړې شوې او په فرهنگ کې بدلونونه رامنځته شول، ښوونځي جوړ شول او ښځینه ښوونکې استخدام شوې (افغانستان در مسیر تاریخ)

د روښانتیا پړاو: ادبي جریان له خپل پخواني چوکاټ څخه ووت. پوره رسالت یې په غاړه واخیست. ادبیات د زیار او زحمت د روښانولو لپاره وکارول شول، ولس وښی شو او د استبداد پر خلاف مبارزه پیل شوه.

څوارلسم لوست

د تدريس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرحه	وخت
د لوست موضوع	په ټولنيز ژوند کې د ښځو ونډه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	دلوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - په ټولنه کې به د ښځو پر حقونو او دندو پوه شي. - په ټولنه کې به د ښځو دريځ او ارزښت وپېژني. - عملاً به په کور، ځم او ګاونډ کې د ښځو دريځ ته د درناوۍ د زمينې په چمتو کولو کې رغنده ګامونه پورته کړي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سره ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، اوريدل، سوال، ځواب، ډله ييز کار او يوکسيز کار	
د تدريس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک او تباشير	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي، عملي، څارنه او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	احوال پوښتنه، د ټولگي تنظيم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقيقې
د انگيزې رامنځته کول	ښوونکی د ټولنې پر جوړښت او په هغې کې د نارينه او ښځو د شتون په اړه له زده کوونکو څخه د يو څو پوښتنو له لارې په لوست پيل کوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکی دې په ټولنه کې د نارينه او ښځو پر دريځ رڼا واچوي او څرګنده دې کړي چې د ژوند د طبيعي پرمختګ او ټولنيز توازن لپاره ښځې او نارينه يو بل ته څومره اړتيا لري.	- زده کوونکي دې له ښوونکي سره په بحث کې ونډه واخلي او ځانونه دې پر دې پوه کړي چې د ټولنې د رغنده پرمختګ لپاره د نارينه او ښځو توازن څومره اړين دی.	
- ښوونکی زده کوونکو ته معلومات ورکوي چې د ښځو او نارينه برابر والی د بدني زور او طاقت له مخې نه، بلکې د انساني حقونو له مخې دی؛ دواړه يوشان حقونه لري.	- زده کوونکي پر دې مفهوم ځانونه پوهوي چې د ښځو فزيکي جوړښت له نارينه ګانو سره توپير لري. ښځې په فزيکي لحاظ له نارينه ګانو څخه کمزورې دي، خو په خلقت او انساني جوړښت، اړتياوو او حقونو کې يوشان دي او يو له بل سره توپير نه لري.	
- ښوونکی دې ددې ويناوو په اړه زده کوونکو ته څرګندونې وکړي، چې "د هر بريالي نارينه تر شا يوه ښځه شتون لري." او "ښځه په يو لاس زانګو او په بل	- زده کوونکي ددې ويناګانو پر مفهوم ځانونه پوهوي او له ښوونکي سره پرې بحث کوي: • د هر بريالي نارينه تر شا يوه ښځه شتون لري.	

● بنځه په يو لاس زانگو او په بل جهان زنگوي. زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه هغه لارې چارې لټوي او خپل نظر څرگندوي چې د بنځو په وړاندې د موجود تاوتریخوالي د له منځه وړلو لامل کیږي. په همدې ډول د بنځو انساني او شرعي حقونه په ګوته ګوي او لیکي یې. زده کوونکي دې ټول په ګډه د بنځو په وړاندې پرتې ستونزې ونوموي او ودې وایي چې ایا بنځې کولای شي په یوازې سر هغه له منځه یوسي او که د نارینه ګانو مرسته او همکاري هم ورسره اړینه ده. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي مخې ته راځي او په خپل کلي، کور، بانډې، ولسوالۍ، ولایت یا بلې کومې سیمې کې د بنځوپه وړاندې د پرتو ستونزو په اړه خبرې کوي. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په غونډه کې برخه اخلي او پورته بیان شوې ستونزې یو په یو څیړي. پنځه تنه زده کوونکي د وونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي مخې ته راځي او په کور او ټولنه کې د بنځو ود دریځ په اړه څرګندونې کوي. زده کوونکي خپل فکر ازموي او هغه لارې چارې لټوي چې له مخې یې ځوانان او پېغلې د خپل هېواد، راتلونکي او ملي وحدت د پیاوړتیا په اړه کار کولو ته رابولي. وروسته په خبرو کې برخه اخلي او خپل نظر له نورو زده کوونکو سره شریکوي. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په کورونو یا کتابتونونو کې ورباندې کار کوي.	جهان زنگوي." ښوونکي په دې ټکي رڼا اچوي چې څنګه کولای شو، په کورنیو او له هغې وروسته په ټولنه کې د بنځوپه وړاندې تاوتریخوالی له منځه یوسو. د بنځو د انساني او شرعي حقونو د اعدامې لپاره څه کول په کار دي. ښوونکي دې په دې اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړي چې آیا د بنځو په وړاندې د پرتو ستونزو له منځه وړل یوازې د بنځو کار دی او که نارینه هم باید په هغې کې رغنده رول ولوبوي. ښوونکي دې په وار لس تنه زده کوونکي د ټولګي مخې ته راوبولي چې د هېواد په بېلا بېلو برخو کې د بنځو په وړاندې پرتې ستونزې بیان کړي. ښوونکي دې له زده کوونکو څخه یوه غونډه جوړه کړي. په غونډه کې دې پورته بیان شوې ستونزې یو په یو وڅیړي. ښوونکي دې پنځه تنه زده کوونکي د ټولګي مخې ته راوبولي چې په ټولنه کې د بنځو پر دریځ یو په یو خبرې وکړي. ښوونکي دې زده کوونکو ته یو څو دقیقې وخت ورکړي چې فکر وکړي د هېواد ځوانان او پېغلې څنګه د راتلونکي لپاره کار او د یووالي او وحدت احساس پیاوړی کولای شي. ښوونکي د هر درسي ساعت په پای کې زده کوونکو ته کورنۍ دنده سپاري.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: زرغونه انا: د احمدشاه بابا مور وه. ژوند یې تر ۱۰۷۴ هـ ق پورې یقیني دی. عایشه دراني: د تیمورشاه په وخت کې په کابل کې اوسیده. د یعقوب علي خان لور او د دري ژبې شاعره وه. رابعه بلخي: په څلورمه پېړۍ کې یې ژوند کاوه. په ۳۲۹ هـ ق کال کې مړه شوي ده. بي بي نیکبخته: د شیخ الله داد لور وه. د ارشاد الفقراء کتاب یې لیکلی دی.	

ميرمن الایي: د جلال الدين لور، د بايزيد روښان لمسی او د شيخ عمر د زوی، احداثد ميرمن وه. د روښاني غورځنگ په مبارزو کې يې گډون کړی و. په ننگرهار کې د نجونو يوه لېسه د الایي په نامه نومول شوې ده. غازي ادې: د انگریزانو د دویم تیري په وخت کې ژوندی وه. په جگړو کې يې برخه اخیستې ده. د لوگر اوسیدونکې وه. د غازیانو درمل به يې کول. غازي محمد جان خان وردگ ورته یو آس هم ورکړی و. ملالی: د میوند اتله ملالی، په ۱۲۹۷هـ ق کال د برات د میاشتي په ۱۷ نېټه د میوند په د بنځه کې د انگریزانو په وړاندې دافغانانو د جگړې اتله وه. ددې د اتلوتوب له امله انگریزانو سخته ماتې وخوړه او له هېواده تېښتې ته اړ شول. دا لنډۍ هغې ته منسوبه ده:

که په میوند کې شهید نه شوی
خدا پر لالیه بي ننگی ته دې ساتینه

اضافي معلومات:

بنځې په هره ټولنه کې له نارینه وو سره په سياسي، اجتماعي، فرهنگي، تعليمي او نورو ډگرونو کې له خپل استعداد او وړتيا سره سم کار کوی.

بنځې زیاتره له زور زیاتي سره مخامخ وي. هر زور زیاتي په خپل وار د بنځو ژوند تريخ او له مرگ سره يې مخامخ کړي دي. له بده مرغه لا تر اوسه په ډیرو هیوادونو کې خپل روا حقونه ورته ورکړ شوي نه دي او یا لږ ورکړ شوي دي. بنځې د ټولنې نیمایي برخه جوړوي. همدغه بنځې دي چې د نړۍ پوهان يې روزلي دي، په یوه لاس زانگو زنگوي او په بل لاس جهان زنگوي.

د ۱۸۷۵م کال د مارچ پر اتمه نېټه د لومړي ځل لپاره په امریکا کې بنځو د خپلو حقوقو د لاسته راوړلو لپاره لاریون وکړ، خو په ډزو ځواب ورکړ شو. له دې پاڅون وروسته د نورو هیوادونو بنځو هم لاسونو ورکړل او خپلو مبارزو ته يې زور ورکړ. په پای کې د همدې مبارزو له امله په ۱۹۱۰ کال کې د مارچ اتمه د بنځو د نړیوالې ورځې په توگه وبلل شوه. له هغه تاریخ وروسته د نړۍ په ټولو هیوادونو کې دغه ورځ نمانځل کیږي.

د اسلام په سپېڅلي دین کې تر بل هر فرهنگ دمخه بنځو ته انساني لوړ حقونه ورکړ شوي دي. د لومړي ځل لپاره د نجونو ژوندي بنځول پای ته ورسول شول. د بنځو عزت او حیا خوندي شوه د واده کولو او د میړه د خوښولو اختیار يې تر لاسه کړ. د نکاح په وړاندې يې مهر واجب شو. د نفقې او د ژوند د نورو سهولتونو مسؤلیت يې د میړه په غاړه شو. ...

زمونږ د هیواد د اساسي قانون په اساس بنځو ته حقوق ورکړل شوي چې له نارینه ووسره یو ځای د ټولنې په ټولو کارونو کې د خپل فزیکي توان په کچه اودغه راز په دولتي ادارو کې کار وکړي. په سياسي گوندونو، پارلمان او د دولت په لوړو څوکیو کې د کار کولو اجازه ولري. زموږ په هیواد کې د غازي امان الله خان په وخت کې د بنځو حقوق ته پام وشو، چې په سياسي او اجتماعي مسایلو کې گډون وکړي. د هغه وخت د اساسي قانون په جوړولو کې بنځو گډون وکړ او په ښوونځیو کې د زده کړې اجازه ورکړل شوه.

په ۱۳۵۷ کال کې د لومړي ځل لپاره د افغانستان بنځو د اسیايي هیوادونو د بنځو په کنفرانس کې گډون وکړ چې په سریلانکا کې جوړ شوي و. همدا اوس زموږ په دولتي ادارو، پارلمان او کابینه کې بنځې موجود دي او په ښوونځیو کې $\frac{1}{3}$ برخې زده کوونکي نجونې دي.

د اسلام دین د جنس د توپیر مخالف دی، خو که چیرې په رښتینې توگه څوک په اسلام کې د بنځو د حقوقو په هکله څېړنې وکړي، په ټولنیزو او سياسي چارو کې د بنځو نظر ته پوره درناوی شوی دی. مثلاً کله چې مسلمانان د دویم ځل

لپاره مدينې منورې ته ننوتل. په هغوی کې ښځې هم وې، دغه راز په لومړي ځل په اسلام کې ښځو ته د سياسي ازادۍ حق ورکړ شوی دی. اسلام ښځو ته د انتخاب حق ورکړی دی. زموږ د اساسي قانون ۳۵ ماده هم وايي چې د افغانستان اتباع نارینه او ښځې سياسي احزاب جوړولی شي. دا هغه قانون دی چې د افغانستان د ديني علماوو په حضور کې د افغانستان د خلکو د استازو له خوا تصويب شوی دی. په هيواد کې په پارلماني ټاکنو کې ښځو ته د خپلو حقوقو د ورکړې په خاطر برخه ورکړل شوه له ۱۲ ميليونو رايوڅخه په سلوکې تر ۴۰ زياتې د ښځو رايې وې دغه راز د ولسي جرگې له ۲۴۹ څوکیو نه د راجستر شوو کسانو نه ۳۵۰ يې ښځې وې.

سره له دې چې په هيواد کې ښځو ته د حقوقو د ورکولو غږ شوی دی خو دغه غږ به هغه وخت لا ښه عملي شي چې ښځو ته د پوره زده کړې او د کار زمینه چمتو شي او د نارینه وو له خوا ورته حقوق ورکړل شي او دغه راز د مدنيت لمنه تر کليو پورې ورسېږي. نارینه وو ته او په تيره بيا تعليم يافته خلکو ته لازمه ده په ښځو باندې د زور زياتي کړی ماتي کړي. دغه راز د افغانستان ټول خلک او دغه راز ځوانان هم بايد د ښځو د حقوقو پر ارزښت پوه شي او د ټولنې په متوازنه وده کې د دغو حقوقو د رعايت په اغيزمنتوب باوري شي او بشري حقوق يې ترسره شي.

دا لازمه ده چې ځوانان په دې پوه شي چې دغو حقوقو ته په خپله کورنۍ، کلي، سيمه، خپل شاوخوا کې توجه وکړي او نورو ته يې هم پر عملي کولو ټينگار وکړي. ځوانان بايد په دې ټکو وپوهول شي چې له ښځو پرته ټولنه نيمگړې ده، بشريت نيمگړی دی او دهغوی له ونډې پرته د ټولنې او هېواد وده ناشونې ده. د ښځو د حق د لاسته راوړلو لپاره بايد ښځې او نارينه په ګډه هلې ځلې وکړي.

د ښځو د حقوقو په برخه کې اخځونه:

ميرمنو مجله، ۱۲ ګڼه، ۱۳۴۷ کال.

ميرمنو مجله، ۳ ګڼه، ۱۳۶۲ کال.

د بشر د حقوقو نړيواله اعلاميه ۱۳۸۴ کال.

قانون اساسي ۱۳۸۴ د عدليې وزارت.

په افغانستان کې پر ښځو تاوتریخوالی، څېړنيز رپوټ، ۱۳۸۷ هـ ش

۷-جامعه مدني مجله ۳ ګڼه، ۱۳۸۴ کال، ۱۲ مخ

پنځلسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	ژمنه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې ترلاسه کړي: - د ژمنې پر ارزښت او اهميت به پوه شي. - ښه اخلاق به وپېژني، په ځانونو کې به يې پياوړي او له بدو اخلاقو څخه به ځانونه وژغوري. - د انسان د شخصيت په جوړېدو کې به د حيثيت، وقار، باور او نورو ښو اخلاقو ونډه او اغېز درک کړي. - له ښو اخلاقو سره به يې مينه لا نوره هم زياته شي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په خپلواک ډول سرته ورسولای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، اورېدل، سوال او ځواب، ډله ييز کار او يوکسيز کار	
د تدريس وسيلې او مرستندوي توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک، تباشير	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي، عملي، څارنه او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	روغېر، ۱ حوال پوښتنه، د ټولگي تنظيم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقيقې
د انگيزې رامنځته کول	ښوونکي د ښو اخلاقو په اړه خبرې کوي او د يوې بېلگې په وړاندې کولو نوی لوست پيلوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو د زده کړې فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي په بېلا بېلو ټولنو کې د ښو او منلو خوښوونو په اړه څرگندونې کوي او د هرې ټولنې له دود سره سم د منلو او نامنلو اخلاقو په اړه غږېږي. وايي، کېدای شي ښه اخلاق له يوې ټولنې څخه بلې ته توپير ولري، خو داسې اخلاق شته چې په ټولو ټولنو کې يو راز ارزښت او اهميت لري، لکه رښتيا، صداقت، امانت، پر وعدې وفا او نور. په دې توگه د ښو اخلاقو د تعميم او له بدو اخلاقو څخه ځان ژغورل په زده کوونکو کې پياوړي کوي. بيا دې په لوست کې راغلي کيسه زده کوونکو ته له ياده ووايي.		
- زده کوونکي له ښوونکي سره په خبرو کې ونډه اخلي، ښه او منلي خوښوونه له نامنلو او ناوړو خوښوونو څخه بېلوي. پر دې ځانونه پوهوي داسې خوښوونه او اخلاق شته چې له يو ټولنې پلې ته توپير کوي، د بېلگې په توگه په لويديځه نړۍ کې زياتره نارينه له ښځو سره د مخ په ښکلولو روغېر کوي، په داسې حال کې چې زموږ په ټولنه کې دا نامنلي اخلاق دي. د رښتينولۍ، د امانت د ساتلو د درواغو د نه ويلو او نور په څېر اخلاق شته چې په ټولو انساني ټولنو کې يو شان دي.		

وروسته دې زده کوونکو ته ووايي چې کيسه په کتاب کې له ځان سره ولولي. — ښوونکی دې د پورته فعالیت په دوام پنځو تنو زده کوونکو ته ووايي چې لوست د کتاب له مخې په وار ولولي. — ښوونکی دې دوه، درې تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوغواړي چې د ښو اخلاقو د گټې او د بدو اخلاقو د زیانونو په اړه خبرې وکړي. له زده کوونکو دې وغواړي چې که په اړونده موضوع کې یې کومه کيسه يادې وي، ودې وايي. — ښوونکی دې دوه تنه زده کوونکي په وار د ټولگي مخې ته راوغواړي چې د یو انانسر يا د رادېو — تلویزیون د وياند په څېر خبرې وکړي. په سريزه کې دې د ژمنې د ارزښت په اړه يوه لنډه تبصره وکړي او بيا دې يو، يو زده کوونکی د وينا لپاره رابولي. — ښوونکی دې د کيسې پيغام زده کوونکو ته څرگند کړي او يا دې له زده کوونکو وغواړي چې څرگند یې کړي. — ښوونکی دې درې تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوبولي، د وفا، مېړانې او احسان په اړه خبرې دې وکړي، چې په کيسه کې له سزا څخه د ځوان د بچېدو لامل شول. — ښوونکی دې څو تنو زده کوونکو ته لارښوونه وکړي چې نوموړې کيسه په خپله ژبه نورو زده کوونکو ته واوړوي. — ښوونکی دې د لومړيو دوو درسي ساعتونو په پای کې زده کوونکو ته دنده ورکړي چې په پيغلو او ځوانانو کې د ښو اخلاقو د روزنې پر اړتيا او ارزښت ليکنه وکړي. په وروستي ساعت کې د لوست د پای کورنۍ دنده ورکړي.	پنځه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د کتاب له مخې لوست لولي. هڅه کوي چې په لوستلو کې د وياندۍ اصل ته پام وکړي. — دوه، درې تنه زده کوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او د ښو اخلاقو د گټې او د بدو په زیانونو خبرې کوي. که کومه کيسه یې يادې وي، وايي يې. — دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي. د ښو اخلاقو په اړه لنډه تبصره کوي او بيا يو تن زده کوونکی د وينا د اوږولو لپاره رابولي. — زده کوونکي د کيسې پر پيغام ځانونه پوهوي او ډاډ ترلاسه کوي، چې د رښتيا ويلو او نیکو اخلاقو په سرته رسولو یې ټولنيز شخصيت لا پسې وده کوي او پياوړی کيږي. — درې تنه زده کوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او د هغو درې خويونو په اړه خبرې کوي چې په کيسه کې د ځوان د ژغورلو لامل شول. — څو تنه زده کوونکي د لوست کيسه په خپله ژبه نورو زده کوونکو ته اوږوي. — زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په ښکلو او منلو جملو او ښه متن یې چمتو کوي، په ټولگي کې یې لولي او د ټولگي په خپرونې کې یې د خپرولو لپاره کتنپلاوي ته ورکوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: ابوذر غفاري چې اصلي نوم یې جند بن جناده و، بنو غفار قبيلې ته منسوب، له مدينې منورې څخه اتيا ميله لږې د بدر په	

شاوخوا کې هغې لارې ته نژدې اوسېده، چې له مکې مکرمې نه د شام او فلسطين په لوري تللې وه. ديت: له هغه مال څخه عبارت دی چې د انسان د نفس د وژنې په بدل کې لازميږي. په اسلام کې د ديت اندازه سل اوبسان ټاکل شوې دي.

د فعاليتونو په اړه معلومات او د پوښتنو ځوابونه

اضافي معلومات:

د حضرت عمرؓ د پلار نوم خطاب و. په (۵۸۴ م) کال کې د فجار له جنگ څخه دمخه په مکه مکرمه کې زېږېدلې دی؛ يعنې له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم څخه ديارلس کاله کشر دی. نوموړي د کوچنيوالي عمر هم په مکه مکرمه کې تېر کړی او په مکه مکرمه کې لوی شوی دی. په کوچنيوالي کې يې خپلې مېرې او پسونه خړول. د ځوانۍ پر مهال د لوړې او دنګې ونې خاوند او غښتلی قوي ځوان و. له هر چا سره په مقابله کې بريالی و. د سر نیم وينستان يې رژېدلې و، غومبوري يې نرم او غښتلی و. په لاره به پياده تلو. داسې به معلومه چې په څه شي سپور دی. د حضرت محمدؐ د بعثت په (۵) کال (۲۶) کلنۍ په عمر د اسلام په مېين دين مشرف شو. دده په مسلمانېدو سره د اسلام دين نور په ښکاره دعوت پيل وکړ. کله چې حضرت عمرؓ خليفه شو، دده زړه د ايمان په رڼا ډک و. دده اعمالو هم له دغه ځايه سرچينه نېولې وه. حضرت عمرؓ له اسلام څخه مخکې زړورتيا او شجاعت کې مشهور و. د اسلام له راوړلو څخه وروسته يې زړه په ايماني رڼا ډک او نرم و. د عقل قوه يې ډېره تېزه او د ټينګې ارادې څښتن و. په رحم او عدالت کې يې په خپل وخت او وروسته زمانه کې مثال نه درلوده. د زياتو معلوماتو لپاره د حضرت عمر فاروق د عدالت څو بېلګې په دې ډول دي.

وايي، يوه ورځ حضرت عمر بن خطابؓ له څو نورو صحابه کرامو سره په سفر روان و، د لارې په اوږدو کې يې يوه لويه رمه وليدله چې په څر لګيا وه. رمې ته ورنژدې شول. شپونکي يې راوغوښت. له سلام او احوال پوښتنې وروسته يې وويل يو پسه پرموږ خرڅ کړه. شپونکي په ځواب کې وويل، زه خو غلام يم. دا پسونه مې د بادار دي او زه يې د خرڅولو واک نه لرم. حضرت عمرؓ د ده د ازموينې لپاره ورته وويل: "کله چې کورته لاړې، بادار ته به دې ووايي چې پسه خو ليوانو وڅوړ. غلام ورته په ځواب کې وويل، زه خو به خپل بادار ته دا پلمه وکړم، خو د اخرت په ورځ به خپل لوی بادار، الله ﷻ ته څه ځواب ووايم. د دې خبرې په اوريدو سره حضرت عمر بن خطابؓ حيران شو او تصميم يې ونيو چې دا سړی بايد نور له غلامۍ څخه خلاص او آزاد ژوند وکړي. له غلام څخه يې پوښتل: "ته دې بادار په څو روپۍ اخيستی يې؟" غلام ورته د هغه وخت څو روپۍ وښودلې. ده سم دلاسه هغه پيسې ورکړې او ورته وېې ويل، دا پيسې دې بادار ته ورکړه او ځان پرې آزاد کړه.

په يوه بله واقعه کې داسې راغلي دي، چې حضرت عمر فاروقؓ به د خپل خلافت په وخت کې د شپې له خوا د مدينې منورې په کوڅو کې گمځېده او د خپل رعيت له حال او احوال نه به يې ځان خبراوه. يوه شپه په يو کور کې ناوخته خراغ بل و. حضرت عمر فاروقؓ چې وليده، نوکور ته نژدې ورغی. وېې ليدل چې واړه ماشومان ژاړي او مور يې ورته وايي غلي شئ، اوس کټو پخيري. کله چې حضرت عمر فاروقؓ دا حالت وليده، نو له هغه ښځې څخه يې د کور د ننوتلو اجازه واخيستله. کور ته ورننوت او د ماشومانو له مور څخه يې پوښتنه وکړه په کټو کې دې څه شې باندې کړ؟ ښځې په ځواب کې وويل، په کټو کې هيڅ شې نشته. هسې ماشومان پرې غلطوم. حضرت عمر فاروقؓ د دې کار په ليدلو ډېر خپه او په بېره روان شو. بيت المال ته لاړ او يوه بوجۍ اوږه او نور خوراكي توکي يې راواخيستل. پخپله شا يې د وږو ماشومانو کورته راوړل. د ماشومانو مورته يې ورکړل او ورته يې وويل چې ماشومانو ته څخه ډوډۍ پخه کړي.

اخځليکونه:

- اسلامي تاريخ، راشده خليفه گان، ليکوال استاد رضوان الله (لودين)، د چاپ کال (۱۳۸۷) همدرد چاپ ټولنه، ميا اسلام پلازه، جلال اباد.
- سيرت النبي صلى الله علي وسلم، لومړی ټوک، مولف محمد عبدالمطلب بن هشام
- اسلامي سياست، مولف مولانا ګوهر رحمان

شپاړسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو څرگندونې	وخت
د لوست موضوع	د پښتو ليکنې سمه کارونه	
د زده کړې پوهنيزې مهارتونه او ذهنيې موخې	زده کوونکي به د لوست په پای کې وکولای شي چې لاندې موخو ته ورسېږي: - ليکنې به وپېژني او په ليک لوست کې به د ليکنې د کارولو پر اړتيا وپوهېږي. - په ليکلو کې به د ليکنې په کارولو کې وړتيا ترلاسه کړي. - زده کوونکي به په دې ډاډمن شي چې د ليکنې په پام کې نيول ليکل او لوستل سموي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د متن د پای فعاليتونه به په يوازې توگه سرته ورسوي.	
د تدریس لارې	لوستل، ليکل، پوښتنې او ځوابونه او ډله ييز فعاليتونه	
د تدریس وسيلې او مرستندوي توکي	کتاب، تخته، تباشير، قلم، د ليکنې ليکلي کارتونه او که امکان ولري سلايدونه او فلش کارتونه	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي پوښتنې، تحريري پوښتنې او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعاليتونه	روغې، احوال پوښتنه، د ټولگي تنظيم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضری اخيستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځ ته کول	ښوونکي دې پر تخته دا جملې وليکي: "غواړم ستاسو په شرکت کې کار وکړم. د دوو کلونو لپاره مې د جرالدين په شرکت کې کار کړی دی. داسې کوم شی مې نه دی پلورلی چې افتخار مې نه دی په برخه شوی. که له تاسو سره کار وکړم، نو ډاډه يم چې همداسې به وي." اوس وگورئ، که د ليکنې ځايونه بدل کړو، معنا به يې څه وي؟ "غواړم ستاسو په شرکت کې کار وکړم د دوو کلونو لپاره. د جرالدين په شرکت کې مې کار کړی دی. داسې کوم شی مې نه دی پلورلی. افتخار مې نه دی په برخه شوی. که له تاسو سره کار وکړم، نو ډاډه يم چې همداسې به وي."	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
ښوونکي پر تخته د پورته دوو ليکنو د پرتلې له مخې په ليکنه کې د ليکنې د اهميت په اړه خبرې کوي او د زده کوونکو پام ورته اړوي.	زده کوونکي پورته دوو ليکنو ته څوري او دې ټکي ته پام کوي چې که په يوې ليکنې کې ليکنې نه وي کارېدلې يا په ناسم ډول کارېدلې وي، د ليک په معنا	

کې څومره نیمګړتیا رامنځته کیږي. زده کوونکي په لیکنه کې د لیکنې د ارزښت په اړه د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه ورکوي. زده کوونکي متن ته ګوري او بېلا بېلې لیکنې پېژني او د هغوی پر کارولو ځانونه پوهوي. زده کوونکي په وار سره لوست د کتاب له مخې لولي، هرې لیکنې ته پام کوي، د کارونې ځای یې په څیر سره ګوري او د ښوونکي څرګندونو ته غوږ نیسي. زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه یو پراګراف لیکي او د لیکنې ډولونه پکې کاروي او څو تنه یې د ټولګي په وړاندې نورو ته لولي. زده کوونکي په جملو کې د کلمو د ځای بدلون یا په جمله کې پر کومې کلمې فشار ته پام کوي او ګوري چې د جملې په معنا کې څه توپیر راغلی دی. بېلګې یې راوړي. زده کوونکي ساده او مرکبې پېژني او ګوري چې د جملې معترضه برخه د جملې په کومه برخه کې راځي، څنګه پېژندل کیږي او وکه چېرته همدا برخه له جملې وایستل شي، په جمله کې توپیر راځي او که نه. زده کوونکي په یوې لیکنه کې د لیکنې د کارولو ځایونه پېژني او د تمرین له لارې یې زده کوي. زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په کورنو کې یې سرته رسوي.	ښوونکي له پورته فعالیت وروسته د لیکنې په اړوند د زده کوونکو پوهه او د لیکنې د ارزښت په اړه د هغوی نظر معلوموي. ښوونکي د کتاب له مخې یو په یو پر لیکنې خبرې کوي او له زده کوونکو سره یوځای یې په بېلګو کې تمرینوي. ښوونکي لوست پر زده کوونکو لولي، د لیکنې بېلا بېلو بڼو او د کارونې ځایونو ته یې د زده کوونکو پام اړوي او په هرځای کې لازمي څرګندونې کوي. ښوونکي زده کوونکو ته وخت ورکوي، چې یو لنډ پراګراف وليکي او د لیکنې ډولونه پکې وکاروي. ښوونکي زده کوونکو ته په جملې کې د کلمو د ځای بدلون، پر کلمو د خج او فشار راوړلو، د پوښتنې او ندایي د نښو په کارولو د جملې په معنا کې د بدلون په اړه د بېلګو په راوړلو زده کوونکو ته معلومات ورکوي. ښوونکي دې د جملو ډولونه، ساده او مرکبه زده کوونکو ته وروپېژني او د جملې معترضه برخه دې په یوې بېلګې کې وروښايي. ښوونکي په لیکنه کې په خپل ځای کې د لیکنې په کارونه ټینګار کوي او د تکرار او تمرین له لارې یې پر زده کوونکو زده کوي. ښوونکي دی د لومړي او دویم ساعت په پای کې زده کوونکو ته په خپله خوښه کورنۍ دنده ورکړي او د درېم ساعت په پای کې دې د لوست د پای کورنۍ دنده ورکړي.
---	--

د متن د ستونزو برخو روښانول

په یوې جملې کې د کلمو د ځای بدلون او یا پر کومې کلمې د خج راوړل د جملې معنا بدلوي.

وګورئ: زه پوهنتون ته ځم. یوه بیانيه جمله ده او پوهنتون ته تګ بیانوي. خو که ووايو: پوهنتون ته زه ځم. نو ټینګار په شخص کېږي، یعنې بل څوک، بلکې زه پنخپله پوهنتون ته ځم. که چېرته فشار د جملې په دویمې برخې، یعنې، پوهنتون، واچول شي، بیا داسې معنا ورکوي، چې ځای (پوهنتون) تر پوښتنې لاندې راځي. داسې نورې بېلګې.

ساده جمله، هغه جمله ده چې يوازې له ابتدا او خبر څخه جوړه شوې وي او يوه معنا او مفهوم افاده کړي، لکه: زما نوم ننگيالی دی. گلاب ښه هلک دی.

مرکبه جمله، هغه جمله ده چې د ابتدا او خبر له برخو زياتې برخې ولري، يا ابتدا تشرېح کوي او يا هم خبر بيانوي، لکه: گلاب، چې يو ښه او تکړه هلک دی، ټولو ته گران دی.

د جملې معترضه برخه، دا برخه يه يوې جملې کې د کامې، يا دش د ليکنښو په راوړلو بېلېږي او که چېرته له جملې وايستل شي، جمله نه نيمگړې کېږي، لکه:

زمری، چې په زړورتيا مشهور دی، يو وحشي ځناور دی.

په پورته جمله کې که (چې په زړورتيا مشهور دی) له جملې وايستل شي، داسې ويل کېږي: زمری يو وحشي ځناور دی. جمله نه نيمگړې کېږي.

اضافي معلومات

دا الهي قانون دی چې انسانان کله يوله بل سره خبرې کوي نو د خبرو په بهير کې کله دمه کوي، کله پوښتنه کوي او کله په کومه خبره ټينگار کوي. دا مسايل د ليکنښو د سمې کارونې له لارې سرته رسيږي. ليکنښې يو شمېر علامې دي چې په ليکنه کې کارېږي. که په ليکنه کې هره يوه په خپل ځای ونه کارول شي، ليکنه خوندوره او معناداره نه وي او که په خپل ځای راوړل شي، ليکنه پوره معنا ورکوي، مطلب ترې اخيستل کېږي او په لوست کې د تپروتنو مخه نيول کېږي. په وينا کې د ليکنښو افاده د ځنډ، د غږ د بدلون، د اهنگ د ټيټولو او لوړولو او نورو له لارې ترسره کېږي. د ليکنښو د کارولو مهمه او اساسي موخه د جملو او عبارتونو د مفهوم وضاحت او صراحت دی. ليکنښې موږ په دې پوهوي، د يوې جملې کلمې څنگه څنگ په څنگ وليکو چې په اسانۍ سره ترې معنا واخيستل شي او د ليکنې د هرې برخې توپير وشي. ليکنښې د نړۍ په هره ژبه کې کارېږي، خو توپير يې دادی چې په ځينو ژبو کې کيداى شي ښې يې تغير موندلى وي او يا د شمېرله مخې په يوه ژبه کې تربلې ډېرې وي.

اوولسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	قيام الدين خادم	
د زده کړې، پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې ترلاسه کړي: - استاد قيام الدين خادم به وپيژني. - د استاد خادم په علمي او فرهنگي هلو ځلو به پوه شي. - پښتو ژبې ته به د استاد خادم د خدمت په اړه معلومات تر لاسه کړي. - د استاد خادم ليکلي اثار به وپيژني. - په ټولنه کې به د يو شاعر او ليکوال پر ارزښت پوه شي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سر سرته ورسولای شي.	
د تدريس لارې	يو کسيز، دوه کسيز، ډله ييز	
د تدريس وسيلې او مرستندوی توکي	د ښوونکي چمتو کړي کارتونه، د استاد خادم انځور او د اثارو چارت	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي، ليکنې، څارنيز او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	روغبړ، احوال پوښتنه، د ټولگي تنظيم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضری-اخيستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د لاندې او هغې ته ورته نورو پوښتنو له لارې کولای شي پر نوي لوست پيل وکړي: - د هېواد د ليکوالو او شاعرانو او د هغوی د اثارو پېژندل څه ګټه لري؟ - تاسې کوم شاعران پيژنئ؟ ستاسو په اند شاعر او ليکوال خپلې ژبې او ټولنې لپاره څه ارزښت لري؟	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي د يو شمېر پښتني ليکوالو او شاعرانو نومونه اخلي او د پښتو ژبې د ودې او پراختيا په لار کې يې خدمتونه بيانوي.	- زد کوونکي له ښوونکي سره د پښتني ليکوالو او شاعرانو د نومونو په اخيستلو کې ونډه اخلي او د پښتو ژبې په ودې او پراختيا کې د هغوی پر خدمتونو ځانونه پوهوي.	
- ښوونکي د ټولنې په اصلاح او سمون کې د شاعرانو او ليکوالو رول ته ګوته نيسي.	- زده کوونکي په دې ټکي ځانونه پوهوي چې څنګه شاعران او ليکوال د ټولنې په اصلاح او سمون کې ونډه اخلي.	
- ښوونکي د ارواښاد قيام الدين خادم ژوند ليک بيانوي او پر اثارو يې خبرې کوي.	- زده کوونکي د ارواښاد قيام الدين ژوند ليک اوري، مهم ټکي يې له ځانونو سره ليکي او د هغه د شعر او	

لیکنو پر محتوا ځانونه پوهوي.

- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د لوست یو، یو پراگراف لولي او د لوست محتوا ته پام کوي.
- یو شمېر زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په وار سره د ټولگي مخې ته راځي او د استاد خادم نثر او شعر په مناسب غږ او اواز لولي.
- زده کوونکي د یوې ادبي غونډې د جوړولو، له خپل منځ څخه د ټولو گډون کوونکو په خوښه او رایو یو، یو تن د غونډې د مشر، منشي او ویاند په توگه ټاکي. درې څلور تنه خپلې لیکنې یا ویناوې اوروي او بل برخوال غونډه ارزوي. زده کوونکي د ښوونکي لارښوونو ته ځیر کیږي.
- دوه، دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او د استاد خادم یو متن یا یو شعر دیکلنه کوي.
- د ښوونکي له لارښوونې سره سم دې څو تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راشي او له بېلگې سره یوځای دې د یو شاعر لیکنې له مخې د هغه د ژوند د مهال وضعه او حالت څرگند کړي.
- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په ډلو کې تنظیمیږي او څلورم فعالیت سر ته رسوي.
- زده کوونکي دې په خپلو سیمو، کلو او بانډو کې د کوم موجود شاعر یا لیکوال په اړه دوه، درې دقیقې خبرې وکړي، هغه دې په لنډو جملو کې وروپېژني او د وینا کومه بېلگه دې وړاندې کړي.
- زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې سرته رسوي.

- ښوونکي د استاد خادم د لیکنو له مخې زده کوونکو ته د هغه پر لیدلوري رڼا اچوي.
- ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست په وار سره یو یو پراگراف ولولي. که اړتیا وه پخپله څرگندونې کوي. همدارنگه د استاد خادم د نثر بېلگه پر یو زده کوونکي او د شاعر مسلک په بل زده کوونکي لولي او دیکلنه کوي.
- ښوونکي زده کوونکو ته د یوې ادبي غونډې جوړول، د غونډې د مشر، منشي او ویاند ټاکل ورزده کوي او په عملي توگه له زده کوونکو سره د هغې په جوړولو کې مرسته کوي.
- ښوونکي د وخت د موجودیت په صورت کې دوه، دوه تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راغواړي او د یو متن او یو شعر د ویلو لارښوونه ورته کوي.
- ښوونکي دې څو زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوغواړي چې ووايي د یو شاعر یا لیکوال له لیکنو څخه څنگه د هغه د ژوند د مهال وضعه او حالت خپلې شو.
- ښوونکي زده کوونکي په مناسبو ډلو ویشي او د لوست د څلورم فعالیت د سرته رسولو دنده ورته ورکوي.
- ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي، چې په خپله خوښه په خپلو کلو او سیمو کې د شتو شاعرانو یا لیکوالو په اړه خبرې وکړي.
- ښوونکي د لوست له محتوا سره سم زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي.

متن ستونزمني برخې نه لري.

د فعاليتونو په اړه معلومات او د پوښتنو ځوابونه

ښوونکي دې يوه ورځ دمخه څو زده کوونکو ته دنده ورکړې چې په وار سره يو تن د استاد خادم د ژوند، بل د هغه د زده کړې او دندو او بل د هغه د شعر او ليکنو په اړوند لنډې مقالې وليکي. په بله ورځ زده کوونکي د غونډې جوړولو ته چمتو کوي. د غونډې لپاره يو تن زده کوونکي د مشر، بل د منشي او يو تن د وياندۍ لپاره ځانونه نوموي. ښوونکي زده کوونکو ته وايي چې په وار سره هر يوه نوماند ته رايې ورکړي. د رايو له ترلاسه کولو وروسته د غونډې مشر غونډه جوړوي او په خپلو خبرو يې پرانيزي. وياند د هر ويناوال نوم اخلي، د ټولگي مخې ته يې رابولي او د ويناوال او د هغه د وينا په اړه لنډه تبصره کوي. وروسته ويناوال په خپل وار خپلې ويناوې اوروي. ټول ناست زده کوونکي د غونډې د بهير يادداشت اخلي او که پوښتنه ورسره وي، لېکي يې او د غونډې په پای کې يې پوښتي. په پای کې يو تن گډون کوونکي غونډه ارزوي، په عمومي ډول يې مثبت ټکي روښانوي او ستايي يې. د غونډې نيمگړتياوې يادوي، خو په ښکلو جملو کې يې رانغاړي، چې د چا د خپلگان او نهيلۍ لامل نشي. د غونډې مشر له برخوالو څخه مننه کوي او غونډه په خپلو خبرو پای ته رسوي. ښوونکي له ټولو برخوالو څخه مننه کوي او خپل د پام وړ ټکي ورته وايي.

اضافي معلومات:

قيام الدين خادم په ۱۳۲۵ هجري قمري (۱۹۰۷ ميلادي) کال د ننگرهار و ولايت د کامې ولسوالۍ د زرشوی په کلي کې په يوه متدینه او روحاني کورنۍ کې سترگې نړۍ ته غړولي دي. پلار يې مولوي حسام الدين او نيکه يې مولوي علي گل اخونزاده نومېده، چې د خپل وخت لوی ديني او جيد عالمان وو. د خادم د مورني نسب سلسله يې په فقيرصاحب مشهور، عبدالرحمن سيلاني پورې رسېږي. عبدالرحمن سيلاني هم د خپل وخت لوی عالم او فاضل شخص تېرشوی او د مرادعلي (رح) پلار و. مولانا قيام الدين خادم په خټه زاخيل مومند دی. لومړنۍ زده کړې يې په خپل کور او کلي کې له خپل پلار او نورو جیدو عالمانو څخه کړي. په صرف، نحو، منطق، تفسير، حکمت او حديث کې ښه برلاسی و. د نورو ديني زده کړو لپاره له پېښور نيولې آن تر هنده رسېدلی. تقريبا ۱۵ کاله يې دغه مسافرتونه کړي. وطن ته له راستنېدو وروسته يې د جلال اباد په يو لومړني ښونځي کې د ښوونکي په توگه رسماً په کار پيل وکړ. له څه مودې وروسته په ۱۳۱۱ هجري کال د کندهار په پښتونانجمن کې شامل شو. په ادبياتو کې يې ژوره مطالعه او لوی لاس درلود. د همدغې ژورې مطالعې برکت و چې د لومړي ځل لپاره د کندهار ولايت د پښتونانجمن غړيتوب ور په برخه شو. له همدغه ځايه يې د ليکوالۍ اساس پيلېږي. خادم په داسې ادارو او علمي موسسو کې کار کړی، چې هلته به علمي مسايل څېړل کېدل. په پښتوټولنه، تاليف او ترجمې، زيري جريدې، دايرةالمعارف، اتحاد مشرقي، د کندهار طلوع افغان، هېواد، اصلاح د ورځپاڼو د چلوونکي او د پښتوټولنې د علمي مرستيالۍ دندې يې په ښه شان سرته رسولي دي. ددې ترڅنگ يې دوه درې دورې د پښتو کورسونو لوی مدير او د پښتوټولنې د يو پياوړي عالم په توگه کار کړی دی. له خپلې مورنۍ ژبې، پښتو سربېره په اردو، عربي او په پارسو ژبه يې ښې روانې خبرې کولې. په تحقيق او څېړنه کې يې له همدغو ژبو څخه زياته استفاده کوله. په شعر او نثر دواړو کې يې خپل نيلی غغلولی دی. شعر يې له نثره او نثر يې له شعره خوږ دی. په دغو دواړو برخو کې يې زيات شمېر ليکنې کړي دي. دده په هره ليکنه کې پښتو او پښتونولي له ورايه ځليږي. ليکنه يې ادبي، انتقادي، ټولنيز، سياسي، روزنيز او ښوونيز رنگ لري. کتابونه يې په دغو دواړو برخو کې ليکلي دي. لومړنی شعر چې (شه بيدار پښتونه) نومېږي، په اتحاد مشرقي کې خپورشوی دی. په نثر کې ترټولو خواږه او په زړه پورې اثرونه د نوي ژوندون اوخيالي دنيا په نامه دي. نوموړي کتابونه په ۱۳۲۰ هجري کال چاپ شوي دي. خادم تل له ظالم سره مقابله کړې او ظالم يې په هرميدان کې رسوا کړی. دا هغه کارونه وو چې نوموړي کړي او د

همدغو کارونو له برکته یې د معاصرو ادبیاتو د پنځو ستورو په کتار کې ځای نیولی. مشهور چاپي کتابونه یې په دې ډول دي: د کوچنیانو اخلاقي پالنه، څاروان، روحي ګلونه، د مرغلو امېل، نوی ژوندون، مکارم الاخلاق، پښتونولي، بایزید روښان، خیالي دنیا، د شریف سرگذشت، نبوغ او عبقریت (فلسفي اثر)، نوې رڼا، د پښتو د تاریخ یوه سرپاڼه، د خوشحال او رحمان موازنه، د څلورم ټولګي پښتوقرائت، پښتوکلي په شپږو ټوکونو کې، معلم پښتو، پښتانه شعراء لومړی ټوک، پارتیان څوک وو، د بابا نصیحت، د پښتو پټی، د پښتو نثر، تاریخي تصورات، لوی سهاک، ادبي قصې، لوی اصحابان، نشنلېزم او انټرنشنلېزم، افغاني حکومت، معیاري پښتو، بلکا، د پښتو خټه او څانګې، نصوص الحکم، د مور مینه، لرغوني پښتانه قومونه، ټولنپال افغان مانوفیسټ، (د مولانا قیام الدین خادم سیاسي افکار) لیکلي او چاپ شوي دي.

په پورته کتابونو سربېره یې یو شمېر زیاتې مقالې د وخت په مهمو مجلو او ورځپاڼو کې خپرې شوي دي او شمېر نور کتابونه یې لا تراوسه چاپ ته سترګې په لار دي. په پاړسي ژبه، د پښتونولي پور، اجتماعي مقالې، ادبي قصه، سورګل ډرام دی. مجلې شاعران، کره پښتو د پښتونخوا قصې، مکالمات، سورګل، کانفرانسونه، کره پښتو، پښتو زده کړه، د پښتو شاعري، پښتو په غربي لیکدود کې، رښتین پور، شلمه پېړۍ او پښتانه، د پښتنو قومولي، غوره سندري، د پښتو شاعري، لرغوني افغان، اینده پښتنو ته، د تنقید حق، ساتلې خزانه، ریګویدی سرودونه یا (سرودهای ریګویدی)....

دا هغه اثار وو چې خادم د خپل قوم د هوساینې او خپلې ژبې د پرمختګ لپاره د زړه په وینو ولیکل او خپل دریدلي قوم ته یې په میراث پرېښودل. خادم د ژوند وروستی څو کلونه په کور ناست و، خو بیا هم د هېواد او قوم په غم اخته و. د شعر او نثر په ژبه یې د خپل زړه سوي اهوڼه لیکل. د ۱۳۵۸ هجري کال د خپل عمر ۷۴ پسرلی لانه و بشپړ کړی چې د وږي په میاشت کې یې له دې فاني نړۍ څخه ابدې او تل پاتې نړۍ ته مخه وکړه او د کامې د ولسوالۍ د زرشوی په کلي کې په خپله پلرني هدیره کې خاوروته و سپارل شو.

اخځلیکونه:

اوسني لیکوال، لومړی ټوک لیکوال، عبدالروف بېنوا

نوميالي شاعران لیکوال، پوهاند صدیق الله رښتین

د پښتو ادبیاتو تاریخ، اوسنی دوره، د پوهاند زیورالدین زیور درسي کتاب

اقلسم لوست

د تدریس وخت: په اونی کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو څرگندونې	وخت
د لوست موضوع	پښتو ادبي سبکونه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	زده کوونکي به د لوست په پای کې لاندې موخې ترلاسه کړي: - د سبک په معنا او مفهوم به پوه شي. - د پښتو ادبي سبکونو په اړه معلومات ترلاسه کړي. - د ليکل شوي نثر يا شعر له مخې به د هغه ليکوال يا شاعر وپېژني. - د وينا او ليک قريحه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به له مرستې پرته سرته ورسولای شي.	
د تدريس لارې	يو کسيز او ډله ييز	
د تدريس وسيلې او مرستندويه توکي	. کتاب، تخته، تبا شير او کارتونه	
د ارزونې لارې او وسيلې	شفاهي پوښتنې، تحريري پوښتنې، عملي کار، يو کسيزې پوښتنې، ډله ييز کار او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	روغبړ، احوال پوښتنه، د ټولگي تنظيم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضرۍ اخيستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقيقې
		۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکی دې د سبک په اړه د زده کوونکو د نظر له معلوماتو وروسته هغوی ته سبک وروپېژني، لغوي معنا دې ورته ووايي او ودې پوهوي چې په ادبياتو کې له سبک څخه موخه څه ده او په کومو دوو معناگانو کارول کيږي.	- زده کوونکي دې د سبک د معنا په اړه خپل نظر څرگند کړي. ټول دې په دې بحث کې ونډه واخلي. وروسته دې د خپل ښوونکي خبرو ته غوږ شي، چې په ادبياتو کې د سبک پر معنا ځانونه وپوهوي. که لازمه وه يادداشت دې واخلي.	
- ښوونکی څو زده کوونکو تخته دنده ورکوي چې لوست د کتاب له مخې ولولي.	- زده کوونکي دې د ښوونکي په لارښوونه لوست لولي او د سبک پر معنا او مفهوم ځانونه ښه پوهوي.	
- ښوونکی دې د پښتو ادبياتو په بېلا بېلو پړاوونو کې د موجودو ادبي سبکونو په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړي، د سبک رامنځته کوونکي دې وروپېژني او د هر يو ځانگړتياوې دې ووايي.	- زده کوونکي غوږ نيسي چې سبک پښتو ادبياتو ته څه وخت لاره موندلې، څو سبکونه موجود دي او چا رامنځته کړي دي. د هر يو سبک پر ځانگړتيا دې ځانونه وپوهوي.	
- ښوونکی دې د هندي ادبي سبک په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکړي او د ادبي سبک ځانگړتياوې دې وروپېژني.	- زده کوونکي ځانونه پوهوي چې هندي ادبي سبک څه شی دی او پښتو ادبياتو ته يې څه ډول د چا له خوا لاره موندلې ده.	

- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم ځانونه په څلورو ډلو کې تنظيموي او هره ډله د روښان، خوشحال خټک، رحمن بابا او حميد مومند د ادبي سېکونو په اړه خبرې اترې کوي. خپل نظر له يو بل سره شريکوي، د ډلې منشي يادداشت اخلي او يو تن يې د ډلې په استازيتوب ټولگيوالو ته لولي. زده کوونکي پوښتنې کولای شي. - يو زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي او په پښتو ادبياتو کې د سېک د مفکورې د رامنځته کېدو په اړه معلومات ورکوي. - يو تن د ټولگي مخې ته راځي او وايي چې مسجع نشر څه راز نشر دی، په پښتو ادبياتو کې کله او د چا له خوا رامنځته شو. - دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د ټولگي مخې ته راځي او د حميد د ادبي سېک پر ځانگړتياوو غږېږي. د اړتيا په وخت کې ښوونکي مرسته ورسره کوي. - زده کوونکي د لوست تکرار ته غوږ نيسي، ځانونه پوهوي او کورنۍ دنده اخلي.	- ښوونکي دې زده کوونکي پر څلورو ډلو ووېشي. هره ډله دې د روښان، خوشحال خټک، رحمن بابا او حميد مومند پر ادبي سېکونو رڼا واچوي. - ښوونکي دې يو تن زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوغواړي چې په پښتو ادبياتو کې د سېک د مفکورې د رامنځته کېدو په اړه رڼا واچوي. - ښوونکي دې يو تن زده کوونکي دنده ورکړي چې د ټولگي په وړاندې ووايي د مسجع نشر ليکنه کله او د چا له خوا پيل شوه. - ښوونکي دې دوه تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوغواړي چې د حميد د ادبي سېک ځانگړتيا نورو ته وروپېژني. - ښوونکي دې لوست په لنډو جملو کې تکرار کړي او د کتاب د منځپانگې له مخې دې کورنۍ دنده وټاکي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول سېک: د مکتب په پرتله ځانگړې او غونډه دی. يا په بله وينا سېک په خپلو ځانگړو کلياتو کې يوازې د همغه پنځوونکي يا ايجاد گر خبره ځلوي يا سېک يوازې د يوه هنرمند او ليکوال په اثر کې د مضمون او معنا بېلېدونکې بنسټي ځانگړې ټولگې يا مجموعې ته وايي. مکتب عام، خپور (غوږېدلی) او يوې ډلې ادبي او هنري پنځوونکيو راجايرېدونکی دی. يا په بله وينا ادبي مکتب د يوه ليکوال نه، بلکې د يوې ډلې ليکوالو ځانگړنه ده.	
اضافي معلومات: د ژبې او ادب په څېړنه کې د ادبي او شعري سېکونو پېژندنه اړينه ده. سېک په حقيقي معنا د سرو او سپينو زرو ويلې کولو او په قالب کې اچولو ته وايي. په اصطلاح کې د فکر او خيال د څرگندولو يو ځانگړي دود او ډول ته سېک ويل کيږي. د ځينو ليکوالو او شاعرانو سېکونه دومره جوت او څرگند دي چې د ادب مينه وال يې د الفاظو له ټاکلو، د کلماتو له ترکيب او تعبير له ډول څخه په اسانه پېژندلای شي. د بېلگې په توگه، رحمان بابا، خوشحال خټک او عبدالحميد مومند. هريو يې بېلا بېل سېکونه لري چې د فکر او معنا او د الفاظو او تعبيراتو له خوا يې رنگ او ډول له ورايه معلومېږي. د سېک کلمه ډېره لرغونې او د ادب په ډگر کې په بېلا بېلو معناوو څرگنده شوې ده. د ادبي سېک کلمه هنري ادبياتو،	

انځورګري، معمارۍ، موسيقۍ، مجسمه جوړونې، خطاطۍ او نورو ته هم کارول کېدله. سبک ته په انگليسي کې (style) وايي. د سبک په پېژندنه کې هم معنوي خوا ترڅېړنې لاندې راځي اوهم لفظي خوا. دواړه پکې پوره اغيزه او اثر ښکوي. په غربي نړۍ کې د ادبي سبکونو لمن ډېره پراخه ده. زيات شمېر ډولونه لري. دلته به يې دوه درې هغه نمونې په لنډه او مختصر ډول دروپېژنو:

۱ - کلاسیزم :

د لويديځې نړۍ په ادبياتو کې يو هنري مېتود دی چې له پنځلسمې عيسوي پېړۍ راهيسې يې ښه قوت موندلی دی. کلاسیک ادب هغه ادب ته وايي چې يو ښکاره هدف، سپېڅلی رنگ او ټاکلی چوکاټ ولري. د پخواني ادب پيروي، د طبيعي منظرو انځور، له عقل او منطق سره جوړښت، د ساده ګي او روانۍ خوښول، د ځای او زمانې له غوښتنو سره سمون د کلاسیک ادب ښکاره صفتونه او نښانې ګڼل کېږي. يا په بل عبارت د زمانې، ځای، پوهې، عقل او ښه کره توب په چوکاټ کې دننه ليکوالۍ ته کلاسیزم وايي.

۲ - رومانيزم:

رومانيزم په ادب کې د يواځې مسلک او ښوونځي نوم دی چې په نولسمه پېړۍ کې منځته راغلی دی. د دې ښوونځي او ادبي مسلک لويې نښانې او ښېګڼې دا دي: د خيال او فکر ازادي، بې پروايي، لوړ خيالونه، له ادبي قيدو بند نه ځان ايستل، د ښکلا او جمال د خيالي جهان مشغولا، د لغاتو او تعبيرونو پراختيا، د احساس او تخيل لوړتيا او د ژبې او ادب له سمسورتيا څخه عبارت دي. ددې سبک غرض له کلاسیزم سره په ښکاره مخالفت کول دي. په رومانيزم کې د پخوانيو اصولو پابندي نشته او زاړه او پخواني چوکاټونه پکې ماتېږي. لنډه دا چې رومانيزم يو نوی هنري مېتود او نوې لاره ده چې د ژوندانه د نندارتون په انځور کې له تخيل احساس او ذوق څخه زيات کار اخلي او پخواني قيدونه او شرطونه، نه مني.

۳ - رياليزم :

د رياليزم سبک له رومانيزم څخه وروسته ميدان ته راووت. په دې سبک کې د ژوندانه انځور او نقشه په اصلي بڼه او رنگ منځته راځي او حالت پکې په رښتياڼي ډول ښودل کېږي. مطلب دادی چې ريالستيک ادب د چاپېريال شرطونو ته پوره اهميت ورکوي او حقيقتونه له پامه نه غورځوي. رياليزم د حقيقت او طبيعت رښتياڼۍ پيروي ته وايي. په دې ښوونځي او مسلک کې ښکلا، اسانتيا، رښتيا، غوره صفتونه ګڼل کېږي او موږ ورته په لنډه ډول د ادب ښار ويلای شو. لنډه دا چې رياليزم د پېښو رښتياڼۍ څرګندونه او د هنر طبيعي او اصلي انځورول دي. په لويديځ ادب کې همدا درې لوی او مشهور سبکونه دي، خو ځينې نور سبکونه هم موجود دي چې د ځينو ښيګڼو په وجه په بېلابېلو نومونو ياد شوي دي. لکه سمبوليزم، ناتوراليزم ...، خو دا چې په شرقي نړۍ کې سبک څومره پرمختګ کړی او بيا په ځانګړي ډول په پښتو کې کوم سبکونه موجود دي، هريو يې په لنډه ډول درپېژنو.

الف - د خوشحال خان خټک سبک:

خوشحال خان د شهبازخان زوی په ۱۰۲۲ هجري کال د پېښور په اکوړه کې زېږيدلی. د خوشحال خټک د سبک تر ټولو لومړنی خصوصيت دادی چې په خپلو اشعارو کې يې د مليت او وطن دوستۍ احساسات په ډېر لوی قوت ګډ کړي او پښتو ته يې د خودۍ او خپلواکۍ پيغام وړاندې کړی دی. په شعر کې يې حماسي برخه ډېره درنه او له قوته ډکه ده. د مضامينو د تنوع او د شعر د اقسامو او انواعو په لحاظ څوک له ده سره برابري نشي کولای. د فکر ازادي، بې قيدي، جرات او جسارت يې ډېر زيات دی، ځکه يې په اشعارو کې بېباکه او بې پروا زړورتوب وینو.

دده اعترافات او رندانه وينا په دغسې وضاحت او صراحت د نورو په اشعارو کې نه وینو. دی له اقوامو او اشخاصو نه دی ډارېدلی او د عرف وعات د رسم او راج په قید کې ډېر نه دې راغلي. اشعار یې له ژوند او ورځنیو پېښو سره ډېر تړاو لري او د خپل وخت حالات یې د شعر په ژبه بیان کړي دي. ځکه یې له اشعارو څخه د عصر او محیط رنگ او ډول ښه له ورايه معلومېږي. په اشعارو کې اخلاقي، تصوفي، اشعار هم شته خو د رحمان بابا د سوز او اخلاص مقام ته نه رسیږي. له دې معلومېږي چې ده په هره برخه کې معلومات درلودل. په اشعارو کې یې د شعر ټول قسمونه، لکه غزل، قصیده، دوبیز، څلوریز، پنځه ییز، شپږ ییز، لسیز او نور ټول ډولونه راغلي دي او په دې ډگر کې یې پوره پراختیا موندلې ده. د ادبي ارزښت له پلوه تر ټولو غوره او پراخ دی او معنوي او لفظي ښیځنې یې تر نورو سبکونو زیاتې دي. سربېره پردې ادبي استعارې او تشبیه گانې یې هم له پښتني رنگ څخه نه دي وتلي. د سبک پیروان یې عبارت دي له علیم، موسی، افضل، عبدل، عثمان، ابراهیم، فضیل، حسین، فاضل، فیض محمد، اشرف خلیل، قلندر...

ب- د صوفي شاعر عبدالرحمان بابا سبک:

د پښتو ژبې خوږ ژبی شاعر عبدالرحمن بابا رحمت الله علیه په ۱۰۴۲ هجري قمري کال د پېښور جنوب ته په بهادر نومي کلي کې سترگې نړۍ ته پرانیستي. پلار یې عبدالستار نومید او د مومندو پښتني قبیلې ته منسوب وه. عبدالرحمن بابا په وړکتوب کې د فقهې او تصوف کتابونه په خپل کور او کلي (پېښور کې) کې له ملا محمد یوسفزي څخه ولوستل او د نورو زده کړو لپاره کوهات ته تللی او هلته یې لوستي دي. رحمان بابا د وخت لوی عالم و. د خوانۍ په نوي او تاند پسرلي کې یې دنیايي کارونو ته شا کړه او تل به د خدای جل جلاله په عبادت او ریاضت بوخت و. رحمن بابا له کوچنیوالي څخه د لوړ ادبي ذوق او پیاوړي استعداد خاوند و. د څوارلس، پنځلسو کلونو په عمر یې په شعر ویلو پیل کړی. بیا په دې لړ کې د استادۍ لوړ پوړ ته رسېدلی. په دغه برخه کې د یو بېل سبک خاوند شوی دی.

رحمان بابا د ساده انشاء خاوند دی او په سبک کې یې فصاحت او بلاغت ډېر مراعات شوي دي. له اشعارو نه یې هر څوک خوند اخلي. د معنا یو مخ یې هر چا ته ښکاره دی او بل مخ یې خواص وینې او مخصوص خوند او رنگ پکې مومي. د عبارت رواني او عام فهمي یې پر کلام ډېره اغیزه کړې ده، ځکه ټولنیز مقبولیت لري. اشعار یې عارفانه دي. اخلاقي ارزښت لري چې رحمان بابا یې هر چاته صاحب حال او سالک معرفي کړی. له همدې امله خلک ده ته ډېره ښه عقیده لري او دغې عقیدې دده د وينا تاثیر ډېر زیات کړی دی. د اشعارو مهم خصوصیت یې دادی چې ډېر بیتونه یې د متلونو په څېر له معناوو ډک دي، چې د استدلال کار ترې اخیستل کېږي. دا ځکه دده اشعار د ژوندانه په تنگه محدوده ډاېره کې بند نه وو، په هرځای او هر وخت کې یې هر څوک خوښوي او له هر اړخ سره تماس لري او خلکو ته په حیاتي چارو کې ډېره ښه لارښوونه کوي. له همدې امله خلک دده په دیوان فالونه ځوري.

دده اشعار د زمان او مکان په قید کې نه دي راغلي. هنرمندان یې د بزم په مجلس کې وایي او خطیبان یې د منبر په سر لولي، د غم او ماتم خاوندانو ته پکې ډېره ښه تسلي شته او معشوقو ته خورا ډېر ښه پیغامونه لري. رحمان بابا په دې حقیقت ښه پوهېده چې ښکلا له عشق او مینې پیدا کېږي. رحمان بابا عشق پیر او پیشوا گني او د جمله مخلوقاتو پلار یې بولي، لکه چې وایي:

زه عاشق یم سر و کار مې دی له عشقه نه خلیل نه داودزی یم نه مومند

د رحمان بابا د سبک پیروان عبارت دي، له: رحمت داوی، قاسم علي خان، یونس خیبري، معزالله مومند، اخوندگدا، حافظ الپوري، میانیم متي زي، عبدالعظیم راني زی، عبدالرحیم هوتک، مطیع الله، عبدالرسول، ملا لتار شلماني، عبدالغفار هوتک او داسې نور.

ج - عبدالحمید مومند

عبدالحمید مومند د پېښور په ماشوگر کې زیږېدلی دی. د زوکړې ټاکلې نېټه یې نه ده معلومه، خو داسې گومان کېږي چې د یوولسمې هجري پېړۍ په وروستیو کې به زیږېدلی وي. په عربي او فارسي ښه پوهېده. په ۱۱۴۵ کې وفات شوی او د پېښور د ماشوگر په هدیره کې خاورو ته سپارل شوی. عبدالحمید مومند په پښتو کې د هندي سبک موسس گڼل کېږي. ده په خپله شاعرۍ کې له نازکخیالۍ او له تشبیه او استعارې نه زیات کار اخیستی دی. موشگافي دده کار و، اسمان ته د شعر په زینو ختلو، د اسمان ستوري د شعر په لړ کې پیل دده هنر و. دده په سندرو کې د عشق سوز او گداز ډېره اغېزه کړې ده او له ښکلا سره یې تړاو ډېر زیات دی. په کلام کې یې ځینې لفظي او معنوي پېچلتیاوې شته او ځینې لغات پکې داسې استعمال شوي چې معنا یې ښه واضحه نه ده. په ځینو قافیو کې یې هم ځینې عیبونه موجود دي چې د فن په لحاظ ورته ادبي نیمگړتیا ویلی شو، خو په اشعارو کې یې ادبي خو ند دومره زیات دی چې دغه عیبونه په کې پټ دي. عبدالحمید مومند په مضمون آفرینۍ کې د لوی لاس خاوند و، په اشعارو کې یې پند و نصیحت او اخلاقي لارښوونې زیاتې دي، چې د ژوندانه په لارو چارو کې ترې ښه استفاده کېږي. په عشق کې لکه رحمان بابا ډېر پورته ته نه دی ختلی چې د ښکلا له سرحده هم تیر شوی وي، مگر د عشق هنگامه یې ډېره توده سا تلې ده او د سوز نارې یې ډېرې سوزنده دي. په اشعارو کې یې یو خاص اهنګ پروت دی.

اخځلیکونه:

لیکوالي املا او انشا، لیکوال استاد گلاچا الفت. چاپ ۱۳۳۹ د دلو میاشت
پښتو ادبیاتو تاریخ، (لرغونې او منځنۍ دورې) سرمحقق زلمی هېوادم لومړی ټوک، دویم چاپ

نولسم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	لور ته چارلي چاپلین لیک	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي، ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - چارلي به وپېژني او د هغه له مفکورو سره به بلد شي. - لور ته به د هغه د لیک پر محتوا وپوهيږي. - په لیک کې به د چارلي پیغامونه ومومي او له هغوی به الهام واخلي. - د چارلي د ژوند فلسفه او د هغه شخصیت به ورته څرگند شي. - پر دې به وپوهيږي چې هر څوک بسایي په ژوند کې څرگند هدفونه ولري. - پر دې به وپوهيږي چې له لیک څخه د چارلي موخه څه شی وه. - د لیک او وینا ژبه به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	یو کسيز، دوه کسيز او ډله ییز	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	چارتونه او کارتونه او که شونې وي د چارلي چاپلین انځور	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي پوښتنې او ځوابونه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغې، احوال پوښتنه، د ټولګي تنظیم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضرۍ اخیستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي دې د زده کوونکو پام اووم لوست (ډرامې) ته واړوي، زیار دې وباسي د ښاري او کلیوالي چاپېریال له شرایطو سره سم د زده کوونکو پام ډرامو، ټوکو او مسخرو له لارې د واقعیت بیان ته واړي. دا ټکی دې روښانه کړي، هر چېرته داسې افراد شته چې خلک خندوي او د خوږې خندا له لارې هغه واقعیتونه ورته بیانوي چې په عادي خبرو اترو کې نشي څرگندېدای. ښوونکي د چارلي پر ژوند باندې د رڼا د اچولو له لارې پر لوست پیل کوي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي د انگېزې د راپیدا کولو په دوام لوست داسې لولي چې ټول زده کوونکي ورته سترګې او غوږ شي.	- زده کوونکي لوست ته غوږ نیسي. د چارلي په لیک کې هغه پیغامونه گوري چې د ودی په اند یو پند پکې پروت دی.	
- ښوونکي زده کوونکو ته وخت ورکوي چې لوست له ځانه سره ولولي او په لیک کې د چارلي	- زده کوونکي لوست له ځانه سره لولي. هغه پیغامونه چې دمخه یې په گوته کړي، له ځانه سره لیکي او د هر یو	

پيغامونه پيدا او وليکي. - ښوونکی زده کوونکو ته وخت ورکوي چې په خپله خوښه په خبرو اترو کې برخه واخلي او خپل نظر څرگند کړي. - ښوونکی له زده کوونکو څخه پوښتنه کوي چې آیا له لیک څخه د چارلي موخه خاصه وه او که عامه. - ښوونکی د زده کوونکو پام په ډرامه کې کمیږي او ترژايدي صحنو ته اړوي او پر هرې یوې رڼا اچوي. - ښوونکی زده کوونکي هڅوي چې څو تنه د ټولگي مخې ته راشي او لیک په خپله ژبه ووايي او هر پیغام چې ورته ډېر خوند ورکړی وي، روښانه کړي. - ښوونکی دوه، درې تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته رابولي چې د چارلي چاپلین د شخصیت په اړه خبرې وکړي. - ښوونکی د کمیږي او ترژايدي ډرامو د لوبولو لپاره موضوعگانې ټاکي او له زده کوونکو غواړي دوه، دوه تنه یې په خپله خوښه د نورو په وړاندې ولوبوي. - ښوونکی د لوست لښیز وایي او د لیک پیغامونه یو ځل بیا په ګوته او د زده کوونکو جدي پام ورته واړوي. - ښوونکی لوست په پای کې پر لیکل شوي کورنۍ دندې سربېره زده کوونکو ته دنده ورکوي چې په کورونو کې د لیک پیغامونه وليکي او په بله ورځ یې ټولگي ته راوړي.	پر مفهوم ځان پوهوي. - زده کوونکي په وار د خبرو اجازه اخلي او له لیک څخه تر لاسه شوي پیغامونه په ګوته کوي او تبصره پرې کوي. - زده کوونکي د ادبي لیکونو په اړه خپله پوهه زیاتوي او پر دې ځانونه پوهوي چې خپلې لور ته د چارلي لیک یو ادبي لیک دی او موخه یې ټول لوستونکي دي، نه یوازې خپله لور، جرالډینه. - زده کوونکي ځانونه پوهوي چې ولې ټولنیزې ناخوالې د ډرامو د نندارې له لارې پر سټیژ لوبول کیږي. د کمیږي او ترژايدي ډرامو اغیز ته پام کوي. - څو تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او لیک په خپله ژبه وایي. که په لیک کې یې کوم پیغام تر نورو ډېر خوښ شوی وي، په ګوته دې کړي. - دوه، درې تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او د چارلي د شخصیت په اړه څرګندونې کوي. - دوه، دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي په وړاندې کمیږي او ترژايدي ډرامې لوبوي. - زده کوونکي غوږ نیسي او د لیک پیغامونه د زړه په غوږونو اوري او د چارلي چاپلین شخصیت په ذهن کې انځوروي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې سر ته رسوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول : نویل (عیسوي اختر: د ناجو ونه، چې د عیسوی اختر یا د عیسوي نوي کال په شپه په څراغونو ښکارېږي.)، تولیسدروم (د یو ځای نوم دی.)، تاتار (مغول، د مغولو قوم)، میترو (تر ځمکې لاندې اورګاډی)، کولیان (په خیمو کې اوسیدونکي قومونه، چې له یو ځای څخه بل ته کوچ کوي، سندرې وایي، فالونه ګوري، غلبېلونه او ځمبې جوړوي او پلوري یې)، سرکس (د سټیژ پر سر له وحشي حیواناتو «زمری، پېل، اوبښ، ...» سره لوبې)	

د ليک د متن د بيغامونو برخې:

- نوم يې پېژنې؟ چارلي! هو، زه چارلي يم. زه يو زور سپړي يم. نن ستا وار دی. وناڅه! زه په هغه ټوټې، ټوټې او شکېدلي پتلون کې نخېدم او ته د شهزيو په ورېښمينو جامو کې ناڅې. دا ناڅوې او تر هغو زيات د نندارچيانو د لاسونو پر کا به تا کله اسمانونو ته يوسي. څه! هلته لاړه شه! خو کله ځمکې ته هم راځه او د خلکو د ژوند ننداره کوه! پيغام: ځان او خپل تېر تاريخ له ياده مه باسه. پيغام (هيڅکله خپل ځان مه هېروه اومه مغروره کيږه).
- ته ما نه پېژنې، جرالېښې. هغه پخوانۍ شپې، هو... تاته مې کيسې کولې، خو هيڅکله مې تاته خپله کيسه ونه کړه. دا کيسه په اورېدو ارزې ... د هغه وړې انسان کيسه چې د لندن په ډېرو ټيټو او سپکو کوڅو کې به يې سندرې ويلې، نخېده به او خيرات به يې ټولاوله. دا زما کيسه ده. پيغام (خپل او د خپلې کورنۍ پخواني وخت او حالت ته پام)
- ما د لوړې مزه څکې ده. ما د مېرمنې د نشتوالي درد گاللي او ترهغې زيات ما د هغه انسان رنځ احساس کړی چې له غروره يې سمندر په زړه کې خپې وهلې، خو د لاروي د خيرات يوې سکې د هغه غرور په اوبو لاهو کاوه. پيغام: (له اړتيا او احتياج څخه ځان ساتل.)
- جرالېښې، په کومې نړۍ کې چې ته اوسېږي، هلته يوازې نڅا او موسيقي نه ده. د نيمې شپې پر مهال چې د تياتر له پرمين سالون څخه راوځې، هغه شتمن له يوې مخې هېر کړه چې لاسونه درته پرکوي او ستايي دې. د هغه ټکسي چلوونکي د حال پوښتنه وکړه چې تا کور ته رسوي. د هغه د مېرمنې پوښتنه وکړه. که مېرمنه يې اميدواره وي او د راتلونکي ماشوم د جامو پيسې نه لري، د پيسو چيک راوباسه او په پټه يې د هغې د مېر په جيب کې کېده. ما په پاریس کې خپل د بانک استازي ته سپارښتنه کړې چې ستا دا راز لگښتونه په پټو سترگو ومني، خو د نورو لگښتونو لپاره بايد څرگندتياوې ولري. پيغام: (له بېوزلو سره مرسته.)
- کله کله په سرويس يا ښاري ميترو کې په ښار کې وگرځه. خلکو ته وگوره او لږ ترلږه د ورځې يو ځلې ځانته ووايه چې: "زه هم د هغوی له ډلې څخه يوه يم." گراني لورې، ته د هغوی له ډلې څخه يوه يې، نه له هغو څخه زياته. مخکې تر دې چې هنر چاته د الوتلو وزرې ورکړي، زياته ترې غبرگې پښې هم اخلي. پيغام: (ځان تر نورو پورته نه گڼل او له لویۍ او غرور ډډه کول.)
- که کله هغه ځای ته ورسېدې چې يوه شېبه د خپلې نڅا له نندارچيانو څخه ځان پورته وگڼي، هماغه مهال صحنه پرېږده او ځان ژر پاریس ته ورسوه. ماته هغه ځای ښه معلوم دی. هغه ځای د پېړيو پېړيو دمخه د کوليانو پسرلنۍ ځانگړه وه. هلته به د ځان په خبر نڅاگرې وگورې، چې له تا څخه ښکلې دي، چالاکه دي او له تانه ډېرې مغرورې دي. هلته د "شانزليزه" ړندوونکې شغلې نشته. پيغام: (په نړۍ کې له ځانه ټيټو خلکو ته کتل او په خپل دريځ نه نازېدل.)
- گراني لورې، اعتراف وکړه. تل داسې يو څوک شته چې تر تا غوره ناڅې. تل داسې څوک شته چې تر تا ښکلې وي. پر دې پوهه شه د چارلي په کورنۍ کې هيڅکله څوک داسې بې ادبه نه و چې کوم بېوزلي ته ناوړه خبره وکړي. پيغام: (له غرور ډډه کول.)
- ښايي زه ومړم او ته ژوندۍ واوسې. زما هيله داده چې هيڅکله بېوزله ژوند ونه کړې. له دې ليک سره مل يوسپين چک درلېږم. هرڅومره پيسې چې غواړي پکې ويې ليکه او وايې اخله. خو هرکله چې دوه فرانکه لگوي، ځانته ووايه چې دويم فرانک زما برخه نه ده. هغه د يو نومورکي برخه ده چې نن شپه ورته اړتيا لري. پيغام: (صدقه او له

بېوزلو سره مرسته.)

- د پیسو او شتو په اړه له دې امله درسره خبرې کوم چې زه د هغې بدوالی ښه پېژنم. ما ډېره موده په سرکس کې تېره کړې. تل د هغه چا په اړه اندېښمن وم چې په یو نري پري تلل، خو، لورې، دا حقیقت تاته وایم چې د نري پري په پرتله خلک د ځمکې پر مخ زیات لویږي. ښایي چې کله د نري ډېر ښکلی الماس تا وغولوي. هغه شپه به دا الماس تاته د سرکس د پری په خبر وي او تا به هرو مرو وغورځوي. پیغام (له لویۍ ډډه کول).
 - په زرو او گانو زړه مه تړه. ځکه ددې نري تر ټولو ستر الماس لمر دی. له نېکه مرغه دا الماس د هرچا پر غاړه ځلېږي پیغام: (د دنیا په مال زړه نه تړل).
 - خو، که کومه ورځ دې د یوچا په لمر زړه بایلود، له هغه سره یو زړه اوسه. مور ته مې دې ویلي چې په دې اړه درته لیک ولیکي. هغه مینه ترما ښه پېژني. هغه د یو زړه د پېژندنې لپاره ترما غوره ده. پوهیږم چې ستا کار ډېر ستونزمن دی. پیغام: (د حیا ساتل او له خیانت ډډه کول).
 - پر سټیژ باندې له نریو ورېښمینو جامو څخه پرته بل څه ستا بدن نه پتوي. د هنر لپاره انسان د سټیژ سر ته لوڅ لغړ راتلای شي، خو بېرته باید له مخکې څخه هم پاک او سوچه راکښته شي. په دې نري کې داسې هیڅ غوره شي نشته چې یوه نجلۍ دې د هغې لپاره خپل یو نوک هم چاته ښکاره کړي. پیغام: (د حیا ساتل).
 - لوڅوالی زموږ د زمانې ناروغتیا ده. زه زوړ سړی يم، ښایي خبرې مې خندنۍ اوسي. خو زما په گومان ستا لوڅ بدن باید د هغه چا برخه وي چې تاته یې لوڅ روح گران دی. پیغام: (حجاب، حیا او وفا).
- بده نه ده، که په دې اړه ستا فکر لس کاله دمنځه وي، د ستر له مهاله مه ډارېږه! دا لس کاله تا نشي زړولای!!!
- پیغام: (د حجاب، حیا او پردې رعایت).

اضافي معلومات:

سرچارلز اسپنسر چاپلین د هنر په نړۍ کې په چارلي چاپلین مشهور دی. ۱۸۸۹ کال د اپریل په ۶ نېټه په یوه انګلیسي کورنۍ کې سترګې دنیا ته غړولي دي. چارلي په ماشومتوب کې له تفریحې پروګرامونو او موسیقي سره خورا زیاته مینه درلوده. مور او پلار یې دواړه د لندن د تر ټولو ستر سالون هنرمندان او ښکلي سندرغاړي وو. ده د خپل مور او پلار په پله پل کیښود چې دواړه هنرمندان او د تیاتر کارکوونکي وو چارلي چاپلین لا د درې کلوکوچنی ماشوم و چې مور او پلار یې یو له بل څخه جلا شول. د چارلي چاپلین روزنه د مور په غاړه شوه. پلار یې له چارلي سره اړیکې کمې کړې. په چارلي او په مور یې د بدمرغۍ شپې او ورځې راغلې او د چارلي چاپلین د وړکتوب د ناز او نخرو عمر په خوارۍ او غریبۍ کې تېر شو. بیا هم د چارلي مور خپل همت له لاسه ورنه کړ، شپې او ورځې، میاشتې کلونه تېر شول، یوه ورځ یې مور په تیاتر کې د سرتیرو لپاره په ژوندۍ ښه پروګرام وړاندې کاوه. سرتېرو هغه څه چې په صحنه کې موجود و، د صحنې پر لور غورځول. ناڅاپي یو توکی د چارلي د مور پر سر ولګیده او مور یې په سرو وینو ککړه له صحنې څخه ووتله او په روغتون کې بستر شوه، خو پر ځای یې پنځه کلن چاپلین هغه مست او عصبي نندارچیان په خپلو زړه وړونکو او ښکلو سندرو ارام کړل. له همدغه ځایه د چارلي د موسیقي او فلم جوړولو وخت پیلېږي. چارلي د خلکو په زړونو کې ځای پیدا کوي. له همدغه مهاله د چارلي له کورنۍ څخه بدمرغي کاډه کوي او په هغه ستر سالون کې کار پیلوي چې مور او پلار یې په کلونو کلونو پکې د تیاتر نندارې وړاندې کړې وې. چارلي هم پکې داسې رول ولوباوه، چې د ټولو خلکو په زړونو کې یې زیات محبوبیت پیدا کړو. له څه مودې وروسته یې د استون په نامه یو فلم جوړونکي شرکت سره کار پیل کړ. لومړی فلم یې کمیدي و چې د ژوند جوړولو په نوم و. ددې فلم په جوړېدو سره لا یې نور هم شهرت تر لاسه کړ. په ۱۹۱۴ م کال چاپلین نوموړې کمپنۍ ته دوه نور فلمونه هم جوړ کړل. له دې فلمونو جوړولو نه وروسته

خپل ژوند داسې ليکي:

ما د جامو د خپرولو کومه مفکوره نه درلوده. هغه جامې چې په لومړي فلم کې مې درلودې نه مې خو ښېدې. د لباس خرڅولو خونې په لار کې دې پايې ته ورسېدم، چې يو لوی پرتوگ او لوی بوټونه او ځانگړې خولې پرسرکړم. بايد زما ټول شيان يو له بل سره مخالف وي، تنگه کورتې، لوی بوټونه او کوچنۍ خولې. خو زه نه پوهېدم چې ځوان ښکاريده که نه. کله چې ما دا جامې واغوستې خپلو جامو ما ته يو ځانگړی احساس راوړ.

چارلي د هنر په نړۍ کې زيات فلمونه د تياتر نندارې ته وړاندې کړي او د نړۍ زياتو هېوادونو ته يې سفرونه کړي او په دغه برخه کې يې د نړۍ په بېلا بېلو هېوادونو کې زياتې جايزې هم ترلاسه کړي دي.

د چارلي چاپلين وروستنی فلم (کنستسي از هنگنگ) نومېږي، چې په ۱۹۶۷ زيږديز کال کې يې جوړکړی دی. د دغه فلم ځينې نيمگړي ټکي درلودل، نو له همدې امله يې کارگرداني دومره بريالۍ نه وه. پاتې دې نه وي چې په چاپلين باندې په وړوکوالي کې ډېرې سختې شپې او ورځې تېرې شوې وې. دده ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې له غريبو او بېوزلو سره خورا زياته همدلر دي درلوده او په هره برخه کې به يې ورسره همکاري کوله.

چارلي چاپلين د ۱۹۷۷ زيږديز کال د دسمبر په ۲۵ نېټه ومړ. چاپلين يو داسې هنرمند و چې په خپلو ټولو فلمونو کې يې خيالي انځورونه خپلې بشري ټولنې ته وړاندې کړي دي. د څو فلمونو نومونه او د جوړښت نېټې يې په دې ډول دي.

ولگړد: ۱۹۱۵، دنده: ۱۹۱۵، بانک: ۱۹۱۵، شپه په ننداره کې: ۱۹۱۵، د پلورنځيو خپرنه: ۱۹۱۶، يو ساعت سهار: ۱۹۱۶، ارامه دښته: ۱۹۱۷، کپوال: ۱۹۱۷، د يوسپي ژوند: ۱۹۱۸، د پلار زوی: ۱۹۲۱، پاريسي ښځه:

۱۹۲۳، د طلا پلټونکي: ۱۹۲۵، د ښار روښنايي گمانې: ۱۹۳۱، نوی عصر: ۱۹۳۶، لوی ديکاتور: ۱۹۴۰

په نيويارک کې سلطاني: ۱۹۵۷ او داسې نور زيات شمېر فلمونه يې وليکل او خپلې ټولنې ته يې وړاندې کړل چې د هر فلم په وړاندې کولو سره يې د خلکو په زړونو کې لا زيات ځای وموند.

اخځليکونه:

— نړيوالې نامتو خپري

— نړۍ ادبيات، ليکوال اميرجان د ښوونې او روزنې د پوهنځي استاد

شلم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	نشه يي توکي (هيروين)	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - په عمومي توګه به د نشه يي توکو پر زیانونو او د ځوانۍ د پړاو پر حساسیتونو وپوهېږي. - د نشه يي توکو له کارونې څخه به یې کرکه پیدا شي. - نور ځوانان به د نشه يي توکو پر زیانونو وپوهوي او پر نشې د روږدي کېدو مخه به یې ونیسي. - په خپل کلي او ګاونډ کې به له کروندګرو سره مرسته وکړي چې د کوکنارو او چرسو د کرکيلې پر زیانونو یې وپوهوي او په دې توګه د هغوی د کرلو مخه ونیسي. - د لیک او لوست ژبه به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سره ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، پوښتنې او ځوابونه، ډله ییز او یو کسيز فعالیتونه.	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، توره تخته، تباشیر، کتابچې، قلم او د امکان په صورت کې پر نشې د روږدو کسانو عکسونه	
د ارزولو لارې او وسیلې	شفاهي ارزونه، پوښتنې، ډله ییز فعالیتونه او د آزادې سیالۍ فعالیتونه او نور	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغبړ، احوال پوښتنه، د ټولګي تنظیم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضرۍ اخیستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انګېزې رامنځته کول	د نشه يي شخص د ژوند او حالت د انځورولو او د یو زده کوونکي له خوا پر نشې د یو روږدي شخص د تمثيل له لارې د لوست پیلول.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکی په رواني لحاظ د ځوانۍ د دورې پر حساسیتونو غږېږي او په دې پړاو کې په اسانه د ځوانانو د انحراف په اړه معلومات وړاندې کوي. - ښوونکی له زده کوونکو څخه غواړي چې د نشې او پر نشې باندې د روږدو انسانانو په اړوند خپل معلومات نورو ته وړاندې کړي. - ښوونکی له زده کوونکو غواړي چې پر نشه يي توکو باندې د روږدۍ کېدو د لاملونو په اړوند خپل نظریات وړاندې کړي.	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي او دې ټکي ته پام کوي چې څنګه د ځوانۍ په پړاو کې یو ځوان ژر او اسانه ښویدلای شي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي مخې ته راځي او د نشې او یا پر نشې باندې د روږدي شخص په اړه خپلې تجربې بیانوي. - زده کوونکي په خپل وار د خپلو تجربو له مخې پر نشې باندې د روږدۍ کېدو لاملونه بیانوي او خبرې اترې پرې کوي.	

- زده کوونکي پر دې ځانونه پوهوي چې د نشه يي توکو په کارونې په ټولنې کې رنګارنګ اخلاقي او جنايي جرمونه پيدا کېږي، جسمي، ذهني او اخلاقي روغتيا له منځه وړي، فردي شتمني په اوبو لاهو کوي او آن ټوله ټولنه له خطر سره مخامخ کوي. - زده کوونکي لوست لولي او د هېروينو او د هغې د زيانونو په اړوند خپل معلومات پراخوي. - زده کوونکي ښوونکي ته غوږ نيسي او د نشه يي توکو د ناوړو پايلو او زيانونو په اړه خپله پوهه پراخوي. - څو تنه زده کوونکي پر نشه يي توکو د روږدي شخص د ټولنيز دريځ په اړه خبرې کوي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم غونډه جوړوي، د غونډې مشر، د مشر مرستيال، منشي او وياند ټاکي. څو تنه زده کوونکي د نشه يي توکو د کرکيلې، سوداګرۍ، لېږد رالېږد او پر هغې د روږدي کېدو په اړه مقالې ليکي. غونډه جوړېږي او له معمول سره سم يې کار پر مخ ځي. يو تن زده کوونکي په پای کې د غونډې بهير ارزوي او د پريکړه ليک په وړاندې کولو غونډه پای ته رسېږي. - زده کوونکي په دې اړه فکر کوي چې څنګه کولای شي کروندګرو ته قناعت ورکړي په خپل کروندو کې د کوکنارو او چرسو له کرکيلې لاس واخلي. - زده کوونکي د کورنۍ دندې په اخيستلو ځانونه پوهوي او په خپلو کورونو کې يې سر ته رسوي.	- ښوونکي زده کوونکو ته د نشه يي توکو پريشانو خبرې کوي او يو په يو يې ورته بيانوي. ښوونکي د نشه يي توکو د بېلا بېلو ډولونو نومونه اخلي او د هغې له جملې څخه هېروين زده کوونکو ته ورپېژني. - ښوونکي لوست پر زده کوونکو لولي. - ښوونکي د لوست لنډيز وړاندې کوي او د نشه يي توکو بدني، اخلاقي، اقتصادي او ټولنيز زيانونه په ډېر څرګند ډول زده کوونکو ته بيانوي. - ښوونکي له زده کوونکو غواړي چې په ټولنه کې پر نشې د يو روږدي شخص د ټولنيز دريځ په اړه خبرې وکړي. - ښوونکي په ټولګي کې د زده کوونکو يوه غونډه جوړوي او د کتاب له دريم فعاليت سره سم يې پر مخ وړي. - ښوونکي له زده کوونکو غواړي ووايي چې په خپل ځم او ګاونډ کې څنګه د کوکنارو د کرکيلې د مخنيوي په اړه د کروندګرو قناعت ترلاسه کولای شي. - ښوونکي د هر درسي ساعت په پای کې د لوست په اړوند کورنۍ دنده ورکوي.
---	--

د متن د ستونزمنو برخو روښانول:

هېروين سپين رنګ ته مایله قهوه يي رنګه ماده ده چې له مورفينو څخه لاسته راځي. هېروين د هغو نشه يي توکو په ډله کې راځي چې د روږدي کېدو خطر يې ډېر لوړ دی. هېروين د مورفينو له تقطير څخه لاس ته راځي. هېروين يې لومړي په طبابت کې د مورفينو پر ځای کارول. کله چې څرګنده شوه دا مواد له مورفينو څخه هم خطرناک دي، نو د هغې پر جوړولو او کارولو يې بنديز ولګاوه. دا داسې وخت و چې ډېر خلک پرې روږدې شوي وو. روږدو خلکو هغه په بېلا بېلو ډولونو کارول، لکه څکول، تر پوستکي لاندې او په رګ کې پيچکاري کول او نور. هېروين، مورفين او اپين د انسان بدني او فزيکي وړتيا او جنسي قوه لومړۍ کمزورې کوي او بيا يې له منځه وړي. پر هېروينو اتيا سلنه خلک پر دې ناروغيو اخته دي.

– په ۱۳۶ مخ کې د نشه يي توکو د لوست په پای کې، له فعالیتونو وروسته د پیرمحمد کاکړ د شعر په اتم بیت کې، «گازر» د دوبي او جامو پریمځونکي په معنا دی.

اضافي معلومات:

هیرویین د مورفین له کورنۍ څخه دي. د استیلاسیون او سرکې په زیاتولو یې له بوی څخه مخنیوی کېږي. دا ماده ډېره ترخه او بې بویه ده. دا توکي د سختو او قوي مرګوني نشه يي توکو له ډلې څخه دی او له تریاکو څخه لاسته راځي. کیمایي نوم یې "دای استیل مورفین" دی. نوموړی توکي لومړی ځل په ۱۸۷۴م کال د یو انګلیسي عالم له خوا کشف شو. په ۱۸۹۰م کال یو شمېر نورو الماني عالمانو پر نوموړې ماده باندې څېړنې او تحقیقات ترسره کړل. د څېړنو په پایله کې ثابت شوه چې له دې مادې څخه د انسانانو د ځینو ناروغیو، لکه: نري رنځ، د تنفسي سیستم په خرابوالي او نورو ناروغیو د درملنې لپاره کار اخیستل کېږي. په ۱۹۹۰م کال کې هیرویین د اغیزمنې درملنې په توګه پر مورفینو باندې د روږدو کسانو لپاره وکارول شول. تریاک لومړی پر مورفینو او وروسته په هیرویینو بدلېږي. مورفین له تریاکو څخه تقریبا سل ځلې او هیرویین له مورفینو څخه تقریبا څلور پنځه ځلې قوي دی. له همدې کبله هیرویین د ډېر خوږ او درد د له منځه وړلو لپاره د قوي نشه يي توکو په ډله کې شمېرل کېږي. استعمال یې خورا زیات خطر لري، ځکه چې په اسانۍ سره سړی روږدي کولای شي. که چېرته په دغو ناوړو زیان رسوونکو توکو اخته کسان ۳۶ ساعته د دغو توکو له کارولو څخه بې برخې شي، د پښو سخت ریډل ورته پیدا کېږي او آن ټول بدن یې بې واکه او بې حاله کېږي او رېمبارې وهي. خو ب دومره پرې غالب وي چې په شپو شپو یې سر له بالبنته نه پورته کېږي. کله خو په دغه حالت کې له مرګ سره هم مخامخ کېږي. په ډېره لږه موده کې له ورځني ژوند څخه وروسته پاتې کېږي او د ټولنې پر اوږو بټی کېږي. هیرویین له کوکنارو څخه د نورو جوړو نشه يي توکو، لکه اپین، مورفین او کودین په څېر د بدن د بېواکه کولو او سستی-راوستلو اغېز لري. هیرویین په بدن کې د تودوخې احساس رامنځته کوي، چې لامل یې د ځینو رګونو پرسېدل دي. همدا راز قبضیت هم رامنځته کولای شي. د هیرویینو ډېر کارول د بېسېدۍ (کوما) او تنفسي جهاز د کار د پرې بندولو په صورت کې د مرګ لامل کېدای شي.

د هیرویینو د ډېرې کارونې له امله د بدن اړتیا ډېرېږي او لږه اندازه بیا نه بس کېږي. اخته کس د لازم اغېز د ترلاسه کولو لپاره د هیرویین زیاتې اندازې ته اړتیا پیدا کوی او یا یې باید د کارولو طریقه بدله کړي. دا د هېروینو یوه ډېره خطرناکه او بده ځانګړتیا ده. ځینې خلک د اغېز د درجې د لوړولو اویا د چټک اغېز د ترلاسه کولو په خاطر هیرویین په رګ کې پیچکاري کوي. دا کار کېدای شي چې د وینې د زهري کېدو، د دانو د راختلو او پړسوب د رامنځته کېدو لامل شي. پردې سربېره د هیرویینو کارول ټولنیز او اقتصادي زیانونه، ډول ډول فزیکي او رواني ناروغۍ رامنځته کوي. دلته د یو څو هغو نومونه اخلو:

د ایدز او ژېړي ناروغی، د زړه د ټکان لوړېدل، د وینې فشار لوړېدل، د سترګو کمزوري کېدل، د بدن د وزن ټیټېدل، د فزیکي وړتیا له منځه تلل، له خلکو ګوښه کېدل، د حافظې کمزوري کېدل، د معدې کوچني کېدل، د بولي سیستم ګډوډي، پر سخت نس ناستي اخته کېدل، د لټې او کمزورۍ احساس، له پزې او سترګو څخه د اوبو تلل، شهواني وړتیا له منځه تلل.

اخځلیکونه:

د درملو او نشه يي توکو په اړه اساسي معلومات، د نوي کور او نوي ژوند د لسمې کلیزې په ویاړ.

د نشه يي توکو په زیانونو پوهېدل، د چاپ کال ۱۳۸۸

یوویشتم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	درواغجنه ونه	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي، ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د درواغو او نورو ناوړو اخلاقو پر زیانونو به وپوهیږي. - له نېکو اخلاقو سره د مینې او له بدو هغو څخه د ژغورولو وړتیا به پکې پیدا شي. - د ټولنې د یو سالم غړي په توګه به نېکمرغه او سوکاله ژوند ولري. - د وینا او لیک ژبه به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، سوال او ځواب، انفرادي او ګروپي فعالیتونه	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	کتاب، تخته، تخته پاک، تباشیر او مارکر	
د ارزولو لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې او ځوابونه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغې، احوال پوښتنه، د ټولګي تنظیم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضرۍ اخیستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	له زده کوونکو څخه د ورته ولسي کیسو په اوریدلو «لېوه او شپون» او د «درواغو مزل لندۍ دی.» د متل د تشریح له لارې دې په نوي لوست پیل وشي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي زده کوونکو ته د ښو او بدو اخلاقو او د هغوی د پایلو په اړه معلومات ورکوي؛ په هر فرهنگ کې د ښو اخلاقو او بدو اخلاقو ترمنځ توپيرونه ورته څرګندوي او هغه ناوړه اخلاق، چې په ټولو فرهنگونو کې یوشان دي، لکه: دروغ، ټګي، چل ول، منافقت، غلا، د ژمنې نه سرته رسول، ... په ګوته کوي.	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي، د دروغو، خیانت، درغلی او نورو ناوړو اخلاقو پر زیانونو ځانونه پوهوي. هڅه کوي هم پخپله او هم خپل ملګري او شاخوا خلک د نېکو اخلاقو پر ګټو او د بدو اخلاقو پر زیانونو وپوهوي.	
- ښوونکي له زده کوونکو غواړي چې که کومه اخلاقي کیسه یې زده وي د ټولګیوالو دمخه دې ووايي.	- بیا دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولګي مخې ته راځي او یوه اخلاقي کیسه نورو ته اوروي. همدا راز له کیسې څخه په لاسته راغلي پند رڼا اچوي او نور زده کوونکي پرې خبرې ترې کوي.	

- زده کوونکي ښوونکي ته غوږ نيسي او کيسې ته ښه پام کوي او گوري چې دروغ او خيانت څه پايډي لري. - زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه يو يو پراگراف لوست لولي. - څو تنه زده کوونکي په خپله خوښه د ټولگي مخې ته راځي او کيسه وايي. - دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د ټولگي مخې ته راځي او له بېلگې سره سم ټوله کيسه د پوښتنو او ځوابونو په څېر په خپل منځ کې د ديالوگ په توگه وايي. د ټولگي ټول زده کوونکي د فعاليتونو په ځوابولو کې ونډه اخلي او خپله وينا او خبرې تمرينوي. - څلور تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي او د ښوونکي له لارښوونې سره سم د نېکو او بدو اخلاقو په اړه دوه، دوه دقيقې خبرې کوي. - څلور تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي، دوه تنه يې د نېکو او دوه تنه يې د بدو اخلاقو په اړه خبرې کوي او بېلگې يې وړاندې کوي. - يو تن زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي او د دروغو په ناوړو پايلو خبرې کوي. دا متل څيړي، چې وايي: «هرڅه چې خام وي پخيري، خو چې انسان يو ځل خام شو، بيا نه پخيري.» - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په ډېره ښه ادبي ليکنه کې يې سرته رسوي.	- ښوونکي په لوست کې راغلې کيسه زده کوونکو ته کوي، له کيسې څخه په لاسته راغلي عبرت ټينگار کوي او زده کوونکي پرې پوهوي. - ښوونکي د دراغجنې کيسې لوست يو يو پراگراف پر زده کوونکو لولي. - ښوونکي څو تنه زده کوونکي په وار سره د ټولگي مخې ته راغواړي چې کيسه په خپله ژبه نورو ته ووايي. - ښوونکي دوو تنو زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې د ټولگي مخې ته راشي او د پوښتنو او ځوابونو په ډول کيسه له يو بل وپوښتي. لکه: جمال او کریم چېرته تللي وو؟ څه شی ترې ورک شوی و او ولې؟ د زرو سکې چا وموندلې؟... - ښوونکي دې په وار سره د لوست د پای فعاليتونه په ټولگي کې په زده کوونکو سرته ورسوي او په خپله دې مرسته ورسره وکړي. - ښوونکي په وار څلور تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راغواړي چې دوه تنه يې د نېکو او دوه تنه نور يې د بدو اخلاقو په اړه دوه، دوه دقيقې خبرې وکړي. - ښوونکي يو تن زده کوونکي د ټولگي مخې ته رابولي چې د درواغو د ناوړه پايلو په اړه خبرې وکړي. - ښوونکي زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي چې د اخلاقو په اړه څو کرښې ادبي ليکنه وکړي. د لوست د پای کورنۍ دنده دې د اوونۍ په وروستي درسي ساعت کې ورکړي.
--	---

د فعاليتونو په اړه معلومات او د پوښتنو ځوابونه.

د شپون او لېوه كيسه

يو وخت يو شپانه د خپل ساعت د تيرولو لپاره د رمې د څرولو پرمهال چينې او نارې سورې پيل كړې: «ای خلکو، لېوه راغلي، لېوه. ټول پسونه يې راڅخه وډارل.» خلک لرگي، ټوپکونه او نور وسايل په لاس راغلل، گوري چې لېونه نشته او شپون خاندې.

بله ورځ يې بيا دا سې نارې سورې پيل كړې: «او خلکو، د خدای لپاره. ژر راشئ چې لېوه مې مېرې وخوړلې.» خلک راغلل. دا پلا هم لېوه نه و او خلک بېرته په غوسه ولاړل.

د خدای کارونه و، بله ورځ په رښتيا لېوه راغی. د رمې سپی يې هم وډاره، څو پسونه يې ټپي کړل او يو يې له ځانه سره کش کړ. شپون ډېرې نارې سورې ووهلې. «ای خلکو، د خدای لپاره! لېوه راغی، ټول پسونه او مېرې يې وډارلې، راشئ، مرسته وکړئ.» هيڅوک يې مرستې ته رانغلل. شپون په خپله غلطۍ پوه شو او په خپل کار پښېمان شو، خو گټه يې ونه کړه او دا تاوان يې وکړ چې تر پايه يې چا په خبره باور نه کاوه.

دروغ له کورنۍ پيلېږي. هغه مهال چې د کورنۍ غړي، مور، پلار او نور مشران د کوچنيانو په مخ کې په ډېرو عادي خبرو کې دروغ ووايي، نو ماشوم يې زده کوي. لکه مور له کوره بهر وځي. ماشوم ته وايي، «روغتون ته ځم يا فاتحې ته ځم، ...» او له راستنيدو وروسته بيا د بل ځای د تگ کيسه ورته کوي، نو ماشوم ور ته پام کوي او په زړه کې يې گرځي چې مور يې ورته دروغ ويلې دی. يا دروازه ټکيږي، پلار نه غواړي چې ميلمه وگوري، نو ماشوم ته وايي، «ورشه ورته ووايه چې پلار مې په کور کې نشته، چېرته تللی دی.» دا او داسې نور هغه لارې چارې دي چې ماشومان يې له مخې د دروغو ويلو چل زده کوي.

دوه مخي منافقت دی. متل دی چې وايي: «غل ته وايي، غلا کو، کور والا ته وايي بيدار اوسه!» دوه مخې يا منافقت له زړه سره د خولې نه سمون او ملگرتيا ده. په زړه کې يو څه وي او په خوله بل څه وايي. منافقت او دوه مخې ناوړه عمل دی، د سړي وقار او شخصيت ته زيان رسوی.

اضافي معلومات

لنډه کيسه داسې پېژندل شوې ده:

«لنډه کيسه هغه ده چې مرکزي پېښه پکې د لمر حيثيت لري، نورې پېښې د ستورو په شان د هغه په شاوخوا گرځي او په هغې پورې تړلې وي چې په اصل کې ټول يوه منظومه جوړوي.»

«لنډه کيسه هغه ده چې لنډه وي.» او نور.

له کوم وخت نه چې انساني ژوند پيل شوی له همغې ورځې سره سم کيسې او داستان هم پيل شوي دي. تر ننه د ټولو انسانانو د ژوند د مثبتو او منفي خواوو کيسې له يو نسل نه بل نسل ته سينه په سينه رانقل شوي او په دې وروستيو کې په ليکلي ډول موږ ته رارسيدلي. لومړی د فولکلوري کيسو په راټولولو پيل شوی. دا کيسې ډېرې لرغونې او لومړنۍ کيسې وې چې اوس يې هم په ځينو ځايو نو کې بيلگې ترسترگو کېږي او په دغو کيسو کې د هماغه وخت د انسانانو فکرونه، تحليلونه او د هماغه وخت کره وړه موږ ته بيانوي. داچې داخبره ثابته شوه چې کيسې له پخوانه شته دي، نو ښکاره ده چې اوسنۍ لنډې کيسې هم د پخوانو کيسو زېږنده دي خو په ځينو توپيرونو سره. لومړنۍ لنډه کيسه په

لوید یخ کې دود شوه او په هماغه ځای کې یې ادبي او هنري شکل ترتیب شو او ځانگړی فني چوکاټ ورته وټاکل شو. او په شرق کې د زړو اریایي کیسو ټولگه چې (پنجا تنترایا پنجا کیانه) نومېږي ډېره مشهوره ده چې د نړۍ په زیاتو ژبو هم ژباړل شوې ده. له اروپایي اولوید څخه یې ټولنې څخه وروسته په پښتو کې دلسمې پېړۍ نه راپدې خوا په لیکنۍ بڼه نثري کیسې لیدل شوي چې له نن څخه تقریبا درې، څلور سوه کاله پخوا لیکل شوي اوله اوسنۍ لنډې کیسې سره ډېر مشترکات هم لري اود دغو زړو کیسو بڼه بېلگه (ورک زوی څنگه پیدا شو) کیسه ده چې د پښتو ژبې د لرغونو کیسو د شتوالي پخلی کولی شي.

اوس را څو گورو چې پښتو ژبې ته کله او څه وخت په دغې نوې بڼې سره لنډې کیسې لاره پیدا کړه او لومړنۍ لیکوال یا ژباړونکی څوک و؟

لکه څنگه چې مخکې یادونه وشوه لنډه کیسه د لومړي ځل لپاره په ارو پایي ټولنه کې په (۱۸) پېړۍ کې منځته راغله چې وروسته یې بیا اردو ادب ته مخه کړه او داردو ادب نه پښتو ژبې ته د ژباړې په ډول رادننه شوه. چې لومړنۍ سرلاری یې په کوزه پښتونخوا کې اروا بناد سید راحت زاخیلی و. لومړنۍ کیسه یې (شېدلې پټه) نومېدله. له ده څخه وروسته دغې برخې ته زیاتو لیکوالو مخ ورواړاوه چې د څو تنو نومونه یې په دې ډول دي. لوی استاد پوهاند عبدالحی حبیبی، ماستر عبدالکریم، مهدي شاه مهدي، همیش خلیل، یوسف کاکاخیل، منشي احمدجان، زیتون بانو... چې هر یو یې زیات شمېر لنډې کیسې لیکلي او چاپ کړي او د مینه والو ادبي تنده یې پرې ماته کړې. اوس د لنډې کیسې د موضوعاتو لمن ډېره پراخه شوې ده او ټول هغه څه، چې انسان ورسره په بشري ټولنه کې په یوه اوبله بڼه مخامخ او په انساني ژوند پورې اړه لري، انسان یې د خپلې پوهې او عقل په مرسته د درک او احساس ځواک لري، د لنډې کیسې موضوع گرځیدای او لنډه کیسه پرې لیکل کېدای شي. د لنډې کیسې د جوړښت اساسي توکي عبارت دي، له:

۱ پلاټ - خاکه - طرحه ۲ پیلامه - ۳ کرکټور (کردار) یا کرکټورونه - ۴ سپنس (تجسس) یا ذهني هڅه او تلو سه - ۵ مکالمې او منظر کشي - ۶ تخیل (خیال پردازی) - ۷ د کیسې پایله او انتباه. دا هغه ضروري ټکي دي چې د لنډې کیسې لیکوال یې باید په نظر کې ونیسي. دلته به هره برخه په لنډ ډول در وپېژنو. پلاټ (طرحه - خاکه):

په کیسه کې د راغلې پېښې او واقعي طرحې ته خاکه "پلاټ" ویل کېږي. د ځینو لیکوالو په اند پلاټ د ملا تیرگڼل کېږي. او د کیسې ټول کړه وړه که ښه وي که بد، په پلاټ پورې اړوندېږي. ضروري نه ده چې په لنډه کیسه کې کومه واقعه پېښه شوې وي، خامخا دې واقعیت ولري. هره پېښه چې پکې راځي که د لیکوال ذهني پیداوار او تخلیق هم وي، حقیقت ته نږدې وي، چې لوستونکي یې لولي نو خامخا به همداسې شوې وي.

د کیسې پیلامې:

د هرې چارې پیلامه تر ادامې گرانه او مشکله وي. باید له پوره غور او فکر نه پکې کار واخیستل شي. ددې سره سره پیلامه زیاتره لیکوالان د خپل ذوق له مخې کوي. خو ځینې داسې لارې چارې شته چې اوس هغه معیار گرځیدلي دي. خو ځینې لیکوال په دې عقیده دي چې د لنډې کیسې پیلامه باید په داسې زړه راښکونکو جملو او ټکو پیل شي، ویونکي دې ته اړ کړي چې کیسه تر پایه پورې ولولي، خو په ادبي، هنري لیکنو کې دا کار په دوو لارو معمول دی. یوه لاره داده چې کیسه له پای نه شروع کوي او د لیکنې په فني او هنري مهارت پیل ته راځي او بیا په کیسه کې د شاملې موضوع پېښه بشپړوي. بله لاره داده چې لیکوال د کیسې د ټولو نه غوره مکالمه یا په واقعه او پېښه کې حساس ټکي لومړی بیان کړي او بیا دې نورو پېښو تفصیل. گټه یې داده چې په لوستلو سره یې ویونکي ته فکري هڅه او تجسس پیدا کېږي او تر پایه یې په خورا ذوق او مینې لولي. وچ په وچه د کیسې پیلونه د کیسې خوند له منځه وړي اغېز یې

کمپري. راپورتاژیکه بڼه پيدا کوي.

کرکتير يا د کيسې کردار (اتل)

هغه چاته ويل کيږي چې په خپلو کړو وړو، ويناوو او پېښو کيسه رامنځته کوي. کرکتير له خنداوونو سره د مقابلې په ميدان کې له مختلفو حالاتو نو سره مخامخ کيږي، غورځي پرځي، خو د خپل توان او وس له پرمختګ څخه لاس نه اخلي. کيدای شي د يوې لنډې کيسې په پېښه کې زيات کرکترونه را ښکاره شي، خو مرکزي کرکتير پکې هغه وي، چې د پېښې جزئيات په مجموع کې د هغه په شا او خوا را څرخي، د پېښې په جريان کې په ورو راسرېره کيږي او بيا يوې پايلې ته رسېږي.

سپنس (پلټنه او ذهني هڅونه):

پلټنه او هڅونه، نه يوازې په لنډه کيسه کې، بلکې په هره هنري او ادبي ليکنه کې، لازمي اوضروري توکي دي. ليکوال يې بايد په خپل فن او هنر داسې ترتيب راوړي چې لوستونکي او اوريدونکي د لوستنې يا اورېدنې په اوږدو کې يو ډول فکري هڅونې کې را ښکېلوي. غوښتنې او پوښتنې ورسره پيدا کيږي. داڅه وشول؟ ولې وشول؟ او ددې ترڅنګ يې د راتلونکو پېښو په اړه لېوالتيا شېبه په شېبه لا پسې زيا تيرې، چې نور به څه وشي. دغه کشمکش له پيل نه ترپايه پورې روان وي. هر څومره چې دا برخه غښتلې او پياوړې کيږي، هومره د لوستونکي او اوريدونکي مينه او هڅه زياتيږي.

مکالمې او منظر کشي:

مکالمې د مرکزي کردار او نورو فرعي کردارونو په حالاتو رڼا اچوي او کيسه پر مخ بيايي. څومره چې په کيسه کې دغه برخه ځواکمنه وي، هومره کيسه ښه په زړه پورې کيږي. په لنډه کيسه کې مکالمې د ډرامې او ناول په انډول کمې وي د ډرامې په څېر کردار په لنډه کيسه کې پخپله څه نه وايي. بلکې ليکوال له پېښو سره په ارتباط کې د هغه فکري او ذهني، ټولنيز حالت بيانوي او کيسه مخکې بيايي د مکالمو په شان منظر کشي هم کيسه مخکې بيايي، کردارونو ته ښکلا وربښي او د پېښو طبعيوالي په څو ته کوي.

تخيل (خيال پردازي):

تخيل او خيال پردازي نه په نورو هنري او ادبي ليکنو کې کار اخيستل کيږي. د خپل ذهني تخليق پېښې او کردارونه په داسې بڼه وړاندې کوي چې واقعيت ته نژدې وي او په ټولنيز ژوند کې د هغو د کېدو امکانات زيات ليدل کيږي. په دغه برخه کې ليکوال د روانشناس په څېر خيالي شخصيتونه په خيالي فضا کې مخې ته ږدي او د خيالاتو او تصوراتو په رڼا کې په هغو څېړنه او تحقيق کوي. د هغو افعالو اعمالو خصلتونو طبيعي تصوير اخلي. که څه هم په هغه کې لږ طبعيوالي هم موجود وي چې انساني ذهن په هغې شکمنوي، کيسه بې خونده کوي او بيا د ليکوالۍ په خامۍ او ناکامۍ دلا لت کوي.

د کيسې پايله او انتباه:

هره ليکنه چې ليکوال شروع کوي، پيل، اوج او پای لري. د کيسې کرکترونه کردارونه، د مکالمې، اعمال، افعالو او منظر کشۍ په وسيله ورو ورو مخ پر وړاندې ځي. ناڅرګند اړخونه يې څرګند او اچول شوې غوټې ورو ورو خلاصېږي، ترڅو کشمکش وروستي پړاوت ته ورسېږي. هغه مقصد، اغيز او تاثر چې د کيسې ليکونکي يې نورو ته رسول غواړي، بشپړ شي. په دې برخه کې زيات غور په کار دی. د کيسې پايله په داسې ډول وشي چې لوستونکي او اوريدونکي ته کټ مټ شي د حقيقت په څېر وبرېښي. ليکوالان د لنډې کيسې پايله په دوه ډوله کوي. لومړی داسې چې ليکونکي، لوستونکي يا اوريدونکي له ځانه سره د تخيل په وزرونو ډېر لوړ څيژوي او بېرته د نتيجه ښودلو پرځای له هغې لويې

کشالې سره مخامخ کېږي او د کیسې لیکونکي فیصله د لوستونکو او اوریدونکو قضاوت ته پرېږدي. دویم ډول، لیکوال په پایله کې هرڅه په پوره صراحت سره وایي او د لوستونکو او اوریدونکو ذهني ذکاوت او ازموینې ته څه نه پرېږدي.

اخځلیکونه:

دلیکوالی فن، محقق سید محي دالدین هاشمي، دویم چاپ.
پښتولنډه کیسه او ادبي توتیه، سید نظم سیدی، چاپ کال ۱۳۸۶ لمريز.

دوه ویشتم لوست

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	ارزاني خویشکی	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - ارزاني خویشکی به وپېژني. - د ارزاني د لیکوالۍ او شاعرۍ په اړه به معلومات تر لاسه کړي. - د ارزاني د پوهي، لیکوالۍ او شاعرۍ په اړه به نورو ته معلومات وړاندې کړای شي. - د ارزاني نظم به روان ولوستلای شي او په معنا او مفهوم به یې وپوهیږي. - د ارزاني چاپ شوي اثار به وپېژني. - په خپلواک ډول به د متن د پای فعالیتونه حل کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، پوښتنې او ځوابونه، وینا او خبرې اترې	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	کتاب، تخته، تخته پاک، تباشیر، د امکان په صورت کې ټولگي ته د ارزاني د ځینو اثارو راوړل	
د ارزولو لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې او ځوابونه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغې، احوال پوښتنه، د ټولگي تنظیم، د کورنۍ دندې کتل، د حاضرۍ اخیستل او د تېر لوست ارزونه	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	روښاني پېر ته په کتنې او د روښان په ګډون د هغه پېر د څو تنو شاعرانو د نومونو اخیستلو او د هغه وخت د وضعې او حالت د بیانولو له لارې او یا د ښوونکي د شخصي تجربو له مخې د نوي لوست پر تدریس پیل کیږي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي په اتم لوست کې روښاني دورې ته په کتلو او د پېر روښان او د هغه د لارویانو په اړه د څرګندتیاوو له لارې د زده کوونکو په مرسته پر نوي لوست پیل کوي.	- زده کوونکي د کتاب د اتم لوست د معلوماتو له مخې د بایزید روښان په پېر کې د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه وایي او د نوي لوست پیل ته ځانونه چمتو کوي.	
- ښوونکي له زده کوونکو څخه پوښتي چې د پوهانو، لیکوالو او شاعرانو د ژوند او د هغوی د لیکنو د لوستلو او پر هغې د ځان پوهولو په اړه خپل نظر له نورو زده کوونکو سره شریکوي؟	- زده کوونکي د پوهانو، لیکوالو او شاعرانو د ژوند لیک او د هغوی د لیکنو د لوستلو او پر هغې د ځان پوهولو په اړه خپل نظر له نورو زده کوونکو سره شریکوي.	
- ښوونکي لوست د کتاب له مخې لولي. د نظم پر ستونزمنې برخو رڼا اچوي. لغتونه یې معنا کوی او مطلب یې څرګندوي.	- زده کوونکي ښوونکي ته غوږ نیسی، کتاب ته ګوري، ستونزمنې کلمې او د نظم عبارتونه له ځانه سره لیکي او د لوست په پای کې یې له ښوونکي	

پوښتي. - زده کوونکي لوست له ځانه سره لولي او پر مفهوم يې ځانونه پوهوي. - څو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د ارزاني نظم لولي او پر مفهوم يې خبرې کوي. - دوه تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي، يو د روښان د ادبي سبک او بل د روښاني دورې د شاعرانو او ليکوالو د ليک او محتوا په اړه خبرې کوي. - څو تنه زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ارزاني په شعري ځانگړتياوو او له پښتو ژبې سره د ارزاني د مينې په اړه خبرې کوي. - پښتو ادبياتو ته د روښاني دورې ارزښت څه شی دی؟ زده کوونکي پر دې ارزښت ځانونه پوهوي. - زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه په کورونو کې خپله کورنۍ دنده سرته رسوي.	- ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي چې لوست له ځانه سره ولولي او د نظم پر مفهوم ځانونه پوه کړي. - ښوونکي له زده کوونکو غواړي د ارزاني نظم په وار ولولي او د يوه يوه بيت پر معنا او مفهوم خبرې وکړي. - ښوونکي دوه تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته را غواړي، يوه تن ته لارښوونه کوي چې د روښان د ادبي سبک په اړه خبرې وکړي او بل تن د روښاني دورې د ليکوالو او شاعرانو د ليک او شعر پر محتوا او موضوع خبرې کوي. - ښوونکي له دوو زده کوونکو څخه غواړي چې په وار سره د ارزاني په شعري ځانگړتياوو خبرې وکړي. - ښوونکي زده کوونکو ته په عمومي توگه پښتو ژبې ته د روښاني غورځنگ پر ارزښت زده کوونکو ته معلومات ورکوي. - ښوونکي زده کوونکو ته لارښوونه کوي چې په کور کې د ارزاني زيربڼه، مړينه، ځای، شعري ځانگړتياوې او د ژوند د څرنگوالي په اړه يوه مقاله وليکي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: * ښاغلی ښوونکی دې د مهربانۍ له مخې په درسي کتاب کې د ارزاني دا بيت: نن کامل لره وردرومه د خپله چار کړه سرانجامه، پر دې بيت: نن کامل لره وردرومه خپله چار کړه سرانجامه، سم کړي او له «د خپله چاره» څخه دې «د» وباسي. دا فلک دايم په رقص، کله سعد کله نحس: له دې شعر څخه مفهوم د فلک گرځېدل دي، چې د نجوميانو په وينا کله انسان ته ښکمرغي راولي او کله هم بد مرغي. له دې شعر څخه څرگنديږي چې ارزاني د نجوم په علم کې لاس درلود. اضافي معلومات: د پير روښان په مريدانو کې ډېر شاعران تير شوي دي. د ځينو ديوانونه لاسته راغلي او چاپ شوي او د نورو يوازې يوڅو نمونې حالنامې خوندي ساتلې. د حالنامې له مخې نوموړي شاعران په دې ډول دي: خليفه مودود، حاجي گدای سړبنی، داود درویش، ابابکر، خواجه محمد، علي محمد مخلص، ارزاني، دولت، واصل او نور. ارزاني د پير روښان د ملی مبارزې او نهضت د لارې يو تکړه مجاهد او يو پوه عالم و چې د بايزيد غونډې يې په څلورو	

ژبو (پښتو، پارسي، عربي او هندي) ليکل او لوستل کولای شول.

د ارزاني د زېږېدو ځای او نېټه په تذکرو او تاريخونو کې په روښانه توګه نه ده څرګنده شوې، يوازې دومره پته شته چې هغه د پنجاب په قصور ښار کې اوسيدلی دی. ارزاني د خپل وخت دوديزې زده کړې په هند کې سرته رسولي او بيا د خپلو وروڼو (ملا علي او ملا عمر) سره يو ځای د پير روښان په مخلصو مريدانو کې شامل شوی، په ملی نهضت کې يې ټينګ ملګرتوب کړی او د روښان د مفکورې د خپراوي لپاره يې هلې ځلې کړي دي.

ارزاني په قام سرېن، ځمند، خيشکې دی. (خيشکې، خويشکې) په لومړي سر کې د ارغستان د علاقې اوسيدونکي وو، خو د زمانې د ځينو مسايلو له کبله په مهاجرت مجبور شوی دی، چې ځينې يې له پښين څخه ملتان ته ولاړل او هلته اباد شول. ځينې د غزني په شاوخوا کې ميشته شول، بيا له غزني څخه کابل ته او بيا له دې ځای څخه غوربند ته کوچيدلی او هلته اباد شوي دي چې تر اوسه پورې يې خپل کلتور او ژبه ساتلې ده. همدا ډول يو شمېر د کندهار د ارغنداب په ولسوالۍ کې استوګنه لري. په هندوستان باندې د بابر د وروستۍ حملې په لښکر کې د نورو پښتنو قبيلو په څنګ کې خويشکو زياته برخه اخيستې او د پاني پټ په جګړه کې له ابراهيم لودي سره د بابر په مرسته جنگيدلی دي. د خويشکو د قبيلې کوم خلک چې له بابر سره هند ته تللي وو، تر اوسه په «افغانه قصوریه» مشهور دي. (وګورۍ پښتانه د تاريخ په رڼا کې ۱۳۲۶ مخ)

د خويشکو ځيني خلک په پشين او کندهار کې هم ميشته دي. ددې خلکو څه کورونه د نوبار په تحصیل کې د لنډي سيند پر غاړه په خيشکې نومي کلي کې استوګنه لري. دغو خلکو هم خپله ژبه او کلتور ساتلی دی.

ارزاني په پښتو ژبه کې د لومړنيو ديوان لرونکو شاعرانو له ډلې څخه د لومړي قطار لومړی شاعر شميرل کېږي، چې بشپړ ديوان لري او د زمانې له سيلابونو څخه خوندي پاتې شوی دي. ديوان (کليات) يې اوس چاپ شوی دی.

د ارزاني د ژوند او زمانې په باب تر هغه وخته پورې معلومات نه و چې د دغه ديوان قلمي نسخه نه وه ميندل شوې. تر هغې پورې ډېرو ادبپوهانو او تذکرو ليکونکو دده په برخه کې ډول ډول نظريې څرګندې کړي دي، خو کله يې چې ديوان پيدا او وپلټل شو، هلته داسې اسناد راڅرګند شول چې د ارزاني د ژوند پته ترې څرګنده شوه.

د ارزاني د ژوند او شاعرۍ زمانه د لسمې پېړۍ پای او د يوولسمې پېړۍ لومړي وختونه وټاکل شول. د هغه له خپلې وينا څخه د هغه ژوند تر (۱۰۱۰) هـ ق کال پورې يقيني دی.

ارزاني دا کلام کښلی په الف تسع سنه دی (۱۰۰۹هـ)

سره له دې چې د ارزاني په باب تذکره ليکونکو ادبپوهانو ډېر څه ويلي، خو موږ يې دلته په لنډ ډول سره د يوڅو پوهانو نظريې رانقلوو:

د ميا روښان مريد او د ديوان خاوند دولت لوانی پخپل ديوان کې د ارزاني شاعرۍ ته داسې ګوته نيولي ده:

بې ميرزا، بې ارزاني، بې مخلص ياره بل شاعر برابر نه دی پښتون ستا يو

د خوشحال خان مشر زوی، اشرف خان هجري د دولت تر څنګه ارزاني د خپل دور بلبل بولي او وايي:

ارزاني دولت د خپل دور بلبل و

نن يې وللي زمانې د شعر فرد دی

د لرې پښتونخوا اديب او څيړونکي ښاغلی هميش خليل د ارزاني په باب داسې وايي:

«ارزاني د خپل دور يو فصيح او بليغ شاعر و چې د پښتو نه يې علاوه په فارسي، عربي او هندي کې هم اشعار ويلي او په دغو ژبو کې يې، لکه د پښتو ديوانونه پرېښي دي.»

ښاغلی استاد بېنوا د ارزاني په برخه کې داسې وايي: «ارزاني په پښتو ژبه کې د لسمې هجري پېړۍ له لومړنيو ديوان

لرونکو شاعرانو څخه دی، چې بشپړ دیوان یې د زمانې له افاتو څخه خوندي پاته شوي دی

ارزاني ته ځکه روښاني ويل مناسب دي چې د بايزيد روښان مخلص مريد او په ملي مبارزو کې د هغه ټينگ ملگري او پخپل ديوان کې يې څو ځايه بايزيد روښان د (پير) او کامل په نامه ياد کړې دی، د هغه د افکارو د تبليغ لپاره يې ډېر زيار ايستلی او آن هند ته يې سفرونه کړي دي.» د ميا روښان د ملي نهضت لوی مخالف، اخوند درويزه د ملا ارزاني په باب داسې ليکلي دي:

«ارزاني ډېر ځيرک، تيز فکره شاعر او عالم و، په عربي، فارسي، هندي او پښتو کې به يې شعرونه ويل او د خيرالبيان په ليکلو کې يې لوی لاس درلود.

مشهور انگريز ختيځپوه ميجر هانري جارج راورتي (۱۸۲۵ - ۱۹۰۶) د خپل اثر «د پښتو گرامر» په سريزه کې يادونه کړې: «دا ملا د بايزيد انصاري له مشهورو، معروفو ادبي معاونانو او مرستيالانو څخه و.»

د ارزاني اثار:

ارزاني په پښتو ادب کې د ډېرو اثارو خاوند دی، خو زياتره اثار يې ورک دي او يوازې د ځينو اثارو نومونه يې ځينو تذکره ليکونکو ذکر کړي دي. کوم هغه اثارونه چې د زمانې له سيلابونو او دښمنانو څخه پاتې شوي او تر موره رارسيدلي، دادې: پښتو اشعارو ديوان: ارزاني په پښتو کې يو بشپړ ديوان لري چې د دغه ديوان څو نسخې په دې وروستيو وختو کې د ادبپوهانو گوتو ته راغلي او په همدې توگه د ارزاني د ژوند ډېر تياره گوتونه روښانه شوي دي.

د ارزاني د ديوان يوه قلمی نسخه د بېنوا په ځانگړې کتابخانه کې وه. دغه نسخه دوې برخې لري. په لومړۍ برخه کې يې غزلې او نور او په وروستۍ برخه کې څلوريزی راغلي دي، چې دا پښتو ادب ته د ارزاني يو ابتکاري خدمت دی. د ارزاني د ديوان بله نسخه په برتس موزيم کې خوندي ده. همدارنگه يوه نسخه يې د پېښور موزيم په کتابخانه کې هم موجوده ده. څلورمه يې د پېښور په پښتو اکاډيمۍ کې شته.

پخپله د ارزاني له خولې د هغه وينا دلته رانقلوو، چې د ديوان په اړه يې ويلي دي.

د فقير پښتو ديوان دی دا ديوان حقانی خوان دی

دی ريخته په څلور ژبو دی بيان په څو الوان دی

د ارزاني بل اثر چې اخوند درويزه او پوهاند حبیبی د (چهار رما) په نامه او مستر راورتي او پوهاند رښتين او بېنوا د (چهار رساله = چهار رما) په نامه ياد کړي دي، خو له بده مرغه دغه اثر لا نه دی موندل شوی.

دارزاني ځينې نور اثار چې يوازې نومونه يې ذکر شوي، د ارزاني بې نومه مجموعه، د حضرت رسول صلی الله عليه وسلم خوب، د ارزاني نثر (هندي، عربي او فارسي) ديوانونه، د ارزاني مکتوبات، مراة المحققين او نور په ځينو ليکنو کې ذکر شوي دي.

د ارزاني شعر او شاعري

څنگه چې دمخه اشاره وشوه ارزاني د روښان د مسلک تعليمات او تبليغات د شعر په داسې ژبه بيان کړي چې سړی پرې پوهېدای شي او په دې هنر کې ددغې دورې له شاعرانو څخه مخکې دی. په عمومي توگه د ارزاني د اشعارو شکل په وړوکي سيلاب يعني په اته څپه ييز سيلاب کې ويل شوی دی. د هر بيت يوه مسره يې اته سيلابه راځي. دا يوازې دده د اشعارو خصوصيت دی چې ټول ديوان يې په دغه سيلاب کې ويلي. همدا ډول ديوان په مردف ډول راغلی او غزل، قصيده او څلوريزي پکې ليدل کيږي. ښايي وويل شي په موندل شويو ديوانونو کې ارزاني په پښتو ژبه کې لومړنی ديوان لرونکی شاعر دی، چې د پښتو د اشعارو ډولونه يې دود کړل. بيا وروسته د هغه ملگرو په دغه لار قدم اخيستی او نور

هم پرمخ تللي دي.

د ارزاني د شعر په محتوا کې زياتره برخې تصوفي دي چې اخلاقي او مذهبي افکار يې په پښتو ادب کې داخل کړي او په مسلکي توګه يې د لومړي ځل لپاره د يو ادبي مکتب په څېر تصوف او صوفيزم د شعر په ژبه د سلوک او عرفان د پېچلې فلسفې په کړۍ کې رانغښتي دي. هغه د خدای ﷻ له ذات نه پرته بل هيڅ شی ته قايل نه دی. درې فلسفې، چې خدای تر هر څه انسان ته نژدې دی، پيروي، کړې ده او بيایې د شريعت زغره اغوستې او د دين په ساتنه کې جګړې ته تيار شوی دی.

د ارزاني په ديوان کې کوم شی چې ډېر په زړه پورې ايسي، هغه د شاعر له خپلې مورنۍ ژبې سره مينه ده. هغه غواړي چې پنخپله ژبه پښتو، باندې له خپل قوم سره وغږيږي:

د فقير پښتو ديوان دی دا ديوان حقاني خوان دی
په پښتو ژبه دی وکښلی فقير ارزاني افغان دی

ارزاني په پښتو وکښ دا غزل له يوه واره

سره له دې چې د ارزاني په اشعارو کې د عربي، فارسي او هندي ژبو يو څه اغېز ليدل کيږي او د هغې دليل روښانه دی چې په هغه وخت کې د عربي مذهبي ژبه او فارسي درباري او هندي محيطي ژبه وه، خو بيا هم څنگه چې شاعر پښتون دی، نو په ديوان کې يې د پښتو زاړه او پخواني لغتونه راغلي دي چې اوس يې کارول کم شوي دي. ارزاني برسیره په نظم، په نثر کې هم غښتلی و. د روښان د نثر په نسبت د هغه نثر ډېر ساده دی. ډېره سجع پکې نه ليدل کيږي. د ارزاني د اشعارو له لوستلو څخه څرګنديږي چې د ده په ديوان کې د عربي، فارسي، هندي، ترکي کلمو څخه پرته د پښتو زړه پانګه او نګه پښتو کلمې راغلي دي. همدارنګه تصوفي اصطلاحګانې او تصوفي مسايلو د ده ديوان رنگين کړی، چې هم د ادبپوهنې او هم د ژبپوهنې له پلوه يې څېړل اړين دي.

اخځليکونه:

د پښتو ادبياتو تاريخ، منځنۍ دوره.

د پوهاند ډاکټر زيور الدين زيور، کال: ۱۳۸۶ل.

دروېشتم لوست:

د تدريس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	د معلوليت عوامل	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د معلوليت پر معنا به پوه شي. - د معلوليت عوامل، لکه اکتسابي او مورذاتي، به وپېژني. - د معلوليت د عواملو د مخنيوي لارې چارې به زده کړي. - له معلولانو او معيوبانو سره په چال چلن به پوه شی. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شی. - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	يو کسيز، ډله ييز او تمثيلي ...	
د تدريس وسيلې او مرستندوی توکي	کتاب، تخته، تباشير او کارتونه	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي پوښتنې، تحريري پوښتنې، عملي کار، يو کسيزې پوښتنې، ډله ييز کار او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	له سلام، روغبړ، حاضري اخېستلو او کورنۍ دندې له کتلو وروسته د نوي لوست پيلول	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکی لومړی د جگړو د ځاني او مالي زيانونو په اړه خبرې کوي او له زده کوونکو غواړي په دې اړه د بېلگو په وړاندې کولو ورسره مرسته وکړي. بيا معيوبونه ورپېژني او د هغوی د مخنيوي لارې چارې په ګوته کوي او په دې توګه لوست پيلوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵دقيقې
- ښوونکی دې د انگېزې د رامنځته کولو په دوام د جگړې د ناخوالو، په جگړه کې په مالي زيانونو سربيره د بشري زيانونو اړوند معلومات چمتو کړي. د معلوليت عوامل او د هغې د مخنيوي لارې چارې دې زده کوونکو ته وروپېژني.	- زده کوونکي دې د ښوونکي خبرو ته ځير شي او د جگړې د ناخوالو په بيانولو کې دې له ښوونکي سره مرسته وکړي. معلوليت، د معلوليت عوامل او له هغې څخه د مخنيوي په لارو چارو دې ځانونه وپوهوي.	
- ښوونکی دې له زده کوونکو وپوښتي چې ماين څه شی دی او څنگه ترې ځانونه ژغورلای شو.	- څو تنه زده کوونکي دې د نورو په استازيتوب په وار سره د ښوونکي پوښتنو ته ځوابونه ووايي.	
- ښوونکی دې د لوست متن پر زده کوونکو ولولي.	- زده کوونکي دې لومړی متن له ځانه سره ولولي او بيا دې د ښوونکي له لارښوونې سره سم هر يو پخپل وار يو، يو پراگراف ولولي او د متن پر مفهوم دې	

خانونه پوه کړي. - دوه تنه زده کوونکي دې د ښوونکي له لارښوونې سره سم د لوست لندیز بیان کړي. - زده کوونکي د لوست د پای فعالیتونه له ځانه سره لولي، خانونه پرې پوهوي او بیا د ښوونکي له لارښوونې سره سم په پنځو ډول کې تنظیمېږي. هره ډله په یو فعالیت کار کوي. د ډلې ټول غړي پکې فعاله ونډه اخلي او له پنځواني نوبت سره سم یو تن د غونډې مشر او بل تنه یې د منشي په توګه کار کوي، د غونډې فعالیت او لاسته راغلې پایلې لیکي او د کار په پای کې یې پخپل نوبت د ټولګي په وړاندې نورو ته لولي او د پوښتنو په صورت کې له خپل کار څخه دفاع کوي. - زده کوونکي د ښوونې له لارښوونې سره سم کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې سرته رسوي.	- ښوونکي دې پر دوو تنو زده کوونکو د لوست لندیز ووايي. - ښوونکي دې زده کوونکو ته ووايي چې د لوست د پای فعالیتونه له ځانه ولولي. بیا دې هغوی په پنځو ډلو وویشي. هرې ډلې ته دې یو، یو فعالیت ورکړي، چې پخپلو کې کار پرې وکړي او وروسته د هرې ډلې یو تن استازی نورو ته د خپلې ډلې د کار په اړه معلومات ورکړي. - ښوونکي د لوست په لومړۍ او دویمه ورځ د ورځنۍ لوست له مخې زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکړي او په درېیمه ورځ دې د کتاب له مخې کورنۍ دنده ورکړي.
اضافي معلومات: د معلولیت پر عواملو له خبرو دمخه باید معلولیت وپېژنو. معلول هغه چاته وایي چې د طبیعي یا اکتسابي پېښې په رامنځته کېدو یې د خپل بدن کوم غړی له فعالیت څخه لویدلی او یا کمزوری شوی او یا د نورو عواملو له امله ورته زیان رسیدلی وي. لکه یو ماشوم له موره معیوب زیږي، یو څوک د ماین د چاودیدو له امله د بدن یو غړی له لاسه ورکوي. یو څوک د ترافیکي پېښې یا له یو ځای څخه د لویدو له امله په بدن کې فزیکي زیان مومي... د ډېرداسې کسان شته، چې په ښکاره روغ ښکاري، خو کیدای شي له رواني ستونزو سره مخامخ وي. عصبي، رواني او عقلي ناروغان هم د معلول په لیکه کې راځي. بله ډله ناروغان داسې دي چې د هغوی د بدن غړی موجود وي، خو له فعالیت څخه لویدلی او یا کمزوری شوی وي. زموږ په هېواد کې ډېر نارینه، ښځې او یا ما شومان د جګړو د بدمرغيو له امله له معیوب بیت او معلولیت سره مخامخ شوي او د ژوندانه شپې ورځې په ستونزو تیروي. معیوبین او معلولین زموږ د ټولنې غړي دي. باید په درنه سترګه ورته وکتل شي او مرسته ورسره وشي. د هغوی لپاره د روزګار زمینه برابره شي، ترڅو پخپلو پښو ودريږي. د معیوبینو او معلولینو د درناوۍ او یاد لپاره په نړیواله کچه یوه ورځ ټاکل شوې او هرکال نمانځل کېږي. دا ورځ د دسمبر درېیمه نېټه ده. په دې ورځ د معیوبینو د ژوندانه او حقوقو په اړه خبرې کېږي او د نړیوالو پام ورته راګرځول کېږي. موږ په خپل هېواد کې د تېرو څه باندې درېو لسيزو کور ګډو جګړو له امله زیات خلک معیوب شوي دي او هره ورځ دا شمېره زیاتیږي. لا زمه ده د معلولیت د عواملو د مخنیوي لپاره په انفرادي، ډله ییز او دولتي کچه او د نړیوالو مرستندویو ادارو په مرسته لازم ګامونه پورته کړو، ترڅو د معلولیت عوامل له منځه یوړل شي. اخځلیکونه: سلا متي مجله، ځانګړې ګڼه، ۱۳۷۴ کال	

څلرویشتم لوست:

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	مرادعلي صاحبزاده	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	زده کوونکي به د لوست په پای کې لاندې موخې ترلاسه کړي: - په پښتو ژبه د تفسیر د لیکوال په توګه به مرادعلي صاحبزاده وپېژني. - پښتو ژبې ته به د مرادعلي صاحبزاده په کړي خدمت پوه شي. - د مرادعلي صاحبزاده علمي چاپ او ناچاپ کتابونه به وپېژني. - د هېواد پوهان، لیکوال او شاعران به وپېژني. - د لیک او وینا ژبه به یې پیاوړې شي. - د متن د پای فعالیتونه به په خپلواک ډول حل کړای شي.	
د تدریس لارې	یو کسيز، ډله ییز، ...	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	کتاب، تخته، تباشیر، کارتونه او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د ارزولو لارې او وسیلې	شفاهي پوښتنې، تحریري پوښتنې، عملي کار، فردي پوښتنې، ډله ییز کار او د ښوونکي د یادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	له سلام، روغې، حاضري اخېستلو او کورنۍ دندې له کتلو وروسته د نوي لوست پیلول	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د هېواد د تېرو پوهانو، لیکوالو او شاعرانو د پېژندنې په لړ کې د پښتو ژبې د نامتو لیکوال پنه توګه د مرادعلي صاحبزاده په اړه معلومات وړاندې کوي، په پښتو ژبه د تفسیر یسیر د لیکلو اړتیا او په دې اړه د مرادعلي صاحب خدمتونو ته ګوته نیسي او پر لوست پیل کوي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي په هېواد کې د پښتو ژبې د لیکوالو او شاعرانو د پېژندنې په لړ کې پښتو ژبې ته د مرادعلي صاحبزاده پر خدمتونو رڼا اچوي او په پښتو ژبه د تفسیر یسیر د لیکلو اړتیا څرګندوي. - ښوونکي د تفسیر یسیر د ژبې د روانۍ او ساده ګۍ په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکوي او په لوست کې د راوړل شوې بېلګې له مخې یې د نوموړي تفسیر له ژبې سره بلدوي. - ښوونکي د تفسیر یسیر په اړه د افغاني پوهانو پر نظریو	- زده کوونکي د ښوونکي خبرو ته غوږ نیسي او د خپلو معلوماتو له مخې په هېواد کې ژبې او ادب ته د لیکوالو او شاعرانو پر خدمتونو ځانونه پوهوي او د تفسیر یسیر له نامه او د ژبې په څرنگوالي ځانونه پوهوي. - زده کوونکي د ښوونکي پر خبرو ځانونه پوهوي او په لوست کې د تفسیر یسیر راوړل شوې بېلګه لولي او د ژبې رواني او ساده ګۍ یې ګوري. - زده کوونکي غوږ نیسي چې افغاني پوهانو د تفسیر یسیر په اړه څه ويلي دي او د نوموړي تفسیر پر ژبني	

ارزښت ځانونه پوهوي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم لوست له ځان سره لولي. که ستونزې يې درلودې، له ښوونکي يې پوښتي او د لوست د پای فعالیتونو ځوابولو ته چمتووالی نیسي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د لوست د پای په دویم، درېم، څلورم او پنځم فعالیت کې ونډه واخلي او عملاً پکې کار کوي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم په ټولګي کې یوه غونډه جوړوي، د غونډې مشر، مرستیال، منشي او ویاند ټاکي، خو تنه زده کوونکي دنده اخلي، یو تن د مرادعلي صاحبزاده د ژوند، بل د هغه د لیکنو او اثارو، بل تن د نشر د ځانګړتیاوو، بل تن د شعرونو او وروستی برخوال د تفسیر یسیر د ژبې په اړوند معلومات راټولوي او پخپل وار یې د سټیژ پر سر نورو ټولګیوالو ته اوروي. - که دمخه په اړوند ټولګي کې کومه خپرونه موجوده نه وي، نو زده کوونکي دې مټې ونغاړي او د جريدې، ورځپاڼې، مجلې یا یوې بلې خپرونې په جوړولو او خپرولو دې پیل وکړي او که موجوده وي، نو هماغه دې پر مخ یوسي او په خپل وخت او مهال دې نوې کړي. - زده کوونکي کورنۍ دنده اخلي او په کورونو کې یې سره ته رسوي.	زده کوونکي پوهوي او رڼا پرې اچوي. - ښوونکي له زده کوونکو غواړي چې د لوست له ځان سره ولولي او د فعالیتونو ځوابونو ته ځانونه چمتو کړي. - ښوونکي په ترتیب سره د لوست د پای دویم، درېم، څلورم او پنځم فعالیت په ټولګي کې په زده کوونکو عملاً کار کوي. - ښوونکي زده کوونکو ته د لوست د پای په فعالیتونو کې د لومړي فعالیت د سرته رسولو دنده ورکوي. پخپله له زده کوونکو سره د غونډې په جوړولو او د موضوعگانو په ټاکلو او د غونډې په سرته رسولو کې تخنیکي مرسته کوي. ښوونکي هڅه کوي په زده کوونکو کې د ددې فعالیت وړتیا وروزي او د راتلونکو ادبي غونډو پر مخ وړلو ته یې چمتو کړي. - ښوونکي زده کوونکو ته د یوې جريدې یا خپرونې د جوړولو او پر مخ وړلو دنده ورکوي او لازمه لارښوونه ورته کوي. - ښوونکي د هر درسي ساعت په پای کې کورنې دنده ورکوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: نه دا ځمکې اسمانونه، نه لمر سپوږمۍ لیل ونهار مگر ذات بې جهات و، تل ثابت په یو قرار نو پیدا د حضرت نور په محبت کړ کردگار بیا د قهر نظر وشو نو دوه ځایه کړه قهار بیا یې باد پسې پیدا کړ په قدرت پسې بسیار له هیبته یې اوبه شوه او له خوفه تار په تار	له اوله هېڅ څیز نه و، خاک اوبه نه باد او نار نه دا انس و جن حیوان نه نباتات سیندونه غرونه بیا د رب اراده وشوه چې زه وپېژندای شمه ناگاه نور شو په جنبش ترې مرغلره شوه پیدا له یوې قطعي یې ساز کړ هغه لوی عرش مجید په دویمه قطره باندې بیا نظر د قهر وشه

بيا يې عرش په اوبو کينډود او اوبه په شا د باد
بيا اوبه شولې په موج څگ پرې راغی ډېر او تېز
او په دغه موج وهلو ډېر لوگي ورځينې ولاړه
(تفسير يسير: ۵۷۱ مخه، لومړی ټوک)

(کله چې الله اراده وکړه چې د ځان د پېژندلو لپاره عالم پيدا کړي، نو له نور څخه يې مرغلره جوړه شوه. پر ملغري د قهر نظر وشو. له ډېره هېسته دوه ځايه شوه. له يوې ټوټې عرش عظيم جوړ شو او له په بلې بيا د قهر نظر وشو، له ډېره ډاره اوبه شوه. عرش يې د اوبو پر مخ کينډود. بيا يې باد پيدا کړ. اوبه يې ددغه باد په شا کينډودې. بيا دا اوبه په څپو شوې. پر سربې څگ پيدا شو او لوگي ترې پورته شول. لومړی يې له دې څگه ځمکه جوړه کړه. غرونه، روزي، سيندونه او ونې يې پکې کينډودې. له لوگي يې اسمانونه جوړ کړل. لمر، سپوږمۍ او رنگارنگ ستوري يې پکې کينډودل. دا هر څه ټول په شپږو وروځو کې سرته ورسېدل. دا کار له الله پرته د بل چا په وس کې نه دی.)

طريقت: دلارې، ليارې، لار، اصول او روش په معنا دی. د سلوک دويم منزل دی. په دې منزل کې د ځينو ځانگړو رياضتونو، عملونو او فکرونو په واسطه سالک د لوی خدای جل جلاله پېژندنې ته رسېږي. صوفيان وايي طريقت نفسي سیر دی. په دې مزل کې د بشري طبيعت تيارې پر رڼاوو بدلېږي او د انسان بد خاصيتونه، لکه بخیلي، حرص، کبر، قهر، شهوت، کسات، ځان غوښتنه او ځان ليدنه ... پر سخا، قناعت، کمينۍ، صبر، مينې، پيروي او سربښندنې بدلون مومي. طريقت د باطني ترکيې په نامه هم يادشوی دی.

اضافي معلومات:

د مرادعلي صاحب د اثارو په ډله کې يوه هم ارثيه او تراثيه دي. دا دواړه کتابونه د ميراث په اړه ليکل شوي دي. ارثيه اصل د او تراثيه يې شرح ده. د تاليف کال يې په دې نظم کې «۱۲۸۱» ښودل شوی. مرادعلي صاحب وايي:

دا ميراث مې تحت اللفظ درته ووايه في الحال
او بل ډبله چې تفصيل مې په يو نظم کې دی کړی
«ارثيه» نوم کتاب دی چې تاريخ يې دی «غفار ۱۲۸۱»
د شرح نوم «تراثيه» دی دواړه کړي دي مراد

يو په دې چې په اوږده دې طبيعت نشي ملال
که شايق يې ويې گوره چې معلوم شي درته حال
بيا مې شرح ده پرې کړې پس له متنه په يو کال
رب دې شي پرې مهربانه چې روزي يې کا وصال

تفسير يسير، ۲۰۵ مخ

د بل يو شعر بېلگه يې:

څوک چې زهر درله درکا ورکوه ته وله شات
او که تا کاندې محروم ورکوه ته وله زيات

او که ځان له تانه پرې کا بيا شه ورته مات
دا د ښه خويونو سر دی ته به مومي پرې نجات

تفسير يسير، ۴۵۰ مخ

په بل ځای کې وايي:

که ملک دی پر موږ کښلي گناهونه
که گناه له مونږه ډېره شي چاپيره
او رحمت يې پر غصب باندې غالب دی
ځکه نیک په لسو بد په يوه کښل شي

خو ملک پر ځان دې کښلي رحمتونه
دی رحيم، غفور لري نومونه
څه شو، څه شو که يې دواړه دي وصفونه
په قــــــران کې دي راغلي آيتونه

په رښتيني عذر زر کبيرې ټولې

بښي دی په دې ناطق دي حدیثونه

تفسیر یسیر، ... مخ

د حمد بېلگه يې په دې ډول ده:

ای سميعه هم بصيره ای قريبه هم مجيبه	ای رحيمه هم کریمه مهربانه ذوالوداده
ای غافره هم غفوره ای غفاره د بد کاره	ای وهابه ذوالمنانه يې عوصه دې عطا ده
دا موضع د اجابت ده چې دعا پکې قبلېږي	څوک چې خواست په دې میان کې نو قبوله يې دعا کا
ځکه (چې) دوه اسم ذاته يې فاصله دي راغلي	نو دا ځای د عاجزۍ دی او بايد دېره ژړا ده
دا عاصي چې سرتا پايه مالا مال دی په گناهو	دایې مخکې دی راوړياو زاري يې تاته داده
چې دی غواړي نهه خيزونه مغفرت پسې رضوان	او حیات ابدی قلب سليم سره له زاده
بل دوام دی د شهود بل سعادت دی د دارينو	بل چې تېر شي يې حساب له بل فردوس کې ښه متوا ده
که ته ډک يې له گناهه بخشش غواړه له اله	اميدوار يې د رحمت شه تل زاری کوه مراده
چا چې دې مرادعلي ته دعا وکړه له اخلاصه	رب دې دی وروسويه دواړه کونه تر مراده

تفسیر یسیر، ۳۶۲ مخ

سميع (اورېدونکی)، بصير (ليدونکی)، قريب (نژدې)، مجيب (قبلوونکی)، ذوالوداد (خاوند د دوستي)، وهاب (بښونکی)، اجابت (قبلېدل)، رضوان (رضامندي)، زاد (توبه)، متوا (په جنت کې د ځای نوم دی).

هر عرض لره يو وخت وي مقرر له ذوالجلاله
لکه څوک چې شي ناروغه دارو غواړي له طبيبه
چې که وړاندې شي يا روستو نفع نه لري ای لاله
او چې مړ شي وخت يې تير شي فايده نشته بيا دوا له

تفسیر یسیر، ... مخ

د تفسیر یسیر د نشر يوه بله بېلگه:

«هرکله چې ابراهيم عليه الصلوات و السلام (اسماعيل عليه السلام) منی [من] له راوست او اراده د ذبح يې وکړه، نو ده ورته وويل، چې پلاره، درې کارونه وکړه. يو داچې لاسونه او خپې مې وتره چې مبادا په وخت د ذبح کې اضطراب ونه کړم او جامې دې په وينو ککړې نشي او بل دا چې سترگې وتره زما او خپلې او پرمخې مې واچوه چې مبادا په وخت د تبغ رابښکلو په وچولي کې مې څه تغير رانشي او شفقت پدري موجب د تقصير او تاخير د امر الهي نشي او بل دا چې کميس مې بيا مور له ورکه، زما تسلي به پرې کوی. نو ابراهيم عليه السلام همداسې وکړه...»

اخځليکونه:

پښتو قاموس څلورم ټوک

پنځه ويستم لوست

د تدريس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	په پښتو ادب کې د مېرمنو برخه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - پښتنې ليکوالې او شاعرانې به وپېژني، - پښتو ادب ته به د هغوی پر خدمت پوه شي، - د ښځينه ليکوالو او شاعرانو له اثارو څخه به د هغوی د ليکنو د منځپانگې پر څرنگوالي پوه شي، - د پښتو ادب بلواينه به ورته څرگنده شي، - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سر ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، خبرې کول، وياندي، اوریدل، پوښتنه او ځواب، ډله ييز کار او يوکسيز کار	
د تدريس وسيلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، قلم، کتابچه، تخته، تخته پاک او تباشير	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي، عملي، څارنه، گروپي کار او د ښوونکي د يادداشت کتابچه	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	سلام، روغبړ، احوال پوښتنه، د حاضری اخيستل، د ټولگي تنظيم او د کورنۍ دندې کتل	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د پښتني ادب د بلواينې او په هغې کې د نارينه او ښځينه ليکوالو او شاعرانو د رول او خدمت په اړه د معلوماتو د ورکړې او د زده کوونکو د ونډې اخيستلو له لارې په لوست پيل کوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي له زده کوونکو غواړي په بېلا بېلو ادبي پيرونو کې د پښتو ادب د ودې په اړه خپل معلومات له نورو زده کوونکو سره شريک کړي. - ښوونکي په پښتو ادب کې ښځينه ليکوالو او شاعرانو ته گوته نيسي، د هغوی د اثارو نومونه اخلي او د اثارو د محتوا په څرنگوالي يې زده کوونکو ته معلومات ورکوي. - ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي لوست له ځانه سره ولولي، رامنځته شوې پوښتنه دې وليکي او په	- څو تنه زده کوونکي په وار سره د خپلو معلوماتو له مخې د پښتو ادب په تاريخي دورو کې د پښتو د ودې په اړه خپل معلومات له نورو سره شريکوي. هڅه کوي يو د بل خبرې تکرار نه کړي. - زده کوونکي هغه پښتنې ليکوالې او شاعرانې او د هغوی د ليک او شعر ژبه پيژني چې تر اوسه يې په اړه معلومات نه درلودل، نومونه او د اثارو نومونه يې ليکي. - زده کوونکي لوست له ځان سره لولي او که کومه پوښتنه ورته پيدا شوه، ليکي يې او د لوست په پای	

کې يې پوښتي. – زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د لوست يوه، يوه برخه د ټولگي په وړاندې لولي. – زده کوونکي په خپل کور، چم او ګاونډ کې د ښځو ژوند ته ګوري او ټولې هغه ستونزې يو په يو بيانوي، چې د دوی په اند ورسره ښځې او نجونې مخامخ دي. کيدای شي په دې کې ځينې ستونزې يو خپل وي. – زده کوونکي سوچ وهي څنگه کولای شي نوموړو ستونزو ته د هوارۍ لاره ومومي. په دې اړه دې د غونډې له غړو سره د نظر تبادله وکړي. – زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه په پښتو ادب کې د مېرمنو د ونډې په اړه خبرې اترې کوي. – زده کوونکي د لوست لنډيز ته غوږ ږدي او کورنۍ دنده اخلي.	مناسب وخت کې دې وکړي. – ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي د لوست يوه، يوه برخه د ټولگي په وړاندې ولولي. – ښوونکي دې له زده کوونکو څخه وپوښتي چې د ښځو په واندې کومې ستونزې پرتې دي. – ښوونکي له زده کوونکو غواړي د ځوانانو او نجونو په وړاندې د پرتو ستونزو د هوارۍ لپاره کومې لارې چارې په ګوته کولای شي. په دې اړه دې د زده کوونکو يوه غونډه جوړه کړي او هرڅوک دې خپل نظر وړاندې کړي. – ښوونکي دې له زده کوونکو وغواړي په پښتو ادب کې د مېرمنو په ونډې خبرې اترې وکړي. – ښوونکي د لوست لنډيز وايي او د ورځني لوست له مخې زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکوي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول : سپينه ادې يوه لويه پښتنه شاعره وه. د وزير يارمحمد خان الکوزي د حکومت په وخت کې يې په هرات کې ژوند کاوه. دا مېرمن د نورمحمدخان لور وه. مېرمن زيو: د ۱۳۰۰ هجري کلو په شاوخوا کې يې ژوند کاوه او يوه هنرمنده شاعره وه. مېرمن بله نسته: د اغامحمدخان لور وه. نوموړې مېرمنې د قندهار د زمين داور په ګردې باغران کې ژوند کاوه. ميرمن بي بي تاجه: دا يوه پښتنه شاعره وه. اصلي نوم يې کرم نسا و. په قوم مومنده او د شبقدر د حاجې حيات گل لور وه.	
اضافي معلومات: که موږ خپل تېر ادبي تاريخ ته کتنه وکړو، نو دا به راته څرګنده شي، په خپل وياړلي تاريخ کې داسې مېرني او توريالي ځوانان تېر شوي چې په هر ډگر کې يې، که سياسي و يا فرهنگي، خپله توره او قلم ښکاره کړی دی. د يادونې وړ ده دغه ډ ګروونه يوازې ځوانانو تاوده نه دي ساتلي، بلکې ترڅنګ يې په اسلامي او پښتنې ننگ مينې مېرني هم ولاړې دي چې پښتو ادب ته يې د شعر، نثر او نظم په برخه کې هغومره څه وربښل چې هره برخه يې تر لوړو پوړيو ورسوله. د څو مشهورو هغو نومونه په دې ډول دي: حليمه حافظ، توتيا خټکه، ناهيد، ميرمن زينبه، ميرمن رابعه، مېرمن نيکبخته، نازو انا، سپينه ادې، ميرمن روح افزا، ميرمن زيو، ميرمن بله نسته، ميرمن باجوړۍ، ميرمن بي بي تاجه، ميرمن سايره، ميرمن حميده، ميرمن مستوره، ميرمن مطيعه بيګم، الف جانۀ خټکه، واسعه خويشکې، خيرالنساء شينواري، ميرمن زيتون بانو، بي بي فاطمه، ذکيه حليم، معصومه عصمتي،... په درسي کتاب کې د پورتنيو ټولو پېژندګلوي د نثر او نظم له نمونوسره راوړل يولوی اوسخت کار دی،	

دلته به د نمونې په ډول يوازې څو تنه په لنډ ډول وپژنو:

حليمه حافظه:

حليمه حافظه د ستر پښتون خوشحال خان لور او د عبدالقادر خان خټک سکه خور ده. نوموړې د (۱۰۶۵) هجري په شاوخوا کې په اکوړې کې زېږېدلې ده. نوموړې د پلار په ژوند ديني علوم ولوستل او وروسته بيا د شيخ سعدي لاهوري رحمة الله عليه مريده شوه او د خپل ورور عبدالقادر خان په لاس يې د شيخ سعدي لاهوري بيعت وکړ. حليمه د قران حافظه، عارفه، مسلماننه او عالمه ښځه وه، د تصوف کتابونه يې لوستي و. د عبدالقادر خان خان خټک په کاله کې به يې د کور او کلي نورو ښځو ته د قران عظيم الشان درس ورکاوه. حليمه خټکه په پښتو ادب کې د خورا لوی لاس خاونده وه. په خوږه پښتو به يې ښه خوندور اشعار ويل. په اشعارو کې يې مجازي عشق نه ښکاري، بلکې ټوله شاعري يې په حقيقت څرخيرې. د شعر څو بيتونه يې په دې ډول دي.

د اشنا په فکر خوبښه هسې شان شوم	نه پوهيږيم چې ممتاز که نور جهان شوم
چې يې کړمه ستا په مينه سرفرازه	ثناخوانه په څو رنگه د رحمان شوم
چې مجاز مې د اياز لاره له زړه نه	سربلنده تر محمود غوندي سلطان شوم
و هر چا وته چې گورم واره دی دی	د جمال په ننداره يې شادمان شوم
غير فکر مې د زړه نه را بهر شو	پرخليل و پر عدو باندي يکسان شوم
حليمې د غماز مکر زيات له حد شو	چې د بيل لپاره نه کا په گمان شوم

توتيا خټکه:

توتيا خټکه د اشرف خان هجري مور او د خوشحال خټک بي بي وه. دا هم د خپلې نورې کورنۍ د غړو په شان ښه عالمه او فاضله ښځه وه. نور اثار خو يې نه دي معلوم، خو پو هاند صديق الله رښتين د مولوي نورمحمد قندهاري د پښتو گرامر، تحفته الامير په حواله د هغې يو غزل رانقل کړی دی. توتيا دا غزل په رتنبور کې د خوشحال خټک د بند په حالت کې وليکله او ور ويې ليږله. غزل داسې دی:

نور به مخ په ايښه برابر نه کړم	نه به دو اړه سترگې تورې په رانجه کړم
نه به سپين لاسونه سره کړم په نکريزو	نه به نور په رمنځ ساز د سر ويښته کړم
نه به ماتې ماتې خنې په مخ پريږدم	نه به لاندي باندي لب په پانو سره کړم
چې د مينې يار مې نشته چې يې گورې	د صورت سينگار زه کوم يوه ته وکړم
درست صورت مې شني لمبې شي شني ډډوزې	چې د خپل مين د مينې راز په زړه کړم
که ژوندون تر هرڅه خوږ دی په دنيا کې	اوس بې ياره په ما تريخ شو زه يې څه کړم
هغه يار چې چيرته دی خوشحال دې اوسي	دی دې خپله خوشحالي کړي غم په زه کړم

نازو انا:

مېرمن نازو د ملي قايد ميرويس خان مور او د سلطان ملخي توخي لور وه. نوموړې په (۱۰۶۱) هجري شاوخوا کې پيداشوې وه. د بنالم خان هوتک مېرمن وه. نازو انا يوه لويه عابده او صالحه ښځه وه. څلور زامن يې درلودل. اولادونو ته يې ټول عمر په اوداسه شېدي ورکولې. وايي چې کله سلطان ملخي سورغره ته نژدې په جنگ کې ووژل شو، نو د نازو انا ورور، حاجي عادل د پلار په انتقام د جنگ ميدان ته ولاړ. کلي او کور يې نازو انا ته پريښوده. نو نازو انا توره ترملا کړه او د جنگيالو ځوانانو سره يې کور اوکلی د د بښمنانو له تاراکه وساته. نازو انا په ادبياتو کې د لوی لاس خاونده وه. ډېر زيات اشعار يې ويلي دي. د اشعارو يو ښکلی ديوان يې درلوده. د پټې خزانې د روايت له مخې د اشعارو شمېره يې تر دوو زرو پورې رسي. په اشعارو کې يې داسې نکات ځای په ځای کړي دي، چې نارينه يې هم نشي اداکولی، لکه دا لاندې رباعي:

سحرکه وه د نرگس لېمه لاندې	شاخکي شاخکي يې له سترگو خښېده
ما ويل څه دي ښکليه گله ولې ژاړې	ده ويل ژوند مې دی يوه خوله خندېده

مېرمن زينب:

ميرمن زينب د ملي پښتون قايد حاجي مېرويس خان لور وه. په (۱۱۱۶) هجري شاوخوا کې پيداشوې، قران کریم او د فقهي کتابونه يې په کور ولوستل او د فارسي مشهور کتابونه يې هم د استاد ملانور محمد غلجې نه زده کړل. بي بي زينه ډېره هوښياره او قابله ښځه وه. خپله هم يوه ډېره ښه شاعره وه او د شاعرانو ادبياتو قدردانه هم وه. ددې په کلام کې تر حده تېره شيريني موندی شی. دې بي بي ټول عمر د خدای په عبادت او د قران په تلاوت تېر کړی دی. څه وخت چې د شاه محمود د مړينې اواز قندهار ته راغله، نو د هغه کورنۍ په دې ډېر خفگان ظاهر کړو او د هغه خور بي بي زينبې دده په مرگ يوه ښکلې او ښايسته مړتیه وويله، چې څو بيتونه يې په دې ډول دي.

غږ سو چې تېر له دې دنيا سو نا	قندهار واړه په ژړا سو نا
زړه مې په وير کې مبتلا سو نا	چې شاه محمود له ما جدا سو نا
دا روڼ جهان راته تورتم دی نا	زړه د بېلتون په تبغ کړم دی نا
هوتک غمژن په دې ماتم دی نا	د پاچاهۍ تاج مو برهم دی نا
چې شاه محمود تېر له دنيا سو نا	قندهار واړه په ژړا سو نا
ځوان و مېړه د تورې جنگ و نا	ولاړ د قام په نام و ننگ و نا
افسوس چې مرگ دده په خوا سو نا	قندهار واړه په ژړا سو نا

اخځليکونه:

پښتو ادب کې دمېرمنو برخه، د ايم فيل تحقيقي مقاله، پښتو اکيډمي، پېښور يو نيورسيتي.

شپږویشتم لوست:

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	يوهان ولفگانگ فون گوته	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - د نړيوالو ادبي خبرو د پېژندلو په ترڅ کې به د يوهان ولفگانگ گوته په ژوند او ادبي خدمتونو پوه شي، - د نړيوالو ادبياتو متن او محتوا به و پېژني، - کورني او بهرني ادبيات په پرتله کړای شي، - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي، - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سره ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، ليکل، وينا، پوښتنې، ځوابونه، ځانگړي او ډله ييز فعاليتونه	
د تدریس وسيلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، اړوند توکي، توره تخته، تباشير او تخته پاک	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي، تحريري او گروپي فعاليت	
د زده کړې او تدریس فعاليتونه	روغبړ، حاضري، د کورنۍ دندې کتنه او د تير لوست ارزونه او د ښوونکي د ياداشت کتابچه	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د افغاني ليکوالو او شاعرانو د پېژندنې د ارزښت او اهميت په لړ کې د نړيوالو ادبياتو او ليکوالو ارزښت ته د گوتې نيولو او لازمو څرگندتياوو د ورکولو له لارې نوي لوست ته د زده کوونکو پام اړوي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکي فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي په يوې ټولنې کې د ليکوالو او شاعرانو ارزښت ته گوته نيسي، د ولس په بيدارۍ او د هغه ولس په فرهنگي بډاينه کې د هغه رول څرگندوي. - ښوونکي زده کوونکو ته وايي چې له نړيوالو ادبي خبرو او د هغوی د اثارو له منځپانگې سره بلديدل د زده کوونکو نړۍ ليد پراخوي او پوهه يې زياتوي. - ښوونکي زده کوونکي رابولي چې د کتاب لوست له ځان سره ولولي. - ښوونکي څو زده کوونکو ته دنده ورکوي يو، يو پراگراف لوست په وار سره ولولي. - ښوونکي دوو تنو زده کوونکو ته بلنه ورکوي د	- زده کوونکي د ښوونکي دې خبرې ته غوږ نيسي او ځانونه دې پوهوي چې د يو شاعر او ليکوال ارزښت او اهميت په څه شي کې نغښتی دی. شاعر او ليکوال څنگه ولس وينسوی او په فرهنگي بډاينه کې څه رول لوبوي. - زده کوونکي ځانونه پوهوی چې د نړيوالو ادبي خبرو او د هغوی د اثارو له منځپانگې سره بلديدل څنگه د يو چا نړۍ ليد له پراخولو سره مرسته کوي. - زده کوونکي لوست لولي او په منځپانگې يې ځانونه پوهوی. - څو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه يو يو پراگراف لولي.	

- خو تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راځي او د ګويته په اړه يوه يوه دقیقه خبرې کوي. - يو تن زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د ټولگي مخې ته راځي او د پوښتنې په اړوند ځواب وايي. که ځواب بشپړ نه و، نور زده کوونکي دې مرسته ورسره وکړي. - خو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه دې پوښتنې ته ځواب وايي چې پر نړيوالو ادبياتو پوهيدل څه ګټه لري. - خو تنه زده کوونکي په خپله خوبه د ټولگي مخې ته راځي او د څو تنو نړيوالو ادبي څېرو نومونه او که شونې وه د اثارو نومونه اخلي. - زده کوونکي د لوست لنډيز ته غوږ نيسي، که ستونزه لري، له ښوونکي يې پوښتنه کوي او کورنۍ دنده اخلي.	ګويته په اړه يوه، يوه دقیقه خبرې وکړي. - ښوونکي دې له يو تن زده کوونکي څخه وپوښتي چې د نړيوالو ليکوالو او شاعرانو د اثارو په لوستلو د هغوی د اړوندو ټولنو فرهنگي دريځ څنگه ځانته معلوم کړو. - ښوونکي دې له څو تنو زده کوونکو څخه وپوښتي چې پر نړيوالو ادبياتو پوهيدل څه ګټه لري. - ښوونکي دې دوه، درې تنه زده کوونکي د ټولگي مخې ته راوبولي چې ووايي څو نړيوالې ادبي څېرې پېژني، نومونه دې واخلي او اثارو دې وښيي. - ښوونکي د لوست لنډيز وړاندې کوی او د ورځې د تدريس شوي لوست اړوند کورنۍ دنده ورکوي.
--	---

اضافي معلومات:

ګويته په ۱۷۴۹ کال د اګست په ۲۸ نېټه د فرانکفورت په ښار کې زېږېدلی دی. پلار يې حقوقپوه او مدافع وکیل و. مور يې د جرمني د سويل د حقوقپوهانو له کورنۍ څخه وه. دغه نامتو شخصيت په يوه متمدنه کورنۍ کې را لوی شو او د خپلې کورنۍ له خوا په پرله پسې او منظمه توګه تر ښوونې او روزنې لاندې ونيول شو. ګويته په پنځلس کلنۍ کې د حقوقو د زده کړو د لاسته راوړلو لپاره جرمني يو بل ښار لایپزيک ته لاړ او خپلو زده کړو ته يې دوام ورکړ. نوموړی يو شاعر، اديب، ليکوال، انځورګر، څېړونکی او انسان پېژندونکی سړی و. ددغه نامتو ليکوال، شاعر اديب ادبي اثارو د نولسمې پېړۍ په وروستۍ برخه کې په زړه پورې شهرت وموند او ادبي اثارو يې د ادب په نړۍ کې د لوستونکو ځانګړې پاملرنه ځانته راواړوله. په دويمې نړيوالې خونړۍ جګړې (۱۹۳۹ - ۱۹۴۰) کې په المان کې ټول چاپي ادبي اثار له منځه لاړل. د هغه وخت حکومت خپل ټول پام جګړې ته واړاوه، آن د جګړې د پای ته له رسېدو څخه وروسته په لسګونو کلونو کې چا د ګويته نوم وانځيست. د ټولو خلکو ترمنځ د دغه نامتو ليکوال د اثارو په اړه تبصرې کيدې چې زاړه او د لوستلو وړ نه دي، خو دې خبرو او تبصرو دومره دوام ونه کړ. ډېر ژر د دغه پېژندل شوې څېرې د ادب د اقبال ستوری، نه يوازې په المان کې، بلکې په ټولې نړۍ کې په ځلا شو.

خلکو نړيواله جګړه له سره تېره کړې او د اتومي خونړۍ جګړې پر خلاف راپا څېدلې وو. ګويته هغه ليکوال او شاعر و چې له نړيوالې جګړې څخه د منځه يې په خپلو اثارو کې جګړه، جګړه ماران او د جګړې د زيانونو په اړه ډېر څه ويلي او جګړه کوونکي يې غندلي وو. په دې ترڅ کې يې خپل ادبي رسالت ترسره کړی و. ګويته په خپلو اثارو کې د جګړې او جګړه کوونکو په اړه داسې وايي: «پوه انسانان جنگ ته ميل نه لري. جګړه تل د انسان په زبان پای ته رسيږي او يو وژونکې ناروغي ده چې د تاريخ په اوږدو کې يې په زرګونو انسانان له منځه وړي دي...».

د گويته افکار او اثار:

گويته ۱۶۰۰ قطعې شعرونه، خو ډرامې او رومانونه ليکلي دي. دی د يوه ځا نگرې سېک خاوند و او هغه دا چې بې له کومې واسطې يې د خلکو ژوند انځور کړي دي. دده د اشعارو، ډرامو او رومانونو اتلان عادي خلک دي او د اثارو زيا تره برخه يې د خلکو عنعنوي ژوند او د وطن په هکله موضوعات جوړوي. د ادبياتو په نړۍ کې د گويته اثار په ډېر بڼکلي فورم او محتوا ليکل شوي دي. له همدې امله دده ليکنې د نړۍ په ادبياتو کې يو ځانگړی ځای لري او د ادب د مينه والو ځانگړې پاملرنه يې ځانته را اړولې ده. گويته په خپلو شرقي او غربي ديوانونو کې داسې شعرونه لري چې په هغو کې ده د يو شاعر مقام او رسالت په ټولنه کې ذکر کړی او وايي، که چيرې شاعر په عيني توگه د يوې ټولنې واقعيتونه بيان نه کړي، هغه شاعر نه دی. له دې خبرو جوتېږي چې شاعر تل د خلکو له غوښتنو سره سم شعر وايي او د هغوی غوښتنې پکې غبرگوي، خو بڼه به دا وي چې د شاعر هره ټوټه شعر د زمانې له غوښتنو سره سم او د عيني واقعيتونو په پام کې نيولو سره د ژوندانه د چاپېريال، سياسي، اجتماعي مسايل په پام کې ونيسي. سربېره پر دې د گويته په ديوانونو کې د هغو خونړيو جگړو يادونې هم راغلي چې د ختيځ په پراخه لمن کې پېښې شوې دي. په دغو جگړو کې زرگونو انسانان وژل شوي او شرقي تمدن يې له منځه وړي دي. گويته سربېره پر دې چې شرقي او غربي ديوانونه لري، يو شمېر ډرامې، نمايشنامې او رومانونه يې هم ليکلي، خو له نمايشنامو څخه يې موږ يوازې د يوې يادونه کوو، چې پروميته نومېږي، پروميته يوه منظومه فلسفي نمايشنامه ده، چې شاعر په هغې کې ټولې ټولنيزې، سياسي ستونزې په گوته کړي دي او د ظلم او بې عدالتۍ په هکله يې خبرې کړي دي.

د گويته مهم اثار دا دي:

۱- ورتر، ۲- فاوست، ۳- اگمونت، ۴- ايتاليا سفريک، ۶- د رنگونو نظري علم (طبعي علوم...)

د گويته يوه نثري بيلگه:

خلک او شاعر:

يوه ورځ يو لوی او پراخه ميدان يو دنگ او اوچت غره ته ويل: «ستا په وچولي کې د ژوو نښه هېڅ نشته. ستا پرمخ باندې همېشه د سيليو او بادونو خپره لگيږي.» په همدغه وخت کې د ولس خلکو شاعر ته وويل: «ستا سر وکار تل له خيال او انديښنو سره ده او ستا وجود هېڅ نه دی په کار.» دنگ او لوړ غره په ځواب کې وويل: «زه يم چې ستا له سينې نه هر راز بوټي راکاږم، د غرمې سوځوونکي تودوخه په خپل ساړه دم باندې سپومه، د توپاني وريځو مخه نيسم، په خپلو گوتو د واورو بڅري جوړوم او زېرمه کوم يې. زما له سينې څخه د اوبو لښتي روانيږي او تاته د ژوند پيغام دروړي.»

شاعر هم خلکو ته وويل: «پريږدئ، چې زه سر په زنگانه کښيږدم او سوچ ووهم. ايا تاسو نه وينئ چې زما د زړه له چينې نه ډېرې خوږې اوبه راخوتېږي چې د بشر تنده ماتوي.»

«گويته» لوړ خيالونه، ژور فکرونه، د گل پاچا الفت ژباړه. ۱۳۸۰ ل کال.

اوویشتم لوست:

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرليکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	د بشري حقونو تاريخچه	
د زده کړې پوهنيزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - بشري حقونه او بېلابېل ډولونه به يې وپېژني. - د بشري حقونو پر منشاء او تاريخچه به پوه شي. - د بشري حقونو د تاريخي ودې او پراختيا په اړه به يې معلومات زيات شي. - د ليک او وينا ژبه به يې پياوړې شي. - د لوست د پای فعاليتونه به په يوازې سره ځواب کړای شي.	
د تدريس لارې	لوستل، ليکل، وينا، پوښتنې، ځوابونه، ځانگړي او ډله ييز فعاليتونه	
د تدريس وسيلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، اړوند توکي، توره تخته، تباشير او تخته پاک	
د ارزولو لارې او وسيلې	شفاهي، تحريري او گروپي فعاليت	
د زده کړې او تدريس فعاليتونه	روغبړ، حاضري، د کورنۍ دندې کتنه او د تير لوست ارزونه او د ښوونکي د ياداشت کتابچه	۴ دقيقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي په اسلام کې د بشري حقونو پر بنسټونو رڼا اچوی، د قران کریم له مخې د زده کوونکو پام د انسانانو برابر و حقونو ته اړوی، چې يو پر بل تفوق او برتري يوازې د تقوا او پرهيزگاری له مخې گڼي او بس. په بشري حقونو اوږدې خبرې اترې کوي او د زده کوونکو مينه نوي لوست ته راپاروي.	۶ دقيقې
د ښوونکي فعاليتونه	د زده کوونکو فعاليتونه	۳۵ دقيقې
- ښوونکي د بشري حقونو د توضيح په اړه له زده کوونکو سره مرسته کوي، د اسلام د سپېڅلي دين له مخې بشري حقونه ورپېژني او د مور پلار، ښوونکي، گاونډي، ناروغ، کشرانو او مشرانو د حقونو په څېر حقونه بيانوي او زده کوونکو ته پوره معلومات ورکوي.	- زده کوونکي بشري حقونه پېژني او پر دې ځانونه پوهوي چې اسلام بشري حقونو ته په کومه سترگه کتلي، د مور پلار، گاونډي، ښوونکي، د مشرانو حقونه پر کشرانو او همدارنگه د کشرانو حقونه پر مشرانو، د ناروغ حقونه کوم دي او څنگه ورته درناوی کېدای شي.	
- ښوونکي د تاريخ په اوږدو کې د بشري حقونو پر ودې رڼا اچوي او د بشري حقونو د درناوی پر اړتيا ټينگار کوي.	- زده کوونکي د بشري حقونو پر تاريخي ودې او هغې ته د درناوی پر اړتيا ځانونه پوهوي.	
- ښوونکي زده کوونکو ته بلنه ورکوي چې لوست د کتاب له مخې ولولي او ځانونه پرې وپوهوي.	- زده کوونکي لوست د کتاب له مخې لولي او ستونزمنې برخې يې په نښه کوي.	
	- څو تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د لوست،	

یوه یوه برخه لولي. خو تنه زده کوونکي د ښوونکي په خوښه د بشري حقونو په اړه خبرې کوي او څرگندوي چې د دوی په اند بشري حقونه کوم دي او اسلام بشري حقونو ته په کومه سترګه کتلي. زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه په ډلو کې تنظیمېږي او د ورکړ شوي موضوع په اړه په خپلو کې خبرې کوي او پایله یې یو تن استازی نورو ټولګیوالو ته اوروري. دوه تنه زده کوونکي د ښوونکي په لارښوونه د بشري حقونو د ودې او پراختیا په اړه وینا کوي. زده کوونکي د ښوونکي په مرسته هغه حقونو لیکي چې د لنډې مودې لپاره د جګړې پر مهال ځنډېږي. زده کوونکي په خپل هېواد کې بشري وضعه څېړي او په دې اړه خپل نظر څرګندوي. زده کوونکي د اصطلاحګانو او ترکیبونو توپیر پیدا او یو تر بله یې پرتله کوي. زده کوونکي د لوست لندیز ته غوږ ږدي او له لارښوونې سره سم کورنې دنده اخلي.	ښوونکي خو زده کوونکي د ټولګي مخې ته راغواړي او د لوست یوه برخه پرې لولي. ښوونکي خو تنه زده کوونکو ته وایي چې د بشري حقونو په اړه خبرې وکړي او ووايي چې د دوی په اند بشري حقونه څه شی دي او اسلام بشري حقونو ته په کومه سترګه کتلي. ښوونکي زده کوونکي په څو ډلو ویشي. هره ډله په ترتیب سره د بشري حقونو، د ښځو د حقونو او د ماشومانو د حقونو په اړه په خپل منځ کې خبرې وکړي، خپل معلومات ولیکي او یو تن استازی یې دې نورو ته ووايي. ښوونکي دوو تنو زده کوونکو ته وایي چې د بشري حقونو د تاریخي ودې او پراختیا په اړه وینا وکړي. ښوونکي دې زده کوونکو ته ووايي چې کوم بشري حق د جګړې یا نورو ناکرارو پر مهال د لنډې مودې لپاره ځنډېږي. ښوونکي دې له زده کوونکو څخه په خپل هیواد کې د بشري حقونو د وضعې په اړه پوښتنې وکړي. ښوونکي دې زده کوونکو ته ووايي یو څو اصطلاحګانې او ترکیبونه پیدا او یو تر بله دې پرتله کړي. ښوونکي دې د تدریس شوی لوست لندیز وایي او له مخې یې زده کوونکو ته کورنۍ دنده ورکړي.
د متن د ستونزمنو برخو روښانول: * کنوانسیون: Convention: تړون او معاهده چې په یوې غونډې کې (د دولتونو یا نادولتي موسسو تر منځ) یوې پرېکړې ته قانوني اړخ ورکوي او د برخوالو له خوا لاسلیک کیږي. * اعلامیه: Declaration: د یوې موضوع په اړه د عمومي خبرونې په موخه د پرېکړې اعلان * کنفرانس: Conference: د یوې ټاکلې موضوع په اړوند د رابلل شوو ګډون کوونکو ویناوې او خبرې اترې. * ملت: Nation: د ګډ تاریخ، ژبې، فرهنگ او جغرافیايي پولو دننه تر یوه بیرغ لاندې راټول شوی ولس. * تعدیل: Amendment: په قانون، پرېکړې، اساسنامې او سندونو کې د لازم او اړین سمون راوستل. * اساسنامه: Regulation, Statutes, Charter * دویمه نړیواله جګړه: Second World War * د کورني اړودوړ او ناکرارۍ پر مهال د عمومي نظم د ساتلو په موخه د لاریونونو، غونډو، ویناوو، رسنیو او شخصي ازادیو او نورو باندې د لنډې مودې لپاره بندیز لګولو کیږي.	

اضافي معلومات:

هر انسان ځانگړې حقونه لري چې الله تعالی ورکړي دي. انسان د خپل ژوندانه په ځینو ځانگړو وختونو کې خپل حقوق تر لاسه کړي نه دي او په نورو انسانانو ده چې د هغو د حقوقو د لاسته راوړلو لپاره کارو کړي او حقوقو ورته ورکړ شي. انسان په ټولنه کې خپل طبیعي او مدني حقوق لري، که ورته کړل شي په ټولنه کې ازادي، مینه، یووالی له منځه وړي او په نتیجه کې زور زیاتي رامنځته کېږي. له تاریخي څېړنو داسې جوتیږي چې علماو او پوهانو په خپل وخت کې دداسې نظامونو غوښتنه کړې ده چې پکې د انسان اساسي حقوق تامین شي. د همدغه حقونو د ورکولو لپاره په نړۍ کې د بشري حقوقو د سازمان رامنځته او په ټولو نړیوالو بې غږ کړی چې باید د بشر حقوقو خوندي او ورته ورکړ شي. خو که چیرې د بشري قوانینو تاریخ ته ځیر شو، و به گورو چې د بشري حقونو په باره کې ددغه سازمان تر رامنځته کیدو د مخه ان د اسلام مبارک دین له پیل نه تر اوسه پورې د بشر حقونو ته درناوی شوی او مسلمانان یې په رعایتولو مکلف شوي دي. د اسلام په مبارک دین کې د بشر د حقونو په باره کې داسې ټکو ته پام اړول شوی دی چې لا تر اوسه د بشر د حقونو په برخه کې ددغه سازمان له خوا پام اړول شوی نه دی چې موږ یې ډیرې بیلگې لرو:

- هلک او بنځینه ماشومانو ته دوه او دوه نیم کاله شېدې ورکول
 - یوې بنځې ته د پلار په ملکیت او میړه په ملکیت کې برخه ورکول
 - زیږېدو دمخه د ماشوم ژوند او روغتیا ته پام اړول
 - د ماشوم تر لوییدو پورې د ماشوم ژوند ته پام اړول او مور ته یې طلاق نه ورکول
- داسې ډېرې بیلگې لرو چې لا تر اوسه ورته پام شوی نه دی، د بشري حقونو Human Right له کلمو سره زموږ هیوادوال اوس اشنا شوي دي. ځینې د بشري حقوقو په باره کې ښه نظر لري او ځینې هیوادوال چې په هکله یې پوره معلومات نه لري. نو همیش ورباندې نیوکې کوي. هغوی په دې اند دي چې گڼې د بشري حقونو اړوندې ادارې د یو دولت د قانوني بهیرونو د سرته رسولو په برخه کې خنډونه رامنځته کوي. حال دا چې د بشري حقونو سازمان یوازې د بشر د حقونو دفاع کوي.

د بشر د حقوقو چې په ۴۳ مادو کې په ۱۹۴۸ کال کې د ۴۸ موافقو رایو په ورکولو سره تصویب شوه، د نړیوالو له خوا یې پلوي زیاته شوه او د میلیونو خلکو غوښتنوته یې ځواب ووايه.

بیا وروسته د بشري حقوقو درې سندونه په ۱۹۶۶ کال کې تصویب شول. دغه اسناد په لاندې ډول دي:

- ۱- د بشر د حقوقو نړیواله اعلامیه ۱۳۴۸
- ۲- د مدني او سیاسي حقوقو نړیوال کنوانسیون ۱۹۶۶
- ۳- د مدني او سیاسي حقوقو د نړیوال کنوانسیون په ارتباط اختیاري پروتوکول
- ۴- د اقتصادي، اجتماعي او فرهنګي حقوقو نړیوال کنوانسیون ۱۹۶۶
- په ۱۹۰۹ کال کې د نوامبر په ۲۰ د ماشومانو د حقوقو نړیواله اعلامیه تصویب شوه.
- په ۱۹۶۵ کال کې د هر ډول تبعیض د له منځه وړلو نړیوال تړون تصویب شو.
- د ۱۹۶۶ کال د دسمبر په ۱۶ د سیاسي او مدني حقوقو نړیوال تړون تصویب شو.

اخځلیکونه:

- ویژه اسناد بین المللي حقوق بشر، کنوانسیون حقوق بشر
- سیر تاریخي حقوق بشر،
- د بشري حقوقو د ادارې رپوټ

اته ویشتم لوست:

د تدریس وخت: په اونۍ کې د پښتو درسي ساعتونه

د مطلبونو سرلیکونه	د مطلبونو شرح	وخت
د لوست موضوع	ادبي معاصر نثر	
د زده کړې پوهنیزې، مهارتي او ذهني موخې	د لوست په پای کې به زده کوونکي لاندې موخې تر لاسه کړي: - پښتو ادبي معاصر نثر او پراختیایي بهیر به یې وپېژني. - د معاصر ادبي نثر د بېلګو په اړه به معلومات پیدا کړي. - ادبي ټوټه، لنډه کیسه، ناول، رومان، داستانه، طنز او بېلګې به یې وپېژني. - د لیک او وینا ژبه به یې پیاوړې شي. - د لوست د پای فعالیتونه به په یوازې سره ځواب کړای شي.	
د تدریس لارې	لوستل، لیکل، وینا، پوښتنې، ځوابونه، ځانګړي او ډله ییز فعالیتونه	
د تدریس وسیلې او مرستندوی توکي	درسي کتاب، اړوند توکي، توره تخته، تباشیر او تخته پاک	
د ارزولو لارې او وسیلې	شفاهي، تحریري او ګروپي فعالیت	
د زده کړې او تدریس فعالیتونه	روغېر، حاضري، د کورنۍ دندې کتنه او د تیر لوست ارزونه، د ښوونکي د یادداشت کتابچه	۴ دقیقې
د انگېزې رامنځته کول	ښوونکي د نظم او نثر په اړه له زده کوونکو څخه پوښتنې کوي. ولې نثر د نظم په پرتله ډېر کارول کېږي؟ د نظم جوړول څه ستونزه لري؟ بیا د زده کوونکو پام ډرامې ته راګرځوي، چې د همدې درسي کتاب په اووم لوست کې یې لوستې ده. د همدې معلوماتو له مخې نوی لوست پیلوي.	۶ دقیقې
د ښوونکي فعالیتونه	د زده کوونکو فعالیتونه	۳۵ دقیقې
- ښوونکي د نظم او نثر په اړه له زده کوونکو څخه له پوښتنو وروسته د ډرامې په اړه د زده کوونکو معلومات ارزوي او د اړتیا په صورت کې نور اضافي معلومات ورکوي. - ښوونکي د ادبي نثر بېلابېلې بڼې زده کوونکو ته ورپېژني او د هرې یوې بېلګه راوړي. زده کوونکي په بحث کې شریکوي. - ښوونکي په پښتو ادب کې د معاصر ادبي نثر د تاریخ په اړه زده کوونکو ته معلومات ورکوي. - ښوونکي زده کوونکو ته دنده ورکوي، د لوست متن ولولي او ځانونه پرې پوه کړي.	- زده کوونکي د ښوونکو څرګندونو ته غوږ نیسي، پوښتنو ته یې ځوابونه وايي او معلومات وړاندې کوي. - زده کوونکي د ادبي نثر بېلابېلې بڼې پېژني او له ښوونکي سره په خبرو اترو کې ځانونه ورګډوي. - زده کوونکي پر دې ټکي ځانونه پوهوي چې معاصر ادبي نثر کله پښتو ادب ته لاره پرانیسته. پوره معلومات تر لاسه کوي. - زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم لوست لولي او ځانونه پرې پوهوي.	

- ښوونکي د لوست د پای فعالیتونه په زده کوونکو سرته رسوي او په خپله لازمه مرسته ورسره کوي. - ښوونکي دې د کتاب د پای فعالیت (د غونډې جوړول او د روان ښوونیز کال د کار د بهیر ارزول) په زده کوونکو عملي کړي او په خپله دې څارنه وکړي. - زده کوونکي د ښوونیز کال د پای په غونډه کې، چې د ښوونکي تر څارنې لاندې په ټولګي کې جوړېږي، فعال ګډون کوي او له لارښوونې سره سم د غونډې بهیر پر مخ وړي. - زده کوونکي دې ددې کتاب د محتوا او ژبې په اړوند خپل نظر له ښوونکي سره شریک کړي، چې که عملي اړخ یې درلود، د کتاب په نوې کتنه کې ورته پام وشي. د ټولو زده کوونکو د بریالیتوب په هیله.	- زده کوونکي د ښوونکي له لارښوونې سره سم د لوست په پای کې په لیکل شوو ټولو فعالیتونو کې فعال ګډون کوي. - زده کوونکي د ښوونیز کال د پای په غونډه کې، چې د ښوونکي تر څارنې لاندې په ټولګي کې جوړېږي، فعال ګډون کوي او له لارښوونې سره سم د غونډې بهیر پر مخ وړي. - زده کوونکي دې ددې کتاب د محتوا او ژبې په اړوند خپل نظر له ښوونکي سره شریک کړي، چې که عملي اړخ یې درلود، د کتاب په نوې کتنه کې ورته پام وشي. د ټولو زده کوونکو د بریالیتوب په هیله.
--	---

اضافي معلومات:

د ادبي ټوټې بېلګه:

ښکالو

د سپلمۍ لویو ګڼو بوټو او ګورو پاڼو کې هوسۍ له څرڼه سر پورته، شخوند یې بند کړو. غوږونه یې بوخ کړل، اریانه ودرېدله. داسې چې له ځانه نه وه خبره. ملخ د سپلمۍ په سرپاڼه ورو ورو غلی غلی راغی. د هوسۍ غوږ ته نږدې شو. هوسۍ! څه دي؟ ولې خپه یې؟

اهو! دا اوبښکې، ولې واښه نه خوري؟ سپرلی تېر شو... واښه وچ څه؟ هوسۍ یوه طرف ته سترګې بکې کړي دي او غوږونه ټکۍ. ملخ بیا ووي. د چا ښکالو ده، څه؟

هوسۍ دیکه وخوړه. هو! نه، واښه وچ دي او نه ترې یم. ښکالو ده. د چا ښکالو، تشه ښکالو، بس ښکالو، د چا د یاد ښکالو!!

ملخ: پوه نه شوم؟

هوسۍ: ته لانه وې. دا سپلمۍ وړې وړې وې. زه او اشنامې دلته څرېدو، ښکالو شوه. ما دغه شانې غوږونه بوخ کړل. دغه شان. اشنامې دغه شان ووې، همدغه شان لکه تا چې ووې...! ډز شو... موږ ټوپ کړ. زه تر باغه... د بادشاه د زوی سرکلي وه... ډمې ګډېدې، غوښې ورتېدې، بېګمې خندېدې، ملکه په تخت ناسته وه، زما د سترګو په اوبښکو پوه شوه. لکه چې ته پوه شوې. آخر زنانه عالم و، ما ووې بي بي، مېرمنې! زما د... تیکې ستا باور چې خانه کې ورتېږي. خو دا څرمن یې ماته راکړه. زه به یې په یوه ونه کې اوبزانده کړم... ورته به ګورم، د زړه سود به پرې کوم.

ملکې ووې: نه، څرمن تاته نشي درکولی، سویلو ووې: نه، هېچرې نه! دې نه به موږ تمبل جوړوو.

ګوره غوږ کښېږده! نن د هغه بادشاه د زوی ستنګیري ده...

تمبل وهلی شي. دغه آواز اورې؟ دا زما... د څرمنې تمبل دی... په ماڼۍ آواز خوږ لګي، زما پرې سود کېږي. ښکالو ده، ... زه پرې پوهېږم، ته پرې نه پوهېږې... سود پرې کوم سود!!

((سید راحت الله زاخیلی))

سفر

شپه تیاره وه. لاره اوږده، کنډ او کپړې دومره کړلېچنه وه چې د موټر د هرې ټالۍ سره به د سورلیو له خولې نه یې اختیاره د خدایه خیرکې چیغه ووتله. موټر هم داسې بېباکه او ګړندی روان و چې تا ویل ډرېور د سورلیو له ژوند سره لوبې کوي. ډېر اوږد او لوی موټر و. په سورلیو کې سپین ږيري، زلمیان، ماشومان، پوره کورنۍ. رایوځای شوې وې. سفر اوږد و او ټول پردیسان په دې هم نه پوهېدل چې کله او څنگه به منزل ته ورسېږي. د شپې په توره تیاره کې دغه اوږد سفر له خطر نه خالي نه و او د ډرېور بې باکه او تیز چلند خو نور هم خطرناک کړی و. لاره هم اوږده او ګډه وډه وه چې هره ګړی د موټر اوږدو خطر موجود و. ناستو سورلیو اوس د خپل ځان اختیار نه درلود او یوازې د ډرېور په ارادې پورې تړلي وو. سورلۍ ټولې وېرېدلې خو یوازې په مخکیني سیت کې ناست څو کسان د ډرېور په شان وو چې هغه تیز او بې باکه چلند ستاینه به یې کوله او د هغه په خبر به یې د نورو سورلیو پورې په کټ کټ خنډل او په ډرېور باندې به یې هره شبیه شاباس وایه. داسې برېښېده چې زموږ د ټولو سورلیو اختیار د دغه کسانو په واک کې هم و. کله چې د موټر رفتار نور هم پسې تیز شو نو زموږ له منځ نه یو سپین ږيري هغه ته د ارام تګ وویل خو د مخکیني سیت یو تن هغه په خوله کې وواهه او په ځای یې غلې کښېناوه. یو بل غږ کړ که چراغونه دې خراب شي نو بیا خو به په دې دښته کې د لیوانو خوراک شو. خو د هغه په خوله کې هم ډرېور داسې خبره وچه کړه چې په خپله خبره حیران شو. یو روحاني سړی چې د ډرېور او د هغه د خواته کسانو له مسخرو او خندا نه تنګ شو نو وېی ویل ښه به داوي چې خدای یاد کړو چې سفر مو په خیر شي. خو هغه یو تن په خوله کې وواهه او وېی ویل دا خو جومات نه دی، یو بل د موټر د اوږدو له خطر نه اندېښنه ښکاره کړه، خو په هغه باندې یې دومره وخنډل چې بیا بل چا خبرې ته ځان جوړ نه کړ او هر چا خپله خبره په خپل زړه تېروله.

د شپې په تورتم او ورانه ویجاړه لاره کې زموږ اوږد موټر په تیزی روان و او هر مسافر له خدایه د خپل ژوند د خیرات دعا کوله. اوږده لاره، توره شپه او دروند موټر د ټولو مسافرو وجودونه له وېرې او وهم نه درانه کړي وو. اوس نو یوازې ډرېور او د مخکیني سیت ناستو کسانو خبرې کولې او نورې سورلۍ داسې چوپ او غلې ناستې وې چې د خپل ژوند لحظې یې شمارلې. خدای خبر چې څومره سفر به مو کړی وو. څومره ورانه او ویجاړه لار به مو وهلې وه چې ناڅاپه ګرژ شو او چې موټر دوه درې سر کونډۍ وخورلې نو بیا مو سترګې پټې شوې او له یو بل نه خبر نه شولو. څه وخت به و، هېڅ مې په یاد نه دي خو چې کله مې سترګې وغوړولې او خبر شوم نو یوه بله دنیا وه. یو وران او ویجاړ کلی و. هماغه کسان وو خو په هغه ډول نه زموږ په ځان کې کالي نه وو. یوازې سپینې سپینې ټوټې مو له ځان نه تاوې وې. هغه پخوانی احساس، حرکت او اراده هم په موږ کې نه وه. هغه اړیکې مو هم یو له بل سره نه وې. په کښېناستلو او خوځېدلو هم نه پوهیدو، یو په بل نه ورتلو. څنگه خوځېدلو، څنگه ګرځېدلو، هېڅ پرې نه پوهېدو. زموږ په وس کې څه نه وو. موږ ټول مړه وو. هلته ژوند نه و. بس د مړو ښاریه وه. د مړو مالت و. یوه هدیره وه. د چا کفن زوړ د چا خبرې او څوک لغړ وو، د چا قبرونه جوړ او د چا وران وو. موږ ټول بې روحه بتان وو. د مړو زېرې څېښلې خبرې یوه خوا او بله خوا بې ځانه خوځېدلو چې له بل سره به د ټکر په وخت کې لکه بې روحه بتان پرمخ یې لوېدلو. د ځینو ږيري، ویښتان او نوکان اوږده شوي وو او د ځینو غوښې خو داسې توږل شوې وې چې یوازې د هډوکو امیل به روان وو. د هډوکو کړسا به یې ختله، په یخني، گرمي او لوږه نه پوهېدو، بې ځانه خوځېدو، بې ځانه ګرځېدو او بې ځانه غوځیدو. ځکه چې موږ ټول مړي وو.

د مړو په هديره کې وو. واک او اختيار مو نه پېژانده او نه موله وسه څه کېدای شول.

يوه شپه ما وليدل چې گورلټی. (د پشو په څېر يو ځناور دی، چې قبر سوری کوي او نوي مړي خوري.) په يو مړي لگيا دی، خوري يې، مړي هېڅ نشو کولای او گورلټی. د هغه د بدن په هره برخه کې خوله بنخوله. خوله يې له وينو ډکه وه او داسې ښکارېدله چې دغه مړی تازه وو. گورلټی به لا نوره هم خوله وهله خو چې زه يې په نظر شوم نو زما پر لور يې رامنډه کړه او کله چې يې زما په پناۍ يې خوله ولگوله نو يوه بې اختياره کړيکه مې وکړه، د کړيکي سره سم دم راپاڅېدم، څه گورم چې زوی مې پښه خوروي، زما وجود سست او له خولو نه لوند خيشت وو، شاوخوا مې وکتل ځان مې وښوراه، زه ژوندی وم، شکر مې وويست. زوی ته مې غږ کړ. بابا را پاڅېره چې روانېږو، سفر اوږد دی. زوی مې مخکې او زه ورپسې شوم. همغه موټر ته وختلو چې موږ په کې خپل سفر پيل کړی وو. خو اوس هغه موټر زوړ شوی و، ښېښې يې ماتې او کړکۍ يې لويدلې وې. په هغو سورليو کې هم واړه زلميان شوې وو او ځلميان د سپين ږيرتوب او بوډاتوب مرحلې ته رسېدلي وو.

په مخکيني سيټ کې ناست کسان هم بدل شوي وو او د موټر جلو ته يو بل څوک ناست وو. موږ وختو او موټر روان شو. خو اوس موټر له پخوانه زيات ډارونکی وو، له موټرنه د وينو سوږ بوي راتلو، ځای ځای پرې د وينو خاپوڼه ښکارېدل. داسې ښکارېده چې دې ښامار يو نسل له ستونې نه تير کړی و. اوس هم زموږ موټر روان دی، اوس هم سفر اوږد دی، لاره له پخوانه زياته کندي کندي شوې ده. کړليچونه لاپسې زياته شوې دي. ځای پر ځای د موټر نه سورلي کېوزي، نوې سورلي هم را خپږي ډېره لاره مو وهلې ده، خو منزل نه ښکاري، سفر هماغسې اوږد دی، لاره هم کنده او کېر او کړلېچنه ده. خدای خبر چې منزل، مقصود ته به ورسېږو، که نه؟

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library